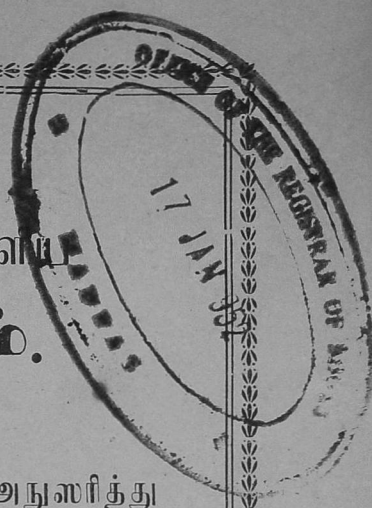

ஸ்ரீகௌதம மஹர்ஷி அருளிய

தர்மஸூத்ரம்.

(ஸ்ரீஹரதத்தாசார்ய வ்யாக்யாநத்தை அநுஸரித்து
மொழி பெயர்க்கப்பட்டது)

———

இஃது

ஸ்ரீ காஞ்சீ காமகோடி பீடாதிபதிகளின்

ஆஜ்ஞையை முன்னிட்டு

வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால்

கும்பகோணம்

சாரதா விலாஸ பிரஸ்ஸில்

அச்சிடப்பட்டு கும்பகோணத்தில் வெளியிடப்பட்டது.

விலை] 1952. [ரூ. 3—8—0

காபிரைட் ரிஜிஸ்டர்ட்.

R6
N52

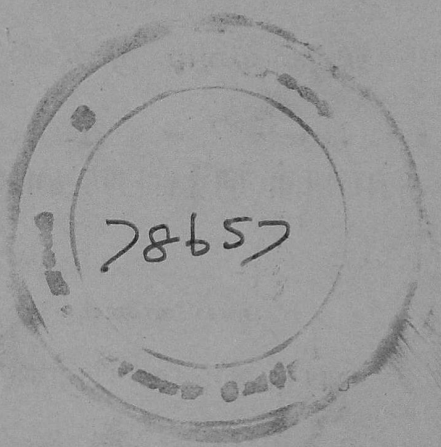

॥ ஶ்ரீஃ ॥

ஶ்ரீஃவராஹமஸவரிவ்ராஜகாயாய-ஶ்வயா
ஶ்ரீஃவஜ்ரஸஹவத்தாஃவ்ருதிஷ்டித
ஶ்ரீகாஞ்சீ காஃகொடிவீராயிவ ஜமஜ்ஜ்வரா
ஶ்ரீஃவஜ்ரவைவரோஜ்வாலாதீஶ்வாதெஃ
கிரயதெ நாராயணஜ்யோதிஃ ॥

ஷகஃஶுணா தஃஹ்யஃஶு விஜ்ஞிம் விந்தி ஸாநவஃ ।
ஷஹாவநியதம் கஃஶு கஃவஃஶுஸாவ்தொ தி கிவ்ஷிழ் ॥

ஷ்யஃஶுாந-ஷ்டாநெந ஸவெஃஶ்வராஸாராஜ்ய ஸூத்ரநஃ கூ
தாயஃஶுதாம் ஸம்வாஹயித-ஸாரா நயிகாரிண உவஹ்ய
ஹவதா ஶளதஃஹவஷிஃஶுணா வ்ருணீதாநாம் தத்தஉண-ஃ
தத்தூராஸாஹியஃஶுவாராவ்ருதிவாஹகாநாம் யஃஶுஸ-ஸ்தூரா
ணாம் வராஉயா ஹ்ரீஉயஜ்ஞயா வ மொஉ்யா தத்தூயஃ
விவராணராஸ்வாம் வ்யாவ்யாஃஉமஹ்ரணு ஶ்ரீஹராஹ்தாவாயஃஶு
ஊ தி வெஷிகுவ்ரோணவரிஶ்ராஸ்தாநாம் ஸஹ்ரூஉயாநாம் விஷி
தஃஸ்வெதஸு । ஸதூவெவ்வம் தெவஹாஷாவரிவயராஹி
தெந ஸ-ஸ்தூவ்ரா-வ்ரா-நாழ்ஶுவஸாகூஷாணாம் யாஜ்ய
யாஜகாநாஃ-வகாராய் ஊ விஃவஹாஷாஃயம் ஶ்ரீஹராஹ்தவ்ரா
வ்ரா-ந-ஹாய-ஃந-வாஹம் ஶ்ரீவெஉயஃஶுஸாஜ்ஞவரிவாஸ்ந
ஸஹாதெ ஸ-ஸ்தூரா வ்ரு ஸ்காஶிதஃஸ்வ-ஸ்ரத உவஹ்ய
தம் வ வயஃஶுஸாஸ்கூ ஸஸ்-ஷ்ரஃ । வதஉ்ரா வ்ரா நவரி
ஶ்ரீஸ்நெந கூவஸதயஃஃஶுதஸ்தாஃ யஃஶுஸ்ரஜ்ஞாஃ கூவ்ஸ்திகுவ்ரவாராஃ
ஷ்யஃஶுாந-ஷ்டாநெந ஸவெஃஶ்வராம் வ்ரீணயஸ்தெ ஶ்ரீஃவஜ்ர
ஃளஜ்ரீஸகூ்ரவயா ஸ்ரெயாம்வரி வ்ரா வ-ஸ்வ-ஸ்தி தா ஸாஸ்வஹெ ॥

விஜயயா தூஷ்டாநழ்-கு-ஹ
வொணழ், வராநாஃ வம்.
ஸாஶ்ரீஷ்-ஶுவஹ-ஸ்ரு-ஷ்டீ.

நாராயணஜ்யோதிஃ ॥

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸபரிவ்ராஜகாசார்யவர்ய, ஸ்ரீமச்சங்கரபகவத்பாத ப்ரதிஷ்டித ஸ்ரீகாஞ்சீ காமகோடி பீடாதிப ஜகத்குரு ஸ்ரீமச் சந்த்ரசேகரேந்த்ர ஸரஸ்வதீ ஸ்ரீபாதர்களால்

செய்யப்படுகின்றது நாராயணஸ்ம்ருதி.

தனக்கு விஹிதமான கர்மத்தை அனுஷ்டித்தால் மனிதன் ஸித்தியை அடைகிறான், விஹிதமான கர்மத்தைச் செய்பவன் பாபத்தை அடைவதில்லை, என்றபடி ஸ்வதர்மானுஷ்டானத்தால் ஸர்வேச்வரனை ஆராதித்து, தனக்கு க்ருதார்த்தத்தையை ஸம்பாதிக்க விரும்பிய அதிகாரிகளை அறிந்து, பகவானுடைய கௌதம மஹர்ஷியால் செய்யப்பட்டவைகளும், அந்தந்த வர்ணங்களுக்கும், ஆச்ரமங்களுக்கும் உரியதான தர்மங்களை ப்ரதிபாதிக்கின்றவைகளுமான தர்மஸூத்ரங்களுக்கு ஸரளமாயும் மனதிற்கினியதாயுமுள்ள நடையால் அந்தந்த அர்த்தங்களை விவரிக்கின்ற வ்யாக்யானத்தை அனுக்ரஹித்தார் ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்ய ஸ்வாமி என்பது, வைதிகப்ரமாணங்களில் பயிற்சியுள்ள ஸஹ்ருதயர்களுக்குத் தெரிந்த விஷயமே. இவ்விதமிருந்தும், ஸம்ஸ்க்ருத பாஷா பரிசயமில்லாததால் ஸூத்ரவ்யாக்யானார்த்தங்களை அறியச் சக்தியில்லாத உபாத்யாயர்கள், சிஷ்யர்கள் இவர்களின் உபகாரத்திற்காக த்ராவிடபாஷாமயமாய் ஸ்ரீ ஹரதத்தாசார்யரின் வ்யாக்யானத்தை அனுஸரித்த மொழிபெயர்ப்பு, ஸ்ரீவேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையால் அச்சிடப்பட்டு, வெளியிடப்பட்டு நம் முன்னில் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டதைப் பார்த்து ஸந்தோஷிக்கின்றோம். இந்த வ்யாக்யானத்தைப் பரிசிலிப்பதால் தர்மதத்வங்களை அறிந்தவரும், தர்மத்தில் ச்ரத்தையுள்ளவருமான ஆஸ்திகச்ரேஷ்டர்கள் ஸ்வதர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதால் ஸர்வேச்வரனை ப்ரீதனுய்ச் செய்பவர்களாய், ஸ்ரீசந்த்ரமௌளீச்வர க்ருபையால் நன்மைகளை அடையக்கடவர் என்று ஆசீர்வதிக்கின்றோம்.

விஜயயாத்ராஸ்தானம்,
கும்பகோணம்,
கர-வர்ஷம், மார்கசீர்ஷ
பஹுள ஷஷ்டீ.

நாராயணஸ்ம்ருதி.

முகவுரை.

ஸ்ரீ காஞ்சீகாமகோடி பீடாதிபர்களான ஜகத்குரு ஸ்ரீமதாசார்ய பாதாளுடைய நியமனப்படி தர்ம ப்ரசாரம் செய்து வருகிற வேத தர்மசாஸ்த்ர பரிபாலன ஸபையின் தர்மக்ரந்த ப்ரசுர கைங்கர்யத்தில், மஹர்ஷி ஸ்ரேஷ்டரான ஸ்ரீ கௌதமரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட தர்மஸூத்ர க்ரந்தமானது தமிழ் மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த ஸத்கார்யமானது வைதிகமதத்திற்கு விசேஷ உபகாரகமாகிறது. இந்த க்ரந்தத்தில் போதாயன, ஆபஸ்தம்ப, வஸிஷ்டாதி தர்மஸூத்ரங்களில் போல் மனித ஸமூஹத்திற்கு இன்றியமையாததவையான பற்பலவித ஸமூஹவ்யவஸ்தாதர்மங்களும், வர்ணாச்ரம விசேஷதர்மங்களும் உபதேசிக்கப்பட்டுள்ளன. இதர ஸூத்ரங்களிலில்லாத அநேகவித தர்மங்களும் காணப்படுகின்றன.

அநேக தர்மஸூத்ரங்கள் எதற்கு?

வைதிக மதத்தில் அநேக தர்மஸூத்ரங்கள் காணப்படுகின்றன. கௌதம, ஆபஸ்தம்ப, போதாயன, வஸிஷ்டாதிகளான பல மஹர்ஷிகள் தர்மஸூத்ரங்களைச் செய்துள்ளார்கள். இவைகளில் உபதேசிக்கப்படும் தர்மங்கள் பெரும்பாலும் ஒன்றுபோலிருந்தபோதிலும், ஒவ்வொன்றிலும் மற்றொன்றிலில்லாத பற்பல புதிய தர்மங்களும் காணப்படுகின்றன. சில தர்மஸூத்ரங்கள் விஸ்தாரமாக உள்ளன. சில ஸங்க்ரஹமாயிருக்கின்றன. இம்மாதிரி ஏற்பட்டகாரணமும், ப்ரயோஜனமும் என்ன வென்று கேட்கப்படுகிறது. யுகாந்தத்தில் வேதங்கள் மறைந்து நிற்கின்றன. அவைகளை ப்ரம்ஹாவின் அநுக்ஞை பெற்று மஹர்ஷிகள் தபஸ்சக்தியால் அடைகிறார்களென்று மனு கூறுகிறார்.

ய்மாஞ்ஞஹி ூதாநு வெஹாநு ஸைதி ஹாவாநு ஊஹஷ்டயை।
மெஹிரே தவஸா வ்ருத்ரு உந்ஜூதாஃ ஷ்வயம்ஹுவா' ॥

என்று. மந்த்ரத்ரஷ்டாக்களான மஹர்ஷிகள் மூலச்ருதிகளைத் தபோபலத்தால் ஸாக்ஷாத்கரிக்கும்போதும், அவரவர்களுடைய தபஸ்சக்திக்கு ஏற்றவாறு சிலர் அதிகமாகவும், சிலர் குறைவாகவும் பெறுகிறார்கள். இவ்வாறு தங்களுக்குக் கிடைத்த மூலச்ருதிகளை மூலமாகக்கொண்டே தர்ம சாஸ்த்ரங்களைச் செய்வதாயும் மனு கூறுகிறார்.

ஸ்ரூதிம் வஸ்ருதி ஸ்ம்ருதிம் ஷ்ரூதி ஸ்ம்ருதி ஸ்ம்ருதிம்'

என்று. ஆதலால் தர்மங்கள் பற்பலவிதமாயிருப்பதும், அவைகளை யனுஸரித்து அநேக தர்மக்ரந்தங்கள் ஏற்படுவதும் ந்யாயமாயும் ஆவஸ்யகமாயு மிருக்கின்றன. ஆனால் எல்லாத் தர்மஸாஸ்த்ர விதிகளையும் ஏகவாக்யதை செய்து ஒன்று சேர்த்து விசாரித்துக் கால தேச அதிகாரி பேதவிஷயமாக விஷய வ்யவஸ்தைசெய்து உபஸம்ஹாரம்செய்து அநுஷ்டிக்க வேண்டு மென்று மீமாம்ஸாந்யாயாதிகளைக்கொண்டு ஆப்ததமர்களான நிபந்தனகாரர்கள் நிர்ணயித்துள்ளார்கள்.

ஸ்ம்ருதிகள் யாவற்றுக்கும் ப்ராமாண்யம் உண்டு. ஒன்றில் அபேக்ஷையுள்ளதும் அபூர்ணமானதுமான விஷயத்தை மற்றொரு ஸ்ம்ருதியிலிருந்து எடுத்துப் பூர்த்தி செய்து கொள்ளலாம். ஒரே விஷயத்தில் ஸ்ம்ருதிகளுள் வ்யத்யாஸம், அல்லது விரோதம், காணப்பட்டால் விகல்பமாக ஏதாவது ஒரு விதியை அநுஸரிக்கலாம். இத்யாதிகளான ஏகவாக்யதாந்யாயங்களை விக்ஞானேஸ்வரர் கூறுகிறார்.

வனதேஷாம் வ்ருதேஷு ப்ராப்தானுஜ்ஞாவி ஹாகாத்ரா
ணாதாகாத்ரிவ்ருணே உந்யதஃ காயஸ்ய। விரோதே
த்வ விகல்பஃ' என்று.

தர்ம ஸூத்ரங்கள் பொதுவானவை

கௌதம ஆபஸ்தம்பாதிகள் செய்துள்ள தர்ம ஸூத்ர விதிகள், அந்தந்த சாகாஸூத்ர நிஷ்டர்களுக்கு உபாதேயங்களேயல்லது மற்ற ஸூத்ரிகளுக்கு இல்லை யென்று சிலர் நினைப்பதும்

ஸரியல்ல. தர்மஸூத்ர விதிகளும் ஸ்ம்ருதிவிதிகளைப்போல் எல்லாச் சாகாஸூத்ரிகளுக்கும் பொதுவானவைகளே. மனு யாக்ஞவல்க்ய ஸ்ம்ருதிகள் ஒரு சாகைக்கு அல்லது ஒரு ஸூத்ரிக்கு என்று இராமல் எப்படி எல்லா வைதிகர்களுக்கும் பொதுவானவையோ, அப்படியே தர்மஸூத்ர விதிகளும், ஸாமான்ய தர்மங்களும், ஆசௌச ப்ராயஶ்சித்தாதி மற்றவைகளும், எல்லா ஸூத்ரிகளையும் கட்டுப்படுத்தக்கூடியவை, என்பது நமது ஸித்தாந்தம். மித்யாதீத ப்ராயஶ்சித்தத்தை ஆபஸ்தம்பர் சொல்லியதை மற்ற ஸூத்ரிகளும் அநுஷ்டிக்கிறார்கள். ஆபஸ்தம்பர் சொல்லாவிட்டாலும், போதாயனர் ஸபிண்டீகரண கர்மாவைச் சொல்லியிருப்பதால் அதை எல்லோரும் ஆசரிக்கவேண்டும். இவ்வாறு பல உதாஹரணங்கள் உண்டு. க்ருஹ்யங்களில் சொல்லப்படும் விவாஹாதி ஸம்ஸ்காரங்களும், அவைகளின் கல்பங்களும், அதாவது ப்ரயோகங்களுமே ஒருவாறு அந்தந்த ஸூத்ரிகளுக்கு ப்ரதிநியதங்கள். அவைகளிலும் 'கூ ந ஹூ ஹ நு தெ ஹ ஹூ' என்றபடியும்

'வொ யா ய ந ஹி த ம் கூ ஹூ வா வ ஸ ஸூ த்ர வ ஸ ஹா ஹ ஸூ வெ ஹ'

என்றும் இதர கல்ப ஸூத்ர விதிகளையும் பரிக்ரஹிக்க சாஸ்த்ர அனுமதியுண்டு. ஆகையால் கௌதம தர்மசாஸ்த்ரமானது வைதிகர் யாவரையும் கட்டுப்படுத்தும். கௌதமீயர்களுக்கு மட்டுமல்ல.

கௌதம தர்மஸூத்ரம், கௌதம ஸ்ம்ருதி இரண்டும் ஒன்றே.

நவீனகால விமர்சகர்கள், தர்ம ஸூத்ரங்கள், ஸ்ம்ருதிகள் இவையிரண்டிற்கும் கால பேதங்களை ஊஹித்து அவைகளின் பலாபலங்களையும் விமர்சித்துக்கூறும் முடிவுகளை வைதிக மதஸ்தர்கள் ஏற்பதற்கில்லை. வேதகாலத்திற்குப்பிறகு முதலில் ஸூத்ரக்ரந்தங்களே ஏற்பட்டன வென்றும், பிறகு காலக்ரமத்தில் ச்லோகரூபங்களான ஸ்ம்ருதிகள் செய்யப்பட்டனவென்றும் வாதிக்கிறார்கள். ஆனால் வைதிக மதத்தில் தர்மஸூத்ரங்களும் ஸ்ம்ருதிகளும் ஒரே நிலையில்தான் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மனு இந்த விபாகத்தைப்பற்றிக் கூறுகையில்

'ஸ்ரு தி ஸ்து வெதொ வி ஜ்ஞே யொ ய தி ர்தர்ம ஶா ஸ்த்ர ம் து வை ஸ்ம்ரு தி ஃ'

என்பதால் ச்ருதி ஸ்ம்ருதி என்ற இரண்டு பிரிவையேதான் அங்கி

கரித்தார். ச்ருதி நீங்கலான மற்றத் தர்ம க்ரந்தங்களை ஸ்ம்ருதி யென்றே வ்யவஹரிக்கிறார். அல்லது, தர்மசாஸ்த்ர மென்று பொதுவான வ்யவஹாரம். ஆகையால் தர்மஸூத்ரங்களுக்கும் ஸ்ம்ருதி என்ற நிர்த்தேசம் ஸஹஜமாயுள்ளது. பகவத்கீதையைக் கூட 'ஸ்ம்ருதி' என்றே ஸ்ரீ பகவத் பாதாசார்யாள் ப்ரம்ஹஸூத்ர பாஷ்யத்தில் 'ஸ்ம்ருதிஷ்வபி ஸமவஸீதாதி' என்பதால் வ்யவஹரித்துள்ளார்கள். தர்ம ஸூத்ரங்கள் ஸூத்ரரூபங்கள். ச்லோகரூபங்களாயுள்ளவை ஸ்ம்ருதிகள் என்று நவீநர்கள் கல்பிக்கும் வ்யாப்தியும் நிலைக்காது. போதாயன, வாஸிஷ்டாதி தர்மஸூத்ரக்ரந்தங்களில் பஹுவாக ச்லோகரூப ஸூத்ரங்கள் காணப்படுகின்றன. ருக்வேதாதி மந்த்ரங்கள் பலவும் ச்லோக ரூபங்களா யிருக்கின்றன.

ஆதலால் கௌதம தர்மஸூத்ரம் வேறு, கௌதம ஸ்ம்ருதி வேறு என்ற கல்பனைக்கு வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்தில் மூலம் கிடைக்கவில்லை. இதில், ப்ரத்யக்ஷச்ருதி மூலகங்களான ச்ரௌதகல்ப ஸூத்ரங்களின் நிலைமை வேறு. கௌதமர் ச்ரௌதகல்ப ஸூத்ரம் செய்ததாகவோ, ச்லோக ரூப ஸ்ம்ருதி செய்ததாகவோ நிபந்தனங்களில் ப்ரஸித்தியில்லை. நிபந்தநகாரர்கள் எடுத்துள்ள கௌதம ப்ரமாணங்கள் பல இந்தக் கௌதமஸூத்ரத்தில் காணப்படவில்லை யென்ற சங்கை, மன்வாதி ஸ்ம்ருதிகளுக்கும் ஸமமானதே.

கௌதமர் ஸாமவேதீ.

இந்தக் கௌதமஸூத்ரமானது ஸாமவேதீய ராணாயன சாகா ஸம்பந்தமுள்ளதென்று Professor காணே என்பவர் கூறுகிறார். ஆயினும் கௌதம மஹர்ஷி ஸாமவேதியாயிருக்க முடியாதென்று நிச்சயிக்கிறார். கௌதமர் 'உக்வாரி வெஉவ்ரதாநி' என்பதால் ப்ராஜாபத்ய, ஸௌம்ய, ஆக்நேய, வைஸ்வதேவாதிகளான நான்கு யாஜ்ஞிய வேத வ்ரதங்களையே குறிப்பிடுகிறார். ஸாமவேதிகளுடைய அஷ்ட வ்ரதங்களை ப்ரஸ்தாபிக்கவில்லை. மேலும் கௌதமர்

'ச்ரவணாத்விவாஹிகம் வ்ரதஸ்வதீம் வா'

என்பதால் யாஜ்ஞிய உபாகர்மகாலத்தை விதிக்கிறார். ஸாம வேதிகளின் உபாகர்மகாலத்தைச் சொல்லவில்லை. தைத்திரீயாரண்ய

கத்தில் சொல்லிய அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கௌதமர் அப்படியே விதிக்கிறார். இத்யாதி ஹேதுக்களால் அவர் ஸாமவேதியாயிருக்க முடியாதென்று மாக்ஸ்முல்லர் (Maxmuller) போன்றவர்கள் ஊஹிக்கிறார்கள்.

கௌதமர் நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களைப் பொறுக்குமிடத்தில் அவைகளுள் நான்கு வேத வ்ரதங்களைக் குறிப்பிடுகிறார். இது ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் உள்ள வேத வ்ரதங்களைச் சொல்லுகிறது. இங்கு "நான்கு" என்பது வேத பதத்தில் ஸம்பந்தமுள்ளது. ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் உள்வகையில் எவ்வளவு வேத வ்ரதங்கள் என்பது க்ருஹ்யங்களிலிருந்து அறியத்தக்கது. இதை ஹரதத்தர்

'வதாநி வ்ரதிவேஷம் வ்ரதிஶாவம் வ ஹ்ரஹ்யேஷ்வேகாநி'

என்பதால் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். ஆகையால் இது யாஜுஷ வேத வ்ரதங்களைமட்டும் சொன்னதாகாது. உபாகர்ம விதி விஷயமும் ஸாமகர்களுக்கு ஶ்ராவணி, ப்ரௌஷ்டபத மாஸங்களும் விகல்பமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டிருக்கலாம். கௌதம தர்மஸூத்ரம் எல்லாச் சாகைகளுக்கும் பொதுவாக ப்ராயஶ்சித்த விதிகளைக் கூறுவதால் தைத்திரீய ஆரண்யகவிஹித அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தத்தைக் கௌதமர் விதிப்பதும் பொருத்தமே. மேலும் ப்ராயஶ்சித்த ப்ரகரணத்தில் பெரும்பாலாக ஸாம மந்த்ரங்களையே சுத்யர்த்தமாக விதிக்கிறார். ஆகையால் கௌதமர் ஸாமவேதியென்று நம்மவர் நிர்ணயம். இந்தச் சர்ச்சையின் ப்ரயோஜனம் யாதாயினும் மேற்றிசை விமர்சகர்கள் இதில் அதிக ச்ரமம் கொண்டுள்ளதால் நாமும் எழுத நேரிட்டது. ஆயினும் நம்தேசத்தில் சாகா, ஸூத்ர, கோத்ராதி விஷயமாகப் பாரம்பர்யமாயுள்ள ஸம்ப்ரதிபந்ந சிஷ்டாசாரப்படி, கௌதமர், ஸாமவேதியென்பது நிஷ்க்ருஷ்டமாயிருக்கையில், அதற்கு விருத்தமாக அவர் ஸாமவேதியல்லவென்று நவீநர்கள் கோஷாபகரமாக விமர்சிப்பதை நாம் மறுக்கவேண்டியது ஆவச்யகமே.

சில புதிய விஷயங்கள்.

கௌதம தர்மஸூத்ரத்திலும், மற்ற ஸூத்ரங்களில் போல் வர்ணதர்மங்கள், ஆச்ரம தர்மங்கள், ராஜநீதி, ப்ராயஶ்சித்தம்,

ஆசௌசம், ச்ராத்தகர்ம, பலவிதப் பொதுத்தர்மங்கள் யாவற்றும் ஆங்காங்குக் கூறப்பட்டுள்ளன. ஆயினும் இதர ஸ்ம்ருத்ரங்களிலில்லாத சிற்சில புதிய விஷயங்களும், ஜன ஸமூஹ க்ஷேமத்தைக் கருதி, கௌதமரால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. உதாஹரணார்த்தமாக இரண்டொரு விஷயங்களைக் கூறுவோம்.

கந்யகாதான காலம்.

கந்யகைகளின் விவாஹ வயது விஷயமாகத் தர்மசாஸ்த்ரகாரர்கள் தீவ்ரமான விதிகளைச் செய்தார்கள். எட்டாவது வயது முக்ய காலமென்றும், அதன் பிறகு கௌணம் பத்து வயதுவரையிலென்றும், பன்னிரண்டு வயது வரையில் ஆபத்காலமென்றும் சொல்லி, 'ஈத ஊர்த்வம் ரஜஸ்வலா' என்று அதற்கு மேற்பட்ட காலத்தை நிஷேதித்து விட்டு, நரகாதி தோஷங்களையும், ப்ராயஶ்சித்தங்களையும் சொன்னர்கள். ஆனால் கௌதமர் மிகுந்த கருணையால்,

'ருதூநாம் ப்ராப்தௌ'

என்று விதிசெய்து, ருது காலம்வரையில் கௌணகாலத்தை அதிகரித்தார். அதாவது கந்யகைகள் ருதுவாகும் முன்பு விவாஹம் செய்துவிட வேண்டுமென்றார். வயஸ்ஸை எல்லையாகக் குறிப்பிடாமல் எதுவரையில் விவாஹத்தை ஒதுக்கினால் ப்ரத்யவாயம் ஏற்படாதோ அந்தக் கால எல்லையை அங்கீகரித்தார் கௌதமர். இவ்வாறு அநுக்ரஹம் செய்ததால், பாபபீருக்களான, சாஸ்த்ரவஶ்யர்களான ஆஸ்திகர்கள் இந்தத் துஷ்காலத்திலும், சாஸ்த்ராதிலங்கன தோஷம் ஏற்படாமல் தப்பிக்கமுடிந்திருக்கிறது. இதுபோல் வ்ருத்தி அல்லது ஜீவன விஷயத்திலும் கௌதமர் ஸுகமான சில விதிகளைச் செய்திருக்கிறார். அவருடைய முக்ய நோக்கம் எந்த வழியிலும் ஆத்ம ஸம்ரக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டிய தென்று தெரிகிறது. இதை அவர்

'ஸர்வதா வர்ணாநாம் ப்ராயேண'

என்பதால் தெளிவாக்கியுள்ளார். நித்ய கர்மாநுஷ்டானசீலர்களான சிஷ்டர்களும் குடும்ப பரணம் ஜீவனம் இவை நிமித்தமாக அரசனை அண்டி ஜீவிக்க அனுமதி கொடுக்கிறார்

'யோகக்ஷேமாய ஈஶ்வரஸ்யேதி'

என்று. இல்லாதது கிடைப்பதற்காகவும், இருப்பதைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் ஈச்வரனே, தனிகனே, அல்லது அரசனே ஆச்ரயிக்கலாமென்று கௌதமர் வழிகாட்டுகிறார்.

மேலும் வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பதைத் தர்ம சாஸ்த்ரங்கள் பொதுவாக நிஷேதிக்கின்றன. ஆனால் கௌதமர் ஓர் சிறிய அளவில் வட்டிபெற்று அதனால் ஜீவனம் நடத்துவது தர்ம்யம் என்று கூறுகிறார் 'கு-ஹீஷ்வ்ய்தீஜ்ஜீர்' என்பதால். இங்கு 'யீர்' தர்ம்யா என்ற பதம் ப்ரயோகிக்கப்பட்டிருப்பது முக்யம். வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பதால் தோஷமில்லையென்று சொல்லாமல், அதைத் தர்ம்யமான வ்ருத்தியென்றுகூடச் சொல்லுகிறார். இதிலும் கௌதமர் தார்மிக ஸமூஹத்திற்குக் கருணையால் ஆபத்வ்ருத்தியைக் காட்டியுள்ளார்.

நீதி ஸ்தலத்தில் ஸாக்ஷியாக வரிக்கப்பட்டவன் பொய் ஸாக்ஷ்யம் கூறினால் பலமான ப்ரத்யவாயத்தையும், ப்ராயஸ்சித்தத்தையும் ஸகல தர்ம சாஸ்த்ரங்களும் விதிப்பதுடன் அவனுக்கு லௌகிகமான ராஜ தண்டனையும் பலமாக விதிக்கின்றன. இவ்வளவு அதர்மத்தில் சேர்ந்த அந்ருதஸாக்ஷ்யத்தைக் கௌதமர் ஒரு விஷயத்தில் தர்ம்யமாக அங்கீகரிக்கிறார்,

'நா-ர்ஹதவ்யநஹொவ்ஷோ ஜீவநம் வெஸ் தஜ்யீநழ்'

என்று. ஸாக்ஷி அந்ருதம் சொல்லுவதால் நிரபராதனை ஒருவன் மரணத்திலிருந்து விடுதலை பெறக்கூடியதாயிருந்தால் அந்த விஷயத்தில் அந்ருதம் சொல்லுவது தோஷமில்லையென்கிறார். ஆனால் துஷ்டன் ஒருவனுக்கு, அதாவது ஸமூஹவ்யவஸ்தா நாசகாரியான பாபிஷ்டனுக்கு, இந்த உரிமையை உபயோகித்து அந்ருதம் சொல்லக் கூடாதென்று அடுத்தாற்போல் வரையறையும் ஏற்படுத்தியுள்ளார்.

மாதாவின் மஹிமை.

மாதா-பிதா-ஆசார்யன் முதலிய பெரியோர்களிடம் மர்யாதை செலுத்துவது குன்றியுள்ள இக்காலத்தில் கௌதமர் மாதா விஷயமாகச் செய்யவேண்டிய பஹுமானத்தை தமது ஸூத்ரத்தில் குறிப்பிடுவது கவனிக்கத்தக்கது.

'ஆசாயஃ ஸ்ரஷ்டதஶோ மாதுர் ஹ்ரணாழ் । ஶாததேவ்ருகே'

என்பதால். வேதாத்யயனம் செய்துவைத்த ஆசார்யன் குருக்களுள் ச்ரேஷ்டதமன் மிக உயர்ந்தவன் என்று சொல்லிவிட்டு, ஆனால் எல்லோரையும்விட மாதாவே மிக உயர்ந்த குரு என்று சில மஹர்ஷிகள் தீர்மானிக்கிறதாகக் கூறுகிறார். ''ச்ரேஷ்டதம'' என்ற மிக உயர்ந்த நிலைமையைக்காட்டும் பதப்ரயோகம்செய்து, அந்தக் கௌரவம் பெற மாதா உரியவள் என்பதை உலகத்தாருக்கு ஓர் தர்மஸூத்ரகார் அறிவிப்பது உயர்ந்த தர்மம். தைத்திரீய உபநிஷத்தானது 'மாதரமேவ' என்று மாதாவையே முதலில் குறிப்பிட்டதையே இங்குக் கௌதமரும் மூலமாகக் கொண்டார். ஆபஸ்தம்ப தர்மஸூத்ரத்திலும்,

'மாதா வாக்ருஷ்யா ஸ்ரேயாம்ஸி ச்ருணோதீதி
தஸ்மாம் ஸ்ரேஷ்டா வதிதாயாமி'

என்பதால் மாதாவின் சுச்ரூஷை உத்தமமென்று விதிக்கப்பட்டது. வஸிஷ்ட தர்மஸூத்ரத்திலும்,

'உபாத்யாயாந் தசாசார்யாந் ஆசார்யாணாம் சதம் பிதா।
ஸஹஸ்ரம் து பித௄ந் மாதா கௌரவேணாதிரிச்யதே' ॥

என்பதால் ஆசார்யன், பிதா இருவரையும்விட மாதாவுக்கு ஆயிரமடங்கு கௌரவமென்று சொல்லப்பட்டது. இது கௌதமரை மூலமாகக் கொண்ட வார்த்தையே. நமது பாரததேச தர்மங்களின் சிறப்புக்கு இது ஓர் உதாஹரணமாகும்.

இன்னுமிதுபோல் பல உயர்ந்த தர்மங்களைக் கௌதமர் பொதுத் தர்மவிதிகளில் சேர்த்து உபதேசிக்கிறார். ஆமுஷ்மிக பலனுடன் ஐஹிக ப்ரயோஜனமுள்ளதான விதிகளும் பஹுவாகக் காணப்படுகின்றன. ''நித்யம் ஸ்நானசீலனையும், சுத்தனையும் நல்ல வாஸனையுள்ளவனையுமிருக்கவேண்டும்'', ''சக்தியுள்ளவன், அழுக்கானதும் கிழிந்ததுமான வஸ்த்ரத்தைத் தரிக்கக்கூடாது'', ''அந்நியர் தரித்த துணியை உடுத்தக்கூடாது'', ''ஒரு க்ஷணம்கூட அசுத்தனாயிருக்கக் கூடாது'', ''பகலில் தலையை மூடிக்கொண்டு நடக்கக்கூடாது'', ''இரவில் தலையை மூடிக்கொள்ளாமல் வெளியில் உலாவக்கூடாது'', இத்யாதிகளான பற்பல தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. ஆஹார நியமத்திலும் உபயோகிக்கத் தக்கவை விலக்கத்தக்கவை விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. வாழை இலையில் போஜனம் செய்வது ச்வாச

காசம், ஜ்வரம் இவைகளைப் போக்கு மென்று ஆசாரகாண்டத்தில்

'ஸ்ரீஹகாவஜ்ரஹரம் கஷஜீவதெ ஹொஜநிழ்'

என்று சொல்லப்படுகிறது. இது போல் பற்பல விதிகள் உண்டு.

ப்ராம்ஹசக்தியும், க்ஷாத்ரசக்தியும்.

ராஜதர்ம ப்ரகரணத்திலும் கௌதமர் சில அபூர்வ விஷயங்களைச் சொல்லுகிறார். ப்ராம்ஹம், க்ஷாத்ரம் என்ற இருசக்திகளும் சேர்ந்தால்தான் ராஜ்யம் க்ஷேமம் பெறுமென்று நமது வேதங்கள் கூறுவதை, கௌதமர் விவரித்து உபதேசிக்கிறார். ப்ரஜைகள் ஈதிபாதையின்றியும், தூர்பிக்ஷ துர்மரணங்களின்றியும் ஸம்ருத்தியுடன் யோகக்ஷேமம் நடத்த இந்த இரு சக்திகளும் இன்றியமையாத ஸாதனங்களாக நமது வைதிகமதம் ஒப்பியுள்ளது. க்ஷாத்ர சக்தியானது தண்டாதிகாரத்தை ப்ரயோகிக்கவும், சத்ருக்கள், திருடர்கள், துஷ்டர்களிவர்களை அடக்கி ந்யாய வழியில் வரி வஸூல் செய்துத் ப்ரஜைகளைத் தர்ம வழியில் பாதுகாக்க உதவுகிறது. ப்ராம்ஹ சக்தியானது, மந்த்ரஜபம், த்யானம், அர்ச்சனம், யாகாதி கர்மங்கள் இவைகளால் தேவதைகளை ப்ரீதி செய்வித்து ராஜாவுக்கும், ராஜ்ய ப்ரஜைகளுக்கும் மழை முதலிய க்ஷேமம் ஏற்படச் செய்து பாதுகாப்பு அளிக்கிறதென்பது வைதிகமதக் கொள்கை. இதைக் கௌதமர்

'ஹ்ரஹ க்ஷத்ரண ஸம்வ்ருக்தம் ஹெவவித்ஹநுஷ்யாந்
யாநயதீதி விஜ்ஞாயதெ'

என்பதால், ப்ராம்ஹ சக்தியானது க்ஷாத்ர சக்தியுடன் சேர்ந்து தான் ராஜ்யத்தில் தேவ, பித்ரு, மநுஷ்யாதிகளைத் தரிக்கிறதென்று சொல்லுகிறார். தேவ பித்ரு கார்யாதிகள்கூட ராஜ்யத்தில் ஒழுங்காக நடக்க மேற்கண்ட இரண்டு சக்திகளும் ஒன்று சேர வேண்டுமென்கிறார். இது மட்டுமில்லை. ப்ரம்ஹ க்ஷாத்ர சக்தி சேர்ந்த ராஜ்ய நிர்வாஹாதீனமாகவே மனிதன் முதலிய ப்ராணிகள், வ்ருக்ஷங்கள், பசுக்கள், பக்ஷிகள், ஊர்ந்து செல்லும் ப்ராணிகள் ஆகியயாவுமிருக்கின்றன. அவைகளின் ஜீவனமானது ப்ரம்ஹ க்ஷாத்ராதீனமாயிருக்கிறது என்று கௌதமர் கூறுகிறார்

'தஹொஸ்ஹ தாவிஹ்யஸ்ய உநுஷ்யஜாத க்ஷத்ரஸம்ஜ்ஞாநாம
ஸமநவதநஸவ்ருணாஸாயத்தம் ஜீவநிழ்' என்பதால்.

இது எப்படி யென்று வ்யாக்யாதாக்கள் நிர்வஹிக்கையில், அரசன் தண்டாதிகாராதி நிர்வாஹத்தால் ப்ரஜைகளை ரக்ஷிப்பதுபோல், ப்ராம்ஹணர்களும் மேலே சொன்னபடி தங்கள் மந்த்ரசக்தி, யாகானுஷ்டானம் இவைகளால் மழை, அன்ன ஸம்ருத்தி முதலிய க்ஷேமங்கள் ஏற்படச்செய்வதால், ப்ராணிகளின் ஜீவனம் அவர்களுடைய அதீனமென்று விவரித்தார்கள்.

'கூஶள வ்ராஹ்மணாzzஹுதிः ஸம்யகாதித்யமுபதிஷ்ठதே।
ஆதித்யாஜ்ஜாயதே வ்ருஷ்டிः வ்ருஷ்டேரன்னம் ததः ப்ரஜாः'।

என்று ப்ராம்ஹணர்கள் செய்யும் யாக ஹோமங்கள் ஸூர்யனிடம் சேர்ந்து அதிலிருந்து மழையும், மழையிலிருந்து ப்ரஜா க்ஷேமமும் ஏற்படுவதாக நிர்ணயமாகையால் ராஜ்ய க்ஷேமம் ப்ராம்ஹணாதீனமென்பது பொருத்தமாகிறது. இந்தத் தத்வம் பகவத்கீதையில் பகவானாலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. ஆகையால் ப்ராம்ஹணனும் க்ஷத்ரியனும் ராஜ்யத்தில் தர்மங்கள் ஒழுங்காக நடத்தி நிலைநிறுத்தக் கடமைப்பட்டவர்களென்று

'ஆள மொகெ யூதவ்ய தள ராஜா ப்ராஹ்மணஶ்ச வஹ்நிஶ்ச'

என்றும் கௌதமர் சொன்னார். அரசனுக்கு ஸஹகாரியாயிருக்கும் ப்ராம்ஹணன் பஹ்வ்ருசனாயிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, பஹ்வ்ருச லக்ஷணங்களையும் கௌதமர் விவரிக்கிறார். வேதங்களிலும், சாஸ்த்ரங்களிலும் முக்யமாக ஸாமயாசாரிக தர்மம் என்கிற லௌகிக விஷயத்திலும் அவன் நிபுணனாயிருப்பதுடன், சம, தமாதி குணமுள்ளவனாயும் லோபம், பக்ஷபாதம் முதலிய தூர்க்குணமற்றவனாயுமிருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார். ஸ்ரீராமாயணத்தில்

'வஹ்வ்ருசா பிதரோ வ்ருத்தா ப்ராஹ்மணாஸ்தவ ராகவ'

என்பதால் தசரத ஸ்ரீராமாதி அரசர்கள் கௌதமர் சொன்ன லக்ஷணமுள்ள பஹ்வ்ருச ப்ராம்ஹணர்களை அநுவர்த்தித்து ராஜ்யம் நடத்தியது வெளிப்படுகிறது. மேற்கண்ட தர்ம ஸூத்ர தத்வங்களையே காளிதாஸனும், ரகுவம்சம் முதல் ஸர்க்கத்தில் திலீபன் வஸிஷ்டரை ஸ்துதி செய்யும் வ்யாஜத்தில் உலகத்துக்கு எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்

'வ ராஜ்ஷாய ப்ரஜீவிப்யः', 'ஹவிராவர்ஜிதம் ஹோதः', 'தவ ப்ரஜாகுதோ ப்ரஜேதி'

இத்யாதி ச்லோகங்களில். வஸிஷ்டருடைய வேத மந்த்ர மஹிமை யாலேயே அயோத்யா ஜனங்கள் சிரஜீவிகளாயும், ஆதங்கமின்றியும், ஈதிபாதையின்றியும் வாழ்வதாயும், வஸிஷ்டர் செய்யும் யாகாதி களாலேயே ராஜ்யத்தில் காலத்தில் மழை பெய்து க்ஷேமமேற்படு வதாயும், ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் தைவிகமான, அல்லது மானுஷமான, எல்லா ஆபத்திற்கும் வஸிஷ்டரே பரிஹாரம் செய்ய வல்லவரென் றும் ,தெவீநாம் சாந்ஷீணாம் வ' என்று சொல்லுவது இந்தத் தர்ம ஸூத்ரத்தை மூலமாகக்கொண்டது எனலாம்.

ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன் வரையில் நம்தேசத்தில் ப்ரம்ஹ க்ஷத்ர சக்தி இரண்டும் சேர்ந்து நிர்வஹித்ததால் ராஜ்யங்களும், ப்ரஜைகளும், ஸகல அம்சங்களிலும் ஸம்ருத்தியடைந்தும், க்லேசப் படாமலுமிருந்தன. ஆனால், இப்போது அது வேண்டப்படவில்லை யாகில் அதனால் ஏற்படும் நன்மைகளையும் இழக்க வேண்டியதுதான். இழந்து வருவதும் நிதர்சனம். கடைசியாக முடிவில் கௌதமர் இதையே கூறியுள்ளார்.

'ப்ரஹ்மக்ஷத்ரம் ஹி க்ஷத்ர மேதத் ந வ்ருத்யதே
ஊதி விக்ஷ்ராயதே'

ப்ராம்ஹ சக்தியுடன் கூடிய க்ஷத்ரம்தான் ஸம்ருத்தியுள்ளதாயும், கஷ்டப்படாததாயுமிருக்கும், என்றார். அந்தச் சேர்க்கை வேண் டாமாகில், ஸம்ருத்தியோ ஸுகமோ கிடையாதென்பதையும் மஹர்ஷி தெளிவு படுத்திவிட்டாரல்லவா?

ஆசார்யனும், அரசனும்.

மற்றொரு முக்ய விஷயத்தையும் கௌதமர் சொல்லுகிறார். ராஜ்யத்தில் அரசன் துஷ்ட நிக்ரஹாதி கார்யங்களுக்கு எவ்வளவு முக்யமோ, அதுபோல் ஜனங்கள் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து மீறாமலும், ஸன்மார்க்க ப்ரவ்ருத்தியுள்ளவர்களாயும் இருக்கும்படி செய்ய ஆசார்யன் என்ற ஓர் அதிகாரியும் இருக்க வேண்டுமென்று கௌத மர் விதிக்கிறார். அந்த ஆசார்யன் அடிக்கடி ஜன ஸமூஹத்திற்கு ஸ்வதர்மோபதேசம் செய்து வரவேண்டும். அதாவது தர்ம ப்ரசாரம் செய்து வரவேண்டும். ஜனங்கள் ஸ்வதர்ம நிஷ்டர்களாயும், ஸன்மார்க்க நிரதர்களாயுமிருந்தால்தான் அரசன் அமைதியாக ராஜ்ய நிர்வாஹம் செய்யமுடியும். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டுத் துர்மார்க்க ருசி

கொண்டு, கொலை, களவு, த்ரோஹம் ஆகிய குற்றங்கள் அதிகரித்து விட்டால் ராஜாவால் நிர்வாஹம் ஸாத்யமில்லை. ராஜ்யம் சீரழிந்து தர்பிக்ஷ துர்மாணுதிகளும் அவ்யவஸ்தைகளும் அதிகரிக்கும். ஆகையால் ஜனங்களை ஸன்மார்க்கவழியில் நிலைக்கச்செய்வது ராஜாங்கக் கடமையாகிறது. இந்தத் தர்ம உபதேச கார்யத்தை, அதாவது தர்ம ப்ரசாரத்தை, ராஜாவே நேரில் ஜனங்களிடையில் செய்வது அஸாத்யம். ஆகையால் 'ஆசார்யர்கள்' என்ற பிரிவினரை ஏற்படுத்தி, தர்ம ப்ரசாரம் செய்வது ஆவச்யக மென்று கௌதமர் சொல்லுகிறார். ஸ்வதர்மத்தைவிட்டு அதர்மருசிகொள்ளும் ஜனங்களை ஆசார்ய உபதேசமானது தடுத்துக் கண்காணித்துப் பாதுகாக்கும் என்று

'தாநாசாயெஹாவஜ்ஜஃ உஜ்ஜு வாயதே'

என்கிற ஸூத்ரத்தால் சொல்லுகிறார். அதர்மருசியுள்ளவர்களை ஆசார்யோபதேசமும், அரசனின் தண்ட உபாயமும் சேர்ந்து பாதுகாக்குமென்று தெளிவாகக் கூறுகிறார். ஆகையால் ஆசார்யனும், அரசனும் அதிகாரதோரணையில் இந்த விஷயத்தில் ஒன்றுக இணைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கௌதமர் இந்த ஸூத்ரத்தில் விளக்குகிறார். தர்ம ப்ரசாரமாகிய ராஜாங்க வேலையை அரசன் ஆசார்யர்களிடம் ஒப்படைக்க வேண்டுமென்பதும் இதில் ஸ்பஷ்டமாயிருக்கிறது. ஜனங்களிடம் தர்ம உபதேசம் ப்ரசாரம் செய்யவும், ஸ்வதர்மத்தை மீறியவர்களை ப்ராயஶ்சித்தாதி சாஸ்த்ரீய நிர்ப்பந்தங்களாலும், ஸமூஹ பஹிஷ்காராதிகளாலும் சிக்ஷித்து நல்வழிப்படுத்தவும் அதிகாரமும் ஆசார்யர்களுக்கு இருக்கிறது. அவைகளை அரசன் நிறைவேற்றவும் கட்டுப்பட்டிருப்பான் என்பதும் மேற்கண்ட ஸூத்ரத்தால் தீர்மானமாகிறது. இவ்வாறு தர்ம ஸம்ரக்ஷண விஷயத்தில் ஆசார்யனும் அரசனும் சேர்ந்தே பணிஆற்றுவதால் மஹோபகாரம் செய்யும் இவ்விருவர்களையும் ப்ரஜைகள் புரஸ்கரிக்கவேண்டுமென்றும் நிந்திக்கக்கூடாதென்றும் கடைசியில் கௌதமர் முடிக்கிறார்.

'தஹ்ஹாஉராஜாzzவாயஃள கூநிந்தஃள'

என்று. இந்த உயர்ந்த தத்வம் கொண்டே நம்தேசத்தில் தர்மாசார்யர்கள் பலர் ஏற்பட்டு, ப்ரசாரம் செய்து கொண்டிருந்து, ஜனங்களை நல்வழியில் நிறுத்தி, ராஜாங்கத்திற்கும் உதவிசெய்து வந்திருக்கிறார்கள், இன்றைக்கும் அந்தச்சாயை இருக்கிறது. ஆசார்

யர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயினும் ராஜாங்கமானது இந்த நன்மையை அலக்ஷ்யம் செய்து ஒதுக்கிவிட்டதுடன், ஆசார்யர்களையும், ப்ரஜைகளையும் பலவழியில் பிரித்து ஸம்பந்தமில்லாமல் செய்துவிட்டது. இதனால் இப்போது ஜனங்களிடையில் என்றும் காணப்படாத அதர்மருசியும், கொலை, களவு போன்ற துர்மார்க்க ருசியும் அதிகரித்து, தேசம் பாழாகிவிட்டது. ஸன்மார்க்கம் குறைந்துவிட்டதாக இப்போது எங்கும் அதிகாரிகளே கூச்சல் போடுகிறார்கள். ஆயினும் பரிஹார வழி தெரியவில்லை. தர்ம ஸூத்ர விதிப்படி நடக்கட்டுமே! க்ஷேமத்தைக் காணலாம்.

தர்மஸூத்ர விதிகளின் கௌரவம்.

பதஞ்ஜலி மஹர்ஷி கூறுகிறார்.

தர்மஸூத்ர விதிகள் ஸாதாரணமானவையல்ல; அலக்ஷ்யம் செய்யத்தக்கவைல்ல; தெய்வ சக்தி பெற்ற மஹர்ஷிகளால் நமது ஹிதத்திற்காக கருணையால் அருளப்பட்டவை. வைதிகமதஸ்தன் அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்கவேண்டும். மஹர்ஷிகள்கூட தர்மஸூத்ர விதிகளுக்குக் கட்டுப்பட்டு நடக்கிறார்கள். மஹாபாஷ்யகாரரான பதஞ்ஜலி சொல்லுவதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

'ந வா ராஜாஜ்ஞாவஸ்தி | ந வா யதி²ஹ ஸூத்ரகாராஃ வத³ந்தி'

என்கிறார். "ராஜாக்ஞை யில்லையே! அல்லது தர்மஸூத்ரகாரர்கள் சொல்லியதன்றே" என்பதால் ராஜாக்ஞையையும், தர்மஸூத்ர விதிகளையும் ஸமமாக்கி, கௌரவித்து அதற்குக் கட்டுப்படவேண்டியதைப் பேசுகிறார். தபோமஹிமையால் உலகத்தை மாற்றவும், அழிக்கவும், மறுஸ்ருஷ்டி செய்யவும் சக்திவாய்ந்த பதஞ்ஜலி போன்ற மஹர்ஷிகளே தர்மஸூத்ரவிதிகளுக்குக் கட்டுப்படுவதைக் கவனிக்கவேண்டும்.

ஜ்யோதிஷ, சகுன உதவி.

ராஜ்ய நிர்வாஹத்தில் ஜ்யோதிஷம், சகுனம் ஆகிய இரண்டிற்கும் ப்ராமாண்யம் கொடுத்து, ராஜ்யத்தின் எதிர்கால லௌகர்யாலௌகர்யாதிகளை முன்பே ஜ்யோதிஷர்களைக்கொண்டு அறிந்து அதற்கு அவர்கள் சொல்லும் பரிஹார முறைகளையும் அரசன் கையாளவேண்டுமென்று கௌதமர் விதிக்கிறார். தர்மஸூத்ர

ஸ்ரமண ராஜ்ய முறையிலுள்ள ராஜீய நன்மைகள் பலவற்றையும் இக்காலத்தியவர்கள் படித்தறிவது நல்லது.

பஞ்சாயத்து முறை.

கௌதமர் ராஜநீதி ஸ்தல வ்யவஹாரங்களைச் சொல்லுமிடத்தில் ப்ரஜைகளுள் சிற்சில வகுப்பாருக்கு அந்தந்த வகுப்புக்களைக் கொண்டே பஞ்சாயத்து வ்யவஸ்தை செய்யும் முறையையும் கூறியுள்ளார்,

'கூஷ்டுகூ வணிகூ² வஸு²வாம கூ²வீஜ காரவஃ² வ்ரஜ வ்ரஜ வ்ரஜ²'

என்பதால். க்ருஷி ஜீவிகள், க்ரய விக்ரயாதிகள் செய்யும் வ்யாபாரிகள், பசுபாலர் என்கிற இடைய ஜாதியர், வட்டித்தொழில் நடத்துகிறவர்கள், தச்சன், வண்ணன் முதலிய காருக்கள் இந்த வகுப்பாருகளுக்குத் தம் தம் வகுப்பு தர்ம வ்யவஸ்தைகளுக்கு அவரவர்கள் வழக்கமே ப்ரமாணம்.

'தெஹ்யோ யஶ்சாயிகாரஶ்சரேயுஸ்தானு வ்யவஹாரான் வ்யவஹ்யேயுஃ'

அந்த வகுப்பாரில் வ்யவஸ்தாபக அதிகாரியாக (நாட்டாண்மைக்காரன்) அங்கீகரிக்கப்பட்டவன் மூலமாக விசாரணை நடத்தி முடிவு செய்து தர்மவ்யவஸ்தையைச் செய்யவேண்டும். அரசன் அதை நிறைவேற்றி வைக்கவேண்டும். பஞ்சாயத்து மூலம் ஸமூஹ வ்யவஸ்தா நிர்ணயமும், அதற்கு ராஜாங்கத்தின் பின்பலமும் இருப்பது இதிலிருந்து வெளியாகிறது. இவ்வாறு ராஜ தர்ம ப்ரகரணத்தில் கௌதமர் பல தர்மங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்.

ஆத்ம குணங்களும் ஸம்ஸ்காரமும்.

கௌதமர் இதில் நாற்பதுவித ஸம்ஸ்காரத்தைச் சொல்லுகிறார். கர்ப்பாதான, பும்ஸவனதியாகப் பற்பல கர்மங்களையும், சௌளதயக்ஞங்களையும் இந்த நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களில் அடக்கிச் சொல்லிவிட்டுக்கடைசியில் எட்டு ஆத்மகுணங்களை உபதேசிக்கிறார். ஸர்வபூததயை, சாந்தி, அநஸூயா முதலிய எட்டு ஆத்மகுணங்களை விவரித்துவிட்டு கீழ்க்கண்ட நாற்பது ஸம்ஸ்காரம் பெற்றவனுயிருந்தும் ஒருவனுக்கு இந்த எட்டு ஆத்ம குணங்கள் இல்லாவிடில்

அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யமடைய மாட்டானென்றும், நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்களில்லாவிடிலும் ஒருவன் இந்த எட்டுக்குணமுள்ளவனாயிருந்தால் அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யம் அடைகிறானென்றும் கூறுகிறார். இந்த வாக்யங்களைக்கொண்டு சிலர் விபரீத நிர்ணயம் செய்கிறார்கள். நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் வேண்டியதில்லை யென்றும், ஆத்மகுணங்கள் மட்டுமிருந்தால்கூட அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்யம் பெறலாமென்றும் கௌதமர் நிச்சயித்துவிட்டதாகவும் அவர்கள் கூறுவார்கள். உண்மையில் இங்குக் கௌதமர் ஆத்மகுணங்களை 'அவ்வளவு சிறந்தவை' என்று ப்ரசம்ஸை செய்ய முற்பட்டாரே யன்றி ஆத்மகுணம் மட்டும் போதும் மற்றவை வேண்டாமென்று சொல்லவரவில்லை. கர்ப்பாதான, ஜாதகர்ம, உபநயநாதிகளையும், ச்ராத்தாதிகளையும், வேறு பல நித்யகர்மங்களையும் த்யஜித்து விட்டு ஒருவன் ஆத்மகுணத்தால்மட்டும் ச்ரேயஸ்ஸை அடையலாமென்று கௌதமர் சொல்லுவதாக நினைப்பது வைதிகமத ஸித்தாந்தத்தை அடியோடு அறியாததேயாகும். நித்யகர்மாக்களை த்யஜித்தால் ப்ரத்பவாய, ப்ராயஶ்சித்தாதிகள் ஏற்படுவதை அவர்கள் கவனிக்கவில்லை. மேலும் இந்த ஆத்மகுணங்கள் நான்கு ஜாதி, நான்கு ஆச்ரமம் ஆகிய எல்லோருக்கும் பொதுவான தர்மங்கள். ப்ராம்ஹணனுக்கு, அதிலும் க்ருஹஸ்தனுக்கு மட்டும் ஏற்பட்டவையல்ல. ஆகையால் மேற்கண்டவாறு சிலர் குதர்க்கமாக அர்த்தம் செய்வது வைதிகமதத்தில் பெரிய கோஷாபத்தை உண்டாக்கும். கௌதமர் வேதவிருத்தமான எந்தத் தர்மமும் ப்ரமாணமல்ல வென்றும், வேதவிதிகள் ப்ரபலமென்றும் பல விடங்களில் கூறியுள்ளார். ஆகையால் இங்கு வ்யாக்யாதாக்களும், இது கேவலம் ஆத்மகுணப்ரசம்ஸை என்றே நிர்ணயித்தார்கள். எவ்வளவு நித்யகர்மானுஷ்டான நிஷ்ட சிஷ்டரையிருந்தாலும் ஆத்மகுணங்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதிலேயே கௌதமரின் நோக்கம்.

கௌதமரின் காலநிர்ணயம் முதலியவை.
கௌதமர்கள் பலர் உண்டா?

கௌதம மஹர்ஷியின் கால நிர்ணயம் முதலியவைபற்றி மேற்றிசை விமர்சகர்களும், ப்ரொபஸர் காணே முதலிய நம் தேச விமர்சகர்களும் கூறிய விஷயங்கள் குழப்பம் ஏற்பட வேதுவான வையேயல்லாது நிர்ணயம் தெரிய ஸாதகமானவையல்ல. கௌதம

தர்மஸூத்ரம் எல்லாத் தர்மஸூத்ரங்களுக்கும் முன்னால் ஏற்பட்ட தென்று அதன் நடை விஷயங்கள் இவைகளால் நிச்சயிக்கப்படுவ தாக அவர்கள் கூறுகிறார்கள். யாக்ஞவல்க்யர் கௌதமஸ்ம்ருதியை குறிப்பிடுகிறார். பவிஷ்யத் புராணத்திலும் காணப்படுகிறது. ஸ்ரீ பகவத்பாதாசார்யாளும் கௌதமரைப்பற்றி ப்ரஸ்தாபிக் கிறார்கள்.

கௌதமஸூத்ரத்தில் 'யவந' என்ற ஜாதிப்பெயர் நிர்த்தே சிக்கப்படுவதால் இவர் யவநர் காலத்திற்குப் பிற்பட்டவராயிருக்கலா மென்று ஊஹம். ஆகவே கி. பி. இருநூறிலிருந்து அறுநூறு வர்ஷங்களுக்குள் கௌதம காலமென்று ஸ்ரீகாணே ஊஹிக்கிறார்.

போதாயனர் தமது தர்மஸூத்ரத்தில் கௌதமரைக் குறிப் பிடுகிறார். கௌதமரின் அபிப்ராயங்களை ப்ரமாணமாகக்காட்டு கிறார். இதனால் போதாயன தர்மஸூத்ரம் கௌதமீயத்திற்குப் பிந்தியதென்று நிச்சயிக்கப்படுகிறது. மாதுலஸுதா விவாஹாதி களான சில தேசாசாரங்களைப் போதாயனர் குறிப்பிட்டு அவை அந்தந்தத் தேசங்களுக்கு ப்ரமாணமாகலாமென்றும் இதர தேசத் திற்கு க்ராஹ்யமல்ல வென்றும் கூறிவிட்டு

'திதையோஷிதி முளதோஷ:'

என்பதால் மாதுலஸுதா விவாஹாதி துராசாரங்களைத் தேச தர்ம மாகக்கூட அங்கீகரிக்கக்கூடாதென்று கௌதமர் சொல்லுவதாகப் போதாயனர் குறிப்பிட்டுள்ளார். கௌதமர்,

'ஜ்ஞாதிகுலயோஸ்ஸ்ரோத்ரியயோஸ் சுஸ்ரூஷயேத் ஸுவிஸுஷ்டாஸ் வ்ருஷாண:'

என்பதால் தேசாசாரதர்மாதிகளும் வேதங்களுக்கு விருத்தமா யில்லாமலிருந்தால்தான் ப்ரமாணமாகலாமென்றுகூறி வேதவிருத்த தேசாசாரத்தைத் தர்மமாக ஒப்ப மறுத்துவிட்டார்.

ஆனால் போதாயனத்தில் மற்றொரு விடத்தில் இது விபரீதமா யுள்ளது. ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆபத்காலத்தில் க்ஷத்ரியவ்ருத்தியைப் போதாயனர் விதித்துவிட்டு 'நேதி முளதோஷ:' என்பதால் "இதை கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லை" யென்று சொல்லுகிறார். ஆனால் கௌதமர் தமது ஸூத்ரத்திலும் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஆபத் காலத்தில் க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியை அவலம்பிக்கலா மென்று ஸ்பஷ்டமாக அநுமதி கொடுக்கிறார்.

'தஹராஹே க்ஷத்ரியவ்ருத்தி:'

என்ற ஸூத்ரத்தால். இப்படித் தெளிவாகக் கௌதமர் க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியை அநுமதித்திருக்கையில் 'நெதி மௌதஹ:' என்பதால் போதாயனர் அதைக் கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று சொல்லுவது எப்படி ஸமஞ்ஜஸமாகும். இங்குப் போதாயந ஸூத்ர பாஷ்யகாரரான கோவிந்த ஸ்வாமி ஓர் ஸமாதானத்தைக் காட்டியுள்ளார். அவர் வாக்யமாவது:—

'ப்ரவிஹமௌதஹீபெ தஹராஹே க்ஷத்ரவ்ருத்தி:' ஊதி வஹ நாக் கூந்ய மௌதஹாஹ்ரஹீதி கூயதெ'

என்று. அதாவது ஆபத்கால க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியைக் கௌதமர் அங்கீகரிக்கவில்லையென்று போதாயனர் சொல்லுகிறார். ஆனால் 'ப்ரஸித்தமாக உள்ள கௌதம சாஸ்த்ரத்தில் அதை அங்கீகரித்து விதி காணப்படுகிறது. ஆகையால் இங்குப் போதாயனர் குறிப்பிட்ட கௌதமர் வேறு. அந்தச் சாஸ்த்ரமும் வேறு என்று கல்பிக்க வேண்டும்' என்று போதாயன பாஷ்யகாரர் வேறு ஒரு கௌதமர் இருப்பதாகக் கல்பிக்கிறார். நவீந விமர்சகர்களும் வேறு கௌதமரும், சாஸ்த்ரமும் இருக்கவேண்டுமென்று ஊஹிக்கிறார்கள். இப்போது ப்ரஸித்தமாயுள்ள இந்தக் கௌதமஸூத்ர ப்ரமாணங்கள் நிபந்தனங்களில் சில காணப்படவில்லை. நிபந்தனங்களில் கௌதம வாக்யமாக உதாஹரிக்கப்பட்ட பல ப்ரமாண வாக்யங்களும் இந்தக் கௌதமீயத்தில் காணப்படவில்லை. ஆகவே வேறு ஒரு கௌதமரும் அவர் செய்த தர்ம சாஸ்த்ரமும் இருந்து பிறகு மறைந்து போயிருக்கலாமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிறார்கள். இதில் நம்மவர்கள் கூட ஒரு முடிவான நிர்ணயத்திற்கு வர முடியாமலிருக்கிறது. எப்படியும் பாஷ்யகாரர் கோவிந்தஸ்வாமி கூறுவதுபோல் இப்போதுள்ள ப்ரஸித்த கௌதமீயத்தைக்கொண்டே நாம் தர்மங்களை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

வ்யாக்யானங்கள்.

இந்தக் கௌதமஸூத்ரத்திற்கு "மஸ்கரீ" என்ற மஹநீயர் பாஷ்யம் செய்துள்ளார். இந்த மஸ்கரி ஸ்வாமியைப்பற்றி பங்கி தனங்களில் அதிகமாக ப்ரஸ்தாவமில்லாவிடினும், அவர் அதிப்ராசீன நிபந்தனகாரர் என்றே தெரிகிறது. அவருடைய பாஷ்ய வாக்யங்கள் கம்பீரமாயிருப்பதுடன் விசார, நிர்ணயாதி சக்திகளும் அவர் பஹூக்ஞரென்பதை விளக்குகின்றன. ஸ்ரீவைஷ்ணவ

ஸம்ப்ரதாய ஆசார்யரான ஸ்ரீ வேதாந்த தேசிகர் தமது சததூஷணீ என்ற வாத க்ரந்தத்தில் இந்த மஸ்கரி ஸ்வாமியைக்குறிப்பிடுகிறார். யதிகளுக்கு யக்ஞோபவீத தாரணம் வேண்டுமா என்ற விஷயமாக இந்தக் கௌதமஸூத்ர பாஷ்யத்தில் மஸ்கரிஸ்வாமி வெளியிட்டுள்ள அபிப்ராயத்தை ஸ்ரீ தேசிகர் தமக்கு ஆதாரமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளதிலிருந்து மஸ்கரிபாஷ்யம் ப்ராசீனமாயும் ப்ரஸித்தமாயும் இருப்பது தெளிவாகிறது. மற்றொரு வ்யாக்யாதாவான ஹரதத்தரைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. வைதிக ஸம்ப்ரதாயத்திய நிபந்தனகாரர்களில் அவர் உயர்ந்த ப்ரமாண ஸ்தானத்தைப் பெற்றுக் கௌரவிக்கப்பட்டவர். மூன்றுவதாக "அஸஹாயா" என்ற வ்யாக்யான மொன்றுமிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

கௌதம ஸூத்ர பரிசிஷ்டம்

கௌதம தர்ம ஸூத்ரத்தின் பரிசிஷ்டமென்றும் க்ரியா காண்டம் என்றும் பெயருடன் பதினெட்டு காண்டங்களுள்ள பாகமும் இதில் சேர்த்து அச்சிடப் பட்டிருக்கின்றது. இந்த ஸூத்ரங்கள் முழுவதும் ப்ரதி தினம் செய்யவேண்டிய ஸ்நான, ஸந்த்யா, பூஜாதி ஆன்ஹிகங்களே விதிக்கின்றன. இது மைசூர் கௌதம ஸூத்ரப் பதிப்பில் காணப்படுகிறது. ஆனந்தாச்ரமப் பதிப்பில் இல்லை. இதிலுள்ள ஸூத்ரங்கள் வெகு லகுவான ஸம்ஸ்க்ருத நடையில் யாவரும் ஸுலபமாக அர்த்தம் அறிந்து கொள்ளக்கூடிய முறையிலிருக்கிறது. இது கௌதமர் செய்ததுதானு என்கிற சர்ச்சையில் இறங்க வேண்டியதில்லை. எப்படியிருந்தாலும் இதில் சொல்லப்பட்ட ஆன்ஹிக விதிகள் வைதிக க்ரந்தங்களுக்கு மாறுபில்லாமல் அவைகளே அநுஸரிப்பவைகளாகவே காணப்படுவதால் இதுவும் ஆஸ்திகர்களுக்கு உபயோகப்படக்கூடியது.

அக்நிஹோத்ரம்

கோபால தேசிகாசார்யார்.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் விஷய ஸூசிகை.

	பக்கம்
ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி சிஷ்டாசாரங்கள் மூலப்ரமாணங்கள் ...	1
சாஸ்த்ரவிருத்த சிஷ்டாசாரம் க்ரஹிக்கத்தக்கதல்ல ...	1
ஸம பலமுள்ள சாஸ்த்ர விரோதத்தில் விகல்பாநுஷ்டானம்	2
ப்ராம்ஹணனுக்கு உபநயன காலம் ...	2
பதிநாறு வயதுவரையில் அனுமதி ...	3
மௌஞ்ஜி அஜிந வஸ்த்ர தண்டாதிகள் ...	4
த்ரவ்யசுத்தி அந்தந்த த்ரவ்யங்களுக்கு ஏற்றது ...	5
ஆசமன சுத்திவிதி ...	6
அதில் சில விசேஷங்கள் ...	7
ஆசார்ய உபாஸனம் ...	9
ஆசார்ய ஸிஷ்யமத்தியில் போகக்கூடாது ...	10
சில ப்ராணிகள் குறுக்கே போனால் ப்ராயஸ்சித்தம் ...	10
உபநயநமாகாத மாணவகனின் தர்மங்கள் ...	11
உபநயனமாகியவனின் நியமங்கள் ...	12
ஆசார்யனிடம் நடந்துகொள்ளவேண்டிய விதங்கள் ...	14
பிக்ஷாசரண நியமங்கள் ...	16
சிஷ்யனை ஆசார்யன் அடிக்கக்கூடாது ...	17
ப்ரம்ஹசர்ய கால நிர்ணயம் ...	17
நான்கு ஆச்ரமங்கள் ...	18
நைஷ்டிகன் தர்மம் ...	19
ஸன்யாஸி தர்மங்கள் ...	20
வானப்ரஸ்த தர்மங்கள் ...	22
க்ருஹஸ்தனுக்கு விவாஹஸம்பந்த நியமம் ...	23
ப்ராம்ஹாதி விவாஹப் பிரிவுகள் ...	24
அநுலோம, ப்ரதிலோம ஜாதிப் பிரிவுகள் ...	25
ருதுகமன விதி ...	27
அக்நி பரிசர்யை ஆரம்ப காலம் ...	27
வைஸ்வதேவ பலிஹரணாதிகள் ...	28
பிக்ஷாதானம் ...	29
ஆசார்யன், விவாஹம், மருந்து சாப்பிடுகிறவன், யாகம் முதலிய தர்மங்களுக்கு த்ரவ்ய உபகாரம் ...	29
கோபிஷ்டன், பயந்தவன், பாலன், சித்தப்ரமமுள்ளவன் ஆகியவர்கள் பொய் சொல்லுவது தோஷமாகாது ...	29

மதுபர்க்க தான விதி ... 30
அதிதி பூஜா விதிகள் ... 31
ஆசார்யாதி பாத உபஸங்க்ரஹணாதி மர்யாதைகள் ... 33
பூஜா நிமித்தங்கள் ... 33
மார்க்க தானம் ... 33
அப்ராம்ஹணனிடம் வித்யாக்ரஹணம் எப்போது? ... 36
க்ரய விக்ரய அர்ஹ வஸ்துக்கள் ... 37
பண்டமாற்ற விதி ... 38
ராஜ்யத்தில் ராஜாவும், பஹுஶ்ருத ப்ராம்ஹணனும் முக்யஸ்தர் ... 39
மனிதன் முதலிய ஸகல ப்ராணிகளின் ஜீவநம் ராஜாவையும், ப்ராம்ஹணனையும் ஆதாரமாகக் கொண்டது 39
பஹுஶ்ருத ப்ராம்ஹண லக்ஷணம் ... 41
நாற்பது ஸம்ஸ்கார விவரணம் ... 42
எட்டு ஆத்மகுண விவரணம் ... 43
பலவித க்ருஹஸ்த தர்மங்கள், பொது தர்மங்கள் ... 45
மூத்ரபுரீஷ உத்ஸர்க்க நியமம் ... 49
பொது தர்மங்கள் ... 50
குடும்ப யோகக்ஷேமத்திற்காக அரசனை அண்டலாம் ... 52
வஸிக்க அர்ஹமான இடம் ... 53
ப்ராம்ஹணாதி தர்ம வ்ருத்தி ... 54
ராஜ தர்மங்கள் ... 55
யுத்தத்தில் கொல்லத்தகாதவர்கள் ... 56
யுத்த ஜயத்தால் கிடைத்ததைப் பங்குபோடுதல் ... 57
க்ருஷிகன் கொடுக்கவேண்டிய வரிவிகிதம் ... 57
வ்யாபாரிகளுக்கு வரி நிர்ணயம் ... 58
சிலருக்கு வேலையே வரி ... 58
கெட்டுப்போன வஸ்துவைக் காப்பாற்றல் ... 59
ராஜதர்மம் தொடர்ச்சி ... 60
திருட்டுப்போன ஸ்வத்தை மீட்டுக்கொடுத்தல் ... 60
இல்லாவிட்டால் பொக்கிஷத்திலிருந்து கொடுத்தல் ... 60
மைனர் ஸ்வத்து ரக்ஷணம் ... 61
வைஶ்யதர்மங்கள் வ்ருத்திகள் ... 61
சூத்ர தர்மங்கள் வ்ருத்திகள் ... 62
ராஜதர்மங்கள் தொடர்ச்சி ... 64

ப்ராம்ஹணனே முன்னிட்டுக் கொண்டு ராஜ்யம் நடத்துவும்	...	65
சகுனம், ஜ்யோதிஷம் இவைகளை அரசன் அநுஸரிக்க வேண்டும்	...	65
வேததர்ம சாஸ்த்ரங்களை ஆதாரமாகக் கொண்டே தீர்ப்புச் செய்யவும்	...	66
தேச ஜாதி குல தர்மங்கள் வேத விருத்தமில்லாத வையே ப்ரமாணம்	...	66
க்ருஷிகன், வ்யாபாரி முதலியவர்கள் தங்கள் வகுப்பு வழக்கப்படி	...	67
அரசன் மேற்படியாருடைய வழக்கத்தை ஆதாரமாகக் கொள்ளவும்	...	67
ப்ரம்ஹ க்ஷத்ர சேர்க்கையால் தான் ராஜ்ய க்ஷேமம்	...	68
ஆசார்யனும் ராஜாவும் ராஜ்ய க்ஷேமத்திற்கு முக்யம்	...	68
தண்ட ப்ரகரணம், பற்பல வித குற்ற தண்டனைகள்	...	69
வட்டி வாங்குவதில் நியமங்கள்	...	73
போக்யம், நிக்ஷேபம் இவை பற்றிய விதிகள்	...	75
ஸ்வர்ணஸ்தேய ப்ராயச்சித்தம்	...	76
ஸாக்ஷி விசாரணை நியமங்கள்	...	77
சபதம் செய்யச் சொல்லி ஸாக்ஷி விசாரணை	...	78
ஸாக்ஷி பொய் சொன்னால் தோஷங்கள்	...	79
நீதி விசாரணையில் சில நியமங்கள்	...	80
ஆசௌச விதி—பற்பல நிமித்தங்களில்	...	81
ஆசௌச நியமங்கள்	...	86
ச்ராத்த விதி, ச்ராத்தார்ஹ ப்ராம்ஹணர்கள்	...	88
ச்ராத்த த்ரவ்யங்கள்	...	89
வர்ஜிக்கத்தக்க ப்ராம்ஹணர்கள்	...	89
பங்க்தி பாவனர்கள்	...	92
உபாகர்ம விதி	...	93
அத்யயன நியமம், பலவித அநத்யயனங்கள்	...	93
வர்ஜிக்கத்தக்க அன்னங்கள்	...	99
விலக்கத்தக்க மாம்ஸங்கள்	...	103
ஸ்த்ரீ தர்மம்	...	104
நியோக நியமம்	...	105
ருதுவுக்கு முன்பே கன்யாதானம்	...	107
யாகாதிதர்ம பூர்த்திக்காக த்ரவ்ய ஆஹரணம்	...	108

பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்த விதிகள் ... 109
ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யலாமா? (விசாரம்) ... 110
ப்ராயஶ்சித்தார்த்த மந்த்ரங்கள், தேசம், காலம், த்ரவ்யம் முதலியவை ... 112
பதித த்யாக விதி, கடஸ்போடம் ... 114
பாதித்யம் ஏற்படக்கூடிய தோஷங்கள் ... 116
ஸமபாதக தோஷங்கள் ... 117
உபபாதக தோஷங்கள் ... 118
மாதாபிதாக்கள் பதிதராயினும் சுச்ரூஷையுண்டு ... 118
ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஶ்சித்தம் ... 120
கர்ப்பநாச ப்ராயஶ்சித்தம் ... 122
க்ஷத்ரிய, வைஶ்ய, சூத்ராதி வத ப்ராயஶ்சித்தம் ... 122
பசுமாடு முதலிய ப்ராணி வதத்தில் ... 122
ஶ்ரௌத ஸ்மார்த்தாக்நி, வேதம் இவைகளை த்யஜித்தவனுக்கு ப்ராயஶ்சித்தம் ... 124
ஸுராபான ப்ராயஶ்சித்த விவரணம் ... 125
ஸுரை வாஸனையை முகர்ந்தால் ... 126
குருதல்ப கமந ப்ராயஶ்சித்தம் ... 126
ஸகீ முதலியவர்களின் கமநத்தில் ... 126
அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தம் ... 127
ப்ரம்ஹசர்ய நியம வர்ஜனத்தில் ... 128
ஸூர்யோதய அஸ்தமய காலத்தில் தூங்கினால் ... 128
அபோஜ்ய போஜனத்தில் ... 128
பிற நிந்தை, பொய் இவைகளில் ... 129
விவாஹாதிகளில் பொய் சொன்னால் தோஷமில்லை ... 129
ஆசார்யன் விஷயத்தில் பொய் சொன்னால் ... 130
ரஹஸ்ய தோஷங்களுக்கு ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் ... 130
க்ருச்ர லக்ஷணங்கள், த்வாதசராத்ர க்ருச்ரம் ... 135
அதிக்ருச்ர லக்ஷணம் ... 135
க்ருச்ராதிக்ருச்ர லக்ஷணம் ... 135
சாந்த்ராயண விதி ... 138
குடும்ப ஸ்வத்துப் பிரிவு விதி (தாயபாகம்) ... 141
ஸ்வத்துப் பிரிவு ஸம்பந்தமாக பற்பலவித விதிகள் ...

[பரிஶிஷ்டத்தில் வரிசையாக காலை முதல் செய்யவேண்டிய ஶௌச ஸ்நான ஸந்த்யா ஜப ஹோமாதிகள் சொல்லப்படுகின்றன. அதற்கு விஷயஸூசிகை அவஶ்யமன்று.]

ஔ

ஶ்ரீ கௌதமஸ்ம்ருதி-ர்வ்ருணீதம்

யஜ்ஞோபவீதம் ॥

கௌதம மஹர்ஷி அருளிய தர்ம ஸூத்ரம்.

(ஸ்ரீஹரதத்த வ்யாக்யானத்தை அனுஸரித்து மொழி பெயர்க்கப்பட்டது.)

முதல் ப்ரஶ்நம்—முதல் அத்யாயம்.

ஓம் ॥ வெதொ யஜ்ஞோயம் ॥ க ॥

தர்மத்திற்கு அடிப்படையான ப்ரமாணம் வேதமே. வேதம் நான்கு. அவைகளிலுள்ள மந்த்ரம், ப்ராம்ஹணம் என்கிற இரு பிரிவும் சேர்ந்து தர்மத்திற்கு ப்ரமாணமாகும். அந்த வேதங்கள் மூலமாகவே உபநயநாதி தர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. தர்மத்தை அநுஷ்டிப்பதுபோல் அதர்மத்தை விலக்குவதும் தர்ம மமே. ப்ரம்ஹஹத்யா ஸுராபாநாதி அதர்மங்களையும் வேதம் நிஷேதிப்பதால் அதர்ம நிராஸனமும் வேதமூலக மென்று அறியவும்.

தத்³வித³ாம் வ ஸ்ம்ருதிஶீலே ॥ உ ॥

அந்த வேதங்களை அறிந்த மனு முதலிய சிஷ்டர்களுடைய ஸ்ம்ருதியும், அவர்களுடைய ஆசாரமும் நமக்கு ப்ரமாணமாகும்.

மனு முதலிய மஹர்ஷிகளின் ஆசாரமானது நிர்மூல மென்று நினைக்கக்கூடாது. ப்ரத்யக்ஷ வேதங்களில் அவைகளுக்கு ஆதார மில்லாவிடினும், விச்சிந்நபாடமாக மறைந்து நமக்கு அறியமுடி யாத வேதங்களில் அவைகளுக்கு ப்ரமாண மிருப்பதாக நிச்ச யித்துக்கொள்ளவேண்டும். அநுமித ச்ருதிமூலமாக ப்ரமாண மென்றபடி.

ஊஷ்டா யஜ்ஞ்யகர்மணி ஸாஹஸம் வ ஸஹதாம் ॥ ங ॥

முன்னோர்களான மஹர்ஷிகளின் அநுஷ்டானமும் நமக்கு

ப்ரமாண மென்றால், சில ருஷிகள் சாஸ்த்ரவிருத்த அநுஷ்டானங்களைச் செய்ததாகத் தெரிகிறதே? அவைகளும் நமக்கு ப்ரமாணமாகுமா? நாமும் அவைகளைச் செய்யலாமா? இதற்கு இந்த ஸூத்ரத்தில் ஸமாதானம் கூறப்படுகிறது. பரசுராமன் மாத்ரு சிரச்சேதம் செய்தது போன்ற தர்ம அதிக்ரமமும் ஸாஹஸமும் ராகத்வேஷாதி நிமித்தகமாகையால் அவை அதர்மங்களே.

சுவாஸ்வயுஷ் ॥ ச ॥

அந்த அதர்ம ஸாஹஸத்தை பின்னுள்ள நாமும் செய்யக்கூடாது. அவர்களைப்போல் நமக்கு தபஸ்ஸக்தியில்லாததால் தூர்ப்பலர்களாயிருக்கிறோம்.

தூயவியவிரோயை விகல்பः ॥ ரு ॥

ஒரே விஷயத்தில் ஸமபலமுள்ள இரண்டு சாஸ்த்ரம் முட்டிக்கொண்டால் அங்கு விகல்பமாக நிர்ணயம். இப்படியாவது, அப்படியாவது செய்யலாமென்று. அதிராத்ர யாகத்தில் ஷோடசீ என்ற ஸோம ஹோமம் வேண்டுமென்று ஒரு விதியும், வேண்டாமென்று ஒரு விதியும் இருப்பதால், இரண்டும் ஸமபலமாயிருப்பதைக்கொண்டு அங்கு விகல்பமாக அநுஷ்டிக்கலாம். இம்மாதிரி பல உதாகரணங்களுண்டு. ஆனால் ச்ருதிவிதியும் ஸ்ம்ருதிவிதியும் விரோதிக்குமிடங்களில், ச்ருதியே ப்ரபலம். ஸ்ம்ருதி தூர்ப்பலம். இவ்விரண்டும் ஸமபலமல்லவாகையால் மேற்சொன்ன விகல்பம் கிடையாது.

உவநயந ஸ்ராஹ்மணஸ்யாஷ்டமே ॥ கூ ॥

இனி தர்மங்களைச் சொல்லுகிறார். உபநயனம் முதலில் கூறப்படுகிறது. கர்ப்பாதானாதி வரிசையை விட்டு முதலிலேயே உபநயனத்தை விதிப்பது அது ப்ரபலமென்கிற தாத்பர்யத்தால். ப்ராம்ஹணனுக்கு எட்டாவது வயது உபநயன முக்ய காலம். இங்குள்ள ப்ராம்ஹண பதமானது பிறவி ப்ராம்ஹண்யத்தைக் குறிக்கிறது. ஆகையால் உபநயனத்திற்கு முன்னாலேயும் ப்ராம்ஹணனாயிருப்பவனுக்கு உபநயனாதிகாரம். சூத்ராதிகளுக்குக் கிடையாது. "ப்ராம்ஹணன் ஸுராபானம் செய்யக்கூடாது", என்ற விதியால் உபநயனமாகாத ப்ராம்ஹணனையும் க்ரஹிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இல்லையேல் அவன் ஸுராபானம் செய்யலாமென்று ஏற்பட்டுவிடும். ஆகையால் உபநயனத்திற்கு முந்தியும் ஜாதி ப்ராம்ஹண்யமுண்டு. அதைக்கொண்டே சாஸ்த்ர ப்ரவ்ருத்தி.

நவஷே வஸுஷே வா காரயேத் ॥ எ ॥

ப்ரம்ஹவர்ச்சஸம், ஆயுஸ் முதலிய காமனையுள்ளவனுக்கு ஒன்பதாவதிலும், ஐந்தாவதிலும் செய்வது காம்ய உபநயநம்.

ஸம்வத்ஸரே ஸம்வ்ருதே வஷ்டாணாமே ॥ அ ॥

வர்ஷங்களைக் கணக்கிடும்போது கர்ப்பவர்ஷம் முதலாகவே கணக்குச்செய்து உபநயநம் செய்யவும். பிறந்த வர்ஷம் கணக்காகாது.

தஸ் த்விதீயம் ஜந்ம ॥ கூ ॥

அந்த உபநயநமானது இரண்டாவது ஜன்மமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதில் ஆசார்யன் பிதாவாகிறான். காயத்ரீ மாதாவாகிறாள். இதனால் த்விஜத்வம் ஸித்திக்கிறது.

தஸ் யஷ்டாஸ் ஸ ஆசார்யஃ ॥ கூ ॥

அந்த உபநயநமானது எவனிடமிருந்து ஏற்படுகிறதோ அவன் ஆசார்யன் எனப்படுகிறான்.

வேதாநாமத்யாபநாத் ॥ கூ ॥

வேதத்தை அத்யயனம் செய்து வைப்பதாலும் அவன் ஆசார்யனாகிறான்.

ஸகாஶாதாஶ்ரயோஃ க்ஷத்ரியவைஶ்யயோஃ ॥ ஸ ॥

க்ஷத்ரியன் வைஶ்யன் இருவருக்கும் முறையே பதிநென்றாவது பன்னிரண்டாவது வயதில் உபநயநம்.

ஆஷோடஶாத் ப்ராஹ்மணஸ்ய ஸாவித்ரீ நாதிவர்தேத ॥ கஜ ॥

பதினாறாவது வயது முடிய ப்ராம்ஹணனுக்கு காயத்ரீயானது நழுவிப் போவதில்லை. பதினாறாவது முடிய உபநயநம் செய்யலாமென்று கருத்து. இது ஆபத்கல்பம்.

ஆவிம்ஶதேஃ ராஜந்யஸ்ய த்ர்யதிகாயாஃ வைஶ்யஸ்ய ॥ ஸஸ ॥

க்ஷத்ரியனுக்கும் ஆபத்கல்பமாக இருபத்திரண்டு வயது முடியவும், வைஶ்யனுக்கு அதற்கு மேல் இரண்டு வயது, அதாவது இருபத்துநான்கு முடியவும் செய்யலாம்.

ஶணஸ்தூ ப்ராஹ்மணஸ்ய ஶ்மஶ்ரணி க்ஷௌமம் க்ஷத்ரியஸ்ய ஜ்யா ॥ கஞ ॥

முஞ்ஜைப்புல்லால் செய்யப்பட்ட மேகலை ப்ராம்ஹணனுக்கு,

க்ஷத்ரியனுக்கு வில்லு நாண் கயிறு. நூலால் செய்யப்பட்டது வைஸ்யனுக்கு. இவ்வாறு மூன்று வர்ணத்தினருக்கும் மேகலை. (மௌர்வீ = மருள், என்று ஹரதத்தர்).

க்ருஷ்ணரௌரவபாஜிநாநி ॥ ககூ ॥

க்ருஷ்ணஸாரமான், புள்ளிமான், ஆடு இவைகளின் தோல்கள் முறையே ப்ராம்ஹணர்களுக்கு அஜிநங்கள்.

வாஸாம்ஸி ஸாண க்ஷௌம வீர கூதவாநி வைகல்பிகாநி ॥ கள ॥

சணலால் செய்யப்பட்டது சாணம், வெண்பட்டு க்ஷௌமம், தர்ப்பாதிகளால் செய்யப்பட்டது சீரம், ஆட்டு ரோமத்தால் செய்யப்பட்ட கம்பளம் குதபம். இந்த நான்குவித உடைகள் எல்லோருக்கும் க்ராஹ்யம்.

காவிலம் வாऽவிக்ருதம் ॥ கஅ ॥

சாயங்களால் விகாரம் செய்யப்படாத நூல்வஸ்த்ரமாவது யாவருக்கும் க்ராஹ்யம்.

காஷாயீவேகே ॥ ககூ ॥

சில ஆசார்யர்கள் சிவப்பு வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரத்தை உடுத்தலாமென்று நிஷேக்கிறார்கள்.

வாக்ஷும் ப்ராஹ்மணஸ்ய ராஜ்ஞஷ்ஷாரிக்ரு உதரபோ: ॥ உ0 ॥

வர்ணமுள்ள வஸ்த்ர விஷயமாயும் நிர்ணயம் சொல்லப்படுகிறது. வ்ருக்ஷங்களிலிருந்து வரும் சாயத்தால் சிவந்தது ப்ராம்ஹணனுக்கும், மஞ்சள், குங்கும வர்ணமுள்ள வஸ்த்ரம் முறையே க்ஷத்ரியவைஸ்யர்களுக்கும் க்ராஹ்யம்.

வைல்வவாலாபல ப்ராஹ்மணஸ்ய ॥ உக ॥

பில்வம் அல்லது புரசு இவைகளாலான தண்டம் ப்ராம்ஹணன் தரிக்கத்தக்கது.

ரௌக்ஷவைல்வல க்ஷத்ர ॥ உஉ ॥

பாக்கி இருவர்ணத்தினர் விஷயத்தில் அரசு, பீலு வ்ருக்ஷம் இவை தண்டமாகும்.

யஜ்ஞியோ வா ஸர்வேஷாம் ॥ உங ॥

அல்லது எல்லா வர்ணத்தாருக்கும் ஏதாவது ஒரு யக்ஞார்ஹ வ்ருக்ஷத்தின் தண்டம் க்ராஹ்யமாகும்.

சுவீயிதாஃ யஜ்ஞவஹநாஃ ஸரஸ்வத்யாஃ ॥ உச ॥

தண்டங்கள் கீடங்களால் வீணைக்கப்படாமலும், யூபம்போல் நுனியில் வளைந்தவையாயும், தோல் உள்ளவைகளாயுமிருக்க வேண்டும்.

உஷ்ணீஷககுதாஹாஸ்ரஜ்வ்யோணாஃ ॥ உரு ॥

தண்டங்கள் மூன்று வர்ணத்தினருக்கும் முறையே தலை, நெற்றி, மூக்கு நுனிவரையில் அளவுள்ளவைகளாயிருக்கவேண்டும்.

உஷ்ணீஜிமஸிவாஜிநாஸ்ரு ॥ உசு ॥

ப்ரம்ஹசாரிகள் அடியோடு சிகையை எடுத்துவிட்டு மூண்டமாகவோ, அல்லது கேசம் தரிப்பவர்களாகவோ, சிகையையே ஜடையாகக் கொண்டவர்களாகவோ இருக்கலாம்.

ஸ்ருவ்ருஹஸ்ருசஸ்ருஹ்வீஷ்டாஃநியாயாவாஜேசு ॥ உஎ ॥

போஜனமோ, மூத்ரபுரீஷாதிகளோ உச்சிஷ்ட நிமித்தங்கள். அத்தகைய உச்சிஷ்ட ஸமயத்தில் கையில் ஏதாவது த்ரவ்யம் வைத்துக்கொண்டிருந்தால், அந்த த்ரவ்யத்தைக் கீழே வைக்காமல் அத்துடனேயே ஆசமனம் செய்யவேண்டும்.

ஸ்ருவஸ்யாஃ வரிஷ்டாஜுஹ்வா தக்ஷண நிணேஜ
ஜநாநி தைஜஸ தாகிஜுக ஸ்ருவ தாஜுவாநாம் ॥ உஅ ॥

த்ரவ்ய சுத்தி சொல்லப்படுகிறது. உலோஹங்கள், மண், மரம், நூல் இவைகளால் செய்யப்பட்ட வஸ்துக்களுக்கு முறையே, தேய்த்துஅலம்புதல், நெருப்பில் காய்ச்சுதல், உளியால் செதுக்குதல், ஜலத்தால்அலம்புதல் இவைகள் சுத்தி முறைகள். உலோகங்களுக்குப் புளிபஸ்மாதிகள், மண்பாத்திரங்களுக்கு அக்நியில் காய்ச்சுதல், மரப்பாத்திரங்களுக்கு உளியால் செதுக்குதல், நூல் வஸ்துக்களுக்கு ஜலத்தால் அலம்புதல் சுத்திகரம்.

தைஜஸவஜ்ஞவஸிணீஸ்ஸுஸ்ருஜுஹூபாத்ராணாம் ॥ உக ॥

ரத்நக்கற்கள், மணி, சங்கு, முத்து இவைகளுக்கும் உலோகங்களுக்குச் சொன்னது போலவே பரிமார்ஜனம் சுத்திகரம்.

ஸ்ருவஸ்ய உத்ஸ்ருஹ்ய நைர்ஹாஃ ॥ ஈ ॥

யாஜ்ஞத்தம் முதலிய அஸ்திகளுக்கும், பூமிக்கும் மரத்திற்குச் சொன்னதான செதுக்கல் சுத்திகரம்.

ஸுவஸ்ருதம் வ ஹ்யக்நேஃ ॥ ஊக ॥

பூமிக்கு மண்வெட்டியால் செதுக்குடன், அந்த இடத்திற்கு வேறு இடத்திலிருந்து நல்ல மண் கொண்டு வந்து பூரணம் செய்வதும் அதிகப்படியான சுத்தி. வெட்டுதல், பொசுக்குதல், ஜலம், பசுக்களை மிதிக்கச் செய்வது, கோமயத்தால் மெழுகுவது ஆகிய ஐந்து சுத்தி முறைகள் பூமிக்கு உண்டு.

வைவஸ்வத மநுவிஷயே ॥ நக ॥

கயிறுகள், பிரம்புகளால் செய்யப்பட்ட பாய் முதலிய வஸ்துக்கள், தோல்கள் இவைகளுக்கு வஸ்த்ரத்திற்குச் சொன்னபடி ஜலத்தால் அலம்புதல் சுத்தி. பிரம்பு முதலிய வஸ்துக்களுக்கு ப்ரோக்ஷணமே போதுமென்று பைடீனஸி கூறுகிறார்.

உதமேத்ய வாஸ்தவிகம் தாநாம் ॥ நஙக ॥

கீழ் ஸூத்ரங்களில் சொல்லிய வஸ்துக்கள் மிக அசுத்தங்களால் தாக்கப்பட்டிருந்தால் அவைகளை எறிந்து விட வேண்டும் என்பது ஒரு பக்ஷம்.

ப்ராஜாபத்ய உத்பவனோ வா ஸர்வதோமுகத்வாத் ॥ நச ॥

பாதப்ரக்ஷாளந ஆசமநாதி சுத்தி கார்யத்தைக் கிழக்கு முகமாகவாவது, வடக்கு முகமாகவாவது செய்யவும்.

ஸவ்ய ஜாநு மாத்ரீ தக்ஷிணம் பாஹும் ஜாநு மாத்ரீ ப்ராசீநாவீதீ க்ருத்வா யஜ்ஞோபவீதியாயிருந்து, மணிக்கட்டு வரையில் இருகைகளையும் அலம்பிக்கொண்டு, மௌனத்துடன், அல்லது ஓசைப்படாமல், நெஞ்சு நனையும்படி மூன்று அல்லது நான்கு தடவைகள் தீர்த்தத்தைச் சாப்பிடவும். இதில், "உட்கார்ந்து கொண்டு" என்று சொல்லியிருப்பது, நின்றும், குனிந்தும் ஆசமனம் செய்ய உபலக்ஷணமென்று வ்யாக்யானம் கூறுகிறது. நான்கு தடவைகள் என்பது மந்த்ராசமன விஷயம். மூன்று தடவையே பொதுவானது.

த்ரிர் வர்திர்ஜ்ய தே ॥ நசு ॥

பிறகு ஈரத்துடன் கூடிய கையினால் உதடுகளை இரண்டு தடவைகள் துடைக்கவும்.

வாஉள வாஹ்ருகூஷு ॥ ஈள ॥

இரண்டு கால்களையும் அப்யுக்ஷணம் செய்து கொள்ளவும். சிரஸ்ஸையும் ஜலத்தைத்தெளிப்பது போல் ப்ரோக்ஷிப்பது அப்யுக்ஷண மென்று சொல்லப்படும்.

வாநி ஸொவஷ்வ்ருஸொ ஸீஷ்டுணோநி ॥ ஈஅ ॥

சிரஸ்ஸில் உள்ள, கண், காது, மூக்கு ஆகிய இந்த்ரியங்களையும் ஆசமனத்திற்குப்பிறகு ஸ்பர்சிக்க வேண்டும்.

உஉஜுநி ய ஊஉர்ஷு ॥ ஈக ॥

சிரஸ்ஸில் எல்லா விரல்களையும் வைத்து ஸ்பர்சிக்கவும். நாபியிலும் அப்படியே.

ஸுவா ஹுகூ கூகுவா உ வுநஃ ॥ சஂ ॥

தூக்கம், போஜனம், தும்மல் இவைகளுக்குப் பிறகு இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்யவும்.

ஊஜுஸ்மிஷ்டு ஷு ஊஜுஉநுது ஜிஹ்வாயாமபி ஸ்ப்ருஷ்டாயாம் ॥ சஈ ॥

பற்களில் ஸம்பந்தப்பட்டுள்ள அசுத்தத்தைத் தொட்டால், பற்களைத் தொட்டதற்குப் போலவே அசுசித்வமில்லை. ஆனால் அப்போது நாக்கு ஸ்பர்சம் ஏற்படாமலிருந்தால்தான். நாக்கு ஸ்பர்சமும் ஏற்பட்டால் அசுத்தியுண்டு.

வ்ராகூ வுதொரிதெஜுகெ ॥ சஉ ॥

கந்தங்களில் ஸம்பந்தப்பட்ட அசுத்தமானது விழும் வரையில் தான் அசுத்தியில்லையென்று சிலரின் அபிப்ராயம்.

வுதொஷ்வாஸ்ராவவஸு வித்ராஸு நிஸ்ரவ்ளெவ தவுவிஃ ॥ சஈ ॥

தந்த அசுத்திகள் வெளிப்பட்டால் வாய் ஜலத்திற்குச் சொல்லியபடி சுத்தி. அதாவது வாய் ஜலத்தை விழுங்கி விட்டால் சுத்தி. வெளிப்படுத்தினால் அசுத்தி. இந்த ந்யாயம் பற்கள் விஷயத்திலும்.

ந உவ்ரா விவ்ருஷஃ உஹ்விஷ்டஂ கூவுஜ்ஜி ந ஒஉஜ்ஜு நிவதஜ்ஜி ॥ சச ॥

வாயிலிருந்து வரும் ஜலத்திவலைகள் அசுத்தியைச்செய்யா.

ஆனல் அவை சரீரத்தில் விழாமலிருந்தால்தான். பூமியில் விழுந் தால் அசுத்தமில்லையென்று கருத்து.

வைதானாவகஷ்டூணம் ஶளஷேஜ்யஷ்வ ॥ சரு ॥

மூத்ர, புரீஷ, வஸா, ரக்தாதி அசுத்த வஸ்துக்களுக்கு, அவைகளின் நாற்றமும் லேபமும் போகும்படி செய்வதுதான் சுத்தி முறையாகும்.

தஷ்ஷிः வ்ரிவ்ரும் ஶுஷா வ ॥ சசு ॥

அந்தச் சுத்தியானது முதலில் ஜலத்தாலும், பிறகு மண்ணு லும், ஆக இரண்டு த்ரவ்யத்தாலும் செய்யப்பட வேண்டியது. கை, கால்களில் மலாதி அசுத்தியிலும் இது செய்யத்தக்கது.

உத்ஸர்ஜனஷ்டஹ விஸ்ரஸநாஹ்யவஹாரஸம்யோ மெஷ்ட்ர ॥ சள ॥

மூத்ரம், புரீஷம், ரேதஸ் இவைகளை நிரஸிப்பதிலும், புழங்கக் கூடாத வஸ்துக்களின் சேர்க்கையிலும் ஜலம், ம்ருத் இவை களால் சுத்தி.

யத்ர வாஶாபொ விஶ்யாஸ ॥ சஅ ॥

வேதமானது எந்த விஷயத்தில் எந்த மாதிரி சுத்தியை விதித் துள்ளதோ அதை அப்படியே ஆசரிக்கவேண்டும். சமஸங்களுக்கு ஜலத்தால் மார்ஜாலீயத்தில் என்பன போன்றவை.

வாணிஸ்ரா ஸவ்யேவஸம்ஹ்யாநஜ்ஞஷ்டம் ,,சுயீஹி ஹொ'' இத்யாஶ்ரவயேத்ரம் தத்ர வக்ஷ்யாமஃ ப்ரா ணொவஷ்டநம் ஒஹேமிः ॥ சக ॥

இதில் மாணவகன் செய்ய வேண்டிய ஆசார்ய உபஸ்தனம் சொல்லப்படுகிறது. மாணவகன் தனது வலது கையினல் ஆசார்ய னுடைய பாதத்தைக் கட்டைவிரல் நீங்கலாகப் பிடித்துக் கொண்டு, 'அதீஹி போ' என்று கேட்க வேண்டும் ஆசார்யனை. அந்த ஸமயம் மாணவகன், கண், மனதுகளை ஆசார்யனிடம் செலுத்தவும். தர்ப் பங்களால் சிரஸ்ஸிலுள்ள ப்ராணஸ்தானங்களான இந்த்ரியங் களையும் ஸ்பர்சிக்கவும்.

வ்யாணாயாஶாஸ்யः வஷட்உஶாத்ரிः ॥ ரு० ॥

பதினைந்து மாத்ரா காலமுள்ள மூன்று ப்ராணயாமங்களையும் அந்த ஸமயம் செய்யவேண்டும்.

வ்யாக்ருதிஷ்வேஷ்வேவம் ப்ராதர்யுக்தேஷ்வாத்மானமுபஸீததீ ॥ நுக ॥

கிழக்கு நுனியாகப் பரப்பப்பட்ட தர்ப்பங்களில் உட்கார வேண்டும். அத்யயனத்திற்காக.

ஓம்பூர்வாஃ வ்யாஹ்ருதயஃ ஸப்தோபரிஷ்டாஜ்ஜ்யோதிரேகம் தத்ஸவிதுரிதி ॥ நுஉ ॥

ஓம் என்பதை முதலாகக்கொண்ட ஐந்து வ்யாஹ்ருதிகளை இங்கே சொல்லவும். ஆனால் அந்த ஐந்து வ்யாஹ்ருதிகளில் ஐந்தாவதான புருஷ: என்பதற்குப்பதிலாக ஸத்யம் என்பதைச் சொல்ல வேண்டும். புருஷ: என்பது நான்காவது.

ப்ரதிதினமாசார்யபாதவந்தனம் வ்யாதம் ॥ நுந ॥

ஒவ்வொரு நாளும் காலையில் ஆசார்யனின் பாதங்களை உபஸங்க்ரஹணம் (நமஸ்காரம்) செய்யவேண்டும். (பாத உபஸங்க்ரஹண விதி 49-ஆவது ஸூத்ரத்தில்).

ப்ரஹ்மயஜ்ஞேன யாஜ்ஞவல்க்யஃ ॥ நுச ॥

வேதாத்யயன ஸமயத்தில், ஆரம்பத்திலும், முடிவிலும் பாத உபஸங்க்ரஹணம் செய்யவேண்டும்.

கூர்மசக்ர உபவிஶ்ய வ்யாஹ்ருதீஃ ஹுத்வா உத்தரேண தம் ஶிஷ்ய உபஸங்க்ரம்யாஹ ॥ நுரு ॥

ஆசார்யனால் ஆக்ஞை செய்யப்பட்ட பிறகுதான் சிஷ்யன், ஆசார்யனுக்கு வலது பக்கத்தில் கிழக்கு முகமாகவோ, வடக்கு முகமாகவோ உட்காரவேண்டும். கார்யாநுகுணமாக திக்விகல்பம்.

ஸாவித்ர்யாநுவாகஸ்ய ॥ நுசு ॥

ஒவ்வொரு அத்யயந காலத்திலும் காயத்ரியை முன்பாக உச்சரிக்கவேண்டும்.

ஸூதிதா ப்ரஹ்மண ஸூத்ரேண ॥ நுள ॥

பாத உபஸங்க்ரஹணங்களாக இதுவரை சொல்லிய நியமங்கள் முதல் முதல் வேதாத்யயந ஆரம்பத்தில் மட்டும் செய்யப்பட வேண்டியவை. பாத உபஸங்க்ரஹணமும் உட்காரவேண்டிய நியமமும் எப்போதும் உண்டு.

ஓங்காரஸ்ய நித்யத்வாத் ॥ நுஅ ॥

அதுபோல் ஓங்காரமும் எப்போதும் உண்டு. சொல்லப்பட வேண்டும்.

2.

கதுராமரநெ வாநராவஸஹநழி ।। குக ।।

ஆசார்யனுக்கும், சிஷ்யனுக்கும் மத்தியில் குறுக்கே வேறு யாராவது போய்விட்டால், மறுபடி பாத உபஸங்க்ரஹணம் செய்து உட்காரவேண்டும். இது அத்யயனம் நடக்கும்போது.

ஸுநகாஸவஸஹ உணுஷ்ணகாஜாராணாம் தூஸ்ஹிவ வாஹோ விவ்ருவாஸஸு ।। சுo ।।

அத்யயனகாலத்தில் ஆசார்ய சிஷ்ய மத்தியில், ச்வா, கீரி, ஸர்ப்பம், தவளை, பூனை இவைகளில் ஏதாவது ஒன்று போனாலும் மாணவகனுக்கு மூன்று நாள் உபவாஸமும், மூன்று நாள் ஒதுங்கியிருப்பதும் ப்ராயஸ்சித்தம்.

பூராணாயாஸ வ்ரதபூர்வம் ய ஊதரேஷாழி ।। சுக ।।

இதர ப்ராணிகள் குறுக்கேபோனால் மூன்று ப்ராணாயாமமும் க்ருதப்ராசனமும் (நெய் சாப்பிடுதல்) ப்ராயஸ்சித்தம். இந்த ப்ராயஸ்சித்தங்கள் சிஷ்யன் ஆசார்யன் இருவருக்குமென்று சிலர். சிஷ்யனுக்கு மட்டுமென்று சிலர்.

ஸுஸாநாஹுஜ்யநெ வைவழி ।। சுஉ ।।

ச்மசான ஸமீபாத்யயன தோஷத்திற்கு ப்ராணாயாமமும் க்ருத ப்ராசனமும் செய்யவேண்டும்.

முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்யாயம்.

பூரவாநயநாஸ காமவாரஃ காமவாஉஃ காமலகூஃ ।। க ।।

உபநயநம் செய்யும் வரையில் மாணவகனுக்கு இஷ்டப்படி ஆசாரம். பேச்சும் இஷ்டப்படி. ஆஹாரமும் இச்சைப்படி செய்யலாம். சாஸ்த்ர நியமமில்லை. அநுபநீதனுக்கு அந்ருதவதநாதி நிஷேதமோ, போஜன நியமமோ கிடையாதென்றபடி. இது ஆபத்கல்ப உபநயந விஷயம்.

கஹாதாஸ ।। உ ।।

அக்நியில் ஹோமம் செய்யப்பட்ட ஹவிர்ஸேஷங்களை அநுபநீதன் சாப்பிடக்கூடாது.

ஸ்வஸுவாரீ ॥ கூ ॥

அநுபநீதனுக்குக் காமசாரம் சொல்லப்பட்ட போதிலும், ஸ்த்ரீ விஷயமாக ப்ரம்ஹசாரியாக இருக்கவேண்டும். இந்த நியமமுண்டு.

யயொவவாஹிதஶ்சுதவாரீஷொ ஹவதி ॥ ச ॥

மூத்ர புரீஷ விஸர்ஜன விஷயமாக, சாஸ்த்ரீய நியமமில்லாமல் யதாஸம்பவம் அநுபநீதன் நடந்து கொள்ளலாம்.

நாஸ்யாஉபநயனவ்ரதம் விஹ்ருதெ ॥ ஞ ॥

இந்த அநுபநீதனுக்கு ஆசமன நியமங்களும் கிடையாது. நியமமின்றி ஸ்த்ரீ சூத்ராதிகளைப்போல் செய்யலாம்.

கூநவ்ருத்ராவசோஜுநவ்யாவநாவொக்ஷணெஷ்வஃ ॥ கூ ॥

அநுபநீதனுக்கு அபமார்ஜனமுண்டு. உச்சிஷ்டம்பட்ட இடத்தை ஜலமுள்ள கையால் துடைப்பது அபமார்ஜனம். மல மூத்ராதிகளை ஜலத்தாலும், மண்ணாலும் அலம்புவது ப்ரதாவனம். ரஜஸ்வலாதி ஸ்பர்சத்தில் ஜலத்தால் ப்ரோக்ஷிப்பது இவைகள் அநுபநீதனுக்கும் உண்டு. இது சிறிய பாலன் விஷயம். ஆறு வயதுள்ளவனுக்கு ஸ்நானமுண்டு.

நதஶ்வவ்ஸ்ரஸ்ருநாஶுளவழ ॥ எ ॥

ரஜஸ்வலாதி ஸ்பர்சமுள்ள அநுபநீதனை ஸ்பர்சிப்பதால் அசுத்தி கிடையாது. ஸ்ப்ருஷ்டாஸ்ப்ருஷ்டி தோஷமோ, ஸ்நாநமோ கிடையாது. இதுவும் ஆறு வயதிற்குட்பட்ட பாலன் விஷயம்.

நகெவலெநம் சுஹ்ருஹவநவைஹாரணபொஃ நிபஜ்ஜாசு ॥ அ ॥

இந்த அநுபநீதனை அக்நிஹோமம், வைஶ்வதேவம் முதலியவை செய்ய அநுமதிக்கலாகாது. ஸமந்த்ரகமான எந்தக் கர்மாவிலுமென்றபடி.

நவ்ருஹாலிவ்யாஹாரயெதந்ருத்ர வ்ருயாநிநயநாசு ॥ கூ ॥

அநுபநீதன் எந்த ஸந்தர்ப்பத்திலும் வேதத்தை உச்சரிக்க லாகாது. பித்ரு கர்மம் தவிர. பித்ருகர்ம மாத்ரத்தில் ஆவச்யக மான வேத மந்த்ரங்களை உச்சரிக்க அதிகாரமுண்டு.

உவநயநாதிநியமஃ ॥ கஂ ॥

அக்நிபரிசர்யை முதலிய நியமமானது உபநயனம் முதற் கொண்டு அநுஸரிக்கப்பட வேண்டும்.

உதகம் ஹ்யவஹயந்தி ॥ கக ॥

கீழே அநுபநீதனுக்குச் சொல்லிய ப்ரம்ஹசர்யமானது உபநீதனுக்கும் உண்டு.

சுஶ்ரூஷாநமைகஷ்வர்யமணை ॥ கஉ ॥

ஸமிதாதானமென்கிற அக்நிகார்யமும், பிக்ஷாசரணமும் ப்ரதிதினம் செய்யத்தக்கவை.

ஸத்யவசநம் ॥ கஊ ॥

உபநீதன் எப்போதும் ஸத்யமே சொல்ல வேண்டும்.

கவாஹ்நிகமவ்லுப்தம் ॥ கச ॥

உபநீதன் ப்ரதிதினமும் தீர்த்த ஸ்நாநம் செய்யவேண்டும்.

வநகே மொஹாநாதி ॥ கடு ॥

ப்ரம்ஹசாரீ, கோதானமென்கிற ஸமாவர்த்தனம் ஆகும் வரையில் ஸ்நாநம் செய்யக்கூடாதென்று சில ஆசார்யர்கள் நிஷேக்கிறார்கள். இது நித்ய ஸ்நாநத்திற்கே நிஷேதம். நைமித்திக ஸ்நானம் உண்டு.

வஹிர்க்ராமாத்ப்ரதிஷ்வாஸ்யம் வ ॥ கசு ॥

காலை, ஸாயம் இரண்டிலும் க்ராமத்திற்கு வெளியில் சென்று ஸந்த்யாவந்தனம் செய்ய வேண்டுமென்ற நியமமும் உள்ளவனாயிருக்க வேண்டும்.

திஷ்டேத் வாக்யாரம்பாத்ப்ராகுதயாத்தூராம் ஸஜ்யோதிஷ்யா
ஜ்யோதிஷோ ஹ்ருதயாகே வாஸ்தமயாத் ॥ களு ॥

ப்ராதஸ்ஸந்த்யையை நின்று கொண்டும், ஸாயம் ஸந்த்யையை உட்கார்ந்து கொண்டும் உபாஸிக்கவும். ஒரு ஜ்யோதிஸ் இருக்கும் போது ஆரம்பித்து மற்றொரு ஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையில் மௌனத்துடன் உபாஸிக்கவும்.

காலையில் நக்ஷத்ர ஜ்யோதிஸ் இருக்கும்போது ஆரம்பித்து ஸூர்யஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையிலும், ஸாயங்காலத்தில் ஸூர்ய ஜ்யோதிஸ் இருக்கும்போது ஆரம்பித்து நக்ஷத்ரஜ்யோதிஸ் தெரியும் வரையில் என்றபடி.

நாதிதூரீக்ஷேத ॥ கஅ ॥

ப்ரம்ஹசாரீ ஸ்த்ரீர்யானை எப்போதும் பார்க்கக்கூடாது. பார்க்க வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் என்று சிலர். வேறு சிலர் உதய கால விஷயமென்பார்கள். கௌதமர் அபிப்ராயப்படி எப்போதுமே நிஷித்தமென்று ஹரதத்தர்.

வஜ்யேத் மாம்ஸ சந்தன புஷ்ப பக்ஷ்ய ஸ்த்ரீ ஸம்ஸ்க்ருத யாந உபாநத் க்ஷீர தைல ஸீதவாரி வாத ஆதப வாரண ஸ்த்ரீ ஸேவா க்ரோத லோப மோஹ மத வாத்ய வாத நர்த்த ஸ்ப்ருஹா த்யூத ஜல்ப ஆக்ரோச பரிவாத ஸாஹஸாநி ॥ ஸ்ரு ॥

மது, மாம்ஸம், சந்தனம், புஷ்பம், பக்ஷ்யம், ஸ்த்ரீ இச்சை, கோபம், ஆசை, மோஹம், அதிவாதம், வீணாதி வாத்ய வாதநம், ஸ்நாநம், பல் தேய்த்தல், ஸந்தோஷம், நாட்டியம், பாட்டு, பிறரை அபவாதம் பேசுதல், பயம் கொடுக்கக்கூடிய கார்யம் ஆகிய இவைகளை ப்ரம்ஹசாரீ விலக்கவேண்டும்.

ம்ருத்யு ஸ்தாநே ஸ்வயம் ஸ்ருஜ்ய தாவஸ்தி காவாஸ்ரயண வாஹ்வாநாநி ॥ உ0 ॥

ஆசார்யன், பிதா முதலிய குருக்கள் இவர்களுடைய பார்வையில் கீழ்க்கண்ட கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. வஸ்த்ராதிகளால் கழுத்தை மறைப்பது, அதாவது கழுத்தில் வஸ்த்ரம் தரிப்பது, கால்மேல் கால் போட்டு உட்காருவது, கம்பம், சுவர் முதலிய வைகளில் சாய்ந்து கொள்ளுதல், காலை நீட்டுவது இவைகள் வர்ஜநீயங்கள்.

நிஷ்ஷீவி தஹஸி தவிஜ்ரும்பி தாவஸ்ஹாட நாநி ॥ உக ॥

மேலும், கபத்தைச் சப்தத்துடன் வெளிப்படுத்துவது, சிரிப்பு, விஜ்ரும்பிதம் சோம்பல் முறிப்பது, விரல்களைச் சொடுக்குவது ஆகியவைகளையும் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஸ்த்ரீ ப்ரேக்ஷணாலம்பநே ஸ்பர்ச நர்மாக்ஷ்யாழி ॥ உஉ ॥

மைதுன சங்கை ஏற்படும்போது ஸ்த்ரீகளை உற்றுப்பார்ப்பதும் தொடுவதும் கூடாது. அதுவே மைதுன சங்கைக்கு ஹேதுவாயிருக்கும்.

ஊர்த்வம் ஹீநஸேவா ஊத்தாநம் ஹிம்ஸாழி ॥ உங ॥

கூதாட்டம், ஹீநனிடம் ஸேவை, அல்லது ஹீநமான ஸேவை, கொடுக்காததை எடுத்துக் கொள்வது, ப்ராணிஹிம்ஸை இவைகளையும் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஆசார்யஸ்ய தத்ஸ்த்ர ஸ்ரீ தீக்ஷிதநாமாநி ॥ உச ॥

ஆசார்யன், அவருடையபிள்ளை, அவருடையபத்நீ, யாக தீக்ஷிதன் ஆகியவர்களின் பெயரைக் குறிக்கலாகாது. சொல்வதை விலக்கவும்.

ஸ்ரோத்ரியஸ்ய ஹ்யம் நித்யம் ப்ராஹ்மணஃ ॥ உரு ॥

ப்ராஹ்மணன் மத்யத்தை (ஸ்ரைரை) எப்போதும், உபநயத்திற்கு முந்தியும், வர்ஜிக்க வேண்டும். பிறருக்குக் கஷ்டம் விளைவிக்கக் கூடிய அச்லீல வார்த்தைகளையும் வர்ஜிக்கவேண்டும்.

சயநாஸநீ வாக்யதாசார்யாத் ஜகந்யஸ்யவேஸ்மநி ॥ உசு ॥

படுக்கை, ஆஸனம் இரண்டும் ஆசார்யனைவிடத் தாழ்ந்ததாக இருக்க வேண்டும். அல்லது அவ்விரண்டும் வெறும் பூமியிலேயே. ஆசார்யன் நித்ரையிலிருந்து எழுந்திருக்குமுன் சிஷ்யன் எழுந்திருக்க வேண்டும். அவர் படுத்த பிறகு இவன் படுக்க வேண்டும்.

வாக்பாஹுபாதஸம்யதஃ ॥ உள ॥

வாய், கை, வயிறு இவைகளில் கட்டுப்பாடுடன் இருக்கவும். அதிகமாகப் பேசுவது, கை சேஷ்டைகளற்றிருப்பது, மிதமாகப் புஜிப்பது இவையில் கட்டுப்பாடு.

நாமதேயம் ப்ரவரஃ கோத்ரம் நிந்தாஸமேதம் ॥ உஅ ॥

ஆசார்யனுடைய பெயர், கோத்ரம் இவைகளைச் சொல்ல நேர்ந்தால் மிகுந்த கௌரவத்துடன் அவைகளைக்குறிப்பிட வேண்டும்.

சுவிஷ்டத ப்ரயவஸி வைவஜ் ॥ உக ॥

ஆசார்யனுக்குச் சொல்லிய கீழ்ச் சொல்லிய மர்யாதைகளை ஆசார்யனைப்போல், ஜனங்களால் கொண்டாடப்படும் வேறு பெரியோர்களிடமும் செய்யவேண்டும்.

ஸயநாஸநஸ்தோ நாநி விஹாய ப்ரதிஸ்ருவணம் ॥ ஈ ॥

ஆசார்யனுடன் பேசும்போது, அல்லது பதில்சொல்லும் போது, படுக்கை, ஆஸனம், இடம் இவைகளை விட்டு எழுந்து ஸமீபம் போய்ச் சொல்லவேண்டும். படுக்கை ஆஸனத்திலிருந்த படியே பேசக்கூடாது. தான் இருந்த இடத்திலிருந்தே பதில் சொல்லவும் கூடாது.

கஹிகூ₃ணம் வயநாஉ₃ஷ்வேந ।। நக ।।

ஆசார்யன் மறைவிலிருந்து சிஷ்யனுடன் பேசினால், சிஷ்யன் அந்த இடத்தில் நேரில் போய்க் கேட்க வேண்டும். அநாதரவாயிருக்கலாகாது.

கயஃஷ்டா நாஸநஃ கிய-கூ²வாதஹைவாயாம ஹ்ரூ²உ
உ₃ரு-நெ வொத்திஷ்டெ ।। நஉ ।।

ஆசார்யன் தாழ்ந்த ஆஸனத்தில் இருந்தால் சிஷ்யன் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை விட்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். மேலும் ஆசார்யனைத் தர்சிக்கும் போதும் எழுந்திருக்கவும். மூத்ர புரீஷாதி அசுத்தம் செய்யும் காலத்தில் காற்றுக் குறுக்காக ஆசார்யன் மேல் படாமலிருக்கும்படி எழுந்திருக்கவும்.

ஹ்ரூ²ஜ்ஜநி-வ்ரு²ஜெத் ।। நந ।।

ஆசார்யன் போகும்போது பின்னால் கூடப் போகவும்.

கரி-கு விஜ்ஞாவ்ரு²வ்ரு²ய ।। நச ।।

ஆசார்யன் ஸம்பந்தமான கார்யத்தைச் செய்யுமுன் விஜ்ஞாபிக்க வேண்டும். செய்த பிறகும் தெரிவிக்க வேண்டும். தீர்த்தம் கொண்டு வருதல் முதலியது கார்யம்.

ஆஹ-தொzஜ்ஞாயீ ।। நடு ।।

அத்யயனம் செய்ய ஆசார்யன் அழைத்த பிறகே அதைச் செய்யவேண்டும். தானாக வலுவில் கேட்கக்கூடாது.

ய-ஆதஃ ப்ரியஹிதயொஃ ।। நசு ।।

ஆசார்யனுடைய ப்ரியம், ஹிதம் இரண்டிலும் ச்ரத்தையுள்ளவனாயிருக்கவும். தற்கால ப்ரீதி ப்ரியம். நீண்டகால ப்ரீதி ஹிதம்.

தஜ்ஜாயா-வ-தெஷ-வெவழ ।। நள ।।

ஆசார்யனுடைய பார்யை, புத்ரன் ஆகியவர்கள் விஷயத்திலும் இப்படியிருக்க வேண்டும்.

நொஹ்விஷ்டாஸந ஸ்நாவந வ்யாயந வாஉ₃வ்ரு²ஷாஉந
உந்நு₃-நொவஸம்ஹ்ரு²ஷணாநி ।। நஅ ।।

ஆசார்ய பத்நீ, புத்ர விஷயத்தில் கீழ்க்கண்ட கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது. உச்சிஷ்ட போஜனம், ஸ்நானம் பண்ணி வைத்தல், அலங்காரம் செய்தல், கால் அலம்பி விடுதல், உடம்பைப் பிடித்து

விடுதல், பாத உபஸங்க்ரஹணம் ஆகியவைகளைச் செய்யக் கூடாது. மேற்கண்டவைகளை ஆசார்யனுக்கு மட்டும் அவச்யம் செய்ய வேண்டும்.

விப்ரோஷ்யாவஸம்ஸ்ருஹணம் ப்ரத்யாஹ்ருத்ய சாரணாதி ॥ ஈக ॥

சிஷ்யன் வெளியூர் போய்த்திரும்பியவுடன் ஆசார்யன், அவர் பத்நி ஆகியவர்களை பாத உபஸங்க்ரஹணம் செய்து நமஸ்கரிக்கவும்.

நைநகே யுவதீநாம் வ்யவஹாரஸ்த்ரியாவைத ॥ சம ॥

பதினறு வயது ஆகி லோக வ்யவஹாரம் அடைந்த மாணவகன் யுவதிகளான ஆசார்ய பத்நிகளை மேற் சொன்னபடி நமஸ்காரம் செய்யக்கூடாதென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

வாவ சுவணி சுகம் ஹைகஷ்வரணஜிஹ்ரஷ்வதிதவஜ சுழி ॥ சக ॥

பதிதன், உபபாதகீ நீங்கலாக எல்லா வர்ணத்தாரிடமும் பிக்ஷை வாங்கலாம்.

சூதிஜ்ஞாதைஷ ஸவஸ்வஃ ஸ்ரியொஜ்ஞா வண சுநஸ்கு ஸ்ரேண ॥

பிக்ஷா மந்த்ரமான "பவதி பிக்ஷாம் தேஹி" என்பதில் "பவத்" என்ற பதமானது வர்ண வாரியாக முறையே ஆதி, மத்யம், கடைசி பாகத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். பிக்ஷை வாங்குகிறவன் ப்ராம்ஹணனாயிருந்தால் "பவதி பிக்ஷாம்" என்றும், க்ஷத்ரியனாயிருந்தால் "பிக்ஷாம் பவதி" என்றும், வைச்யனாயிருந்தால் "பிக்ஷாம் தேஹி பவதி" என்றும் மாணவகன் சொல்ல வேண்டும். பிக்ஷை போடுகிறவர் புருஷனாயிருந்தால் "பவந்" என்று புல்லிங்கமாக மாற்றிச் சொல்லவும்.

சுவாயசுஜ்ஞாதிஸ்ரோ(ஹ்வை)ஷ சுவாஹைநயுத்ர ॥ சக ॥

பிக்ஷை செய்யுமிடமாவது. ஆசார்யன், தாயாதி, மாதுலாதி குருக்கள் இவர்களிடம் பிக்ஷிக்கவும். தன் வீட்டிலும் பிக்ஷிக்கலாம். இவர்களிடம் கிடைக்காவிட்டால் வேறு இடத்தில் பிக்ஷிக்கலாம்.

தெஷாம் வ்ருத்தம் வ்ருத்தம் பரிஹரேத் ॥ சச ॥

மேற்சொன்ன ஆசார்யாதிகளில்முன் முன் உள்ளவரை விலக்கி மற்றவரிடம் பிக்ஷிக்கவும். அதாவது வேறு இடத்தில் பிக்ஷையில்லையானால், தன் வீட்டில், அங்கில்லையானால் மாதுலாதிகளிடம், அதன் பிறகு ஜ்ஞாதி. பிறகு ஆசார்யனிடம் என்று வரிசையாகும்.

நிவெஹ மாரவெ சுந்ஜூரதொ ஹுஜீத ॥ சடு ॥

பிக்ஷை செய்து வந்த அந்நாதி வஸ்துக்களை ஆசார்யனிடம் தெரிவித்து, அவருடைய அநுக்ஞை பெற்றுப் புஜிக்கவும்.

சுவஸ்ரியள தஹ்ராயஹ வந்து வஷ்வஹுவாரிஹ்யோ ॥ சசு ॥

ஆசார்யன் ஸந்நிஹிதனுயில்லாவிட்டால், அவனுடைய பார்யை, புத்ரன், அல்லது கூட அத்யயனம் செய்கிறவர்கள் இவர்களிடம் தெரிவித்து அநுக்ஞை பெற்றுப் புஜிக்கவும்.

வாஹுதஷ்டவுளுமொயவுசாஸ்ரியாயொஹுழி ॥ சள ॥

அந்நத்தைப் புஜிக்கையில் மௌனமாயும், த்ருப்தியுடனும், அதி ஆசையின்றியும் புஜிக்கவும். ஸமீபத்தில் தீர்த்த பாத்ரம் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸிஷ்யஸிக்ஷாவயெந ॥ சஅ ॥

ஆசார்யன் சிஷ்யனைச் சிக்ஷிப்பதில், வதம், அதாவது அடிப்பது, தவிர மற்ற உபாயங்களால் அதைச் செய்ய வேண்டும்.

சுமஸ்துள ரஜ்ஜுவெணுவிஹரஹ்யாம தந்துஹ்யாழி ॥ சக ॥

அதட்டல் முதலிய உபாயங்களால் சிஷ்யனை அடக்கச் சக்தியில்லையானால், மெல்லிய கயிறு, மெல்லிய மூங்கில் பிளாச்சு இவைகளால் மெதுவாக அடிக்கலாம்.

சுநெந்ந வந்து ராஜ்ஞா ஸாஹ்யாம ॥ ருo ॥

மேற்கண்ட இரண்டு ஸாதனம் தவிர வேறு ஸாதனங்களாலோ தனது கை கால்களாலோ சிஷ்யனை ஆசார்யன் கோபவசத்தால் அடித்தால், அந்த ஆசார்யன் அரசனால் சிக்ஷிக்கத் தக்கவன்.

ஆஹுய வஷ்டாணி வாகுவெஹெ வ்ரஹுவயஷ்ம வரொக ॥ ருக ॥

ஒரு வேதத்தை அத்யயனம் செய்து முடிக்கப் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் குரு குலத்தில் ப்ரம்ஹசர்யம் அநுஷ்டிக்கவும். ஒரு வேதத்திற்குப் பல சாகைகள் இருந்த போதிலும் பரம்பரை ஸம்ப்ரதாயப்படி எவ்வளவு குரு முகமாக வழக்கமோ அதை மட்டும் க்ரஹிக்கவும்.

வ்ரதி ஆஹுய வா ஸவெஷ்டா ॥ ருஉ ॥

எல்லா வேதங்களையும் க்ரஹிக்க விருப்பமும் சக்தியும் உள்ளவன், ஒவ்வொரு வேதத்திற்கும் பன்னிரண்டு வர்ஷம் ப்ரம்ஹசர்யம் அநுஷ்டிக்கவும்.

ஸ்ருஹ்மணாஜ்ஞம் வா ॥ ருஹ ॥

அல்லது, ஒவ்வொரு வேதத்தையும் க்ரஹிக்க எவ்வளவு காலம் போதுமோ அல்வளவு காலம் ப்ரம்ஹசர்யம் அநுஷ்டித்தால் போதும். பன்னிரண்டு வர்ஷங்களுக்கு முன்னதாகவே பூர்ணமாக ஒரு வேதம் க்ரஹிக்கப்பட்டு விட்டால் அத்துடன் ப்ரம்ஹசர்ய நிவ்ருத்தி.

விஜ்ஞாதே முரூரூயேஷூந நிஜ்ஞ்ஞ்ஞ: ॥ ருச ॥

ஆசார்யனிடமிருந்து பூர்ணமாக வேத வித்யை கற்று முடிந்த பின் ஆசார்யனிடம் தக்ஷிணை விஷயமாக ஞாபித்து அவர் எண்ணத்தை அறிய வேண்டும்.

கூகூவா சுந்ஜ்ஞாதஸ்ய வா ஷ்ஷாந்ஜ ॥ ருரு ॥

ஆசார்யன் எண்ணம் தெரிந்தால் அதன்படி தக்ஷிணை செய்து விட்டோ, அல்லது அவன் அபேக்ஷியாவிடில் அவனிடமிருந்து அநுக்ஞை பெற்றோ திருப்பி ஸமாவர்த்தனமென்கிற ஸ்நாநத்தைச் செய்யவும்.

கூவாயஜ்ஞ ஸ்ருஷ்டோ முரூஹிணாம் சாதெதெதூகெ ॥ ருசு ॥

பிதா, ப்ராதா, மாதுலன் முதலிய குருக்களில் வேதாத்யயனம் செய்துவைத்த ஆசார்யன் உத்க்ருஷ்டன். ஆனால் மாதாவே உயர்ந்தவள் என்று சில ருஷிகள் நினைக்கிறார்கள்.

முதல் ப்ரச்னத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் மூன்றாவது அத்யாயம்.

தஸ்யாzzஸ்ரமவிகல்ஜ்ஞகெ வ்யாக்யாத ॥ க ॥

இப்படி அத்யயநம் முடிந்த ப்ரம்ஹசாரிக்கு மேலே சொல்லப் படும் ஆச்ரமங்களில் ஏதாவது ஒன்று விகல்பமாக அநுஸரிக்கப் படலாமென்று சில சிஷ்டர்கள் சொல்லுகிறார்கள். சிலர் எல்லா ஆச்ரமங்களும் வரிசையாக உண்டு என்கிறார்கள்.

வ்யவஹார்ய ஸ்ருஹவ்ஷ்டோ ஹிக்ஷு வைகாநஸவ: ॥ உ ॥

ப்ரம்ஹசாரியாகவே யாவதாயுஷம் இருப்பவன், க்ருஹஸ்தன், ஸந்யாஸீ, வைகாநஸனென்கிற வானப்ரஸ்தன் ஆகிய நான்கு ஆச்ரமங்கள்.

தெஷாம் ஶ்ரஹ்ஷ்ரோ யொநி ரவ்ரஜநக்வாஹிதரெஷாழி ॥ ஈ ॥

இந்த நான்கு ஆச்ரமங்களுக்கும் உத்பத்தி காரணமாயிருப்பவன் க்ருஹஸ்தனே. மற்ற மூவரும் ப்ரஜோத்பாதனத்தில் அதிகாரமற்றவர்களாகையால்.

தத்ரூகதம் வ்ரஹ்மசாரிணஃ ॥ ச ॥

அதில் ப்ரம்ஹசாரிக்கு வேண்டிய தர்மங்கள் முன் சொல்லப்பட்டுவிட்டன. யாவதாயுஷம் நைஷ்டிக ப்ரம்ஹசாரியாக இருக்க விரும்புகிறவனுக்கும் அந்தத் தர்மங்களே க்ராஹ்யம்.

கூவாயஶ்சீநக்வசாகெழி ॥ ஞ ॥

ஆனால் நைஷ்டிகனுக்கு ஆயுஸ்வரை ஆசார்ய சுச்ரூஷாதிகளால் ஆசார்யாதீனமாயிருக்கவேண்டியது அதிகப்படி நியமம்.

ஶ ரொஃ கூஜ்ரூஹெஷெண ஜவெகூ ॥ கூ ॥

ஆசார்யன் ஸம்பந்தமான கார்யங்கள் செய்யும் காலம் தவிர மற்றப் பாக்கி காலத்தில் வேதத்தை ஜபிக்க வேண்டியதே கார்யமாகும். இங்குக் குரு என்பது பிதா மாதாக்களையும் சொல்லுகிறது. அந்தச் சுச்ரூஷையும் நியதம்.

ஶ ஸ்வஹாவெ தஜ்வதெ வ்ரூத்தீ, தஜ்ஹாஸ்வ வ்ரூஜெ ஸ வ்ரஹ்மசாரிணஜ்ஹுள வா ॥ எ ॥

ஆசார்யனில்லாவிட்டால் நைஷ்டிகன், ஆசார்யபுத்ரனை அண்டி நிற்கலாம். அவனில்லாவிட்டால் யாராவது ஒரு சிஷ்டனை வ்ருத்தனிடம், அவனில்லாவிட்டால், ஸஹாத்யாயியிடம், அவனில்லாவிட்டால் அக்னியின் சுச்ரூஷையால் காலம் போக்கலாம்.

வஸவம்வ்ரூத்தா வ்ரஹ்மலொகூவாவ்ரூதி ஜிதெந்த்ரியஃ ॥ அ ॥

இம்மாதிரி நைஷ்டிகன் இருந்தால் ஜிதேந்த்ரியனாகி ப்ரம்ஹலோகத்தை அடைகிறான்.

உத்தரெஷாம் ஸ்வெதஜ்விரொயி ॥ கூ ॥

ப்ரம்ஹசாரிக்குச் சொல்லிய தர்மங்கள் இதர ஆச்ரமிகளுக்கும் சில க்ராஹ்யம். ஆனால் அது அந்த ஆச்ரமத்திற்கு விருத்தமாயிருந்தால் க்ராஹ்யமன்று. அவிருத்தமே க்ராஹ்யம்.

சுநிஜயொ லிக்ஷ்ஷஃ ॥ சஂ ॥

ஸங்யாஸிதர்மம் சொல்லப்படுகிறது.

பிக்ஷுவானவன், த்ரவ்ய ஸங்க்ரஹம் செய்யாதவனுயிருக்க வேண்டும். பணம் முதலியன சேமிக்கக்கூடாது.

உபஜுஹுயாதீ ॥ ஈக ॥

இந்த்ரியத்தை அடக்கி ஜிதேந்த்ரியனுக இருக்கவேண்டும்.

ப்ரவர்ஷீஜோ வஷாஸு ॥ கஉ ॥

வர்ஷருதுவில் ஓரிடத்தில் ஸ்திரவாஸம் செய்கிறவனுயிருக்க வேண்டும்.

பிக்ஷாயை க்ராமமபியாத் ॥ சஈ ॥

பிக்ஷை வாங்கும் பொருட்டே க்ராமத்திற்குள் போகலாம். மற்ற ஸமயம் வ்ருக்ஷ மூலத்திலோ தேவாலயத்திலோ வஸிக்கவும்.

ஜவநயோநிவ்ருத்தம் வர்ஜயேத் ॥ கச ॥

பிக்ஷா காலத்தில் பிக்ஷைபோட வந்த வீட்டில் தாமதம் ஏற்பட்டதோ அந்த வீட்டில் அன்று மறுபடி பிக்ஷைக்காகப் போகக்கூடாது.

நிவ்ருத்தாயீ ॥ சஉ ॥

பிறருக்கு ஆசீர்வாதம் செய்வதை விடவேண்டும். பிக்ஷைக் காகப் பிறரை ஆசீர்வாதம்செய்து பெற முயலக்கூடாது.

வாக்சக்ஷுரஹிம்ஸாஸம்யதோ ॥ கஈ ॥

வாக்கு, கண், கர்மம் இவைகளில் நியமத்துடன் கூடியவனுயிருக்கவேண்டும். வாக்கு நியமம் மௌனம். கண் நியமம் பார்க்கக் கூடாதவைகளைப் பார்க்காமலிருப்பது. கர்ம நியமம் அவச்யமற்ற கார்யங்களைச் செய்யாமலிருப்பது.

கௌபீநமாச்சாதநார்தம் வாஸோ பிப்ரியாத் ॥ கஎ ॥

கௌபீனமெனப்படுகிற குஹ்ய ப்ரதேசத்தை மறைப்பதற் காக மட்டும் வஸ்த்ரம் தரிக்கவும்.

பரிஹீணமேகே நிர்ணுத்ய ॥ சஅ ॥

கௌபீநாச்சாதனார்த்தமான அந்த வஸ்த்ரமும் பிறரால் உடுத்தி எறியப்பட்ட ஜீர்ணவஸ்த்ரத்தை எடுத்து அலம்பி, தரிக்க வேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

நாரவிப்ரயுக்தம் சோஷயீத்வா ஜுஹுயாதீத ॥ கஈ ॥

தானுக உதிராத, ஓஷதிகளுடைய கிளை இலை பழங்களைப் பறிக்கக் கூடாது.

ந த்ரிராத்ரா தத்ரைவ க்ராமே வஸேத் ॥ உ0 ॥

வர்ஷா கால ருது காரணமின்றி, ஒரு க்ராமத்தில் இரண்டாவது ராத்ரியில் தங்கி வஸிக்கக் கூடாது. க்ராமைகராத்ரமாக ஸஞ்சரிக்கும்படி விதி.

உண்டீ ஶிகீ வா ॥ உக ॥

ஸன்யாஸீ சிரஸைப் பூர்ணமாக முண்டனம் செய்து கொள்ளவும். அல்லது சிகையை மட்டும் வைத்து மற்றக் கேசங்களை எடுத்துச் சிகையுள்ளவனுயிருக்கலாம்.

"சிகை என்பது ஞானமயமான சிகையே. அது அக்நி சிகை போன்றது. இஃதுள்ளவனே சிகீ எனப்படுகிறான், கேசம் தரிப்பவன் சிகியல்ல"

"சிகையுடன் வபநம் செய்து (முண்டனம் செய்து) யக்ஞோபவீத ஸூத்ரத்தையும் ஞானீ த்யஜித்து ஏக தண்டம் க்ரஹித்து ஸந்யாஸ தர்மம் சரிக்கவும்".

"அல்லது ப்ரத்யக்ஷமாக சிகையைத் தரித்தும், யக்ஞோபவீதம் தரித்தும், த்ரிதண்ட க்ரஹணம் செய்தும் ஸந்யாஸ தர்மம் அநுஷ்டிக்கவும்" என்று ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி விதிகள் இருப்பதாக ஹரதத்தர் காட்டியுள்ளார்.

வஜ்யேஸு ஜீவயந் ॥ உஉ ॥

நெல் முதலிய விதைகளை உலக்கை முதலிய ஸாதனங்களால் குத்துவது வதம். அதை ஸந்யாஸீ செய்யக் கூடாது. இதனுல் அரிசியைச் சமைப்பது முதலியதும் ஹிம்ஸையாகையால் அதை ஸந்யாஸீ செய்யக் கூடாது. பக்வாந்நம் பெறவே அவன் அதிகாரீ.

ஸர்வ ஸத்வேப்ய ஸ்தேப்ய ஹிம்ஸாநிவ்ருத்தயே ॥ உங ॥

தன்னை ஹிம்ஸிப்பவனிடமும், அனுக்ரஹிப்பவனிடமும் ஸந்யாஸீ ஸமமாக இருக்க வேண்டும். கோபமோ, ஸந்தோஷமோ கொள்ளக்கூடாது.

ந நாஸீஸம் ॥ உச ॥

இஹலோக ஸாதகமாகவோ, பரலோக ஸாதகமாகவோ எவ்வித கார்யாரம்பங்களையும் ஸந்யாஸீ செய்யக்கூடாது.

வைகானஸோ வநே ஸ்வயமாஸீ தவஸ்ஸீலஃ ॥ உரு ॥

வைகாநஸன் வானப்ரஸ்தன், காட்டில் வஸித்து, மூல பலங்களே ஆஹாரமாகப் புஜித்து, தபஸ்ஸீலனாக இருக்கவேண்டும். சரீரசோஷணம் தபஸ்.

ஸ்ரோவணகெநாக்நிராயாய ॥ உசு ॥

ச்ராவணகமென்கிற வைகாநஸ ஸூத்ரப்படி அக்நி ஆதானம் செய்து ஸாயம் ப்ராதர் ஹோமம் செய்யவும்.

கூடாயுஜீவீ ॥ உஎ ॥

பல மூலாதிகளைக்கூட க்ராமத்திலிருப்பவைகளைப் புஜிக்கக் கூடாது. காட்டிலிருப்பவைகளையே புஜிக்கவும்.

தெவ விதூ உநுஷ்ய பூதவிம்ருகேப்யஃ ॥ உஅ ॥

காட்டில் கிடைத்த பல மூலாதி த்ரவ்யங்களைக் கொண்டே தேவ, பித்ரு, மனுஷ்ய, பூத, ருஷி பூஜைகளைச் செய்யவும். வைச்வதேவமென்றபடி.

ஸவ்நாதீயிஃ ப்ரதிஷிஜவஜேத் ॥ உக ॥

இவனிடம் வருகிற எவரையும் இவன் அதிதியாகக் கொள்ளவும். ஜாதி நியமமில்லை. பதிதாதிகள் தவிர.

வைஷ்கவி உவயுஞ்ஜீத ॥ நஂ ॥

பல மூலாதிகள் கிடைக்காத ஸமயத்தில் புலி முதலிய துஷ்ட ம்ருகங்களால் கொல்லப்பட்ட ப்ராணி மாம்ஸத்தையும் உபயோகிக்கலாம். க்ஷத்ரிய வைகாநஸனுக்கு இந்த அநுமதி.

நாவாமாரூய்ய பயிதீஷேத ॥ நக ॥

காட்டில் வஸிக்கும்போது உழுது பயிரிட யோக்யமுள்ள க்ஷேத்ரத்தில் இருக்கக்கூடாது.

க்ராமம் வா நாவிஸேத ॥ நஉ ॥

காட்டிலிருந்து க்ராமத்திற்குள் ப்ரவேசிக்கலாகாது.

ஜடிலஃ ஸ்ரோத்ரியவாஸாஃ ॥ நங ॥

வபநமின்றி, ஜடை தரித்து, மரவுரி க்ருஷ்ணஜிநங்களை வஸ்த்ரமாகக் கொள்ளவும்.

நாதீயம்வத்ஸரம் யுஞ்ஜீத ॥ நச ॥

ஒரு வர்ஷம் தாண்டி, பழயதாகிய தான்யத்தைப் புஜிக்கக் கூடாது.

வைகாநஸ்யம் கவாவாயஸ்ஸ் பூதகவியாநாஸ் ஸாஹஸ் ஸ்ஸஸ் ஸாஹஸ்ஸஸ் ஸ்ஸ ॥ ங ॥

ஆசார்யர்கள், அதாவது தர்மசாஸ்த்ர கர்த்தாக்களாயிருந்து, தர்ம நிர்ணயம் செய்யும் ருஷிகள், க்ருஹஸ்தாச்ரமம் ஒன்றையே முக்ய ஆச்ரமமாக நிச்சயிக்கிறார்கள். ஏனெனில் க்ருஹஸ்த தர்மங்களான அக்நிஹோத்ராதிகள் வேதங்களில் ப்ரத்யக்ஷமாக விதிக்கப் படுவதால் அதுவே ப்ரதானம். அக்நிஹோத்ராதி க்ருஹஸ்த தர்மங்களில் அசக்தரான மூகன், பதிரன், கண் இல்லாதவன் ஆகிய அநதிகாரிகள் ஸந்யாஸாதிகளுக்குப் போகலாம் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஸூத்ரத்தில் கடைசி பதம் இரட்டித்திருப்பது அத்யாய ஸமாப்தி சிஹ்னமாகும்.

முதல்ப்ரச்னத்தில் மூன்றாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் நான்காவது அத்யாயம்.

ஸ்ரூஹஸ்ஸ் ஸஸ்ரூஸ்ஸ் ஸாயஸ்ஸ் விஜ்ஞாத ஸஜாதயவ ஸ்ஸாயஸ்ஸீ ॥ க ॥

க்ருஹஸ்தனாக இருக்க விரும்புகிறவன் ஜாதி குலாதிகளால் ஸமமான பார்யையை அடைய வேண்டும். தன்னை விட வயதில் சிறியவளும், ஏற்கனவே பிறனுக்குக் கொடுபடாதவளுமானவளை.

ஸஸஜாதயவ்யஸ்ஸ் விவாஹஸ் ॥ உ ॥

ஸமானப்ரவரமில்லாதவர்களுடன் தான் விவாஹம் செய்யலாம்.

ஊர்த்வம் ஸப்தமாத் விதஸ்தாயாஸ்ஸ் ஸீஜிநஸ்ஸ் ஸாதஸ்ஸ் வாஸ்ஸ் வஸ்ஸாத் ॥ ங ॥

பிதாவை ஆரம்பித்து, கணக்குச் செய்து, அதில் ஏழாவது தலைமுறைக்கு மேல் உண்டான கந்யகையையே விவஹிக்கலாம். அது போல் மாத்ரு வர்க்கத்திலும் ஐந்தாவது தலைமுறைக்குப் பிறகு பிறந்தவளே விவாஹ யோக்யை. இது போல் பீஜிக்கும் ஐந்தாவது வரையில் நிஷேதம்.

வ்யாஹ்ருதா விஸ்ருஷ்டாஸ்ரீ ரஸம்வஸ்ராய ஸ்ரோத்ரியாஸ் ஸ்ரூயாஸ்ஸ் ॥ ச ॥

வேதவித்தை, கர்மானுஷ்டானம், பந்துக்ரமம், சீலம் இவைகள் பொருந்தியவனுக்குக் கன்யகையை அலங்காராதிகளுடன் மூடிக் கொடுப்பது ப்ராம்ஹ விவாஹமாகும்.

ஸம்பொ2ஜ்ஞ: வ்ராஜாவதை3 ஸஹ யஜே2யுதாதி3தி ॥ ரு ॥

ப்ராஜாபத்யம் என்கிற விவாஹ முறையில் "ஸஹதர்ம: சர்யதாம்". (சேர்ந்து தர்மம் செய்யவும்) என்பதுதான் மந்த்ரம். மற்ற விவாஹங்களிலும் இது உண்டாகிலும் வேறு ஆச்ரமமோ, வேறு ஸ்த்ரீயோ கூடாது என்பது இந்த ப்ராஜாபத்யத்தின் நியமம்.

கூஷெ2 மொதி3யூ3நம் கந்யாவதெ ஊ3ர்ஹ ॥ கூ ॥

ஆர்ஷமென்கிற விவாஹத்தில் கன்யாபிதாவுக்கு அல்லது பந்துவுக்கு, பசு மிதுனம் கொடுத்துக் கன்யகையைப் பெற வேண்டும்.

கூதவெ2தி3 ஜ்ஞிஜே ஊ3ரும் தெ3வொ3ஸ்ஜ்ஞ்ய ॥ எ ॥

யாகத்தில் வேதியில் ருத்விக்காயிருப்பவனுக்குக் கன்யகையை அலங்கரித்து, தானம் செய்வது தைவம் என்ற விவாஹ முறை.

ஊ3ஹ்யூர்ஹ: ஸபா ஸாபொமொ மானவ2: ॥ அ ॥

கன்யகை இஷ்டப்பட்டுத் தானுகவே பர்த்தாவுடன் சேருவது காந்தர்வம் என்ற முறை.

விதே3நாநாதி3: ஸ்ரீ3தாரோஸ்ரூர்ஹ: ॥ கூ ॥

கன்யகையை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற பிதா முதலிய பந்துக்களுக்கு அபேக்ஷையுள்ள தனத்தைக் கொடுத்துப் பெறுவது ஆஸுர முறை.

ப்ரஸஹ்யாzzஹாநாஸ் ராக்ஷஸ: ॥ கo ॥

பலாத்காரமாகக் கன்யகையை எடுத்துக் கொண்டு வருவது ராக்ஷஸம்.

கஸம்விஜ்ஞாதெ3தாவஸ்ஜ்ஞாஸ் தை3ஸாச: ॥ கக ॥

நித்ராதி காலத்தில் முன் அறிவிப்பில்லாமலேயே கன்யையை அநுபவிப்பது பைசாச முறை.

உக்வாரோ யஜே2ர்ஹ: ப்ரயோக: ॥ சஉ ॥

மேற்கண்ட விவாக முறைகளில் முதலிலுள்ள நான்கு முறைகள் தார்மிகமான முறைகள். ப்ரசஸ்தங்கள்.

ஷஷ்டிதமகே ॥ கஉ ॥

ஆறு விவாஹங்கள் தார்மிகங்களென்று சில ருஷிகள் சொல்லுவார்கள்.

சூந்ரொசாநதைரேகாதரஆதரஸ்ரா ஜாதாஃ ஸவ
ணாஸ்வஷ்டோ்ரகிஷாஉக்ரஷ்துவாரஸ்ரவாஃ ॥ கச ॥

அநுலோம ஜாதி, அடுத்த ஜாதி, ஒன்று விட்டது, இரண்டு விட்டது ஆகியவைகளில் பிறந்தவர்கள் முறையே ஸவர்ணன், அம்பஷ்டன், உக்ரன், நிஷாதன், தௌஷ்மந்தன், பாரசவன் என்ற ஜாதிப் பெயருள்ளவர்களாவார்கள்.

வ்ரதியொசாஷ்ட்ர ஸ்ரூத ஸாமய கூயொமவ கூத வைதெஹக வண்ணாஃ ॥ கடு ॥

ஸ்ரூதன், மாகதன், ஆயோகவன், க்ருதன், வைதேஹகன், சண்டாளன் என்பவர்கள் வரிசையாக ப்ரதிலோமஜாதியில் பிறந்தவர்கள். அவர்களுக்கு அந்த ஜாதிப் பெயர்.

ப்ராஹ்மணீஜாநஸு ட்ரூநு வணாஸ்வ கூந்ரவ்ய வ்யாசு ப்ராஹ்மணஸ்ரூதஸாமயவண்ணாஸ்வாநு ॥ கசு ॥

ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயானவள், ப்ராம்ஹண, க்ஷத்ரிய, வைச்ய, சூத்ர ஜாதியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வரிசையாக ப்ராம்ஹணன், ஸ்ரூதன், மாகதன், சண்டாளன் என்கிற ஜாதியை உற்பத்தி செய்கிறாள்.

தெஹ்ய வஸ்ய க்ஷத்ரியா ஸ்ரூஜ்ஜாவஸிக்த க்ஷத்ரிய யீவாஸ்ர வ்ரூஷலாநு தெஹ்ய வஸ்ய வைஸ்ரூயா ஸ்ரூஜ்ஜக்ஷ்ணோஹிஷ்ய வைஸ்ரூ வைதெஹாநு வாராஸ்ரவ யவந கரண ஸ்ரூத்ரூநு ஸ்ரூத்ரூதெகே ॥ கள ॥

ப்ராம்ஹணீ நான்கு வர்ணங்களுடன் ஸம்பந்தப்பட்ட க்ஷத்ரியஸ்திரீ, மூர்த்தாவஸிக்தன், க்ஷத்ரியன், தீவரன், புலகஸன் என்ற ஜாதிகளையும், வைச்ய ஸ்த்ரீ ப்ராம்ஹணீ ஸம்பந்தத்தால், ப்ருஜ்ஜகண்டன், மாஹிஷ்யன், வைச்யன், வைதேஹன் என்கிற ஜாதிகளையும், சூத்ரை பாரசவ, யவந, கரண, சூத்ராதி ஜாதிகளையும் பெறுவார்கள்.

வண்ணாத்ரயாநாந ஷ்டக்ஷ்ரவக்ஷ்ரூாம் ஸவ்ரூதே வத்ரூதே வாzzவாய்ரூாஃ ॥ கஅ ॥

ஒருவன் நடவடிக்கையின் உயர்வு தாழ்வுகளால் வேறு வர்ணத்தை அடைவதென்பது ஏழாவது அல்லது ஐந்தாவது தலை முறையில் தான் என்று ஆசார்யர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

வ்ருஷ்ட்யுத்ராதாநாம் வ ॥ சசு ॥

நான்கு வர்ண ஸ்ருஷ்டியின் இடையில் கலப்புகளால் ஏற்பட்ட அநுலோம ஜாதிகளுக்கும் உயர்வு தாழ்வு ஏழு அல்லது ஐந்து தலை முறைக்குப் பிறகே ஏற்படும்.

ப்ரதிலோமாஸ்வ யோநிஷு ॥ உ ஂ ॥

ப்ரதிலோமஜாதியில் பிறந்த ஸ்த்ரீதாதிகளுக்கு உபநயநாதி தர்மங்கள் கிடையா.

ஸ்த்ரீஷ்வாயாம் வ ॥ உக ॥

சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பாரசவாதிகளும் தர்மஹீநர்கள்.

சுஸோநாயாம் து ஸ்த்ரீஷ்வாசு வதிதவ்ராத்யாஃ ॥ உஉ ॥

சூத்ரனிடம் ஸமானமில்லாத ஜாதிக்குப் பிறந்த ஆயோக வாதிகள் பதிதர்கள் போல் நடவடிக்கையுள்ளவர்கள்.

சுத்ர்யாஃ வாவிஷ்டாஃ ॥ உங ॥

சூத்ரனுக்கு ப்ராம்ஹணியிடம் பிறந்தவன் அந்த்யஜன். அவன் பாபிஷ்டன். எவ்வகையிலும் விலக்கத்தக்கவன்.

வைநஷி ஸாயவஃ வைதூராஃ ॥ உச ॥

மேற்சொன்ன வகையின்றிச் சாஸ்த்ர முறைப்படி பிறந்த புத்ரர்கள் ஸாதுக்கள். குலத்தைப் பரிசுத்தமாக்குகிறார்கள்.

த்ரிவ்ருத்ஷோஷ்டாசு ॥ உரு ॥

ஆர்ஷ விவாஹத்தில் பிறந்த புத்ரன் மூன்று தலை முறையைப் பரிசுத்தமாக்குகிறான்.

உஸ ஜ்யைவாசு உஜ்யைவ வ்ராஜாவத்யாசு ॥ உசு ॥

தைவ விவாஹத்தினுல் பத்துத் தலைமுறை பரிசுத்தமாக்கும் புத்ரன் பிறப்பான். ப்ராஜாபத்ய விவாஹத்தால் பிறந்தவனும் அப்படியே.

உஸ வ்ருஷபோநு உஸ வராநு கூதாநாம் வ ப்ராஹ்மீவ்ருத்யா ப்ராஹ்மீவ்ருத்யாஃ ॥ உள ॥

ப்ராம்ஹ விவாஹத்தால் பிறந்த புத்ரன், தனக்கு முன் பின் பத்துத் தலை முறைகளையும் தன்னையும் ஆக இருபத்தொரு தலை முறையைப் பரிசுத்தமாக்குவான்.

முதல் ப்ரச்னத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஸீதாவைவயாகூ ॥ க ॥

ரஜஸ் தோன்றியது முதல் பதினாறு தினம் ருதுகாலம். அது கர்ப்ப க்ரஹண காலம். அதில் பார்யையை அடைய வேண்டும். இதில் முதல் மூன்று தினங்கள் நிஷித்தங்கள். வேறு பல நியமங்களை ஸ்ம்ருதிகளில் அறியவும். ருதுகமனம் நித்யம். செய்யாவிடில் தோஷமுண்டு.

ஸவஸ்துரா வ்ருதிஷிஜவஜஸ்ழி ॥ உ ॥

ருதுகாலமின்றி மற்ற எல்லாக் காலத்திலும் கமனம் செய்யலாம். ஆனல் பர்வ முதலிய நிஷித்த காலம் தவிர.

ஷெவவித்ருஷ்டஸ்ஷுஷ்ருதஷிஸ்வஜிஜகூஃ ॥ ங ॥

க்ருஹஸ்தன், தேவ பித்ரு மனுஷ்ய பூத ருஷிகளை ப்ரதி தினம் பூஜிக்க வேண்டும். அதாவது வைச்வதேவம் பஞ்சமஹாயக்ஞும் செய்ய வேண்டும்.

நிதர்ஷாஜ்ஞாயஃ ॥ ச ॥

அவை சொல்லப் படுகின்றன. வரிசையை விவக்ஷிக்காமல் முதலில் ப்ரம்ஹயக்ஞும் சொல்லப் படுகிறது. ஸ்வாத்யாயமென்கிற ப்ரம்ஹயக்ஞும் வேதாத்யயனம் நித்யம் செய்யத்தக்கது.

விதர்ஹுஷொஷுஷாநம் யஷொதாஹஃநஸு ॥ ஞ ॥

பித்ருக்களுக்கு உதகதானம் நித்யமும் செய்யவும். அன்னம், பழம், மூலம் முதலியவைகளால் தானம் செய்வதைச் சக்திக்கேற்ற படி செய்யவும்.

ஹாயஸாதிர்ஹிஸ்ருயாதீவஸ்ர ॥ கூ ॥

க்ருஹஸ்தன் அக்நிபரிசர்யை செய்ய ஆரம்பிப்பது பார்யையை அடைந்தவுடனே, அதாவது விவாஹம் முதற் கொண்டோ, அல்லது குடும்ப ஸ்வத்துப் பிரிந்து தனியாகக் கிடைத்த காலம் முதலோ செய்யப்பட வேண்டும். எந்த அக்நியில் விவாஹம் நடந்ததோ அதைப் பரிசர்யை செய்ய வேண்டும்.

தஷ்டிஸு ஸ்ருஹ்யாணி கூஃஸ்ருணி ॥ எ ॥

அந்த அக்நியில் க்ருஹ்ய கர்மாக்களாகிய ஔபாஸன, வைச்வதேவ பும்ஸவனாதிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

ஔவவித்ரஃந-ஷ்ரபஜாஃ ஷ்வாஹ்ராயஸ்ய வமிகஃபு ॥ அ ॥

அந்த அக்நியில் தேவயக்ஞும், பித்ருயக்ஞும், மநுஷ்யயக்ஞும், ஸ்வாத்யாயம் இவைகளைச் செய்ய வேண்டியது. பித்ரு மனுஷ்ய யக்ஞத்திற்கு அக்நியில் பாகம் செய்வதால் ஸம்பந்தம். ப்ரம்ஹ யக்ஞத்தை அக்நி ஸமீபத்தில் செய்யும்படி விதியுள்ளது. அக்நி பரிக்ரஹம் செய்யாத வரையில் லௌகிகாக்நி.

சுஹாவஹ்நிஃ-ங்ஞதரிவி-ஸ்வைதெவாஃ ப்ரஜாவதிஃ ஷ்விஷ்டகூதி ஹொஃஃ ॥ கூ ॥

தேவ யக்ஞத்தில் அக்நியில், அக்நி, தன்வந்தரி, விச்வே தேவர்கள், ப்ரஜாபதி, அக்நிஸ்விஷ்டக்ருத் இவர்களுக்கு ஸ்வாஹா காராந்தமாக ஹோமம்.

திஷ்வதாஹ்ரஸ்ய யஶாஷ்டி ॥ கஂ ॥

எட்டுத் திக்குகளுக்கும் யார் யார் தேவதைகளோ அவர்களுக்கு அவரவர் திக்கில் பலி போடவும், அந்தந்தப் பெயர்களைச் சொல்லி.

ஆஷ்-ந ஃஹஃஹ்ரஃ ॥ கக ।

க்ருஹத்தில் எவ்வளவு வாசற்படிகளோ அவைகளில் 'மஹத்ப்ய:' என்ற மந்த்ரத்தால் பலிஹரணம். இங்கும் ஸ்வாஹாகாரம் உண்டு.

ஸ்ருஹெவதாஹ்ரஃ ப்ரவிஸ்ரு ॥ கஉ ॥

க்ருஹத்திற்குள் ப்ரவேசித்து 'க்ருஹதேவதாப்ய:ஸ்வாஹா' என்று பலி போடவும்.

ப்ரஹ்மணெ ஃஜ்ரை ॥ கஙு ॥

க்ருஹத்தின் மத்தியில் 'ப்ரம்ஹணே ஸ்வாஹா' என்று பலி. ப்ருதிவீ, வாயு, ப்ரஜாபதி, விச்வேதேவா: என்ற தேவதைகளுக்கும் ப்ரம்ஹாவுக்குப் பிறகு பலிஹரணம் உண்டு.

ஆகாஸாயெத்யுதரிக்ஷெ வலிந-ஸ்கெஷ்வ்ரஃ ॥ கச ॥

ஆகாசாய ஸ்வாஹா என்று ஆகாசத்தில் பலியைத் தூக்கி எறிய வேண்டும்.

நக்தம்வரெஹ்ரஸ்ய ஸாயஂ ॥ கடு ॥

ஸாயங்காலத்தில் 'நக்தம்சரேப்ய:ஸ்வாஹா' என்று பலி ஹரணம். மற்ற தேவதைகளுக்கும் ஸாயங்காலத்தில் பலி உண்டு.

ஸஹ்ஸிவாவ்ருʼ ஹிக்ஷாஹ்ரந்ʼ ஹ்வ்ருʼ ஹ்வயேத் ॥ ஈஈ ॥

பலிஹரணம் முடிந்த பின் பிக்ஷாதானம் செய்யவும். ஸ்வஸ்தி என்று பிக்ஷுவைச் சொல்லச்செய்து, அவன் கையில் முதலில் தீர்த்தம் சேர்த்து, பிறகு பிக்ஷை போடவும். இது மநுஷ்ய யஜ்ஞமாயும் ஆகும்.

ஹ்ரீதிஷு வைவம் யதேʼ்வஷு ॥ சள ॥

தானங்கள் எங்கு விஹிதங்களோ அந்தத் தர்ம தானங்களில் இது போல் தீர்த்த பூர்வமாகவே தானம் விஹிதம்.

ஸதீமுʼணவாஹ்ஸ்ராநஞ்ʼ்ராநி மயாநி சுவ்ராஹ்மண
வ்ராஹ்மண ப்ரோதீய வைஹவாரமெஹ்ʼ ॥ கஅ ॥

க்ஷத்ரிய வைச்யர்கள், ப்ராம்ஹ்மணன், அதில் வேதாத்யாயீ, அதிலும் ஸாங்காத்யயனம் செய்த வேதபாரகன் ஆகியவர்களுக்குச் செய்த தானங்கள், வரிசையாகவே முறையே, ஸமம், இருமடங்கு, ஆயிரம் மடங்கு, அநந்தம் என்ற பலன் உள்ளவைகள்.

முʼவ்யேʼ நிவெஸ ஔஷயாயேʼ வ்ருʼத்திக்ஷீண யக்ஷ்யோண
கூர்யந கூர்வம்யொம வைஸஜிதேஷு ப்ரவ்ருʼவ்ருʼஷ்வாவிஹா
மொ வஹிவெʼ்ஹி ॥ ஈஈ ॥

ஆசார்ய தக்ஷிணை, விவாஹம், மருந்து சாப்பிட உதவி, ஜீவநமில்லாதவன், யாகம் செய்யப்போகிறவன், வேதாத்யயநம் செய்கிறவன், வழிநடப்பவன், விச்வஜித் யாகம் செய்து பணமற்றவன் ஆகிய இவ்விஷயங்களில் யதாசக்தி ஹிரண்யாதி த்ரவ்ய தானம் செய்யவேண்டும். செய்யாவிட்டால் ப்ரத்யவாய முண்டு. யாக மத்தியில் தவிர மற்ற இடத்தில் எங்கும் இந்த விதி.

ஹிக்ஷோணைஷ்ʼ கூர்தாளஜிதரைஷ்ʼ ॥ உ0 ॥

மேற்கண்டவர்கள் தவிர இதரர்கள் யாசனம் கேட்டால் அவர்களுக்கு பக்வாந்நத்தைத் தானமாக அவச்யம் கொடுக்கவும்.

வ்ருʼதிர்ʼ்ரோʼ்தர்யவ்ருʼஸேʼ்வம்யʼ்ஹாய நஉவ்ராஈ ॥ உக ॥

கொடுக்கிறதாக ஒப்புக் கொண்டிருந்த போதிலும், அதர்மம் கூடியவனுக்குக் கொடுக்கக் கூடாது, பிறகு தெரிந்தால். இதனால் தர்ம விஷயத்தில் இது தோஷமென்பது விளங்குகிறது.

கூர்ʼஉ ஹ்ரூஷ்ட லீதாதʼ மூவ்ய வாஉ ஷ்ருவிர உஹ்ய
உதாந்தவாகூர்ந்ருʼ்தாந்ருʼவாதகாமி ॥ உஉ ॥

கோபமடைந்தவன், அதிக ஸந்தோஷீ, பயந்தவன், துக்கப் பட்டவன், க்ருபணன் அல்லது ஆசைக்காரன், பாலன், கிழவன், மூடன், மதம் பிடித்தவன், பைத்தியம் இவர்களுடைய வார்த்தை கள் பொய்யாகிலும் பாதகங்களாகா.

ஹோமபசு வபவ்ருத்தியி கூஶாஸ்த்ர வ்யாயித முஹ்ருணீ
ஷ்வாஹி நீஷ்வித்யாஸு ஜபந்யாஸ்து ॥ உக ॥

அதிதி, குமாரர்கள், வ்யாதிஸ்தன், கர்ப்பிணீ, தங்கை தமக்கை பெண் இவர்கள், கிழவர்கள், பரிசாரகாதிகள், இவர்களை க்ருஹஸ்தன் தனக்கு முன்னடியே சாப்பிடச் செய்ய வேண்டும். பிறகு தான் சாப்பிடவும்.

கூவாயஸ்விதஸ்ஸவீநாம வ நிவேஶ வயநகீர்யா ॥ உச ॥

போஜன காலத்தில் ஆசார்யன், பிதா, ஸகா ஆகியவர்கள் ஸ்நிஹிதர்களாயிருந்தால் அவர்களுக்குத் தெரிவித்து அவர்கள் இச்சைப்படி கார்யம் செய்யவும்.

ஜ்ஞாதிராசார்யஸ் ஶ்வஶுர விதஸ்யஸ் தத்ஸகாஶாத்வஸ்த்ரநை
யக்ஞோபகரணம் ॥ உஞ ॥

ருத்விக், ஆசார்யன், மாமனார், பித்ரு ஸஹோதரன், மாமா ஆகியவர்கள் க்ருஹத்திற்கு வந்தால் அவர்களுக்கு மதுபர்க்கத் துடன் பூஜை.

ஸம்வத்ஸர உத்தரம் ॥ உசு ॥

மேற்கண்டவர்கள் ஒரு வர்ஷத்திற்குப் பிறகு மறுபடி வந்தால் மறுபடி மதுபர்க்கம் உண்டு.

யஜ்ஞவிவாஹயோஸ்த்வகர்த் ॥ உள ॥

ஆனல், யாகம், விவாஹம் காரணமாக அவர்களுக்கு ஒரு வர்ஷத்திற்குள்ளும் மறுபடி மதுபர்க்கமுண்டு.

ராஜ்ஞஸ் தத்ராதிகாரஸ் ॥ உஅ ॥

வேதாத்யாயியான ராஜாவுக்கும் மதுபர்க்கம் உண்டு.

அதத்ராதிகாரஸ்யாஸனோதகே ॥ உக ॥

அத்யயனம் செய்யாத அரசனுக்கு ஆஸனமும், அர்க்ய தீர்த்த மும் மட்டுமுண்டு. மதுபர்க்கமில்லை.

தத்ராதிகாரஸ் தத் வாஸ்ருஷவஸ்ருஷ்டவிஶேஷாம்ஸ் தத்காரயேத் ॥

ச்ரோத்ரியரான ப்ராம்ஹணர்களுக்கு, பாத்யம், அர்க்யம், அந்நம் ஆகிய விசேஷங்களைச் செய்யவும். பல தாம்பூலாதிகளும்.

நித்யோ வா ஸம்ஹாரவிஶிஷ்டே ॥ ஈக ॥

அசக்தனுயிருப்பவன் ப்ரதிதினம் க்ருஹத்தில் நடக்கும் மிளகு ஜீரக முதலிய ஸம்ஸ்காரமுள்ள அந்நத்தைக் கொடுக்கலாம்.

உபயதொஉஸுஏநஉவெஏ வாயுவுதே ॥ ஈஉ ॥

வேதாத்யயனுதி யோக்யதையில்லாதிருந்தாலும், ஸதாசார முள்ள அதிதி வந்தால் அவனுக்கு நடத்தரமான ரீதியில் அந்ந ஸம்ஸ்காராதிகள் செய்து பூஜை நடத்தவும்.

விவரீதெ த ு தபுணொஉகுஹ்ணிஷ்வாமதஉஞ்ஞதஃ வை ஜாஉநபுராஶு ॥ ஈஈ ॥

வேதாத்யயநாதி யோக்யதையிருந்தும் ஸதாசார ஸம்பந்நனு யில்லாதவன் வந்தால், தர்ப்பம், தீர்த்தம், இடம், நல்வரவு வார்த்தையுமே பூஜை. மத்யம்ரீதியில் அந்நதானமும்.

ஶயுவாஸநாவஸயுாந்வுஜ்யாவாஸநாநி ஸஂயுகு ரூயவஏஃ ஸஂநாநி ॥ ஈச ॥

க்ருஹஸ்தன் தனக்கு ஸமமான கௌரவமோ, அல்லது அதிக கௌரவமோ உள்ள அதிதி வந்தால் அவனுக்கு, தனக்கு ஸமமாகப் படுக்கை, ஆஸனம், வீட்டில் இடம், கூடப்போய் கௌரவிப்பது முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கூவுஶொஉவி ஹீநெ ॥ ஈஉ ॥

தன்னைவிடக் கொஞ்சம் தாழ்ந்தவனுயிருந்தாலும் மேற்கண்ட படி செய்யவும். குறைந்தவனென்பதற்காகக் குறைக்கக்கூடாது.

கஉஸாநஹ்யாஶொஉதியிரெகுஹாதி கொ உயிவுகுஷஉ யெஏவஹ்யாயீ ॥ ஈகு ॥

அதிதியென்பவன் வேறு க்ராமத்தியவனுயிருக்கவேண்டும். ஒருநாள் வஸிப்பவனுக இருக்கவேண்டும். ஸ்ரௌத ஸ்மார்த்த அக்நிகளின் நுனியில் நிற்கும் காலமாகிய ஸாயங்காலத்தில் வந்தவனுயிருப்பவன் உயர்ந்தவன்.

கஉஶுஸாநாஸபாஸொஹ்வாணாஉந்வுஶ்நீஃ ॥ ஈள ॥

ஒருவருக்கொருவர் ஸந்திக்கும்போது ப்ராம்ஹணன் 'குசல'

சப்தத்தாலும், க்ஷத்ரியன் 'அநாமய' பதத்தாலும் வைச்யன் 'ஆரோக்ய' பதத்தாலும் விசாரிக்கவேண்டும்.

சுஜ்யம் ஸுஶ்ரூஷா ॥ ஈஅ ॥

கடைசியாகவுள்ள "ஆரோக்யம்" என்பதே சூத்ரனுக்கும் உபயோகப்படும்.

ப்ராஹ்மணஸ்யாநதியாஸ்ப்ராஹ்மணஃ ॥ ஈஈ ॥

க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ராதிகள், ப்ராம்ஹ்மணனுக்கு அதிதியாக வரத்தக்கவரல்லர்.

யஜ்ஞே ஸம்யுதஸ்ஸ்யுஃ ॥ ஈ0 ॥

க்ஷத்ரிய வைச்யாதிகள் யாகார்த்தமாகக் கூப்பிடப்பட்டு வந்திருந்தால் அவர்களை அதிதிபோல் பூஜிக்கவும்.

ஹோஜநம் து க்ஷத்ரியஸ்யாப்யம் ப்ராஹ்மணைஃ ॥ ஈக ॥

அதிதியாக க்ஷத்ரியன் வந்தாலும் அவனுக்கு ப்ராம்ஹ்மண போஜனம் ஆகிய பிறகு போஜனம் செய்விக்கவும்.

ஸநியாந ஜ்ஞாதீந்ப்ராஹ்ம ணாம்ஸ்யாம்ஶ்ச ஸாம்ஸ்யாம்ஶ்ச வ்யாம்ஶ்ச ॥ ஈஉ ॥

அதிதிபூஜாகாலத்தில் வந்த வேறு ஜாதியார்களையும் தனது வேலைக்காரர்களுடன் சேர்த்துப் போஜனம் செய்விக்கவும். பக்ஷபாதமின்மை, தயை காரணமாக.

முதல் ப்ரச்னத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஸ்னம் ஆறுவது அத்யாயம்.

வாஹ்யாவஹ்யம்ஶ்ச ப்ராஹ்மணம் ஸர்வாயேஷ்வஹ்ஸு ॥ க ॥

மேலே சொல்லப்படப்போகிற பெரியோர்களை ஸந்திக்கும் போது ப்ரதிதினமும் பாதோபஸங்க்ரஹணம், (பாதஸ்பர்சாதி நமஸ்காரம்) விதிப்படி செய்யவும்.

க்ருஹாத்ஸு து விப்ரோஷ்ஸு ॥ உ ॥

தானே, ஆசார்யாதிகளோ வெளியூர் போய்த் திரும்பிய வுடன் அவர்களிருக்குமிடம் போய், சிஷ்யன் பாதோபஸங்க்ரஹ ணம் செய்யவேண்டும்.

ரதாவிதாதரஸ்வஸுராம வஸுவாஜாநாம விஶ்வாமி
ரஸுணாம தரூரஸுணாம ச ॥ ஈ ॥

மாதா, பிதா, மாத்ரு பந்துக்களாகிய மாதுலன், சிறிய தாயார் வகை, பித்ரு பந்துக்களான சிற்றப்பன், அத்தை முதலியவர்கள், ஜ்யேஷ்ட ப்ராதாக்கள், வித்யோபதேசம் செய்த ஆசார்யன், உபாத்யாயன் முதலிய குருக்கள் அவர்களுடைய குருக்கள் ஆகியவர்களை முன் ஸூத்ரங்களில் சொல்லியபடி பாதோபஸங்க்ரஹணம் செய்யவும்.

வஸிவாதெ வரவஸ்ய ॥ ச ॥

மேற்கண்ட பெரியோர்கள் ஓரிடத்தில் சேர்ந்திருந்தால் அப்போது உத்க்ருஷ்டர்களுக்கு முன்னடி நமஸ்காராதிகள் செய்ய வேண்டும்.

வஸநாஶ வைரஸ்ய கரஹபதிதி கரிவாதொ ஜுஷவாபெ ॥ ஞ ॥

ப்ரதி அபிவாதனுதி சாஸ்த்ர நியமங்களை அறிந்தவர்களை ஸந்திக்கும்போது அபிவாதனம் செய்யவேண்டும். சிஷ்யன் தனது பெயரைச் சொல்லி, "அத்தகைய நான் அபிவாதனம் செய்கிறேன்" என்று.

ஸ்ரீவ்ரம்பொமெzலிவாஹதொzநியஃஜெகெ ॥ ரு ॥

பர்த்தாவும், பார்யையும் சேரும் ஸந்தர்ப்பத்தில் அபிவாதன நியமமில்லையென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பர்த்தாவைப் பார்யை நமஸ்கரிக்கும் விஷயத்திலும் இது உண்டு.

நாzவிவைரஷ்ய ஸ்ரீணாம சுரதாவிதாவ்யஹாயஸுலமிநீநாழ ॥

ஸ்த்ரீகளை நமஸ்கரிப்பதில் நியமம் சொல்லப்படுகிறது. ஸ்த்ரீகளில், தாயார், சிற்றப்பன் பார்யை, ஸஹோதரீ இவர்கள் தவிர மற்ற ஸ்த்ரீகளை வெளியூர் போய்வந்த ஸந்தர்ப்பம் தவிர மற்ற ஸமயங்களில் நியதமாக பாதோபஸங்க்ரஹணம் செய்ய வேண்டியதில்லை. தாயார் முதலியவர்களுக்கு எப்போதும் உண்டு.

நொவஸஂஹணம ஸுராதாஹாயஸுணாம ஸுஷ்ரூஸு ॥ ஆ ॥

ப்ரவாஸத்திலிருந்து வந்தவன், ப்ராதாக்களின் பார்யைகளுக்கும், மாமியாருக்கும் உபஸங்க்ரஹணம் செய்யவேண்டியதில்லை.

ஸ்வஸ்ரூஸ்வஸ்ரீத்ரவ்யஸாதகுரூணாம் தத் யவீயஸாம்
வ்ருத்தகுரூணாஞ்சாபிவாதயேத் ॥ கூ ॥

ருத்விக், ச்வசுரன், சிற்றப்பன், மாதுலன் இவர்கள் தன்னை விடச் சிறிய வயதுள்ளவர்களாகில் அவர்களுக்குப் ப்ரத்யுத்தானம் செய்து பூஜிக்கவும். அபிவாதனமில்லை.

தயாதந்யே வ்ருத்தபூர்வே ராஜஸ்ரோத்ரியாசார்யேஷு
ஸ்வவ்ருத்தவத்வ்ருத்தஸ்தே ॥ கo ॥

மேற்கண்டவர்கள் தவிர வேறு மனிதன் வயதில் பெரியவனாயிருந்தாலும் நகரவாஸியாயிருப்பவனுக்கு ப்ரத்யுத்தானம் மாத்ரமே. நமஸ்காரமில்லை. எண்பது வயதுக்குக் குறைந்த சூத்ரனுக்கும் பாலர்களால் ப்ரத்யுத்தானமுண்டு. நமஸ்காரமில்லை.

கவிராஜவ்யாயஸே ஸ்வஸ்தி ॥ கக ॥

சூத்ரனைவிடச் சிறிய வயதுள்ளவனை ஆர்யனையும் அந்தச் சூத்ரன் ப்ரத்யுத்தானம் செய்து பூஜிக்கலாம். அபிவாதனம் செய்ய வேண்டியதில்லை.

நாம க்ராஹ்ய மஜாநதேஷு ॥ கஉ ॥

அந்தந்த உயர்வுள்ளவனுடைய பெயரை நிக்ருஷ்டன் சொல்லக்கூடாது. உபசாரப் பெயரிருந்தால் சொல்லலாம்.

ராஜ்ஞஸ்தாஜவஸ வ்ருஷ்ணாம் ॥ சங ॥

வேதாத்யயனம் செய்யாதவனும், வேலைக்காரனும் ராஜாவின் பெயரைச் சொல்லக்கூடாது.

ஸஹ ஸவயஸி வயஸ்யாம் ஸஹாத்யாயிநி ஜாதம் । கச ॥

ஒரே வர்ஷத்தில் பிறந்து ஸமான வயதுள்ளவர்கள் "போ", "பவந்" என்ற மர்யாதை வார்த்தையால் அழைத்துக் கொள்ளவும்.

உபவஷ்டாரம் வ்ருத்தம் வணிஜம் கோபம் ஸ்ரோத்ரிய
ஸ்தாரணவ்ருத்தம் ॥ கடு ॥

பத்து வயது அதிகமுள்ள பட்டணவாஸியும், ஐந்து வயது அதிகமுள்ள கலா நிபுணனும், அத்யயனம் செய்த ச்ரோத்ரியனும், ஸஹாத்யாயியான சாரணனும் இவர்கள் மூன்று வயது அதிகமுள்ளவர்களும், கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொல்லியபடி, "போ" "பவந்" என்ற மர்யாதைப் பதங்களால் ஸம்பாஷிக்கத் தக்கவர்கள்.

ராஜந்யவைஶ்யகர்மபி: விஜ்ஞாஸ்ய: ॥ ஈஈ ॥

க்ஷத்ரிய கர்மத்தாலும், வைச்ய கர்மத்தாலும் ஜீவிக்கும் ப்ராம்ஹணரும், வித்யையால் குறைந்தவனும், வ்ருத்தனுயிருந்தாலும், "போ" "பவ" பதங்களால் வ்யவஹரிக்கத்தக்கவர்.

தீக்ஷிதஸ்ய ப்ராகர்ஷ்யாஸ் ॥ ஈள ॥

ஸமாந வயதுள்ள யாக தீக்ஷிதனும், லோம க்ரய கார்யத்திற்கு முன்பு மேற்கண்டபடி வ்யவஹரிக்கத்தக்கவன். லோம க்ரயத்திற்குப் பிறகு வ்ருத்தர்களைப் போல் கௌரவிக்கத்தக்கவன்.

வித்த வயஸ் கர்ம ஜாதி விஜ்ஞா வயாம்ஸி ஶாஸ்த்ராணி வஸ்து வீயாம்ஸி ॥ ஸஅ ॥

பணம், சிஷ்டர்களான பந்துக்கள், கர்ம, ஜாதி, வேதாதிவித்யை, வயஸ், ஆகியவை மனிதனுக்குக் கௌரவ ஹேதுக்கள். இவைகளில் பணம் முதல் உள்ள வரிசையில் மேல் மேல் உள்ளது ப்ரபலம்.

ஶ்ருதம் து வஸ்து விஜ்ஞாயா ஜ்யாயஃ ॥ ஈஈ ॥

வேத வேதார்த்தங்களை யதாவத்தாக அறிந்துள்ள யோக்யதையானது மற்ற எல்லா மான்ய ஸ்தானங்களைவிடப் பெரிது.

தந்நிமித்தத்வாத் யஜ்ஞஸ்ய ஶ்ருதேஸ்து ॥ உ0 ॥

ஏனெனில், தர்மம், ச்ருதி ஆகியவை மேற்கண்ட ச்ருதத்தை மூலமாகக் கொண்டிருப்பதால். ச்ருத மூலமாக அநுஷ்டானம், அநுஷ்டான மூலமாகத் தர்மம் என்றிப்படி.

ரதி ஶகடீஷ்வாநஶ்வாரூட வயஸ்விஸ்வாதகராஜஸு: வயோ ஜாதி ॥

வண்டி, அல்லது வண்டியிலுள்ளவன், பத்தாவது தசை என்கிற வ்ருத்த தசையிலுள்ள கிழவன், ரோகாதிகள் காரணமாக ரக்ஷிக்கத்தக்கவன், கர்ப்பிணீஸ்த்ரீ, வித்யாவ்ரத ஸ்நானம் செய்த ஸமாவ்ருத்தன், ராஜா ஆகியவர்கள் மார்க்கங்களில் ஒன்று சேர்ந்தால் மேற்கண்டவர்களுக்கே வழி கொடுத்து மற்றவர் விலக வேண்டும்.

ராஜ்ஞா து ஶ்ரோத்ரியாய ஶ்ரோத்ரியாய ॥ உஉ ॥

ராஜாவும், வேதாத்யாயியான ச்ரோத்ரியனும் சேரும்போது ராஜா ச்ரோத்ரியனுக்கு முதலில் வழி கொடுக்கவேண்டும்.

முதல் ப்ரச்னத்தில் ஆறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னம் ஏழாவது அத்யாயம்.

ஸர்வதஸ்த்வ ப்ராஹ்மண ஏவ ப்ராஹ்மணாத் வித்யாமாதத்யாத் ॥

வேதம் தவிர மற்ற வித்யைகளை ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்களிடமிருந்தும் நியமபூர்வமாக க்ரஹிப்பது ஆபத்கல்பமாக அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. இதுபோல் க்ஷத்ரியனும் வைச்யனிடம் க்ரஹிக்கலாம்.

ஸந்நமேந்நம் ஸ்ரூயுஷா ॥ உ ॥

ப்ராம்ஹணன் க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்களிடம் வித்யாக்ரஹணம் செய்யும்போது அந்த ஆசார்யனுக்குப் பாதஸம்வாஹநாதி சுச்ரூஷைகள் கிடையா. வித்யாக்ரஹணம் முடியும்வரை அந்த ஆசார்யனுடன் அநுகமனம் செய்வதே சுச்ரூஷை. அவன் போகும்போது கூடவே போகுதல் அநுகமனம்.

ஸமாவ்ருத்த ப்ராஹ்மண வனவ ஸ்ரூயாத் ॥ ங ॥

வித்யாக்ரஹணம் முடிந்தபின் ப்ராம்ஹணனே குருவாகிறான்.

யாஜநாத்யாவநயந்தி ஹ்யேநாம் ஸவைஷாம் ॥ ச ॥

ஆபத் காலத்தில் எல்லா வர்ணத்தார்களுக்கும், யாஜந, அத்யாபன, ப்ரதிக்ரஹங்கள் தர்மங்களாகும். அல்லது ஆபத் காலத்தில், எல்லோரையும் அத்யயனம் செய்து வைக்கலாம், யாகம் செய்து வைக்கலாம், எங்கும் ப்ரதிக்ரஹம் செய்யலாமென்று மற்றொரு அர்த்தம்.

வ்ருத்யர்தம் வ்ருத்யபாவே ஸ்ரூயாத் ॥ ஞ ॥

மேற்கண்ட யாஜநாதி ஆபத் தர்மங்களில் முன் முன் உள்ளது பெரிது. ப்ரதிக்ரஹத்தைவிட அத்யாபநம், அதைவிட யாஜனம் என்று.

தஸ்யாஸ்ய க்ஷத்ரவ்ருத்திः ॥ ட ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு மேற்கண்ட ஆபத்தர்மஜீவநம் கூடக் கிடைக்கவில்லையானால் அவன் க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியை அவலம்பித்து ஜீவிக்கலாம்.

தஸ்யாஸ்ய வைஶ்யவ்ருத்திः ॥ ண ॥

க்ஷத்ரிய வ்ருத்தியால் ஜீவனம் கிடைக்காவிடில் வைஶ்யவ்ருத்தியைக் கைக்கொள்ளலாம்.

தஸ்யாவஜ்ஞ ॥ அ ॥

மேற்கண்டபடி வைஸ்ய வ்ருத்தியை அவலம்பித்த ப்ராம்ஹ ணன் விற்பனை செய்யக்கூடாத வஸ்துக்களாவன.

முரமஹரூதாளுதிலமாணகக்ஷளலாஜிநாநி ॥ கூ ॥

சந்தனுதி வாஸனை த்ரவ்யம், நெய், எண்ணெய், உப்பு, வெல் லம் ஆகிய ரஸங்கள், பக்வாந்நம், மோதக அபூபாதிகள், எள்ளு, சணலால் செய்யப்பட்ட சாக்குப்பை, வெண்பட்டு, பலவித தோல் கள் இவைகளை ஆபத்காலத்திலும் ப்ராம்ஹணன் விற்கக்கூடாது.

ரக்தநிணி-ருக்தவாஸஸீ ॥ கo ॥

சிவப்புச்சாயம் போட்ட வஸ்த்ரம், வண்ணான் வெளுத்த வஸ்த்ரம் இவைகளையும் விற்பனை செய்யக்கூடாது.

கூரம் லவிகாரஜ்ஞ ॥ கக ॥

பாலும், பாலிலிருந்து உண்டாகும் தயிர் முதலிய த்ரவ்யங் களும் ப்ராம்ஹணன் ஆபத்காலத்திலும் விற்கக்கூடாது.

உஞ்ச வம்ச வ்ருஷளஷய மயாம்ஸ தூணொஷகாவயூநி ॥

மஞ்சள் முதலிய மூலம், பாக்குப்பழம் முதலிய பழம், சம்ப காதி புஷ்பம், திப்பிலி முதலிய ஔஷதம், தேன், மாம்ஸம், புல், ஜலம், அபத்யங்களான விஷத்ரவ்யங்கள் இவைகளும் விற்கக்கூடா தவை ப்ராம்ஹணனுக்கு.

வபாவஜ்ர ஹிங்ஹாயொமெ ॥ கஙு ॥

ஹிங்ஸாகார்யார்த்தமாகப் பசுக்களையும் விற்பனை செய்யக் கூடாது. மாம்ஸக் கடைக்காக என்றபடி.

வ்ருஷ வஸா கூஜீ வெஹதஜ்ர நிதூஜ்ஞ ॥ கச ॥

மனிதன், மலட்டுமாடு, பெண் கன்றுக்குட்டி, கர்ப்பத்தை நாசமாக்கும் மாடு, இவைகளையும் விற்கக்கூடாது கட்டாயமாக. இங்கு நித்யமென்று சொல்லப்படுவதால் கீழ்ச்சொல்லியவை அநித்யமென்று விளங்குவதாகச் சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

ஹரிஜி வ்ரீஹி யவாzஜாzவ்ருஜ்ர ம ஔஷஹ யெஙநயஹ மொகெ ॥ சரு ॥

பூமி வீடு, நெல், யவதான்யம், அஜம், அவி (செம்மறி), குதிரை, நாய், ருஷபம், பசுமாடு, வண்டியிழுக்கும் காளை இவை

களையும் விற்கக்கூடாதென்று சில ருஷிகள் கூறுகிறார்கள். கௌதமருக்கு இது இஷ்டமென்று ஏற்படுகிறது.

நியஹ்ஹ ॥ ஸ்ரு ॥

மேலே சொல்லிய வஸ்துக்களை விற்கக்கூடாதென்று ப்ராம்ஹணனுக்கு நிஷேதம் சொல்லப்பட்டபோதிலும், அந்த வஸ்துக்களை விநிமயம் செய்துகொண்டு வியாபாரம் நடத்த அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு வஸ்துவைக்கொடுத்து மற்றொரு வஸ்துவை வாங்குவது விநிமயம், அதாவது பண்டமாற்றம்.

ரஸாநாம ரவிக்ரய ॥ ஸ்ர ॥

உதாஹரணபூர்வமாக அதைச் சொல்லுகிறார்:—ரஸங்களெனப்படுகிற எண்ணெய், நெய், வெல்லம் முதலியவைகளில் ஒன்றைக்கொண்டு ஒன்றை மாற்றிக்கொள்ளலாம் எண்ணெயுள்ளவன் அதைக்கொடுத்து நெய் வாங்கலாம். நெய் உள்ளவன், எண்ணெயை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இந்தமாதிரி.

வஸ்த்ரநாம ச ॥ ஸ்அ ॥

பசுக்களையும் பண்டமாற்று நியமப்படி க்ரய விக்ரயம் செய்யலாம்.

ந ஆவணிக்யாதாரபோஷ ॥ ஸ்ரு ॥

உப்பு, பக்வாந்நம், ஆகியவைகளுக்கு விநிமயத்தால்கூட விற்பனை அனுமதி கிடையாது.

தீர்காநாம ச ॥ உ0 ॥

எள்ளுகளுக்கும் பண்டமாற்ற மூலமும் விற்பனை கூடாது.

ஸமீநாzzஸந்த வ்ருஷ்ய ஸம்யுக்தயோ ॥ உக ॥

தற்கால உபயோகத்திற்காக ஸம அளவுள்ள அரிசியால் பக்வாந்நத்தை விநிமயம் செய்துகொள்ளலாம். அரிசியைக்கொடுத்து, பக்வாந்நத்தை மாற்றிக்கொள்ளலாம். இந்த நிஷேதங்கள் யாவும் வ்யாபாரார்த்தமில்லாமல் அவச்யமான உபயோகத்திற்காக ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு வாங்குவதையோ விற்பதையோ தடுக்கா.

ஸவ்யா வ்ருத்திராஸாதாவஸ்ஸ்வேஷு ॥ உஉ ॥

குடும்பரக்ஷணார்த்தமாக விதிக்கப்பட்டுள்ள சாஸ்த்ரீய வ்ருத்திகளோ, ஆபத்வ்ருத்திகளோ ஒன்றும் கிடைக்காவிடில் எல்லாவித நிஷித்த வ்ருத்திகளையும் கைக்கொள்ளலாம். ஆனால் அப்போதும்

சூத்ர வ்ருத்தியை அவலம்பிக்கக்கூடாது. அதன்றி மற்றவைகளால் ஜீவிக்கலாம்.

தஜ்வி வனகே வ்ராணஸம்ஶயே ॥ உக ॥

ப்ராணதாரணம் செய்ய முடியாதென்று தோன்றியபோது ஜீவனுர்த்தமாகச் சூத்ர வ்ருத்தியையுப் கைக்கொள்ளலாமென்று சில ஆசார்யர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

தத்ரண-ுவஸ்ஹராzலகூஸ்ரு நிடஶஹ்ஷ ॥ உச ॥

சூத்ரவ்ருத்தியால் ஜீவிக்க நேர்ந்தபோதிலும், அந்த, சூத்ர வர்ணத்தோடு ஸ்பர்சாதிக் கலப்புக்களும், வெங்காயம் முதலிய அபக்ஷ்ய வஸ்து உபயோகமும் அவச்யம் நிவ்ருத்திக்கத்தக்கது. சூத்ரவ்ருத்தி யென்பதற்காக இச்சைப்படி செய்யக்கூடாது.

வ்ராணஸம்ஶயே வ்ராவழணொzவி ஶஷ்ரூஶஹீத ॥ உரு ॥

அபாயநிலைமை ஏற்பட்டு ப்ராண ஆபத்து நேரும்போல் தோன்றினுல் அச்சமயம் ப்ராம்ஹணனும் ஆயுதம் உபயோகிக்கலாம்.

ஸாஜந்யா வைஶ்யகூஶ ॥ உக ॥

க்ஷத்ரியன், வ்ருத்தியின்றி ஜீவன சங்கடம் ஏற்பட்டால் வைஶ்ய தர்மமான க்ருஷி வாணிஜ்யாதிகளை அவலம்பித்து ஜீவிக்கலாம்.

முதல் ப்ரச்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் எட்டாவது அத்யாயம்.

ஆள யொகெ யூத்வ தள ஸாஜா வ்ராவழணஶ்ச வஹுஶ்ருதஃ ॥

ராஜ்யத்தில், ராஜாவும், பஹுஶ்ருதனன, அதாவது பலவற்றை அறிந்த, ப்ராம்ஹணனும், ப்ரஜாரக்ஷணமென்கிற வ்ரதத்தைத் தரிப்பவர்கள். அரசன், ரக்ஷணம், தண்டம், இவைகளாலும், ப்ராம்ஹணன் உபதேசாதிகளாலும் ப்ரஜைகளை ஸர்வவித ஆபத்திலிருந்தும் காப்பாற்ற வேண்டிய அதிகாரபுருஷர்களாவார்கள்.

தயொஶ்ச தவி யுயவ்ய உந்வஷ்ய ஜாதவ்ய ஈதவ்ஸஜ்ஜா
நாம யஜ்ந வதந வவ-ுணர்நா ஶயதம் ஜீவதந ॥ உ ॥

நான்கு வித மனிதப்பிரிவுக்கும் (ப்ராம்ஹணாதி நான்கு வர்ணங்களுக்கு) உள் நிலவுள்ள வ்ருக்ஷாதி ஸ்தாவரங்களுக்கும், நடக்கும் பசு முதலியவைகளுக்கும், பறக்கும் பக்ஷிகளுக்கும், ஊர்ந்துசெல்லும் ப்ராணிகளுக்கும், ஆகிய ஸகல சராசர ப்ராணிகளுக்கும் ஜீவனமானது ராஜாவினுடையவும் ப்ராம்ஹணனுடையவும் அதீனமாக இருக்கிறது. அரசன் தண்டநீதி ரக்ஷணாதிகளால் ப்ரஜைகளின் ஜீவன ஹேதுவாகிறான். ப்ராம்ஹணன், யாகம், தபஸ் முதலியவைகளால் தேவர்களை த்ருப்தி செய்து மழை பெய்யச் செய்து ஸஸ்ய ஸம்ருத்தி, அன்ன ஸம்ருத்தியுண்டாகச் செய்வதன் மூலம் தேச ஜனங்களுடைய ஜீவந ஹேதுவாகிறான். நான்கு ஜாதி என்பதில் உள் பிரிவுகளும் சேர்ந்தவை. "ப்ராம்ஹணன் செய்யும் யாகத்தால் ஸ்ரீர்யன் த்ருப்தியடைந்து மழையை வர்ஷிக்கிறான். அதிலிருந்து அந்நம் ஏற்படுகிறது. அந்நத்தால் ப்ரஜைகள் க்ஷேமமடைகிறார்கள்" என்று மனு கூறுகிறார்.

ப்ரஸ்துதியென்றால் தேச அபிவ்ருத்தி. அரசன் ந்யாய நிர்வாஹத்தாலும், ப்ராம்ஹணன், மழை பெய்யச் செய்வது, ரோகம் வராமல் ப்ரார்த்திப்பது ஆகியவைகளாலும் தேசத்தை அபிவ்ருத்தி செய்ய வேண்டும். மேலும், சோராதி பயமின்றி ரக்ஷிப்பதும், ஜாதிக்கலப்பு ஏற்படாமல் கவனிப்பதும், விதி நிஷேத ரூப தர்மங்களை ஜனங்கள் ஒழுங்காகப் பின்பற்றச் செய்வதும், இவ்விருவர்கள் வசம் இருக்கின்றன. அதற்குக் கடமைப் பட்டவர்கள்.

பஹ்வ்ருதன் என்று சொல்லப் பட்டது. அந்தப் பஹ்வ்ருதன் லக்ஷணமென்ன? அவன் மேலே சொல்லப் படுகிறான்.

பஹ்வ்ருதனென்பவன் லோக வ்யவஹாரங்களை அறிந்தவனாயிருக்க வேண்டும். அதாவது தேசத்தில் ஸமூஹ லௌகிக ராஜ்ய நடவடிக்கைகளை அறிந்தவன். அதோடு வேதம், அதன் அர்த்தம், வேதாங்கங்களான மீமாம்ஸாதி சாஸ்த்ரங்களையும் அறிந்திருக்க வேண்டும். அவனையே பஹ்வ்ருதன் என்று சொல்லப் படுகிறது.

வேதசாஸ்த்ர ஸம்பந்தமான உக்தி ப்ரத்யுக்திகள் வாகோவாக்யங்கள். அவைகளையும் இதிஹாஸ புராணதிகளையும் அறிந்து அவைகளில் ஸாமர்த்யமுள்ளவனுயிருப்பவன் "பஹ்வ்ருதன்".

தஹவெகூஹ்ஹ்வ்ருதிஃ ॥ எ ॥

பஹ்வ்ருதன் கீழ்ச்சொன்ன, லோக, வேத வேதாங்காதிகளையே அவலம்பித்து நிற்பவனுயிருப்பதுட்ன் அவைகளின்படியே அநுஷ்டிப்பவனுயுமிருக்க வேண்டும்.

வகவாரிம்ஹ்தம்ஹ்ஹாவெஹ்ஸம்வ்ருதஃ ॥ அ ॥

மேலே சொல்லப் போகிற நாற்பது வைதிக ஸம்ஸ்காரங்களால் ஸம்ஸ்கரிக்கப்பட்டவனுயிருக்க வேண்டும் பஹ்வ்ருதன்.

த்ரிஷ்கூ கூஜ்ஹ்வஹிரதஃ ॥ க ॥

யாகம், அத்யயனம், தானம் என்கிற மூன்று தர்மங்களில் நிலையுள்ளவனுயிருக்கவேண்டும்.

ஷட்வா ॥ சஂ ॥

அல்லது யாகாதி மூன்றுகளுடன் யாஜநம், அத்யாபநம் ப்ரதிக்ரஹம் என்ற மூன்று தர்மங்களையும் சேர்த்து ஆறு கர்மங்களில் நிரதனுயிருக்கவேண்டும்.

ஹாயாவாரிகெஷ்வலிவிநீதஃ ॥ கக ॥

வேதாதிகளுக்கு விரோதமின்றி மனித ஸமூஹ க்ஷேமத்திற்காகச் செய்து கொள்ளப்பட்ட பொதுவ்யவஸ்தை ஸமயம் எனப்படும். அந்த ஸமயம் மூலமாக மனு முதலியவர்கள் நிர்ணயித்த ஆசாரங்கள் ஸமயாசாரங்கள். அவைகளிலுள்ள தர்மங்களில் பஹ்வ்ருதன் நன்கு பயிற்சி செய்யப்பட்டவனுயிருக்க வேண்டும். ஆசார்யாதிகளால் சிக்ஷிக்கப்பட்டவனுயிருக்க வேண்டும்.

ஷஷ்டிஃ வரிஹாபெஹ்ரா ராஜ்ஞா ॥ சஉ ॥

அந்தப் பஹ்வ்ருதனை அரசன் ஆறுவித தண்டனை, அல்லது உபத்ரவத்திலிருந்து விலக்க வேண்டும்.

கவஜ்ரஹ்வஜ்ரஹ்ணஜ்ரஹ்வஹிஷ்யஹ்ரஹ்வரிவாஹ்ரு
ஹ்ரஹ்வரிஹாயஹ்ரஸ்ரெதி ॥ கங ॥

பஹ்வ்ருதன், வதம் செய்யத்தக்கவனல்ல. விலங்கு முதலியவைகளால் கட்டத் தக்கவனன்று. பணத்தை அபஹரித்து,

தண்டிக்கத் தகாதவன். ராஜ்யத்திலிருந்து நிரஸனம் செய்யத் தகாதவன். வீண் தோஷங்கள் சொல்லத் தக்கவனல்ல. த்யாகம் செய்யத்தக்கவனல்ல. அபுத்தி பூர்வமான குற்றமிருப்பினும் பஹுச்ருதனுக்கு மேற்கண்ட சலுகைகளை ராஜா செய்யவேண்டும்.

முஹூர்யாந வாம்ஸவந வீக்ஷணொளுயந ஜாதகர்ம-

நாமகரணாளுவ்ராஹ்மந வளலொவநயநழ் ॥ கச ॥

நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் வரிசையாகச் சொல்லப்படுகின்றன. இந்த ஸூத்ரத்தில் க்ருஹ்ய விதியை அநுஸரித்து, கர்ப்பாதானம், பும்ஸவநம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம், நாமகரணம், அந்நப்ராசனம், சௌளம், உபநயநம் என்ற எட்டு ஸம்ஸ்கார கர்மாக்கள் செய்யப் படவேண்டியவையாகக் காட்டப்பட்டன.

வகுாரி வெஉவ்ரதாநி ॥ கடு ॥

நான்கு வேதங்களுக்குமாக நான்கு வேத வ்ரதங்களும் ஸம்ஸ்காரங்களாக விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஸ்நாநம் ஸஹயதர்மிணீஸம்பொகம் ॥ ககூ ॥

ஸமாவர்த்தனமும், தர்மாசரணத்திற்கேற்ற பத்நியை விவாஹம் செய்து கொள்வதும் ஸம்ஸ்காரமாகும்.

வஞ்ஞாநாம யஜ்ஞாநாந்ருஷ்யாநம் தெவ விதர்ய ந்ருஷ்ய

ஸ்ருத வ்யாழணாழ் ॥ கள ॥

தேவ, பித்ரு, மநுஷ்ய, பூத, ப்ரம்ஹ என்கிற ஐந்து யக்ஞங்களையும் அநுஷ்டிக்க வேண்டும். இவைகளுமே ஸம்ஸ்காரங்கள்.

வநதெஷாம் வ ॥ கஅ ॥

மேலே சொல்லப்படுகிற ஸம்ஸ்காரங்களையும் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்.

கூஷ்டகா வாவ-ணீ ஸ்ராஜம் ஸ்ராவண்யாக்ரஹாயணீ

தைத்ரீ சூர்வ-ஜீதி ஸவ தாகயஜ்ஞஸம்ஸ்தாஃ ॥ ககூ ॥

அஷ்டகை, ஸ்தாலீபாகம், மாஸிச்ராத்தம், ச்ராவணீ என்கிற ஸர்ப்பபலி, ஆக்ரஹாயணீ என்கிற ஸர்ப்பபலி உத்ஸர்கம், சைத்ரீ என்கிற ஈசானபலி, ஆச்வயுஜீ என்கிற சூலகவகர்ம, என்கிற பாகயக்ஞ ஸம்ஸ்தை என்ற பெயருள்ள ஏழுகர்மாக்களும் ஸம்ஸ்கார கர்மாக்கள்.

சுஹ்ருயைபஹிஹோத்ரம் உபஸ்வகணபிண்டபிதாயஜ்ஞ
ணம் சாதுர்மாஸ்யானி நிரூடபசுபந்தஸ்ஸௌத்ராமணீ
ணீதி ஸப்த ஹவியஜ்ஞஸம்ஸ்தாஃ ॥ உ0 ॥ —:

அக்ன்யாதானம், அக்நிஹோத்ரம், தர்சபூர்ணமாஸங்கள், ஆக்ரயணம், சாதுர்மாஸ்யங்கள், நிரூடபசுபந்தர், ஸௌத்ராமணீ என்ற பெயருள்ள ஏழு ஹவிர்யஜ்ஞங்களும் ஸம்ஸ்காரகர்மாக்கள்.

சுஹிஷ்டாதோऽதஹிஷ்டாத உக்த்ய ஷோடஶீவாஜபேயோ
ऽதிராத்ரோऽப்தோர்யாம உதி ஸப்த ஸோமஸம்ஸ்தாஃ ॥ உக ॥

அக்நிஷ்டோமம், அத்யக்நிஷ்டோமம், உக்த்யம், ஷோடசீ, வாஜபேயம், அதிராத்ரம், அப்தோர்யாமம் என்ற பெயருள்ள ஏழு ஸோமஸம்ஸ்தாகர்மாக்களும் ஸம்ஸ்காரங்கள்.

ஏதைரேதே ஸகுணாஸ்ஸம்ஸ்காராஃ ॥ உஉ ॥

இவ்வாறுகக் கீழ்ச் சொல்லியவைகள் நாற்பது ஸம்ஸ்காரங்கள் எனப்படுகின்றன.

சுயாஷ்டாவாத்மகுணாஃ ॥ உங ॥

இனி எட்டுவித ஆத்மகுணங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

தயா ஸர்வபூதேஷு க்ஷாந்திரநஸூயா ஶௌசமநாயாஸோ
ऽமங்களமகார்ப்பண்யமஸ்ப்ருஹேதி ॥ உச ॥

ஸர்வப் பிராணிகளிடமும் தயை, க்ஷாந்தி, அநஸூயை, சௌசம், அநாயாஸம், மங்களம், அகார்ப்பண்யம், அஸ்ப்ருஹா ஆகியவை எட்டுவித ஆத்மகுணங்கள்.

தயை:— தன்னைப் போல் எல்லா ப்ராணிகளிடமும் ஹிதமாயும் க்ஷேமமாயும் எப்போதும் ஸந்தோஷத்துடனிருப்பது.

க்ஷாந்தி:— க்ஷமா:— பிறன் கோபித்தாலும், நிந்தித்தாலும் பதில் கோபிக்காமலும் அடிக்காமலும் வாக் மனஸ் சரீரங்களால் பொறுத்துக் கொள்வது.

அநஸூயா:— ஒருவன் தர்மார்த்தகாமமோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களில் உயர்ந்தவனாயிருந்தால், அவனைப் பார்த்து த்வேஷம் கொள்ளாமலிருப்பது.

சௌசம்:— சுத்தி. பணத்தில் சுத்தி, மனச் சுத்தி, வாக் சுத்தி, சரீர சுத்தியென்று சொல்லப்படுவது.

அநாயாஸ: :— எந்தக் கார்யத்தை ஆரம்பிக்கையில் கஷ்டமும் ச்ரமமும் அதிகமாக ஏற்படுகிறதோ அந்தக் கார்யத்தை வர்ஜிப்பது.

மங்களம்:— ப்ரசஸ்தமான ஆசாரங்களை அவலம்பித்து அச் லீலங்களை விலக்குவது.

அகார்ப்பண்யம்:— ஆபத்காலத்திலும், கஷ்ட தசையிலும் தீனனுயிராமல், தன் சக்திக்கேற்ப த்ரவ்யாதிகளைப் பிரித்து உப கரிப்பது.

அஸ்ப்ருஹா:— ஆசையின்மை. பிறருடைய த்ரவ்யத்தில் ஆஸ்தை வைப்பதை விட்டு, எப்போதும் ஸந்துஷ்டியுடனிருப்பது. அஸந்தோஷத்தை விலக்குவது.

யஏஷைதே சகுவாரிம்ஶதம்ஸம்ஸ்காராஃ நசாத்மகுணாஃ நஸ ப்ரஹ்மணஃ ஸாயுஜ்யம் ஸாலொக்யம் ஜயதி ॥

எவனுக்குக் கீழ்ச்சொல்லிய நாற்பது வைதிக ஸம்ஸ்காரங்கள் மட்டும் இருக்கின்றனவோ, இந்த எட்டு ஆத்மகுணங்கள் இல்லை யோ, அவன் ப்ரம்ஹத்தின் ஸாயுஜ்யத்தையோ, ஸாலோக்யத்தை யோ அடையமாட்டான். ஆத்ம குணங்கள் அவ்வளவு உயர்ந்தவை.

யஸ்ய தை வை ஸம்ஸ்காராணா சகுஶ்சத்வாரிம்ஶதா வாத்மகுணாஃ சுய ஸ ப்ரஹ்மணஸ்ஸாயுஜ்யம் ஸாலொக்யம் ஜயதி ஜயதி ॥ உசு ॥

எவனுக்கு மேற்கண்ட வைதிக ஸம்ஸ்காரங்கள் முழுவது மில்லாமல் ஏகதேச மட்டுமிருந்தபோதிலும், ஆத்மகுணங்கள் எட்டும் இருக்கின்றனவோ அவன் ப்ரம்ஹஸாயுஜ்ய, ஸாலோக்யாதி களைப் பெறுவான்.

முதல் ப்ரஶ்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரஶ்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

ஸ வியிவமுகும் ஹாகுவா ஸாயம்ஶமஶ்நியாத்ஸாயம்ஶமஶ்நியாத் ப்ராதர்ப்ராதர்ப்ரஜாபதிர்ப்ரஜா ஸ்ருஜ்யாதா ப்ரஜாஸ்ருஜதே ॥ க ॥

கீழ்ச்சொன்ன ப்ராம்ஹணனும், க்ஷத்ரியனும் அத்யயனம் முடிந்த பின் சாஸ்த்ர விதிப்படி ஸ்நானம், அதாவது வ்ரதங்

களுடன் ஸமாவர்த்தனம் செய்து, விவாஹ மூலம் பார்யையை அடைந்து, சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட க்ருஹஸ்த தர்மங்களை அநுஷ்டித்து வருகையில் இனி மேலே சொல்லப்போகிற நியமங்களையும் ஆசரிக்கவேண்டும்.

ஸ்நாதகஃ ॥ உ ॥

க்ருஹஸ்தனுகாமல் ஸ்நாதகனுக இருப்பவனும் மேலே சொல்லப்படுகிற தர்மங்களை அநுஷ்டிக்கவும்.

நித்யம் ஶுசிஃ ஸுகந்திஃ ஸ்நாநஶீலஃ ॥ ஊ ॥

எப்போதும் சுத்தனுகவே இருக்கவேண்டும். சந்தனாதிகளால் நல்ல வாஸனையுடையவனும், ஸ்நான சீலனுயுமிருக்கவும். ஸுகந்திஃ என்பதற்கு நல்ல சீலமுடையவன் என்றும் ஓர் அர்த்தமுண்டு.

ஸதி விஹவே ந ஜீணஃஶவஃவாஸாஃ ஸ்யாத் ॥ ச ॥

கிழிந்ததோ, அழுக்கோ உள்ள வஸ்த்ரத்தைத் தரிக்கலாகாது. ஆனல் வேறு வஸ்த்ர ஸௌகர்யமிருந்தால்தான்.

ந ரக்தஶுக்லவாஸாஃ நாத்யுச்ரிதம் வாஹோ விஹ்ரியாத் ॥ டு ॥

சிவப்புச் சாயமுள்ள வஸ்த்ரத்தையும், சக்திக்கு மீறிய விலையுள்ளதையும், பிறர் உடுத்தியதையும் தரிக்கக்கூடாது.

ந ஸ்ரஜமாவாநஹ்யேத் ॥ கூ ॥

புஷ்பமாலை, பாதரக்ஷை இவைகளையும் பிறர் உபயோகித்தவற்றை உபயோகிக்கக்கூடாது.

நிர்ணிக்தஶுஷ்கஸ்ய ॥ எ ॥

வேறு வஸ்த்ரமில்லாமல் பிறருடையதையே தரிக்க நேர்ந்தால், அதைச் செவிட்டு மண் கலந்த ஜலத்தால் நன்கு துவைத்துப் பிறகு தரிக்கவும். பாதரக்ஷைக்கும் இப்படியே.

ந ரக்தஶுஷ்கரூக்ஷாணி ॥ அ ॥

அகாரணமாக நகம், தாடி மீசைகள் வளர்க்கக்கூடாது. கர்ப்ப, விவாஹ, உபநயநாதி தீக்ஷை நிமித்தம் தவிர.

நாக்நிமுதகம் யாமயேத் ॥ கூ ॥

அக்நி, ஜலம் இரண்டையும் ஒரே காலத்தில் சேர்த்து வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது.

நாஞ்ஜலிநா வபிவேத் ॥ கம் ॥

தீர்த்தம், பால் முதலிய பானீயங்களை அஞ்ஜலியால் (இரு கைகள்) பானம் செய்யக்கூடாது.

ந திஷ்டன்னப்ஸுதோயகேநாऽऽசாமேத் ॥ கக ॥

நதீ, தடாகாதிகளில்லாமல் க்ருஹாதிகளில் எடுத்து வைக்கப் பட்ட ஜலத்தை இடது கையால் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்கையில் நின்றுகொண்டு செய்யக்கூடாது. உட்கார்ந்தே செய்யவும். நதீ தடாகாதிகளில் முழங்கால் அளவுக்குக் குறையாத ஜலத்தில் நின்றுகொண்டு செய்யலாம்.

ந ஶூத்ரஶூத்ரைகவாண்யாவஜுஹுயாந் ॥ கஉ ॥

சூத்ரன், அசுத்தன் இவர்களால் விடப்பட்ட ஜலத்தா லும், ஒரு கையால் விடப்பட்டதாலும் ஆசமனம் கூடாது. தானுகவே இடது கையால் ஜலம் விட்டுக்கொண்டு ஆசமனம் செய்வது சிஷ்டாசாரமாயிருப்பதால் அதை இது பாதிக்காது.

ந வாயவக்நிப்ராஹ்மணாவைஷ்ணவம் தீர்த்தம் தைவபைத்ர்யம் வா உபஹதவதுன்மேஷாமந்யாநி வ்யவஹாரயேத் ॥ கங ॥

வாயு, அக்நி, ப்ராம்ஹணன், ஸ்ரீர்யன், தீர்த்தம், தேவ பிம்பம், பசுமாடு இவைகளுக்கு எதிரிலோ, இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டபடியோ மூத்ர, புரீஷவிஸர்ஜனம், எச்சில் துப்பல் முதலிய அசுத்த கார்யங்களைச் செய்யக்கூடாது.

நைதாந் தைவதாந் ப்ரதி வாஸ்ய ப்ரஸாரயேத் ॥ கச ॥

மேற்சொன்ன தேவதைகளுக்கு எதிராகக் கால்களை நீட்டக் கூடாது. ஒரு காலையும் நீட்டக்கூடாது. இங்கு ப்ராம்ஹணனையும் பசுவையும்கூட, தேவதாபதத்தால் நிர்த்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

ந வணபலாஷாஶ்மபிர் உபதவ்யாவஸுஷ்கணம் கூயப்ராஸ் ॥ கஞ ॥

இலைகள், கல்லிகள், கற்கள் இவைகளால் மல மூத்ரங்களைத் துடைப்பது கூடாது.

ந லோஹ்ம கோம நவ தாஷ கவாயாஸ்யாந்யயிதிஷ்டேத் ॥ கஞ ॥

சாம்பல், கோசம், நகம், உமி, ஓட்டுப்பாளம், மல மூத்ராதி அசுத்தங்கள் இவைகளை மிதிக்கக்கூடாது.

ந ஜ்ஞாஸ்வ்யாஜ்ஞிகை: ஸஹ ஸம்ஹாஷேத ॥ கள ॥

வர்ணச்ரமநியமமின்றி யிருப்பவனும், கோமாம்ஸ பக்ஷியும் ம்லேச்சன். அவனுடனும், நித்யமான ஸந்த்யாதி கர்மாக்களைச் செய்யாத அசுத்தர்களுடனும், பதிதர்களுடனும் ஸம்பாஷணம் கூடாது. மார்க்கப்ரயாணம் முதலிய அவஸர ஸந்தர்ப்பம் நீங்கலாக.

ஸம்ஹாஷ்ய வ்ரூணூயாதோ ஸநவாயுர்யாயேஷு ॥ கஅ ॥

கார்ய நிர்ப்பந்த வசமாக அவர்களுடன் பேச நேர்ந்தால் பேசிவிட்டுப் புண்யஶீலர்களான வஸிஷ்டாதி மஹான்களை மனதால் த்யானிக்கவேண்டும். இது ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஹ்ராவஜ்ஞை.ந வா ஸஹ ஸம்ஹாஷேத ॥ ககூ ॥

புண்யஶீலனை ஸாதாரண ப்ராம்ஹணனுடனாவது ஸம்பாஷிக்கவும்.

கூயேநாம் யேநாஹவ்ருதி ஹ்ருயாஷு ॥ உ0 ॥

பால் கறக்காத பசுவை "தேனுபவ்யா" என்று கூறவும். அதேனு என்று சொல்லக்கூடாது. பால் கறந்து பிறகு நின்று போன பசுவை நிந்திக்கக்கூடாதென்று கருத்து.

கூஹ்ரூம் ஹ்ரூஜிதி ॥ உக ॥

அச்லீலமான, அபத்ரமான வஸ்துவையும் "பத்ரம்" என்றே சொல்லவும்.

கூவாஷ்ம் ஹராஷிதி ஹ்ருயாஷு ॥ உஉ ॥

கபாலத்தை (மண்டையோடு) நேரிடச் சொல்லாமல், "பகாலம்" என்று சொல்லவும்.

ஶிஞ்யநாரிதீஜ்யநாஶ் ॥ உங ॥

இந்த்ரதனுஸ் என்கிற வானவில்லை, "மணிதனுஸ்" என்று பேசவும்.

ஹாம் யயஜீம் வாஹ்ரைஷ நாவக்ஷீத ॥ உச ॥

கறக்குமுன், கன்று பசுவை ஊட்டினால் அதைப் பிறனிடமும் யஜமானனிடமும் சொல்லக்கூடாது. பிறர் அறியாமல் கன்று ஊட்டும்போது இந்த விதி.

ந வைநாம் வாரயேத ॥ உரு ॥

தானும் அதைத் தடுக்கக்கூடாது.

நஶியுஂநீஹ்ரகூவா ஶளஹம் வ்ரூதி விஜ்ஞாயதே ॥ உசு ॥

ஸ்த்ரீயுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தவுடனேயே சுத்தி செய்து கொள்ளவும். அதற்கு விளம்பிக்கக் கூடாது.

நஹ்ய தஷ்டிநு ஶயநே ஷ்வாஜ்யாயஶ்சீயீத ॥ உள ॥

ஸ்த்ரீ புருஷர்கள் ஸம்யோகம் செய்த படுக்கையில் உட்கார்ந்து இரவில் வேதாத்யயனம் செய்யக்கூடாது.

நாவாஸ்ராத்ரூஶ்சீத்ய வ்ரூநீ வ்ரூதிஹஂவிஶ்சு ॥ உஅ ॥

அபராத்ரியில், அதாவது விடியற் காலையில், வேதாத்யயனம் செய்துவிட்டு மறுபடி படுத்துத் தூங்கக்கூடாது.

நாகூவாம நாரீஜிஹ்ரஶியேசு ॥ உக ॥

ரோகாதிகளால் அசக்தையான ஸ்த்ரீயை காம இச்சையால் நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது.

நரஜஷ்வலாஂ ॥ ஈ0 ॥

ரஜஸ்வலையாயிருக்குப் ஸ்த்ரீயையும் காம இச்சையால் அணுகக் கூடாது.

நவைநாஂ ஶ்ஶிஷ்யாசு நகுர்யாத் ॥ஈக॥

ரஜஸ்வலையை காமத்தால் ஆலிங்கனமும் செய்யலாகாது. கந்யகா ஸ்த்ரீயையும் ஆலிங்கனம் செய்யக் கூடாது.

கூஹ்ரூவொவயஶ்ச விஶ்ரூஹ்ரூவாஶ் வஹிர்மூலோஷ்ய யாரூண வாவீயஸாவவைவ நாயூயாஸஹ் ஸோஜநா ஞ்ஜைவிவக்ஷண கூஷாரவ்ரூவெஶ்ச வாஶ்வாஶ்யாவநாவஸ்ஜ் ஷ்ஸோஜந நஜீவாஹ்ரூதாரண வ்ரூக்ஷவிஷிசாரொஹணாவ ரொஹணவ்ரூணவ்ரூயவநாஜி வஜ்ரூபெசு ॥ ஈஉ ॥

கீழ்க்கண்ட கார்யங்களை வர்ஜிக்கவும். அக்நியை வாயால் ஊதி ஜ்வலிக்கச் செய்வது, வாக்குவாதங்கள், வெளிப் படையாகச் சந்தனபுஷ்பம் தரித்தல், அசுத்த காஷ்டாதிகளால் சரீரத்தைச் சொரிந்து கொள்ளுதல், பார்யையுடன் சேர்ந்து சாப்பிடுவது, பார்யை எண்ணெய்தேய்த்துக்கொள்ளும்போது அவளைப்பார்ப்பது, கெட்ட வழியால் தேவாலய, க்ருஹாதிகளில் ப்ரவேசித்தல், ஒரு காலால் மற்றொரு காலைத் தேய்த்து அலம்புதல், கட்டில் முதலிய ஆஸநங்களிலிருந்து புஜிப்பது, அவைகளில் வைத்துப் புஜிப்பது,

கையால் நீந்தி நதியைத் தாண்டுவது, வ்ருக்ஷத்தில் ஏறுவது, விஷமத்தில் அதாவது ஆழமுள்ள கிணற்றில் இறங்குவது, ப்ராணோபரோதமுண்டாகக்கூடிய செய்கைகள், இவைகளை விலக்கவும்.

நவநிஷ்டாம் நாவமீரோஹேத் ॥ ஈஈ ॥

கரைக்குச் செல்வதில் சக்தியில்லாததாக ஸங்கேதஹிக்கப்படும் ஓடத்தில் ஏறக் கூடாது.

ஸவஸ்த வனவாஸ்தாநம் மொவாயேத் ॥ ஈச ॥

பலவித, எல்லாவித உபாயங்களாலும் (தன்னை) ஆத்மாவை ரக்ஷித்துக் கொள்ளவும்.

ந வ்ரூவ்யாத் ஸிரோ ஹநி வயஸ்டேத் ॥ ஈடு ॥

பகலில் சிரஸ்ஸை மூடிக் கொண்டு நடமாடக் கூடாது. மழை வெயிலுக்காக மட்டும் மூடலாம்.

வ்ரூவ்யாத் தூராத்ரள ॥ ஈக ॥

இரவில் சிரஸ்ஸை வஸ்த்ராதிகளால் மூடிக்கொண்டுதான் நடமாட வேண்டும்.

உத்தராஸ்ய ஏ ॥ ஈள ॥

மூத்ரம், உச்சாரமென்கிற புரீஷகார்யம் இவைகளிலும் சிரஸ்ஸை மூடிக் கொள்ளவும்.

நஹ்யாவநஸ்ய ॥ ஈஅ ॥

மல மூத்ர கார்யங்களை, புல் முதலியவைகளால் மூடாத பூமியில் செய்யக் கூடாது. மூடியே செய்ய வேண்டும்.

நாராஸ்ராவஸ்யாஸ் ॥ ஈக ॥

க்ருஹத்திற்கு ஸமீபமான இடத்திலும் மூத்ர புரீஷங்களை விஸர்ஜனம் செய்யக் கூடாது.

ந ஸஸ்ய கரீஷ கர்ஷ ஸ்யா வயி காஷ்ட்ய ॥ சo ॥

சாம்பல், கோமயம், உழுத வயல், ஜனங்களுக்கு உபயோகப்படும் நிழல், வழி, அழகிய இடம் இவைகளிலும் மூத்ர புரீஷ கார்யம் செய்யக் கூடாது.

உஷ உத்தவ்ரீஷ தர்ஹிவா கர்யாத்ஸ்வஸ்த ॥ சக ॥

மூத்ரம் புரீஷம் இரண்டையும் பகலில் வடக்கு முகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

ஸந்த்யயோஸ்து ॥ சஉ ॥

ஸந்த்யா காலங்களிலும் (காலை மாலை) வடக்கு முகமாயிருந்து செய்யவும்.

ராத்ரௌ உத்தராஸ்யஃ ॥ சஊ ॥

ராத்ரியில் இவ்விரு கார்யங்களையும் தெற்கு முகமாயிருந்து செய்யவும்.

பாலாஸமாஸநம் பாதுகே உதகும்பாவஸதிர் உபவீதம் ॥ சச ॥

பலாசமரத்தால் (புரசு) செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தையும், கால் கட்டையையும், பல் விளக்கும் குச்சியையும் விலக்கவும். அவைகளைப் பலாசமரத்தால் செய்யக் கூடாது என்றபடி.

ஹோபாந்தர்தாஸநாஸிவாதநதர்ஷாராந் வர்ஜயேத் ॥ சடு ॥

காலில் செருப்பு, பாதரக்ஷை, கட்டை முதலியவைகளைத் தரித்த படியே, ஆஸநத்தில் உட்காருவதோ, ஆசார்யாதிகளை அபிவாதனம் செய்வதோ, தேவதைகளை நமஸ்கரிப்பதோ கூடாது. அப்படிச் செய்வதை வர்ஜிக்கவும்.

நவ ஏவ பூர்ணே ஜுஹுயாத் நாவபரார்தே நவயாந் கூபபூர்ணே
யதாஸக்தி யதாபூதம் ॥ சஎ ॥

காலை, மத்யாஹ்னம், மாலை இக்காலங்களில் வீணுகப் பொழுது போக்கக் கூடாது. யதாசக்தி தர்ம, அர்த்த, காமாதிகளால் அந்தப் பொழுதுகளை ஸபலமாகச் செய்ய வேண்டும்.

தேஷு தர்மயதோ பூயிஷ்டம் ॥ சள ॥

மேற்சொன்ன தர்ம, அர்த்த, காமங்களில் தர்மத்தையே ப்ரதானமாகக் கொண்டு நடக்கவும். மற்ற இரண்டும் முக்யமல்ல.

ந நக்நாம் பராயோஷித ஈக்ஷேத ॥ சஅ ॥

பிற ஸ்த்ரீகள் எவரையும் நக்நையாயிருக்கும் (வஸ்த்ரமில்லாத) ஸமயத்தில் பார்க்கலாகாது.

ந வஹேத் ஸஸநகோகஷ்டம் ॥ சகூ ॥

உட்காரும் ஆஸநத்தைக் காலால் இழுக்கக் கூடாது, தன் ஸமீபத்திற்கு.

ந ஶிஶ்னோதர வாணி வாஜ வாகூ ஶ்ரோத்ரசக்ஷுர்க்⁻ராணாநி கூ⁻பூர்ணாநி ॥

சிச்நம், வயிறு, கை, கால், வாய், கண், இவைகள் வசமாகி, சாபலத்தை அடையக்கூடாது. அகாலத்தில் மைதுனேச்சை சிச்நசாபலம். எப்போதும் ஏதாவது உதரத்திற்காகச் சாப்பிடுவது உதர சாபலம். அநாவச்யகமான சில்பம் எழுத ஆசைப் படுவது கைசாபலம். வீணாக ஊர்சுற்றுவது பாத சாபலம். அவச்யமற்ற விஷயம் பேசுவது வாக் சாபலம். நாட்யாதி தர்சனம் கண் சாபலம். இவைகளை விடவும்.

ஹொஜ ஹொஜ வியெவ நவிஜூ நாவஹ்வொடூ நாநீ நாக ஹ்ராஶ கூ⁻யபூர்ஶ ॥ நுக ॥

வெட்டுவது, பிளப்பது, கீறுவது, விமர்த்தனம் (சூர்ணம்) செய்வது, விரல்களைச் சொடுக்குவது ஆகியவைகளை அகாரணமாகச் செய்யக் கூடாது.

நொவாரி வத்ஸதந்தீம் மஹ்ஸ ॥ நுஉ ॥

பசுவின் கன்று கட்டுவதற்காக உள்ள கயிறு மீது நடக்கக் கூடாது. இது மாடுகளுக்கும் பொருந்தும்.

ந கூ⁻ஶ்மஶாகூ⁻ஶ்வஹ்யாஶ ॥ நுக ॥

ஒரு குலத்திலிருந்து மற்றொரு குலத்திற்குப் போகிறவனாக இருக்கக் கூடாது. ஸ்வீகாராதி வழிகளால்.

ந யஜ்ஞாய்வ்ரதோ மஹ்ஸ ॥ நுச ॥

வரணம் செய்யாதிருக்கையில் ஆர்த்விஜ்ய ஆசையால் யக்ஞத்திற்குப் போகக் கூடாது.

ஊர்தூநாப தூ⁻ காஶே ॥ நுந ॥

வாணமில்லா விட்டாலும் யாகதர்சனத்திற்காக இஷ்டப்படி போகலாம். தடையில்லை.

ந லக்ஷாந்⁻தஹ்ஜ லக்ஷயேத ॥ நுக ॥

அவல் முதலிய பக்ஷ்யங்களை மடியில் வைத்துக் கொண்டு சாப்பிடக் கூடாது.

ந ராத்ர்யா ஹ்ருஷ்யாஹ்ருதே ॥ நுள ॥

இரவில் வேலைக்காரனால் கொண்டு வரப்பட்ட எந்த வஸ்துவையும் புஜிக்கலாகாது.

உஷ்ணதஷ்டஹ விலயந விண்ணாக யசித வ்ருஷ்ணதீநி வ
ஸூதவீயஸ்ணி நாஸ்ரீயாக ॥ ருஅ ॥

ஸாரத்தை எடுத்த வஸ்துக்கள், நெய் காய்ச்சிய கசண்டு, எள்ளு முதலியவைகளின் பிண்ணாக்கு, ஜலம் விடாமல் கடைந்த தயிர் முதலியவை வீர்யமற்றவை. அவைகளைச் சாப்பிடக் கூடாது. ஜலம் சேர்ந்து கடைந்த தயிர் மோர் இவைக்கு நிஷேதமில்லை. சிஷ்டாசாரமுமுண்டு.

ஸாயம்ப்ராதஸ்ஸுஹிவஜித உநிஷந்நு ஸ்ஜீத ॥ ருக ॥

அந்நத்தை ராத்திரி பகல் இருவேளைகளில் புஜிக்கவும். நடுவில் புஜிக்கலாகாது. அந்த அந்நத்தைப் பஹுமானித்தும் நிந்திக்காமலும் புஜிக்கவும்.

ந கஷாஹிக ராத்ர நக்நஃ ஸ்வபெக ॥ கo ॥

ஒரு போதும் இரவில் நக்நனாக (வஸ்த்ரமில்லாமல்) தூங்கக் கூடாது. பகலில் நிச்சயமாக நித்ரை கூடாது. இரவில் நேராக் கூடுமாகையால் நிஷேதம்.

ஸ்நாயாத் ॥ கக ॥

நக்நனாக ஸ்நானம் செய்யக் கூடாது. வஸ்த்ரத்துடனேயே செய்யவும்.

யஷ்டாதவஷ்டௌ வ்ருஷாஃ ஸர்வதீதாஃ ஷண்ட மோஹ மோஹ
ஷ வியஸ்தா வெஷ்டிஷ சூவக்ஷத்ர தக ஸர்வமேக ॥கூ॥

மேலும், எந்த வேறு பல தர்மங்களையும், ஜிதேந்த்ரியர்களும், வயது சென்ற வ்ருத்தர்களும், சாஸ்த்ர அநுஷ்டானங்களில் நல்ல சிக்ஷை பெற்றவர்களும், டம்பம், லோபம், மோஹம், மதம் முதலிய துர்க்குணங்களற்றவர்களுமான பெரியோர்கள் வேத வேதார்த்தக் ஞான முள்ளவர்கள் நியமிக்கிறார்களோ அந்தத் தர்மங்களையும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும்.

யொகக்ஷேமாயாத்மநோ ராஜ்ஞோ நிவேதயெக ॥ கூக ॥

குடும்ப யோக க்ஷேமார்த்த ஸௌகர்யத்திற்காக அரசனிடம் போய் தெரிவிக்கவும் இல்லாததைப் பெறுவது யோகம். இருப்பதைக் காப்பது க்ஷேமம்.

நாந்ய உந்ய்த்ர ஔவஹ்ரார்யாத்ஸ்வகெஷ்வஃ ॥ கூச ॥

ராஜாவைத் தவிர வேறு யாரிடமும் குடும்ப கார்யார்த்தமாகப்

போகக் கூடாது. ஆனல் தேவர்கள், பிதா முதலிய குருக்கள், தார்மிகன் இவர்களைத் தவிர.

ஸுஶ்ரூஷேதையொஷு யவஸ கூஶ ஸாயைர்வ நிஷ்ட்ரண
ஸாயஂஜநஸ்ஸுயிஷ்ட ஸநஸவஸஸ்ரஸ்ஸுயாதுகாயிஷ்டம் நிகே
தந ஸாவஸிதஂயதேத ॥ கூடு ॥

ப்ராம்ஹணர்கள் வஸிக்கத் தக்க இடமாவது. நிரம்ப காஷ்டங்கள், சுத்த தீர்த்தம், புல், தர்ப்பம், புஷ்பம் இவையுள்ளதாயும், வெளியில் ஸஞ்சரிக்கத்தக்க, அதாவது உலாவ, நல்ல இடவெளியுள்ளதாயும், ஆர்ய ஜநங்களால் நிரம்பியதும், சோம்பேறியல்லாதவர்கள் நிறைந்ததும், தார்மிகர்களால் வஸிக்கப் பெற்றதுமான வாஸஸ்தானத்தை அடைந்து வஸிக்க முயற்சிக்கவும்.

ஸுஶ்ரூஷேஜூஷ்டரூதேவதாயதநவதஂவஷ்யம் ஸுஶ்ரூஷேணாஸ
வதேதுத ॥ கூகூ ॥

ச்ரேஷ்டமான வஸ்து, மங்களகர வஸ்து, தேவாலயம், நாலு சந்து கூடுமிடம் இவைகளை ப்ரதக்ஷிணமாகப் போக வேண்டும்.

உநவா வா தத்ஸுஶ்ரூஷேந்நவாஸயேதஸ்ரவதத்ஸுஃ ॥ கூள ॥

அநுஷ்டிக்க முடியாத ஆபத்காலத்தில் எல்லா ஆசாரங்களையும் மானஸிகமாகவாவது அநுஸரிக்கவும். இது ஆபத்கல்பம்.

ஸத்யஸீலா ॥ கூஅ ॥

ஸத்யம் பேசுவதையே தர்மமாக (சீலமாக) உடையவனுயிருக்க வேண்டும்.

ஸுயுக்தாஃ ॥ கூகூ ॥

ஆர்யஜாதியார்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட வ்ருத்தம், நடவடிக்கையுள்ளவனுயிருக்கவும். அல்லது ஆர்யமான வ்ருத்தம்.

ஶிஷ்டாஶ்சாவகஃ ॥ எ0 ॥

சிஷ்டர்களுக்கே அத்யயனம் சொல்லிவைக்கிறவனுயிருக்க வேண்டும்.

ஸர்வஶிஷ்டஃ ॥ எக ॥

எல்லாவித சாஸ்த்ர விஹித ஸௌசங்களாலும் சிறந்தவனுயிருக்க வேண்டும்.

த்ரயீநிரதஶ்சாகு ॥ எஉ ॥

வேதாப்யாஸ நிரதனுயிருக்கவும்.

நித்யஹிம்ஸ்ரோ ஸ்யாத் ஸ்ருதிஸ்மார்த ஸ்நாதகஸீலஸ்ச ॥ எந ॥

எப்போதும் ஹிம்ஸையை வர்ஜித்தவனுயிருக்கவும். அபரா தத்தை ஸஹிப்பவனுயும், உறுதியாகக் கார்யம் செய்பவனுயும், இந்த்ரிய நிக்ரஹமுள்ளவனுயும், தான சீலனுயுமிருக்க வேண்டும்.

வனவாஸாத்ரோ மாதாபித்ரோர் வ்யபேக்ஷ்யாசார்யாம்ஸ்ச ஸ்வாந் ஜ்ஞாதீந் ஹித்வா ஸோக்ஷயிஷ்ணு ஸ்தாதகஃ ஸ்வர்க ஸ்வர்கதே ந ஸ்வர்கதே ॥ எச ॥

இவ்வாறு ஆசாரமுள்ள ஸ்நாதகன் தனது மூன்பந்துக்களான மாதா பிதாக்களையும், பின்பந்துக்களான புத்ராதிகளையும் பாபங்களி லிருந்து விடுவித்துக் கொண்டு ஸாச்வதமாக ப்ரம்ஹ லோகத்தி லிருந்து நழுவுவதில்லை. இரட்டிப்பு ப்ரச்ன ஸமாப்தியைக் குறிக் கிறது.

முதல் ப்ரச்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

முதல் ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் முதல் அத்யாயம்.

த்விஜாதீநாமத்யயந மிஜ்யா தாநம் ॥ க ॥

இனி வர்ணதர்மங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. த்விஜாதிகளுக்கு, அதாவது ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைச்யர்களுக்கு, அத்யயனம் யாகம், தானம் என்கிற மூன்று தர்மங்கள் நியதங்கள்.

ப்ராஹ்மணஸ்யாயிகாஃ ப்ரவசந யாஜந ப்ரதிக்ரஹாஃ ॥உ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு மாத்திரம், அத்யயனம் செய்துவைத்தல், யாகம்செய்துவைத்தல், ப்ரதிக்ரஹம்செய்தல் (தானங்களைப்பெறு வது) இவைகள் மூன்றும் அதிகப்படியான தர்மங்கள். ஆக ஆறு.

ப்ரதிக்ரஹோ நித்யஸ்து ॥ ந ॥

முதலில் சொன்ன அத்யயனாதிகளில் நியமமுண்டு. அதாவது அவை அவச்யமாகச் செய்யத்தக்க நித்ய தர்மங்கள். இரண்டா வதாகச் சொன்ன மூன்றும் அநியதங்கள். செய்யாவிட்டால் தோஷம் ஏற்படாதவை.

சூவாயஜ்ஞாதிவ்யமந்ரயநவிஹ்யாநியஷேஷ வ்யஹ
ணஷ்வவூஹநஹநுகு யயொஜ்ஞாஸு ॥ ச ॥

ஆசார்யன், ஞாதி, மித்ரன், மாதுலாதி குருக்கள் இவர்கள் விஷயத்திலும், தனத்தாலும், வித்யையாலும் மற்றொரு வித்யையை மாற்றிக் கொள்ளும் விஷயத்திலும் யதோக்த நியமமில்லாவிடினும் வேதத்தை ப்ரதாநம் செய்யவும், வ்ருத்தி நிமித்தமாக.

கூஷி வாணிஜ்யே வா கூஷ்யயம்கூதெ ॥ ரு ॥

ப்ராம்ஹணனுக்கு க்ருஷியும், வ்யாபாரமும் ஜீவனார்த்தமாக விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அவைகளை இவன் நேரில் செய்யாமல் பிறரைக் கொண்டு செய்விக்கவும்.

கூஷீஹம் வ ॥ கூ ॥

தனத்தின் வ்ருத்திக்காக வட்டி முதலிய ப்ரயோகங்கள் குஸீதம் எனப்படும். இதையும் தான் நேரில் செய்யாமல் பிறரைக் கொண்டு செய்வித்து ப்ராம்ஹணன் வ்ருத்தியாகக் கொள்ளலாம்.

ராஜ்ஞோ ரக்ஷணம் ஸவ்ஹ்ரதாநாழி ॥ எ ॥

சராசராதி ஸகல ப்ராணிகளையும் ரக்ஷிப்பது அரசனுக்கு அதிகப் படியான தர்மமாகும்.

நாயஹ்ணக்வழ ॥ அ ॥

ராக, த்வேஷ, பக்ஷபாதாதிகள் இல்லாமல் சாஸ்த்ர விஹிதமான தண்டமும் ராஜாவுக்குத் தர்மமாகும்.

விஹ்யாஸ வ்யாவஹரணாநு ஹ்ரொத்ரியாநு ॥ கூ ॥

வேதாத்யயநம் செய்த (ச்ரோத்ரிய) ப்ராம்ஹணர்களை அந்ந வஸ்த்ராதி தானங்களால் ரக்ஷிக்க வேண்டியதும் க்ஷத்ரிய தர்மமாகும்.

நிர்ஹாஹாம்ஸ்ச வ்யாவஹரணாநு ॥ கo ॥

ஜீவநார்த்தமாக முயற்சி எடுக்க ஸௌகர்யமில்லாத ப்ராம்ஹணர்களையும் போஷிக்க வேண்டும்.

கூரராம்ஸ்ச ॥ சக ॥

பூர்விக அரசர்களால் ப்ராம்ஹணருக்கு வரியில்லாமல் கொடுக்கப்பட்ட ஸ்வத்துக்களையும் அரசன் அப்படியே பாதுகாக்க வேண்டும். அத்துடன் புதிய வரியும் எதுவும் விதிக்கலாகாது.

உவகுர்வாணாஸ்து ॥ கஉ ॥

அத்யயனம் செய்து கொண்டு வரும் ப்ரம்ஹசாரிகள் உபகுர்வாணர்கள் எனப்படுகிறார்கள். அந்த ப்ரம்ஹசாரிகளையும் அந்நவஸ்த்ராதி தானங்களால் ராஜா ரக்ஷிக்க வேண்டும். அல்லது லோகோபகாரிகளான வைத்யாதிகளை என்றும் அர்த்தம் செய்யலாம்.

பௌரஸ்து விஜயே ॥ கங ॥

யுத்தத்தில் ஜயம் பெறும் விஷயமாகவும் உபாயங்களைத் தேட வேண்டும். இதுவும் க்ஷத்ரிய தர்மம்.

ஹயே விபரிஷேண ॥ கச ॥

சத்ரு ராஜாக்களாலும், சோர வ்யாதிகளாலும் பயம் ஏற்படும் போது அதை நிவர்த்திக்க விசேஷமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டியதும் ராஜதர்மம்.

ரதாத் அவரோஹணம் பூமௌ ॥ சஞ ॥

ரதத்துடனும் தனுஸ்ஸுடனும் நகரக்ராம வெளி ப்ரதேசங்களில் ஸஞ்சரிப்பதும் ஆவச்யகம்.

ஸம்ப்ராப்தே ஸம்க்ராமே நிவர்தேத ॥ கஞ ॥

யுத்தத்தில் ப்ராண த்யாகம் செய்ய வேண்டும். அது போல் யுத்தத்திலிருந்து பயாதிகள் காரணமாகப் பின் வாங்கித் திரும்பி ஓடுவதும் கூடாது. இவ்விரண்டும் க்ஷத்ரிய தர்மம்.

ந ஹிம்ஸா ஹிம்ஸாயாமாஹவே ॥ கட ॥

யுத்தத்தில் ப்ராணி ஹிம்ஸை செய்வது தோஷமாகாது. காயப்படுத்துவது, கொல்லுவது எல்லாம் ஹிம்ஸையெனப்படும். அந்தத் தோஷம் கிடையாது.

கூநரதே வ்யூஹாரோஹாயோத்யாய கூதாஜீவிகூணகுகுஷ
வராஜ்ஞாவிவிஷ ஸ்ரஷ்டாக்ஷாயிரஷ்டி ஹித மொஷ்டா
வஜ்ஞவாஹிஷ்ட: ॥ கஅ ॥

யுத்தத்தில் ப்ராணிஹிம்ஸை தோஷமில்லையாயினும் கீழ்க் கண்டவர்கள் விஷயத்தில் அதற்கு விலக்கு. ரதத்தில் குதிரையில்லாதவன், ஸாரதியில்லாதவன், ஆயுதமில்லாதவன், பயத்தால் கை கூப்பியவன், யுத்தத்தில் தலை மயிர் அவிழ்ந்து சிதறியிருப்பவன், புறம் காட்டியோடுகிறவன், சண்டையை நிறுத்தி உட்கார்ந்து

விட்டவன், உயர்ந்த வேறு இடத்திற்கோ, மரத்திலோ ஏறியிருப்பவன், ஸமாசாரம் கொண்டு வந்த தூதன், "நான் பசு, ப்ராம்ஹணன்" என்று சொல்லுகிறவன் இவர்களை யுத்தத்தில் ஹிம்ஸிக்கக் கூடாது. கொல்லக் கூடாது. ஹிம்ஸித்தால் தோஷமுண்டு.

க்ஷத்ரியஸ்ய து நிர்ஜிதவதஸ்தத்தனம் ॥ ௪௬ ॥

அரசனை வேறு ஒரு க்ஷத்ரியன் ஜீவனுத்தபாக ஆச்ரயித்திருந்தால், அவனும் அரசனுடைய வ்ருத்தியை அநுஸரித்து நடந்து ஜீவிக்கவும்.

ஜேதா ஹரேத வாம்ராஜிகம் விதழ் ॥ ௪௦ ॥

யுத்தத்தில் சத்ருவை ஜயித்து அடைந்த தனத்தை, யுத்தம் செய்து ஜயித்த ராஜபடன் அடைய வேண்டும். ராஜா அல்ல.

வாஹநம் து ராஜ்ஞ: ॥ ௪௪ ॥

மேற்படி விதி பணவிஷயம். யுத்த ஜயத்தால் யானை, குதிரை முதலியவை ராஜாவுக்கே ஸ்வந்தம். படனுக்கு அல்ல.

ஸர்வாஸ்ஸாவ்யக்ஷ ஜபே ॥ ௪௫ ॥

தனியாக இல்லாமல் எல்லோரும் சேர்ந்து ஜயம் பெற்றுக் கிடைத்த பணம் முதலியவைகளில் அரசனுக்கு விசேஷாம்சமாகத் தனியாகக் கொடுத்து விட வேண்டும்.

கரதூ யயாஹரம் ராஜயெ ராஜா ॥ ௪௬ ॥

யுத்தத்தில் கிடைத்த மேற்கண்ட வஸ்துக்கள் தவிர மற்றதை ராஜாவே அந்தந்தப் படர்களின் ஊழியத்திற்கும் ஸௌர்யாதிகளுக்கும் ஏற்றபடி பிரித்துக் கொடுத்துவிடவும்.

ராஜ்ஞோ வை ஹாரம் க்ருஷிகெப்ரு ஸிஷ்டம் ஷஷ்டம் வா ॥ ௪௭ ॥

க்ருஷி செய்கிறவர்கள் தங்கள் க்ஷேத்ரத்தில் விளைந்த ஸஸ்யாதி த்ரவ்யங்களிலிருந்து பத்து, அல்லது எட்டு, அல்லது ஆறில் ஒரு பாகத்தை ராஜாவுக்கு வரி தானமாகக் கொடுக்கவும். நன்றாக விளைந்தால் பத்திலொன்று, நடுத்தர விளைவில் எட்டு, கீழ்த்தரமான பலனில் ஆறு என்று வ்யவஸ்தை. ஸஸ்யாதிகளையும் நெல் முதலியவைகளையும் பாதுகாத்துக் கொடுப்பது அரசன் கடமை.

வஸ்ஹிரண்யயொ ரவெகெ வஷ்டாஸ்ஹாரம் ॥ ௪௯ ॥

ஆடு மாடு முதலியவைகளால் வ்யாபாரம் செய்து ஜீவிப்பவன் ஐம்பதில் ஒரு பாகத்தை வரியாகக்கொடுக்கவும். அது போல் தங்க வ்யாபாரிகளும் ஐம்பதில் ஒரு பாகம் வரி கொடுக்கவும். இது வர்ஷத்தில் ஒரு தடவை.

விம்ஶதிஹாகஃ ஶுல்கஃ வணிஜே ॥ உகூ ॥

வ்யாபாரிகள் தாங்கள் விலைக்கு வாங்கும் விற்பனைப் பொருள்களுக்கும் அரசனுக்கு இருபதில் ஒரு பாகம் வரி கட்டவும்.

உத்³ப⁴வஃ வ்ருக்ஷளக்ஷயஃ ஸோமஃ தைலஃ மாம்ஸஃ பலம் விஷம் ॥

கிழங்குகள், பழம், புஷ்பம், ஔஷதி, மது, மாம்ஸம், புல், விறகு இவைகளை வ்யாபாரார்த்தமாக வ்யாபாரி வாங்கினால் இதில் அறுபதில் ஒரு பங்கு ராஜாங்க வரியுண்டு.

தத்ர க்ஷணயஃ ஸூசகாஃ ॥ உஅ ॥

மேற்கண்ட பண்டங்களுக்காக ராஜாங்க வரி எதற்காகச் செலுத்தவேண்டும்? அரசன் அவைகளைக் காவல் புரிந்து ரக்ஷித்துக் கொடுக்கும் தன்மையுள்ளவனுகையால் அதற்கு ப்ரதி ப்ரயோஜனமாக அந்த வரி என்றபடி.

தேஷு தம் நித்யமுத்³யுக்தாஃ ஸ்யுஃ ॥ உக ॥

மேற்கண்ட க்ருஷிகர், வ்யாபாரி போன்றவர் விஷயத்தில் அரசன் எப்போதும் ச்ரத்தையுடன் கவனித்து ஹிதம் செய்கிறவனுயிருக்க வேண்டும். அல்லது அந்த வரிகளை வஸூலிப்பதில் ச்ரத்தையுள்ளவனுயிருக்க வேண்டும், என்றும் அர்த்தம் கூறலாம்.

ஸுயிகஸ்ய வ்ருத்திஃ ॥ ஈ0 ॥

ராஜாவும் அவனுடைய குடும்பஸ்தர்களும், ராஜாவிற்கென்றே தனியாக வரும் அதிகப்படி வருமானத்தைக் கொண்டே குடும்ப ரக்ஷணைகள் செய்யவேண்டும். ராஜாங்க பொக்கிஷ பணத்தாலோ, வரிப் பணத்தாலோ ஜீவிக்கக் கூடாது. ஆபத்காலத்தில் இந்த நியமமில்லை.

ஶில்பினோ ரூபஜீவினஃ ப்ரதிமாஸம் ஏகதி³வஸம் கர்ம குர்யுஃ ॥ ஈக ॥

உலோஹவேலை முதலியவை செய்யும் சில்பிகள் ஒவ்வொரு மாதமும் ஒருநாள் இனமாகக் கூலியின்றி வேலை செய்யவும். இதுவே அவர்களுக்கு வரி. வேறு வரி இல்லை.

வனேதராத்³தனோபஜீவினோ வ்யாவ்ருதாஃ ॥ ஈஉ ॥

பாரம் தூக்குவது முதலிய சரீராயாஸ கார்யங்களால் ஜீவிக்கும் உழைப்பாளிகளும் மேற்கண்டபடி ஒரு நாள் இனமாக வேலை செய்யவேண்டும், வரிக்குப் பதிலாக. நட நர்த்தகாதிகளுமிப்படியே.

நளவகீவஞ்ஜு ॥ நந ॥

ஓடம், வண்டி இவைகளால் ஜீவிப்பவர்களும் ஒரு மாதத்தில் ஒரு நாள் இனம் வேலை செய்யவும்.

ஸஹம் தெஹ்யா ஹ்யாஸு ॥ நச ॥

கீழ்ச் சொன்ன சிற்பி, உழைப்பாளி முதலிய வேலைக்காரர் களுக்கு ப்ரதி தினமும் பகல் போஜனத்தை ராஜா இனமாக அளிக்கவேண்டும்.

வணூ வணிஹ்ரயூவயெந ஹெயு ॥ நரு ॥

வ்யாபாரிகள் இருபதில் ஒரு பங்கைச் சுல்கம் அல்லது வரியாகக் கொடுக்க வேண்டு மென்று கீழே சொல்லப்பட்டது. அத்துடன் வ்யாபாரிகள் தாங்கள் வாங்கிய விலைக்குச் சிறிது குறைந்த விலைக்கு அந்தப் பண்டங்களில் சிறுபாகத்தை ராஜாங்கத் திற்கும் விற்கவேண்டும்.

வுணஷ்டவாதிகுயிமஹு ராஜ்ஞே வுஷ்டிபாஃ ॥ நசு ॥

சொந்தக்காரனில்லாத வஸ்துக்கள் கிடந்து அகப்பட்டால் அதை ராஜாவிடம் தெரிவிக்கவும். எடுத்தவர்கள் சொல்லவும், அல்லது காவற்காரனும்.

விவ்யாவு ஸம்வத்ஸரம் ராஜ்ஞா ரக்ஷ்யு ॥ நள ॥

சொந்தக்காரனில்லாத அந்த வஸ்துவை ராஜா வாங்கிக் கொண்டு, படஹம் (தண்டோரா) மூலமாகப் பஹிரங்கப்படுத்தி விட்டு, ஒரு வர்ஷம் வரை அதைப் பாதுகாத்து வரவேண்டும்.

ஊஹ்யுயிமஞ்ஜாஃ யதாயூம் ராஜ்ஞஸ்ஸ்வாஃ ॥ நஅ ॥

ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேலும் சொந்தக்காரன் தெரியாவிட்டால், முதலில் அதைக் கண்டெடுத்தவனுக்கு நாலில் ஒருபாகம்கொடுத்து விட்டு பாக்கியை ராஜா அடையவும். ஒரு வர்ஷத்திற்குள் சொந்தக்காரன் வந்தால், அது தன்னுடையதென்பதை ஸாக்ஷி யுடன் நிரூபித்துத் திரும்பிப் பெறலாம். தன்னுடையதென்று பொய் சொன்னவனுக்குத் தண்டனை, என்று யாஜ்ஞவல்க்யர் கூறுகிறார்.

ஷாதீ நிக்ருயவம்வீஹாமவரிஹ்ருஹாயிமஷேஷ ॥ நக ॥

குடும்ப தனம், விலக்கு வாங்கிய வஸ்து, பிரிவினையால் கிடைத்த த்ரவ்யம், முன்னால் பாத்யத்துடன் அடைந்த தனம், தானாகக் கிடைத்த த்ரவ்யம் இவைகளில் அந்தந்தக் கார்ய ஸம்பந்த முள்ளவனே அந்தத் த்ரவ்யங்களுக்கு ஸ்வாமியாவான், பாத்யஸ்தனு வான். மேற்கண்டவை த்ரவ்ய பாத்ய காரணங்கள்.

ப்ராஹ்மணஸ்யாயிகம் ஔழ்த ॥ சம ॥

ப்ராம்ஹ்மணனுக்கு, தானத்தில் கிடைத்த த்ரவ்யமும் அவனுடைய பாத்யத்திற்கு மூலமாகும்: கீழ்ச்சொன்ன பாத்ய மூலம் தவிர இது அதிகப்படி.

க்ஷத்ரியஸ்ய விஜிதம் ॥ சக ॥

யுத்த ஜயத்தால் கிடைத்த த்ரவ்யத்தில் க்ஷத்ரியனுக்கு பாத்யமேற்படும். அது பாத்ய மூலம்.

நிவிஷ்டம் வைஶ்யஶூத்ரயோஃ ॥ சஉ ॥

வைஶ்யன், சூத்ரன் இவர்கள் க்ருஷி, சுச்ரூஷாதிகளால் ஸம்பாதித்த த்ரவ்யத்தில் அவர்களுக்குப் பாத்யம்.

நிக்ஷேபோ ராஜ்ஞஏ ॥ சங ॥

புதையல் கிடைத்தால் அது ராஜாவின் தனமாகும்.

ப்ராஹ்மணஸ்யாஹிரண்யவஸ்த்ர ॥ சச ॥

ஷட்கர்ம நிரதனான ப்ராம்ஹ்மணனுக்கு நிதி (புதையல்) கிடைத் தால் அது அந்த ப்ராம்ஹ்மணனுடையதே.

ஸ்வாவமேனாவ்யாவ்யாதா ஷஷ்டம் ஔபததெயுகே ॥ சஞ ॥

அப்ராம்ஹ்மணனும் நிதி கிடைத்ததை ரஹஸ்யமாக வைக்காமல் ராஜாவிடம் தெரிவிப்பானால் அவனுக்கு அதில் ஆறில் ஒருபங்கு அடைய பாத்ய முண்டு, என்று சிலர் நிர்ணயிக்கிறார்கள்.

ஔபஹ்ருதஸ்வஜிதம் யஜ்ஞார்தம் ப்ரயச்சேத் ॥ சஎ ॥

திருடர்களால் அபஹரிக்கப்பட்ட ஸ்வத்தை ஜயித்து மீட்டு ஸொந்தக்காரருக்குச் சேர்க்கவும்.

கொஶாத் ஹரந்தம் ॥ சஏ ॥

தேடிப் பார்த்தும் திருட்டுப்போன த்ரவ்யம் திரும்பிக்

கிடைக்காவிட்டால் ராஜாங்க பொக்கிஷத்திலிருந்து அந்தத் த்ரவ்யத்தை ஸொந்தக்காரனுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

ரூக்ஶ்ம் வாஜ்யஶ்வ்யவஹாரவ்யாவணாஸு ।। சஅ ।।

பதினாறு வயது பூர்த்தியாகாதவன் பாலன். அவனுக்குப் போஷகர்களில்லாவிட்டால் ராஜாவே அவனுடைய தனங்களை ரக்ஷித்துக் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பாலன் யௌவநம் அடையும் வரையில். கார்யங்களில் ஸம்பந்தப்பட யோக்யதையுள்ள வயது வ்யவஹாரம்.

வஶாவ்ருத்தவ்ருா ।। சகூ ।।

வேதாத்யயனம் முடிந்து குருகுலத்திலிருந்து திரும்பும் வரையிலாவது அவன் ஸ்வத்தை ராஜா பாதுகாக்க வேண்டும். பிறகு அவனிடம் சேர்க்கவும்.

வைஶ்யஸ்ய க்ருஷி வணிக் வாஶுவாஶ் குஸீதம் ।। ருo ।।

வைஶ்யனுக்கு ஸ்வகர்மாவைக் காட்டிலும் அதிகமாக க்ருஷி, வாணிஜ்யம், பசுபாலனம், பணம் கொடுத்து வாங்கல் முதலியவைகளும் உண்டு. அவைகளால் கிடைக்கும் தனத்தில் அவனுக்குத்தான் பாத்யம்.

ஶூத்ரஸ்ய ஸுஶ்ரூஷயைவ வர்ண வகுஜாதிः ।। ருக ।।

நான்காவது வர்ணத்தைச் சேர்ந்த சூத்ர ஜாதியானது ஏக ஜாதி, ஒரே ஜன்மமுள்ளது. த்விஜாதியாகாது. உபநயந மென்கிற இரண்டாவது ஜாதி கிடையாது, என்று கருத்து. மற்ற மூன்று வர்ணத்தாரும் த்விஜாதிகளாவர். சூத்ரனுக்கு உபநயனமில்லாவிடினும், கர்ப்பாதான, ஸீமந்த, ஜாதகர்ம, நாமகரண, அந்ந ப்ராஶந, சௌளாதி ஸம்ஸ்காரங்கள் மந்த்ரமில்லாமல் உண்டு. விவாஹ ஸம்ஸ்காரமுமுண்டு, என்று க்ருஹ்யகாரர்களின் அபிப்ராயம்.

தஸ்யாவி ஸத்யமக்ரோத ஶௌசமிதி ।। ருஉ ।।

அந்த சூத்ர ஜாதிக்கும், ஸத்யம் பேசுதல், கோபமின்மை, மனச்சுத்தி, த்ரவ்ய சுத்தி போன்றவை தர்மங்களாகும்.

சூஉஶாயைவ வாணிவாஹுக்ஷாஉநஶேவெகெ ।। ருக ।।

சூத்ர ஜாதிக்கு ஆசமன கர்மாவிற்குப் பதிலாக, கை கால்களை ப்ரக்ஷாளனம் செய்து கொள்வதே போதுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். மனு சூத்ரனுக்கு ஆசமனம் ஒப்புகிறார். நித்ய ஸ்நானமும் ஸத்சூத்ரனுக்கு உண்டு.

ஸ்ராத்தகர்ம ॥ ருச ॥

சூத்ரஜாதிக்கு அமாவாஸ்யாதி ச்ராத்தகர்மாவும் விதிக்கப் பட்டுள்ளது. மந்த்ரமின்றியோ, நமஸ்கார மந்த்ரத்துடனே ச்ராத்தம் செய்யவேண்டும், என்று ஸ்ம்ருதிகள்.

ஸ்வகுடும்பரக்ஷண ॥ ருருு ॥

குடும்பத்திலும் வெளியிலும் உள்ள போஷ்ய வர்க்கங்களைப் பரிக்கவேண்டியதும் அந்த ஜாதி தர்மமாகும். அதற்காக த்ரவ்யார்ஜனதிகள் செய்யலாம்.

ஸஹாயவ்ருத்தி: ॥ ருகூ ॥

தன் பார்யையிடமே நியதனாக இருக்கவேண்டியதும் தர்மம். ஸந்யாஸமும் கூடாதென்றபடி.

வரிவஸ்யா ஸொத்ருஷ்டி ॥ ருள ॥

மேல் வர்ணத்தாருக்கு வேண்டிய கார்யங்களையும் செய்து கொடுக்கவும். இதுவும் தர்மம். தொழில்கள் மூலம் சுச்ரூஷை.

தெஷ்வா வ்ருத்திம் விஷ்வெத ॥ ருஅ ॥

அந்த வர்ணத்தாரிடமிருந்து, அந்தத் தொழில்களிலிருந்து ஜீவனத்தை விரும்பவும்.

தது வஸ்வ்யம் வஸ்வ்யம் வரிஷ்யஸே ॥ ருகூ ॥

அந்தச் சுச்ரூஷையை முன்பு முன்புள்ள வர்ணத்திடம் செய்யவும். ப்ராம்ஹண க்ஷத்ரிய வைச்ய வரிசையில்.

ஜீர்ணாநி உவாநயுர்வாஸாம்ஸி வ்யூதீநி ॥ கூ० ॥

பாதரக்ஷை, குடை, வஸ்த்ரம், புல்பாய் முதலியவைகள் பழையனவானால் அவைகளை வேலைக்காரனிடம் கொடுக்கவும். ஏழைத்தனமிகுதியால் வேலை செய்து ஜீவிக்கிறவனுக்கே இந்தச் சலுகை. த்ரவ்ய சக்தியுள்ளவனுக்கு இந்த விதி தகாது.

உச்சிஷ்டாந்நம் ॥ கூக ॥

யஜமானன் வீட்டில் மிகுந்துள்ள அந்நாதிகளால் போஜனம் செய்வதும் ஏழை வேலைக்காரனுக்கு ஏற்றது.

ஸில்பைர்வ்ருத்திம் ॥ கூஉ ॥

சித்ரமெழுதுவது போன்ற பலவித சில்பங்களாலும் சூத்ர ஜாதி ஜீவிக்கலாம். சுச்ரூஷைக்குப் பதிலாக இந்த வ்ருத்தி.

யம் யாயோஜயெ ஹதுவ்யஷ்ஷ கூஷீணொ ஸவி ।। கூஈ ।।

சூத்ரஜாதீயன் எந்த யஜமானனிடம் வேலைக்கு அமர்ந்து ஆச்ரயித்திருந்தானோ அந்த யஜமானன், இந்த வேலைக்காரன் சரீர சக்தியற்று வேலைசெய்ய முடியாதபடி கூஷீணனாகிவிட்ட பிறகும் அவனை ரக்ஷிக்கவேண்டியவன். அந்த வஸ்த்ராதிகளால் போஷிக்க வேண்டும், முன் உபகாரநிமித்தமாக.

தெந ஹொ தூரஃ ।। கூச ।।

அதே மாதிரி யஜமானன் சரீர த்ரவ்ய சக்தியால் கூஷீணித்து விட்டாலும், இந்த வேலைக்காரன் அந்த யஜமானனை முன்போலவே சுச்ரூஷை செய்து உபசரிக்கவும். முன் உபகார நிமித்தமாக.

தஊயெ ஸவ்ய நிஷ்பவ்யாஈ ।। கூடு ।।

தனது முன் யஜமானனைக் குடும்பத்துடன் காப்பாற்ற வேண்டி, சூத்ரன் அதற்காக த்ரவ்ய ஸங்க்ரஹமும் செய்துகொள்ள லாம்.

கூந ஜ்ஞாதெ தவ்ய நிவ்ஹாரொ ஹ்யஃ ।। கூஈ ।।

சூத்ரனுக்கு விஹிதமான வைச்வதேவாதிகளில் "நமஃ" என்ற மந்த்ரத்தைக் கடைசியில் வைத்து அந்தந்த தேவதா பதங்களைக் கொண்டு கர்மாவைச் செய்யவும். அல்லது "தேவதாப்ய: பித்ருப் யஸ்ச" என்ற மந்த்ரத்திற்கு "நமஸ்கார மந்த்ரம்" என்று பெயர். இதைக்கொண்டு அவன் ச்ராத்தாதிகள் செய்யலாம்.

வாகயஜ்ஞை ஸ்வபம யஜெதெதெ ஏகெ ।। கூள ।।

பக்வாந்நங்களால் விதிக்கப்பட்டுள்ள பாக யக்ஞங்களாலும் சூத்ரன் தானே யஜிக்கலாமென்று சில தர்மக்ஞர் கருத்து. தூஷ்ணீமாகவோ, நமஸ்கார மந்த்ரத்தாலோ.

ஸவெ ஷொ தூரொ தூரம் வர்ணெயுஃ ।। கூஅ ।।

எல்லா வர்ணத்தினரும் தம் தமக்கு மேல் மேல் உள்ள வர்ணத்தைச் சுச்ரூஷையால் உபசரிக்க வேண்டும்.

ஸூயாநாயாயொ வ்ருத்திக்ஷெவெ கூடுணை ஸாத்ம்யம் ஸாத்ம்யே ।।

ஆர்யர்களான மூன்று வர்ணத்தினரும், சூத்ர ஜாதியும் தம் தமக்கு விதிக்கப்பட்ட தர்மங்களை மாற்றி அநுஷ்டித்தால் அப்போது அவர்கள் ஸமானவர்களே. உயர்வு தாழ்வு கிடையாது. ஆர்யன் நிக்ருஷ்ட கர்மாவைச் செய்தால் அவனைச் சூத்ரன் உபசரிக்க வேண்டியதில்லை.

சூத்ரன் ஸத் கர்ம நிஷ்டனாயிருந்தால் அவனை மற்ற ஸாமான்ய சூத்ரர்களுடன் ஸமமாக நினைக்காமல் அவனிடம் பஹுமானம் காட்டவும். அத்யாய ஸமாப்திக்காகக் கடைசி பதம் இரட்டிப்பு.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் இரண்டாவது அத்யாயம்.

ராஜா ஸர்வபூம்யதிபதி ப்ராஹ்மணவர்ஜம் ॥ க ॥

ராஜா தனது ராஜ்யத்திலுள்ள எல்லாவித ப்ரஜைகளுக்கும் நிக்ரஹ அநுக்ரஹாதிகளில் ஈச்வனாயிருப்பான். ஸ்வதந்த்ரனாயிருப்பான். ஆனால் ப்ராம்ஹணர்களைத் தவிர்த்து.

ஸாயம்காரீ ஸாயம்வாதீ ॥ உ ॥

சாஸ்த்ராவிருத்தமான ஆசாரங்களை அநுஷ்டிப்பவனும், வ்யவஹார காலத்தில் ந்யாயமாகப் பேசுகிறவனும் அரசன் இருக்க வேண்டும்.

த்ரயீராஜீக்ஷிகீநாம் வாக்விவிநீதஃ ॥ ங ॥

ருக், யஜுஸ், ஸாம மென்கிற மூன்று வேதங்களிலும், ராஜ நீதி சாஸ்த்ரத்திலும் பெரியோர்களிடமும் நல்ல சிக்ஷை (பயிற்சி) பெற்றவனாயிருக்கவேண்டும்.

ஸுவிஜ்ஞாதேந்த்ரியஃ குணவத்ஸஹாயோபாயஸம்பதஃ ॥ ச॥

மனஸ்சரீர சுத்தியுள்ளவனும், இந்த்ரியங்களை வசப்படுத்தியவனும், சாந்தி முதலிய குணமுள்ளவர்களுடன் கூடியவனும், ஸாம தானாதி உபாயங்களுடன் கூடியவனாயிருக்கவேண்டும்.

ஸர்வே ப்ரஜாஸு ஸ்யாத் ॥ ஞ ॥

சத்ரு, மித்ரன், பந்து ஆகிய ஸகல ப்ரஜைகளிடமும் ஸமமாக (பக்ஷபாதமின்றி) இருக்கவேண்டும். ந்யாயம் வழங்குவதிலும் ஸமமாயிருக்கவும்.

ஹிதோபாயம் குர்வீத ॥ ரு ॥

இந்த ப்ரஜைகளுக்கு எப்போதும் ஹிதத்தையே செய்யவும்.

தத்ரோபபூர்வீம் ஸ்வயம்ப்ரபாவாபீரவ்ருதாம் ப்ராஹ்மணைஃ ॥

அரசன் ஸிம்ஹாஸனம் முதலிய உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்காரவேண்டும். மற்ற ப்ரஜைகள் அவனுடைய ஆஸனத்திற்குத் தாழ்வானபடி உட்கார்ந்து மர்யாதை செய்யவும். இது ப்ராம்ஹணர்கள் தவிர.

தெzவ்ருநம ஶெந்ரஸு ॥ அ ॥

ப்ராம்ஹணர்களும் அரசனை ஆசீர்வாதாதிகளால் பஹுமானிக்கவேண்டும்.

வணஂாநாஸுரோம்ஶு நியதொzஸிஸுக்ஷஸு ॥ கூ ॥

அரசன் ப்ராம்ஹணேதிகளான வர்ணங்களையும், ப்ரம்ஹசர்யாதி ஆச்ரமங்களையும் சாஸ்த்ர முறைப்படி ரக்ஷிக்கவேண்டும். தேச தர்மாதி விரோதமில்லாமல்.

ஜுதஶ்ரெஂதாநு ஷுயுஶெஂ ஷ்டாஜபெஸு ॥ கo ॥

ப்ரஜைகள் ஸ்வதர்மத்திலிருந்து நழுவினால் அவர்களை நிர்பந்த மூலமாக ஸ்வதர்மத்தில் நிலைக்கச் செய்யவும்.

யஶெஷ்ய ஹ்யம்ஶஹாஸ்ஜவதி ॥ கக ॥

அரசன் ப்ரஜைகள் செய்யும் தர்மத்தில் பாகஸ்தனுயிருப்பதால், அவன் ப்ரஜைகளை ஸ்வதர்மத்தில் ஸ்தாபிக்க வேண்டியவன். ப்ரஜைகளின் அதர்மத்திலும் அரசனுக்குப் பங்கு உண்டு.

ஷ்டாஹுணம வவ்ரொஜீத விஜ்ஞாஜிநவாந்ரூவவய
ஸ்ரீஷஂவளும் நியவ்ருத்தம் தவஷ்டிநிழ ॥ கஉ ॥

அரசன் தனக்கு ப்ராம்ஹணனை புரோஹிதனாகக் கொள்ளவும். அந்த ப்ராம்ஹணன், வேத வித்தையுள்ளவனும், நற்குலத்தில் பிறந்தவனும், நல்ல வாக்மியாயும் (பேசும் திறமை), அழகு, நடுத்தர வயது, நல்ல சீலம், ந்யாயமான நடத்தை, வைராக்யம் இவை யுள்ளவனுயு மிருக்கவேண்டும். ராஜாவின் வைதிக ஹிதங்களை முன்னணியில் கவனிப்பவன் புரோஹிதன்.

தஸுவ்ரஷ்டிதஂ கூஜுாணி கூவீதத ॥ சங ॥

அரசன், ச்ரௌத, ஸ்மார்த்த பௌராணிகாதி கர்மங்களை அந்தப் புரோஹிதனின் உபதேசப்படி செய்யவும்.

வ்ரவ்ரவ்ரஷ்டிதம ஹி கூத்ரஷ்ரீர்ஜுதெ ந வ்ரயுத
உதி வ விஜ்ஞாயதெ ॥ கச ॥

ப்ரம்ஹ என்கிற ப்ராம்ஹண ஜாதியால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்ட க்ஷத்ரமே ஸம்ருத்தியை அடைகிறது, க்லேசத்தை அடைவதில்லை, என்பது அநுபவத்தில் அறியப்படுகிறது.

யாநி வ கெஷொதாதவிஹகாஂ வ்ரவ்ரஷ்டிஂ தாந்ரஷ்டிபெத ॥

தைவ சிந்தகர்கள், ஜ்யௌதிஷிகர்கள், உத்பாத சிந்தகர்கள், சகுனமறிந்தவர்கள் இவர்கள் அவ்வப்போது சொல்லும் க்ரஹ சகுன பலன்களையும், பரிஹாரங்களையும் கேட்டு ஆதரித்து ஆசரிக்கவும்.

தஷ்யீ நக்ஷத்ரே ஹைகே யோகக்ஷேம வ்ருத்திஜாநதே ॥ கசு॥

அரசனுடையவும், ராஜ்யத்தினுடையவும் யோக க்ஷேமங்கள் அந்த ஜ்யோதிஷ, சகுன அதீனங்களாகவே இருக்கின்றன வென்று சில ஆசார்யர்கள் ப்ரதிக்ஞை செய்கிறார்கள், நிச்சயிக்கிறார்கள். அடையப் படாததை அடைவது யோகம், கிடைத்ததை ரக்ஷிப்பது க்ஷேமம்.

ராஜ்ஞி வாசயேத் புண்யாஹ புண்யர்ஷிபிர்ஜுஹுயாத் மங்கள்யாநி
ப்ரயோகாநி விவிதைர்ஷணஸம்வநநாஹியாத்ராவிஷ்டயஸ்ய
யுக்தாநி ச ராஜாமூல கர்யாணி ॥ கள ॥

அரசன் செய்ய வேண்டிய சாந்தி கார்யங்கள், புண்யாஹ கார்யங்கள், யாத்ரா காலத்தில் செய்ய வேண்டிய மங்கள கார்யங்கள், ஆயுர் வ்ருத்திக்காகச் செய்யப் படுகிறவை, க்ருஹ ப்ரவேசாதி கால மங்கள யுக்தங்கள், வேறு அப்யுதய கார்யங்கள் இவைகளையும், சத்ரு நிரஸநத்திற்காகச் செய்யப்படும் வித்வேஷணம், ஸம்வனனம், அபிசாரம், சத்ருவின் ஐச்வர்ய நாசகாரியானவை இவைகளையும் சாலாக்நி என்ற லௌகிகாக்னியில் செய்யவும். ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாக்நிகளில் கூடாது.

யயோக்தமந்யத் க்ருத்விக்ஜோ நயாநி ॥ கஅ ॥

மற்ற ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதி கர்மங்களை ருத்விக்குகள் யதா சாஸ்த்ரம் அரசனுக்காகச் செய்யவேண்டும்.

தஸ்ய வ்ருத்தஹாரோ வேதோ யஜ்ஞாஸ்த்ராணி சாஸ்த்ர
நிர்வர்தநாநி வ்ருத்தாணி ॥ ககூ ॥

ராஜ்ய பரண மூலம் ப்ரஜாபாலனம் செய்யும் அரசனுக்கு வேதம், தர்மசாஸ்த்ரங்கள், வேதாங்கங்கள், உபவேதங்கள், புராணங்கள் இவைகள் மூல ப்ரமாணங்கள். தேச தர்ம, லௌகிக வ்யவஸ்தாதிகளை ஸ்தாபனம் செய்ய ஆதாரமானவை.

தேஷாம் ஜாதிகுலயஜ்ஞாஸ்த்ராயோக்தாநி வ்ருத்தாநி ॥ உ0 ॥

அந்தந்தத் தேச தர்மங்கள், ஜாதிகளுக்கான தனி தர்மங்கள்,

குல தர்மங்கள் இவைகளும் ப்ரமாணங்களே. அப்படியே ஆசரிக்கத்தக்கவை. ஆனால் ச்ருதிகளுக்கு விருத்தமாகாமலிருந்தால் தான் ப்ரமாணம். ச்ருதிவிருத்தங்களான தேச, ஜாதி, குல, ப்ரத்யேக தர்மங்கள் அப்ரமாணங்களே. இங்கே தர்மமென்பது அந்தந்த ஸமூஹங்களின் ஸங்கேத ஆசாரங்களாகும்.

கூஷ்டுக வணிக் வஸ்-வாஸக-வஹீஷுகாரவஃ ஷ்வை ஷ்வை வஸ்ருஃ ॥

க்ருஷிஜீவிகள், வ்யாபாரிகள், கோபாலகர்கள், வட்டி வ்யாபாரம் செய்பவர்கள், தச்சன், வண்ணன் முதலியவர்களுக்கு அவரவர்களுடைய வகுப்பினர் கூறும் வ்யவஸ்தைகளே தேச, ஜாதி, குல தர்மங்களாகும்.

தேஷ்வா யயாயிகாரயோரந்ய வ்யவஹார்த்ய யதிவ்யவஸ்யா ॥

மேற்கண்ட கர்ஷகாதி ஜாதிகளுள் ஆசாரவிஷயமான ஸந்தேஹ விவாதாதிகள் ஏற்பட்டால் அவர்களுள் வ்யவஸ்தாபகனை அங்கீகரிக்கப்பட்டவனை விசாரித்து, விஷயங்களை அறிந்து, தர்ம வ்யவஸ்தையைச் செய்யவேண்டியது.

ந்யாயாயிமஷே தகேஷாஜ்ஞ-வாயஃ ॥ உங ॥

அந்த விவாதத்தில் ந்யாயம் வெளிப்படவில்லையானால் அதை அறிவதற்குத் தர்க்கம், அல்லது ஊஹத்தை, உபாயமாகக்கொள்ளவும். இங்கிதம், ஆகாரம், சேஷ்டை இவைகள் உபாயம்.

தேநாஜ்ஞ-ஹ்ய யயாஜ்ஞாநம் ஜதியெஷு ॥ உச ॥

அதனால் ஊஹித்து நிச்சயித்து எந்தப் பக்ஷத்தில் ந்யாயமிருப்பதாக ஏற்படுகிறதோ, அதைத் தீர்மானிக்கவேண்டும்.

விவ்ருதிவத்ஸ தைவிஜ்ஞ்யைஷ் வ்யவஹார்த்ய நிஷ்டாம் ஜதியெஷு ॥ உரு ॥

மேற்கண்ட ஊஹத்திலும் ஸந்தேஹமேற்பட்டு நிர்ணயம் ஏற்படாவிட்டால், மூன்று வேத நிஷ்டர்களான பெரியோர்களே மத்யஸ்தர்களாக அழைத்து, விஷயத்தைச் சொல்லித் தீர்மானத்தைப் பெறவும்.

தயா ஹ்யஸ்ய நிஃஸ்ரேயஸம் ஹவதி ॥ உசு ॥

அப்படிச் செய்தால் தான் இவனுக்கு இஹ, பரகேஷமம் ஏற்படும்.

வ்ருஹ க்ஷேத்ரண ஸம்வ்ருதம் ஜவவித்ரூஜந்ஷ்ராந்
யாஸ்ய தீதி விஜ்ஞாயதெ ॥ உள ॥

மேற்கண்டபடி ப்ரஜா க்ஷேம கார்யங்களில் ப்ராம்ஹணன், க்ஷத்ரியனுடன் சேர்ந்து தர்மரக்ஷணம் செய்வதால், தேவ, பித்ரு மநுஷ்யர்களை அவ்விருசக்தியும் சேர்ந்து தரிக்கிறதென்று வேதங்களில் அறியப்படுகிறது.

ஏஷ்வா ஜீநாஹித்யாஹ்ஃ தெநாஜ்ஞாந்ந ஜீயெச ॥ உஅ ॥

ஸன்மார்க்கத்திலிருக்கும்படி ப்ரஜைகளை நியமிப்பதுதான் தண்டமெனப்படும். அந்தத் தண்டத்தால் சாஸ்த்ர நியமத்தை அநுஸரியாதவர்களை நிர்ப்பந்தித்து அநுஸரிக்கச் செய்யவும்.

வண்ணாஸ்ரமாஃ ஸ்வஸ்வயஜ்ஞாஃ ஸ்வ்ரூ கரூபஜீவநா
ஸ்வய தத ஸ்ரஷ்டெண விஸிஷ்டெ ஜாதிகுலவாயஃ
ஸ்ரூதவ்ரூ தத்விதவஸ்வயெவொ ஜந்ரூ பூதிவஜ்ரூதெ ॥ உக

ப்ராம்ஹணாதி வர்ணங்களும், ப்ரம்ஹசர்யாதி ஆச்ரமங்களும் தங்கள் தங்கள் தர்மநிஷ்டர்களாயிருந்தால், பிறகு பரலோகத்தில் கர்மபலன்களை அநுபவித்து விட்டு, அதில் பாக்கியுள்ள கர்ம பலனால் உத்க்ருஷ்ட தேசம், ஜாதி, குலம், ரூபம், ஆயுஸ், வித்யை, ஸதாசாரம், தனம், ஸுகம், மேதை இவைகளையுடையவராய் மறுபடி ஜந்மத்தை அடைகின்றார்கள்.

விஷ்வஜ்ஞா விவரீதா நஸ்ரூஜி ॥ ஈ ॥

அப்படித் தங்களுடைய வர்ணச்ரம நியமங்களை அநுஸரியாதவர்கள் விபரீதர்கள், அவர்கள் நசிப்பார்கள்.

தாநாவாயெ-ூவஜெஸ்ரொ ஜ்ஞஸ்ரு வாயதெ ॥ ஈக ॥

அப்படி வர்ணச்ரம தர்மங்களை மீறியிருப்பவர்களை, ஆசார்யோபதேசமும், ராஜ தண்டனையும் நல்வழிப் படுத்தி ரக்ஷிக்கின்றது. அவ்விரண்டும் செய்யப்பட வேண்டுமென்று கருத்து.

தஸ்மாத்ரூ ராஜாவாய-ூவநிஜ்ரூவநிஜ்ரூள ॥ ஈஉ ॥

ஆகையால், ஆசார்யன் தனது உபதேசத்தாலும், ராஜா தனது தண்ட ப்ரயோகத்தாலும் வர்ணச்ரமங்களை ஸ்வதர்மத்தில் ஸ்தாபிக்கச் செய்கிறவர்களாயிருப்பதால் அவர்களை எவனும் நிந்திக்கக் கூடாது. வாழ்த்த வேண்டும்.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் மூன்றுவது அத்யாயம்.

ஸ்வஸ்ரோ த்விஜாதீநஹிஸாயாமாஹதயோ வாக்3தண்ட-
ரூஷ்யாஹ்ரு ஜ்ஜ்ஞம் ஸோவ்யோ பவத்யாத்மந꞉ ॥ க ॥

சூத்ரன் த்விஜாதிகளை வாக்கினால் அவமதித்தாலும், தடி முதலியவைகளால் அடித்தாலும் எந்த அவயவத்தால் குற்றம் செய்தானோ அந்த அவயவத்தில் சேதனம் செய்யத்தக்கவன். இது தண்டனை.

சூயஸ்தூல்லிமதிநே மிஜ்ஞோஸ்ஸ꞉ வ்ருஹரணம் ய ॥ உ ॥

ஆர்ய ஸ்த்ரீகளிடம் சூத்ரன் ப்ரவேசித்தால் அந்தக் குற்றத்திற்காக, லிங்கச்சேதமும், ஸ்வத்துப் பறிமுதலும் தண்டனை.

மொவ்தா வெசு வயொ2யிகு꞉ ॥ ங ॥

சூத்ரன் தனது வசத்தில் ரக்ஷணார்த்தம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட ஆர்ய ஸ்த்ரீயினிடம் ப்ரவேசித்தால் மேற்கண்ட தண்டனையுடன் வதமும் அதிகப்படி.

சுய ஹாவஸ்ய வெஜி-வாஸ்ரூவ்ண தஸ்ரவ-ஜ்ஜ-ஹ்ரூம் ப்ரொ
தூவ்ய தீவ-ஹ்ரூண ஜி-ஹ்ரூஹாஸ்ரூணே ஜிஹ்ரூவெஹ்ரூ யாஸ்ரூணே
ஸரீஸ்ரூஹெஜு꞉ ॥ ச ॥

சூத்ர தர்மம் வேறு. அதற்கு விருத்தமாக வேண்டுமென்றே புத்திபூர்வகமாக அவன் வேதத்தைக் கேட்டால், காதில் அரக்கு த்ரவத்தை விடவும். வேதத்தைச் சொன்னால் ஜிஹ்வாச் சேதனமும், வேதத்தை அறிந்து தரித்தால் சரீர பேதனமும், தண்டனையாகும். மேற்கண்ட விதி, சாஸ்த்ரநியமத்தை மீறிய குற்றத்திற்காக. ஆகையால் புத்திபூர்வகமின்றி வேதச்ரவணாதிகளில் தோஷமில்லை. மேற்கண்ட தண்டனையுமில்லை.

சூஸநஸயநவாகயிஷ்-ஸவெவ்ஹ-ஜ்ஜ்ஞ்ஸ்ரூ꞉ ॥ ஞ ॥

கீழ்ப்பட்டவன் (சூத்ரன்) மேற்பட்டவனுடன் ஆஸனம், படுக்கை, பேச்சு, வழி இவைகளில் ஸமத்வம் அடைய விரும்பினால் அவன் தண்டிக்கத்தக்கவன்.

ஸதம் க்ஷத்ரியொ வ்ராஹ்மணாகோ2ரெ ॥ சு ॥

க்ஷத்ரியன் ப்ராம்ஹணனை க்ரூரமாக நிந்தித்தால் அவனுக்கு

நூறு கார்ஷாபணம் தண்டனை. (அந்தக் காலத்தில் தாம்ர நாணயம் நூறு கொண்டது ஒரு கார்ஷாபணம் என்று ஸ்மிருதி ஸங்கேதம்).

கூத்ரஸ்ய வைஶ்யஸ்ய ॥ ஏ ॥

வைஶ்யன் ப்ராம்ஹணநிந்தை செய்தால் அரைப் பங்கு அதிகமான நூறு கார்ஷாபணம் தண்டிக்கத்தக்கவன் (நூற்றைம்பது கார்ஷாபணம்).

ப்ராஹ்மணஸ்ய க்ஷத்ரியே வதஸ்தாஸ்ரு ॥ அ ॥

க்ஷத்ரியனிடம் ப்ராம்ஹணன் நிந்தாதிகள் செய்தால் ப்ராம்ஹணனுக்கு ஐம்பது கார்ஷாபணம் தண்டனை.

தத்ரஸ்ய வைஶ்ய ॥ க ॥

வைஶ்யநிந்தை செய்த ப்ராம்ஹணனுக்கு அதில் பாதி தண்டனை. (இருபத்தைந்து)

ந ஶூத்ரே கிஞ்சித் ॥ கo ॥

ப்ராம்ஹணன் சூத்ரநிந்தை செய்தால் அதில் தண்டனையில்லை. க்ஷத்ரியவைஶ்யர்கள் சூத்ரநிந்தை செய்தால் தண்டனையுண்டு. முறையே இருபத்துநான்கு, முப்பத்தாறு கார்ஷாபணமென்று உஶனஸ் சொல்லுகிறார்.

ப்ராஹ்மணராஜந்யவத் க்ஷத்ரியவைஶ்ய ॥ கக ॥

க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்கள் பரஸ்பரம் நிந்தை செய்தால், ப்ராம்ஹணனுக்கும், க்ஷத்ரியனுக்கும் விதித்தபடி தண்டனை முறையுண்டு.

க்ஷுத்ராவாஹ்யம் க்ஷயகிஞ்சிஷம் ஶூத்ரஸ்ய ॥ கஉ ॥

சூத்ரன் திருட்டுக் குற்றத்தால் அபஹரித்த த்ரவ்யத்தை எட்டு மடங்கு அதிகமாகச் சேர்த்து, திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். ஸ்வத்துக்காரனுக்கு ஒரு பங்கு. பாக்கி ஏழும் அரசனுடையது.

இதரேஷாம் த்ரிகுணம் வ்ருத்திவர்ஜம் ॥ கங ॥

மற்ற வர்ணத்தினர், திருட்டு மூலமாக அபஹரித்த த்ரவ்யத்தை இரண்டு பங்கு சேர்த்துக் கொடுக்கவேண்டும். வைச்யன் பதினாறு மடங்கும், க்ஷத்ரியன் முப்பத்திரண்டு மடங்கும், ப்ராம்ஹணன் அறுபத்துநான்கு மடங்கும் கொடுக்கவேண்டும்.

விஜ்ஞாதிகுரோ ஹ்ரஸ்வீயஸ்யே ॥ கச ॥

சட்ட திட்டங்களை அறிந்தவன், அல்லது படித்தவன், அதிக்ரமம் செய்தால் அதில் தண்டனை அதிகம் உண்டு. சட்டத்தை அதிக்ரமிப்பதால் ஏற்படும் குற்றத்தை அறிந்தும் குற்றம் செய்வது அதிக தண்டனைக்கு ஹேதுவாகும்.

மலஹரிதயாந்யாகாஷாதெ வஸ்த்ரபஷ்ண ஏவ ॥ கடு ॥

பழங்கள், பயிரிலுள்ள தான்யங்கள், காய், கிழங்குகள் இவைகளைத் திருட்டுவழியால் எடுத்தால் ஐந்து க்ருஷ்ணலம் என்ற ஸ்வல்ப தண்டனை. குன்றுமணி இடை க்ருஷ்ணலம் என்பது. ஐந்து குன்றுமணி எடை வெள்ளி அபராதம். ஒரு உளுந்து எடை என்றும் சிலர்.

வஸ்த்ரவீஹிதெ ஷாதிஜொஷஃ ॥ கக ॥

ஸஸ்யாதிகள், பயிர் முதலியவை ம்ருகங்களால் வீணுக்கப் பட்டால் அந்த ம்ருகங்களின் ஸ்வந்தக்காரர் குற்றவாளியாவார்.

வாலஸம்பந்தெ தந்து தஷ்டெ ॥ கள ॥

அந்த ம்ருகமானது ஒரு மேய்ப்பவன் வசம் ஒப்புவிக்கப் பட்டிருந்தால், அந்த ம்ருகம் செய்த சேதமானது பாலகனைச் சேர்ந்த குற்றமாகும். பசுபாலகனைச் சேர்ந்தது குற்றமும் தண்டனையும்.

வயிக்ஷெத்ரஸ்நாவ்ருதெ வாலக்ஷெத்ரிகயொஃ ॥ கஅ ॥

வேலி முதலிய மறைவு அல்லது பாதுகாப்பு இல்லாமல் வழிநடப்புள்ள இடத்திலுள்ள வயலில் ம்ருகங்கள் சேதம் செய்தால், வேலி கட்டாத குற்றத்திற்காக க்ஷேத்ர யஜமானனும், பல பாலகன் கவனக் குறைவாக இருந்ததால் அவனும் இருவரும் தோஷமுள்ளவர்கள்.

வத்ஸ ரோஷா மவி ॥ கக ॥

பசுமாடுகளால் பயிர் முதலியவை அழிக்கப்பட்டால் அதற்காக ஐந்து உளுந்து எடையுள்ள பணம் தண்டனையாகும்.

ஷண்ட்ஷு வரெ ॥ உ0 ॥

ஒட்டகம், கழுதை இவைகளால் சேதமேற்பட்டால் ஆறு பணம் தண்டனை.

கூஷ்ஹிஷ்வ்ராஷ்ட்ரே ॥ உக ॥

குதிரை, எருமை மாடு இவைகளால் சேதமேற்பட்டால் பத்துப் பணம் தண்டனை.

கூஜாவிஷ்ட ஆள ஆள ॥ உஉ ॥

வெள்ளாடு, செம்மறியாடு முதலியதில் இரண்டு பணம் அபராதம்.

ஸவத்விநாஸே ஸர்வே ॥ உங ॥

பயிர் மறுபடி முளைக்கக்கூடாதபடி எல்லாம் சேதமாகியிருந்தால், அப்போது அதில் விளையக்கூடிய பலனை மதிப்பாக வைத்து அவ்வளவு நஷ்டமும் க்ஷேத்ர ஸ்வாமிக்குக் கொடுக்கவேண்டும். (இது ஸதம்).

ஸிஷ்டாசரணே வ்ருதிஷ்டலெவாயாம் ச நித்யம் லெக
விஜ்ஞாஷ்டஸ்ய ச லஹாரணே ॥ உச ॥

சாஸ்த்ர விஹித நித்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருந்தாலும், சாஸ்த்ர நிஷித்த கர்மங்களைச் செய்தாலும், அதற்குத் தண்டனையாக அவனுடைய ஸ்வத்தைப் பறிமுதல் செய்யவும். ஆனால் சாப்பிடுவதற்கும் உடுக்கத் துணிக்கும் வேண்டியவளவு வைத்து விட்டு அதிகப்படியான ஸ்வத்தை அபஹரிக்கவும்.

மொட்டுயெ ச்ரணம் வனயாநு வீரு அநஷ்டீநாம் ச
வ்ருஷ்ணி ஸவஷ்டீத லயாநி யாவரிவ்ருதாநி ॥உடு॥

பசுமாடு, ச்ரௌதஸ்மார்த்தாக்னிகள் இவைகளுக்காகப் பிறருடைய ஸ்வத்தான புல், காஷ்டம், செடிகொடிகளின் புஷ்பங்கள் இவைகளை மற்றொருவன் தன்னுடையதுபோல் பாவித்து எடுத்துக்கொள்ளலாம். பிறர் ஸ்வத்து என்கிற குற்றமில்லை. அதுபோல் வேலியால் மறைக்கப்படாத மரத்தின் பழத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளலாம். வேலி கட்டியிருந்தால் எடுக்கக்கூடாது.

கூஹீஷ்வ்ருத்திஜுஷ்டாயா விஸ்ருதிः வக்ஷுஸாவஷிகீ ஸாவத்ஸி ॥ உசு ॥

தன் அபிவ்ருத்திக்காகப் பணத்தைக் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்வது குஸீதம். அது ஒரு மாஸத்திற்கு இருபது பணத்திற்கு ஐந்து மாஷம் வ்ருத்தியாக வட்டியாகக் கொடுத்தால் அந்த ஜீவனம் தர்ம்யமாகலாம்.

ஸாதிவாஂவத்ஸரீகெ ।। உஎ ।।

கீழ்ச்சொன்ன வட்டி அல்லது வ்ருத்தியை ஒரு வர்ஷத்திற்குள் பெறவேண்டும். ஒரு வர்ஷத்திற்கு மேல் சேர்த்துவைத்து மொத்தமாக வாங்குவது, தர்மமாகாது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

விஸ்வாஸெ நைக்ஷேபே வாபொஹ்ய ।। உஅ ।।

ஆனால் கொடுக்கப்பட்ட பணமானது வட்டியினால் இரண்டு பங்காகும் வரையில் வட்டி வாங்கலாம். இரண்டு பங்காக ஆகிவிட்ட பிறகு வட்டி வாங்கக்கூடாதென்பது கௌதம மதம்.

ஹ்ருதாயிநஃ வஜ்ரதெ ।। உக ।।

பாத்ரங்கள், நகைகள் பிறரிடம் பாதுகாப்புக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தால் அதில் வட்டி கிடையாது. வாங்கிக்கொண்டவன் அவைகளை அனுபவித்ததே அவனுக்கு ப்ரதி உபகாரமாகும். வட்டி கிடையாது.

ஸ்வதாரவ்ரு-ஜ்ய ச ।। ஈ০ ।।

கடன் வாங்கியவன் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க இஷ்டப்பட்டவனாயிருந்தும் ராஜநிர்ப்பந்தம், வ்யாதி முதலான காரணமாகத் தடைப் பட்டிருந்தாலும் அங்கு வட்டி கிடையாது. அல்லது பணம் கொடுக்க ஸித்தமாயிருந்தும் வட்டி ஆசையால் முதலாளி வாங்கிக்கொள்ள சால்ஜாபு செய்தால் அந்த விஷயத்திலும் வட்டி கிடையாது. மத்யஸ்தனிடம் அந்தப் பணம் ஒப்புவிக்கப்பட வேண்டும்.

உக்தகாலவ்ருத்திஃ ।। ஈச ।।

வட்டியையும் அஸலில் சேர்த்து அதற்கும் வட்டி வாங்குவது சக்ரவ்ருத்தி யெனப்படும். இன்ன காலத்திற்கு இவ்வளவு வட்டி யென்று பேசிக்கொள்வது காலவ்ருத்தி எனப்படும். இவ்விரண்டு முறையும் ஆபத்காலத்திற்கு ஏற்பட்டவை. எப்போதும் அநுஸரிக்கப்படக்கூடியவையல்ல.

காரிதா காயிகா ஸிவாயிஹொமாஸு ।। ஈஉ ।।

மேலும், வ்ருத்தி அல்லது வட்டி நான்கு வகையுள்ளது. வாங்குகிறவன் தனது ஸௌகர்யத்தைக் கருதி வட்டியைக் குறைத்தோ, அதிகமாகவோ பேசிப் பெறுவது 'காரிதா'. சரீர உழைப்பினால் வட்டியை ஈடு செய்வது 'காயிகா'. ப்ரதி தினம்

வட்டியைப் பெறுவது 'சிகா'. அடமானம் வைத்த க்ஷேத்ர ஸ்வாதிபலனை அநுபவித்து வட்டியை ஈடுசெய்துகொள்வது (ஆ) அதிபோகம்.

கூஷீம் வஸ்வஜ மொஃ க்ஷேத்ர ஸஹ வாஹ்யஷ்டா நாதிவஹ்யமுண்டி ॥ ஈக ॥

பசுவிடம் உண்டாகும் பால், தயிர் முதலியவை, கம்பளாதி ரோம த்ரவ்யங்கள், நில அநுபவம், காலை முதலிய கால்நடைகள் இவைகளின் அடமானத்தில் ஐந்து பங்கு வட்டியே தர்மமாகும். ஐந்து பங்கு வளரும் வரை.

சுஜ்யாவளமுண்யநம் ஹரவஷ்டஹ்ஸ்தம் வதொஃ ஸஸ்ரியள மொத்தஃ ॥ ஈச ॥

பத்து வர்ஷம் வரையில் ஒருவனுடைய தனத்தை, ஸ்வத்தை, மற்றொருவன் நிரந்தரமாக அநுபவித்து வந்தால் அது அநுபவிப்பவனுடைய ஸ்வத்தாகிவிடும். ஸ்வத்துக்காரனின் கண் எதிரில் அவனுக்கும் தெரிந்து அநுபவிக்கவேண்டும். இந்த விதி ஸ்வாதீன சித்தமற்றவனின் ஸ்வத்து விஷயத்தில் வராது. அதுபோல் அந்த ஸ்வத்தின் பேரில் வ்யவஹாரம், நீதிஸ்தலத்தில் விவாதம் நடந்து வந்தாலும் இந்த அநுபவ ஸ்வத்வவிதி வராது.

ந ஶ்ரோத்ரியவ்ரவ்ரஜிதராஜவ்ரஷ்டொஃ ॥ ஈடு ॥

வேதாத்யாயியான ச்ரோத்ரியன், ஸன்யாஸீ, ராஜ புருஷனென்கிற ராஜாங்க உத்யோகஸ்தன், இவர்கள் பத்து வர்ஷம் வரையில் பிறர் ஸ்வத்தை அநுபவித்தாலும் அந்த ஸ்வத்து அவர்களுக்கு ஸ்வந்தமாகிவிடாது. ஸ்ரோத்ரியன், ஸன்யாஸீ இவர்களிடம் தர்ம பயத்தாலும், ராஜ புருஷனிடம் லௌகிக பயத்தாலும் ஸ்வந்தக்காரன் பத்து வர்ஷம் வரையிலும் அந்த ஸ்வத்தை அவர்களிடமிருந்து கேட்டு வாங்காமலிருக்க ந்யாயமுண்டு.

வஸ்வஹிம்ஸ்ரீணாஃ நதிஹொஃ ॥ ஈக ॥

கோ முதலிய பசுக்கள் (ம்ருகங்கள்), க்ஷேத்ரம், தோட்டம் முதலிய பூமி, வேலைக்காரியான ஸ்த்ரீகள் ஆகியவைகளுக்குப் பத்து வர்ஷ அநுபோகம் வேண்டியதில்லை. ஸ்வல்பகால அநுபவத்தாலேயே அவை அநுபவிப்பவனின் ஸ்வத்தாகின்றன. ஸ்வத்துக்காரன் நீண்டகால அநுபவம் வரையில் பொறுத்திருக்கமாட்டானல்லவா.

ரிக்தஹாஜஃ ஜீணம் வ்ருகிகாயஃ ॥ ஈள ॥

ஒருவனுடைய ஸ்வத்தை அடைகிறவன் அவனுடைய ருணங்களையும் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியவன். அவன் பட்ட கடனைக் கொடுக்க வேண்டியவன். புத்ர பௌத்ராதிகள் பித்ரு ஸ்வத்தில்லாவிட்டாலும் அவன் பட்ட கடனைக் கொடுக்க வேண்டியவர்கள்.

வ்யாதிஹாவ்ய வணிக் ஸாம்க்ரஹ்ய ஹ்ய ஹ்ருதஜ்ஞாஃ வாத்ரா ஸாஹ்யாஹவெயாஃ ॥ ஈஅ ॥

தகப்பன் செய்துகொடுத்த ஜாமீன், வ்யாபார ஒப்பந்தம், விவாஹ சுல்கம், மத்யம், சூதாட்ட நஷ்டம், ராஜாங்க அபராதம் இவைகள் பிள்ளைகளைக் கட்டுப்படுத்தாதவை.

நிக்ஷேபாயியாவிதாவக்ரீதாzzயயொ நஷ்டாஃ ஸவ்யாநநிஷ்டாநு வாத்ரஷாவராயைந ॥ ஈக ॥

ஒருவனிடம் வைத்திருந்த நிக்ஷேபம்(நிதி), அதாவது நம்பிக்கையால் தன் தனத்தைப் பிறனிடம் வைத்திருப்பது. பெட்டி அல்லது பாக்ரத்திற்குள் இருப்பதைத் தெரிவிக்காமலே பிறரிடம் கொடுத்து வைக்கப்பட்டது, அந்வாதி. பிறருடைய வஸ்த்ராபரணாதிகளைத் தாம் தரிப்பதற்காக வாங்கிக்கொள்வது (தாற்காலிகமாக) யாசிதம். விலைக்கு வாங்கிய வஸ்துவுக்கு க்ரயம் செலுத்தாதது அவக்ரீதம். கோப்யமாக கொடுக்கப்பட்டது ஆதி. மேற்கண்ட நிலைமையுள்ள தனம் முதலிய பண்டங்கள், சோரன் அக்நி முதலிய விபத்துக் காரணமாக நஷ்டமாகிவிட்டால் அது குற்றமாகாது. வாங்கியவன் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டியதில்லை. ராஜதண்டனை கிடையாது. ஆனால் மனிதனுடைய, அதாவது பெற்றவனுடைய, புத்திபூர்வமான உபேக்ஷா முதலிய தவறுகளால் அந்த த்ரவ்யம் நஷ்டமாகியிருந்தால் இந்த விதி வராது.

ஷ்ணாநஃ வ்ருகீணாகுஸெயொ ஃ ரவஸீ ராஜாநியாஸ கூஃஹா zzஉக்ஷாணஃ ॥ ஸ0 ॥

ஸ்வர்ணஸ்தேயம் செய்தவன், தலைமயிரை விரித்துக்கொண்டு, உலக்கையைத் தோளில் தாங்கிக்கொண்டு, ராஜாவிடம் வலுவில் போய்த் தனது தோஷத்தைச் சொல்லிக்கொள்ளவேண்டும்.

வத்ஹதொ வயதொக்ஷாஹ்யாழ் ॥ ஸக ॥

அரசன் அவனை வதம் (அடி) செய்யலாம். அல்லது வெச்சரித்து

விடுதலை செய்யலாம். இந்தத் தண்டனைக்குப் பிறகு திருடன் சுத்த னாகிறான். அந்த மூலைத்தால் அடிக்கவேண்டும்.

கூஷ்ணு வாநவஸீ ராஜா ॥ சஉ ॥

அந்தத் திருடனைப் பக்ஷபாதாதிகளால் அடிக்காமல் அரசன் விட்டுவிட்டால் தோஷமுள்ளவனுவான். அந்தச் சோர தோஷமேற் படும்.

ந ஸாரீரோ வ்யாவருணஃ ॥ சஙு ॥

ப்ராம்ஹணனுயிருந்தால் அந்தச் சோரனுக்குச் சரீர தண்டனை கிடையாது. க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபஸ்ஸுகளான ப்ராயஶ் சித்தங்களால் தண்டனை.

கூஶ்ருவியொமவிவ்யாவநவிவாஸநாஙூகுரணாநி ॥ சச ॥

தண்டனைகளில், மறுபடி அதே குற்றம் செய்யமுடியாமல் செய்வது, க்ராம நகராதிகளில் ஜனங்களறிய ப்ரஸித்தப்படுத்து வது, தேச ப்ரசம்சம் செய்வது, குற்றத்திற்கு ஏற்றதான அடை யாளத்தைச் சரீரத்தில் செய்வது இவைகள் அவச்யமானவை.

கூவ்யூத்தள வ்யாயஶ்சித்தீ வஃ ॥ சஙு ॥

இந்தமாதிரி, ராஜ்யத்தில் ஏற்படும் ஸ்வர்ணஸ்தேயாதி குற்றங் களைத் தண்டிக்காமல் ராஜா உபேக்ஷையாயிருந்தால் அந்த ராஜா சாஸ்த்ரவிஹிதப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனுவான்.

வொரவஶ்ச வஸிவொ ஽திவ-ஏவ ॥ சஙூ ॥

மந்த்ரியாயிருப்பவன் புத்திபூர்வகமாகச் சோரர்களுக்கு உதவியாயிருந்தால் அவனும் சோரனைப்போல் தண்டிக்கத் தக்கவன்.

வ்ருதிஜ்ருஹீதாஃவ்யஶ்ச வ்யாஸம்ப-ஏதெ ॥ சஎ ॥

திருட்டு முதலிய அதர்ம வழியான பொருளை ஒருவன் வாங்கினுல் அவனும் சோரனைப் போல் தண்டிக்கப்பட வேண் டியவன்.

வ-ஏஷஷ-ஆத்மவராயா-வைஷவிஜ்ஞாநாச் ச தண்ஜநியொகஃ ॥

தண்டனையை நிர்ணயிக்கும்போது குற்றவாளியின் சரீரசக்தி, குற்றத்தின் சிறிய பெரிய தன்மை, அடிக்கடி குற்றம் செய்தல் ஆகிய விஷயங்களை அறிந்து தண்டனை விதிக்கவும்.

சுந-ஆஹ்ரம் வா வெஶவி ஸ்ரீவாயவயநாச் வெஶவி ஸ்ரீவாய வயநாச் ॥ சஙூ ॥

வேதமறிந்துள்ள நான்கு அல்லது மூன்று பேர்கள் சேர்ந்த ஒரு பரிஷத்தானது எதை அநுமதிக்கிறதோ அதை நீதியாகக் கொள்ள வேண்டும். அதன்படி தண்டனை முதலியவைகளை நிர்ணயிக்கவும். விடுதலையும் அப்படியே.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் மூன்றுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் நான்காவது அத்யாயம்.

விவாதிவதத்ள ஸாக்ஷிநிர்தா ஸதஃவவஹா ॥ க ॥

வ்யவஹாரத்தின் வாத ப்ரதிவாதங்களில் ஸந்தேஹம் ஏற்பட்டால் ஸாக்ஷிகளை விசாரித்து உண்மையை நிர்ணயிக்கவும்.

ஸஹவஹ்யாஸ்தநிர்தாஃ ஸகுலஃஸ்ய வ்ருத்தயிகாஸ்தாஜ்ஞாஃ
ஸ்த்ரீ தாநஹிதாவாஸ்தாந்ருதாஸ்தஸ்மிந் ॥ உ ॥

ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதி ஸ்வதர்ம நிரதர்களும், நிந்திக்கப்படாதவர்களும், அரசனால் கம்பத்தக்கவர்களும், ஒருதரப்பில் ப்ரீதியற்றவர்களும், த்வேஷமற்றவர்களுமான பலர் ஸாக்ஷிகளாக வரிக்கத் தக்கவர்கள்.

கூவி ஸஸ்தாஃ ॥ ங ॥

மேற்கண்ட குணமுள்ள சூத்ரர்களும் ஸாக்ஷிகளாகத் தக்கவர்கள்.

ப்ராஹ்மணஸ்ய சேத்ப்ராஹ்மணவசநாஜ்நவிஜ்ஞாயேரந் நிவர்தேரந் ॥

அப்ராம்ஹ்மணனுடைய வார்த்தையை மட்டும் கம்பி ப்ராம்ஹ்மணனை ஸாக்ஷியாக வரும்படி நிர்ப்பந்திக்கக் கூடாது. ஆனால் பத்ரங்களில் அந்தப்ராம்ஹ்மணன் எழுத்து மூலமாக ஸாக்ஷியாயிருந்தால் இந்த நியமமில்லை அவன் ஸாக்ஷியாக வாவேண்டியவனே.

நாஸஹாயைதா ஸ்த்ரீஷூத்ராஃ ப்ரஷ்டவ்யாஃ ॥ ரு ॥

ஸாக்ஷிகள் தனியாகவோ, ராஜாவினால், கேட்கப்படாமலோ, தாங்களாகச் சொல்லக்கூடாது. சேர்ந்தும், கேட்டபிறகும் பதில் சொல்லவேண்டும்.

சுவயமேவ வாதயாவயமேவ ச ஹ்ரோஷிணஸ்ய ॥ கூ ॥

ஸாக்ஷிகள் தெரிந்ததைச் சொல்ல மறுத்தாலும், விபரீதமாகச் சொன்னாலும் குற்றவாளிகளாவார்கள்.

ஷுஷ்ரூஷவஸ்தெ விவயஜுயெ நரகஃ ॥ எ ॥

ஸாக்ஷிகள் ஸத்யமாகச் சொன்னால் ஸ்வர்க்கம் ஏற்படும். விபரீதமாகச் சொன்னால் நரகம் கிட்டும்.

கநிவைஜெரவ்வி வசநவ்யூ ॥ அ ॥

எழுத்து மூலமாகவோ வேறு விதமாகவோ, ஸாக்ஷ்யம் சொல்லக் கட்டுப்பட்டவர்கள் தவிர அம்மாதிரி நிர்ப்பந்தமில்லாதவர்களும், ஸாதாரணமாக ஸாக்ஷ்யம் சொல்லலாம்.

நவீயாகூஜெத நிவாஸஃ ॥ கூ ॥

ஹிம்ஸாதி பீடைகள் விஷயமாக ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுகிறவனுக்கு எழுத்து மூலமான ஸம்பந்தம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. எழுத்து மூலம் ஸாக்ஷ்யம் போட்டு அவன் கட்டுப்பட்டிருக்கிறானென்று கவனிக்கவேண்டியதில்லை. அர்த்த ஸம்பந்தாதிகளும் தூஷணமாகாது.

வூஜெதாஜெத வ ॥ சஂ ॥

அவதானக் குறைவால் சொல்லிய விஷயத்திலும் ஸாக்ஷிக்குத் தோஷம் கற்பிக்கக் கூடாது.

வாக்ஷிவஹூராஜகுதபூஷு ஜொஷோ யஃ தஜ்ஜவீயாயாழ் ॥

தர்மம், லோகவ்யவஹாரம் இவைகளுக்குப் பீடை உபத்ரவம் ஏற்படும்படி நடந்தால், ஸாக்ஷீ, நீதிபதிகள், ராஜா, வ்யவஹார கர்த்தா ஆகிய எல்லோருக்கும தோஷமுண்டு.

ஸவெயெஜெநெகெ ஷத்யுஃ ॥ சஉ ॥

எந்த வ்யவஹாரத்தில் ஸாக்ஷிகளிடம் நம்பிக்கை வைக்க முடியவில்லையோ அதில் ஸாக்ஷியை, சபதம் செய்யச் சொல்லி ஸத்யத்தை அறியவும். தேவ கோ ப்ராம்ஹண ஆசார்யாதிகள் மீது ஆணை சபதம்.

தஜ்ஜ ராஜ ஜ்ராவ்ண ஸம்ஸதி வ்யாஜ்ஜ்ராவ்ணாதாழ் ॥ சஙூ ॥

அந்த ஆணையிடல் என்ற சபதமானது, தைவங்கள் முன்னிலையிலோ ராஜ ஸபையிலோ, ப்ராம்ஹண ஸபையிலோ, செய்யப்படவேண்டும். இது ப்ராம்ஹணேதரர்களான மூன்று வர்ணத்தினருக்கு. ப்ராம்ஹணர்களுக்குச் சபதம் விதிக்கக்கூடாது.

கூ॒ஶ்ரவஸ்யுதெ ஸாக்ஷீ உஸ ஹஸ்தி ॥ கச ॥

அற்ப ப்ராணிகளாகிய ஆடு முதலியவை விஷயமான வ்யவஹாரத்தில் ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னல் அந்தப் பசுக்கள் பத்தைக் கொன்ற தோஷத்தை அடைவான்.

ஸொऽஸ்வ॒ரூ॒ஷஸ்தி॒ஷு॒ உஸ॒ஸ்ரைணாத்ரூராஸு ॥ கஞ ॥

பசு மாடு, குதிரை, புருஷன், பூமி இவைகள் விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னல் பத்துப்பங்கு அதிகமான வததோஷத்தை அடைவான்.

ஸவ॒ம் வா ஸ்தி॒ஶ ॥ கசு ॥

க்ராமம், தேசம் முதலிய பூமி விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னல் எல்லாமனிதர்களையும் கொன்ற தோஷமென்று மற்றொரு பக்ஷம்.

ஹரணே ரூரகூ॑ ॥ கள ॥

பூமியை அபஹரித்தால் நரகம் ஏற்படும்.

ஸ்தி॒வஉவ்ஸ்॒ ॥ சஅ ॥

நிணறு, குளம், வேறு விதஜலம் இவைகள்விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னல் பூமிவிஷயத்தில் சொல்லிய தோஷம் உண்டு.

மை஥ு॒நஸம்பொஹெ உ ॥ கக ॥

மைதுன ஸம்பந்தமான வ்யவஹாரங்களிலும் "இவன் பரதாரகமனம் செய்கிறன்" இத்யாதி தோஷங்களை ஸாக்ஷீ பொய்யாகச் சொன்னலும் பூமி விஷயம் போல் தோஷம்.

வஸ்॒வ்ரஜ்ய॒ஸவி॒ஷோ॑ உ ॥

தேன், நெய் முதலியவைகள் விஷயமாகப் பொய் சொன்னல் ஸாக்ஷிக்கு, கீழே பசுக்கள் விஷயமாகச் சொன்ன தோஷம் ஏற்படும்.

மொவ॒ஷ்ஷ்ஹிரண்யாந்ய்॒ஸ்॒ ॥ உக ॥

வஸ்த்ரம், ஹிரண்யம், தான்யம், வேதம் இவைகள் விஷயமாக ஸாக்ஷீ பொய் சொன்னல் பசுவுக்குச் சொல்லிய தோஷம் வரும்.

யாநஷ்ஷ்வஸ் ॥ உஉ ॥

வண்டி, பல்லக்குப் போன்ற வாஹனங்கள் விஷயமான பொய் சொன்னல் ஸாக்ஷீ அச்வத்திற்குச் சொல்லிய தோஷம் பெறுவான்.

ஸ்யூர்வவதெ யாவெ்யா ஒணூஸ்ஸு வாக்ஷீ ॥ உக ॥

மித்யை சொல்லிய ஸாக்ஷியானவன் எல்லா ஜனங்களாலும் "பொய்யன்" என்று கர்ஹிக்கத்தக்கவன். ராஜாவாலும் தண்டிக்கத் தக்கவன்.

நாந்ருதவதெ ஹொஷொ ஜீவந்ம் வெத்தூயீநழி ॥ உச ॥

ஒரு ஸாத்விகனை கைதியின் உயிர் காப்பாற்றப்படுமானல் அந்தப் பொய் அதீநமாக அவன் பிழைக்கநேருமானல், அவ்விஷயத் தில் பொய் சொல்வது தோஷமாகாது.

ந த வாவீயஹொ ஜீவநழி ॥ உரு ॥

பாபியாய், சௌர்ய ஹிம்ஸாதி குற்றம் செய்தவன் விஷயத்தில் மேற்கண்ட விதி செல்லாது. பொய் சொல்லக்கூடாது.

ராஜா வ்யவஹாரிகொ ப்ராவழனொ வா ஸாஸ்த்ரவிச் । உகூ ॥

நீதி ஸ்தலத்தில், ராஜாவே ப்ராட்விவாகனாக (நீதிபதியாக) இருக்கவேண்டும். அவனில்லாத ஸமயத்தில் சாஸ்த்ர வித்தான ப்ராம்ஹணன் ப்ராட்விவாகனாயிருக்கலாம். வாதப்ரதிவாதங்களைப் பிரித்து நன்குகேட்டு ஆலோசித்து முடிவு செய்கிறவன் ப்ராட் விவாகன்.

ப்ராவ்விவாகஸ்ஸ்யாஸனெகூ । உள ॥

உயர்ந்த ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்திருக்கும் ப்ராட்விவாகனிடம் கார்யார்த்தியானவன் நேரில் வந்து தெரிவிக்கவேண்டும். ராஜா தானாகவே, வழியில் கூப்பிடக்கூடாது.

ஸம்வத்ஸரம் ப்ரதீக்ஷேதாவ்ருதிஸ்யாழி ॥ உஅ ॥

வாதி, ப்ரதிவாதி, ஸாக்ஷிகளுள் யாருக்காவது வ்யவஹார விஷயத்தில் ஞாபகப்பிசகோ, தெளிவில்லாமையோ இருந்தால் அந்த வ்யவஹாரத்தை விசாரிக்க ஒரு வர்ஷம் வரையில் அவகாசம் கொடுத்து எதிர்பார்க்கலாம்

யெஷாந்து ஸாக்ஷிப்ரத்யக்ஷமுபந்யஸ்யதெ தே ஸீக்ர்யம் ॥ உகூ ॥

பசு மாடு, காளை மாடு, ஸ்த்ரீகள், விவாஹம் இவை ஸம்பந்த மான விவாதங்களில் சீக்ரமே விசாரணம் செய்யவேண்டும். தாமஸிக்கக்கூடாது.

க்ருத்யிகெ ச ॥ கூ० ॥

அவஸரம், வீணுதல், விநாசம், சௌர்யம் முதலிய விஷய அவஸர கார்யங்களில் சீக்ரமே விசாரணை நடத்தவும். தாமதிக்க லாகாது.

ஸவ்யபேக்ஷோ ஹ்யர்தீ வ்யவிவாகே ஸத்யவசநம் வதேத்யவசநே ॥ ஈக ॥

ப்ராட்விவாகன் அதாவது நீதிபதி கேட்கும் எல்லாவற்றிலும் ஸத்யம் பேசுவது ஸகல தர்மங்களிலும் உத்தம தர்மம்.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஸாவஸாஸௌவம் ஔபாஸநஹோமிக ஸபிண்டாநாம் ஸவிண்டாநாம் ॥ க ॥

மரண நிமித்தமான ஆசௌசமானது ஸபிண்டர்களுக்கு, அதாவது ஏழு தலைமுறை வரையிலுள்ளவர்களுக்கு, பத்துத்தினங்கள் உண்டு. ஆனல், யாக மத்யத்திலுள்ள ருத்விக்கு, யாகம் செய்துகொண்டிருக்கும் தீக்ஷிதன், வேதாத்யயனம் செய்துகொண்டிருக்கும் ப்ரம்ஹசாரி ஆகியவர்கள் தவிர. அவர்களுக்கு அந்தக் கர்மா முடியும் வரையில் ஆசௌசம் இல்லை. பிறகு உண்டு.

ஆசௌசம் என்பது அஸ்ப்ருச்யதை, கர்மாநர்ஹதை இரண்டும் கொண்ட அசுத்தியாகும்.

ஸநகாஔபாஸநம் க்ஷத்ரியஸ்ய ॥ உ ॥

க்ஷத்ரிய ஜாதிக்குப் பதிநைந்து நாள் ஆசௌசம்.

ஆஔபாஸநம் வைச்யஸ்ய ஸஔபாஸநஸ்ய ॥ ஈ ॥

வைச்யனுக்குப் பன்னிரண்டு நாள் ஆசௌசம். அரைமாஸம் (15-நாள்) என்று சிலர்.

மாஸம் ஸ்ரோத்ரியஸ்ய ச ॥

ஸ்ரோத்ரியர்களுக்கு ஒரு மாஸம் சாவாசௌசம் உண்டு.

தஸ்யைஷோ(அ)நுவ்யாக்யாதோ ரஸ்மிஷு ஸம்ஜ்ஞாநு ॥ ரு ॥

முன் ஆசௌசமிருக்கும்போது மத்தியில் அதே மாதிரியான வேறு ஆசௌசம் வந்தால், முன் ஆசௌச காலத்தாலேயே சுத்தி

ஏற்படும். ஜனனம், மரணம் இரண்டிலும் ஸமமாகவோ, சிறிய தாகவோ மற்றொன்று வந்தால் முதல் ஆசௌசத்தாலேயே இரண்டாவதும் போய்விடும்.

ராத்ர்யுபஷே ஆஹ்யாதி ॥ கூ ॥

முதலில் வந்த ஆசௌசமானது ஒரு ராத்ரி மட்டும் பாக்கியிருக்கும்போது வேறொரு ஆசௌசம் வந்தால், முதல் ஆசௌசம் போன பிறகு இரண்டு தினம் அதிகமாக ஆசௌசம் கொள்ள வேண்டும். பிறகு சுத்தி.

வ்ருத்தே திவ்ருத்திர்ஃ ॥ எ ॥

தசாஹம் தாண்டிய பிறகு மறுநாள் காலையில் வேறு ஒரு ஆசௌசம் வந்தால் அன்று முதல் மூன்று நாள் தீட்டுக் காத்துப் பிறகு சுத்தி.

ஸோத்வாஹரணஹுதாநாமநுக்ஷி ॥ அ ॥

கோ நிமித்தமாகவோ, ப்ராம்ஹண நிமித்தமாகவோ கொல்லப்பட்ட ஸபிண்டர்களுக்குச் சவம் கண்ணில் படும் வரையில் தான் ஆசௌசம். தசராத்ரமில்லை. ஸத்ய:சுத்தி என்றபடி. தர்மார்த்தமான மரணமாகையால்.

ராஜக்ருத்யாஸு ॥ கூ ॥

ராஜாவின் கோபம் காரணமாகக் கொல்லப்பட்டவர்களுக்கும் தசராத்ரமில்லை. முன்போல் ஸத்ய:சுத்தி.

யுத்தே ॥ கஂ ॥

தர்மிகமான யுத்தத்தில் கொல்லப்பட்டவனுக்கும் தசராத்ரமில்லை. ஸத்ய: சுத்தி.

வ்யாதாநாமுக ஸ்ருஷ்டாநி விஷோதகோத்வந்த வ்ருத்த ஹுதாதி ॥ சக ॥

மஹாப்ரஸ்தானம், நீண்ட உபவாஸம், சஸ்த்ரம், அக்நி, விஷம், ஜலம், தூக்கு, உயர்ந்த ஸ்தலத்திலிருந்து விழுவது ஆகிய காரணங்களால் புத்தி பூர்வகமாக (இஷ்டப்பட்டு) மரணமடைகிறவர்கள் விஷயத்திலும் தசராத்ர ஆசௌசமில்லை. ஸத்ய:சுத்தியே.

வித்ருநிவ்ருத்திஸ்வதஸ்தே வதுஸ்தே வா ॥ கஉ ॥

கூடஸ்தனிலிருந்து ஏழாவது தலைமுறையில் ஸபிண்டத்வம்

நிவ்ருத்தியாகிவிடுகிறது. ஐந்தாவது தலைமுறையில் என்று சிலர். அது புத்ரிகாபுத்ரன் விஷயம்.

ஜநநேऽவ்யவஹி ॥ கஙு ॥

கீழ்ச் சொல்லிய ஆசௌச ஸம்ஸர்க்காதி விஷயங்கள் யாவும் ஜநநாசௌசத்திலும் உண்டு.

ஸாதாவிதரஸ்ய தந்நாதுரவ்ருத்தி: ॥ கச ॥

ப்ரஸவ ஆசௌசமானது மாதா பிதாக்கள், அல்லது மாதா இவர்களுக்கு மட்டுமென்று ஒரு பக்ஷம். தாயாதர்களுக்கு இல்லையென்பது ஸபர்ச ஸம்பந்தமான ஆசௌச விஷயம். கர்மாதி காரமில்லையென்கிற ஆசௌசம் ஜ்ஞாதிகளுக்கும் உண்டு.

முஷ்டிஸ்தஸ்ய ராத்ரய: ஸ்யுரஸந்தே முஷ்டிஸ்த: ॥ கஞ ॥

கர்ப்பமானது விச்சின்னமானால் அந்தக் கர்ப்பமாஸம் எவ்வளவோ அவ்வளவுநாள் தீட்டு உண்டு. மூன்றுவது மாத மானால் மூன்று நாள். நான்காவதானால் நான்கு நாள் இத்யாதி.

த்ரயஹம் வா ॥ கசு ॥

அல்லது இரண்டாவது மாதமாயிருந்தாலும் மூன்று நாள் தீட்டு. ஆனால், நான்காவதில் நான்கு நாள்தான்.

ஸ்ரோத்ரிய ஸ்யாக்ருதோ ஹவிர்பாக்ஷிணீ: ॥ சள ॥

பத்துத் தினங்களுக்கு மேல் அதிக்ராந்த தசராத்ர ஆசௌசத்தைக் கேள்விப்பட்டால் பக்ஷிணீ (ஒன்றரை நாள்) ஆசௌசம் கொள்ளவும். இரு பகல் ஒரு ராத்ரி, அல்லது இரு ராத்ரி ஒரு பகல் பக்ஷிணீ. இந்தப் பக்ஷிணீ விதியானது மூன்று மாதத்திற்குப் பிறகு கேட்ட தீட்டு விஷயம். மூன்று மாதத்திற்குள் கேட்டால் மூன்று நாள் என்று நிர்ணயம்.

சுஸவிஷ்ணு ஸநிஷம்வத்ஸ ஸஹாத்யாயிநி ச ॥ கஅ ॥

ஸபிண்டத்வம் நீங்கிய பின் மூன்று நாள் தாயாதிகள், மாதா மஹாதிகளான ரக்த ஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்கள், சேர்ந்து ஒரு உபாத்யாயனிடம் அத்யயனம் செய்தவன், இத்யாதிகள் விஷயத்திலும் பக்ஷிணீ ஆசௌசம் கொள்ளவேண்டும். ஸமானோதகர்களுக்குப் பக்ஷிணீ விதிப்பது அதிக்ராந்தாதி வேறு விஷயம்.

ஸப்தஹ்ருதயாரிணி வநகாஹ்ய ॥ கஙு ॥

ஸ்ரோத்ரியஸ்ய மரண விஷயத்தில் ஒரு நாள் ஆசௌசம்.

ஸ்ரோத்ரியே ஏகாஹமனூசானே ॥ உ0 ॥

வேதாத்யாயியான ச்ரோத்ரியன், தன் க்ருஹத்தில் வஸித்துப் பரிசயம் பெற்றவன், இவர் இறந்தால் அதில் ஒரு நாள் தீட்டு.

அதர்மாத்மந்யஜீவனே ஸ்ரோத்ரியாசௌசவதஹ ॥

தர்மார்த்தமில்லாமல், ஜீவனார்த்தமாகக் கூலி பேசிக்கொண்டு ப்ரேத நிர்ஹரணம் செய்கிறவனுக்குப் பத்து நாள் தீட்டு உண்டு.

உக்தம் வைஶ்யஶூத்ரயோஃ ॥ உஉ ॥

மேற்சொன்னபடி சூத்ர வைஶ்ய ப்ரேதங்களை நிர்ஹரணம் செய்கிறவனுக்கு வைச்ய-சூத்ரர்களுக்குச் சொன்னபடி பன்னிரண்டு நாள், பதினைந்து நாள் ஆசௌசம் உண்டு.

க்ஷத்ரிவத் ॥ உந ॥

அல்லது ருதுக்களுக்கு ஸமமான நாள் ஆசௌசம். ஆறு ருதுக்களாகையால், ஆறு நாள் என்று கருத்து. ஐந்து ருது என்ற பக்ஷமும் உண்டு.

வ்ரதவத்யோஷ ॥ உச ॥

ப்ராம்ஹண-க்ஷத்ரிய விஷயத்திலும் நிர்ஹரணம் செய்தவனுக்கு முன் சொன்ன தசராத்ர அசுத்திக்குப் பதிலாக ருது ஸங்க்யைப்படி (ஆறு நாள்) அசுத்தி கொள்ளலாம்.

த்ரிராத்ரம் வா ॥ உரு ॥

கீழ்ச் சொல்லிய எல்லா விதிகளுக்கும் பதிலாக மூன்று நாள் அசுத்தி கொண்டாலே போதும், ப்ரேத நிர்ஹரண விஷயத்தில். தர்மார்த்தமாகச் செய்தால் புனஃ ஸ்நானாதி ப்ராயச்சித்தம் பட்டில், தீட்டு இல்லை.

ஆசார்யஸ்ய புத்ரபத்னீயாஜகஸ்ய ஶிஷ்யஸ்ய சைவம் ॥ உக ॥

ஆசார்யன், அவனுடைய புத்ரன், ஆசார்ய பத்னீ, யாஜ்யன், சிஷ்யன் இவர்களுடைய மரணத்திலும் மூன்று நாள் தீட்டு.

ஸவர்ணஸ்ய ஸவர்ணாம் வ்ரதவத்யாம் வர்ணஸ்ய வ்ரதவத்யாம் ஸவர்ணாயாஸ்ச தத்ர ஸ்நாத்வாத்ரிராத்ரமஶௌசவான் ॥ உள ॥

தாழ்ந்த வர்ணத்தியவன் உயர்ந்த வர்ண சவத்தை ஸ்பர்சித்து நிர்ஹரணம் செய்தாலும், உயர்ந்த வர்ணத்தியவன் தாழ்ந்த வர்ண

சவ விஷயத்தில் அப்படிச் செய்தாலும் சவ ஜாதிக்கு விதிக்கப் பட்ட ஆசௌசம் உண்டு.

வதித உணாஊ ஸ்ரீதிகொஉகூரா ஸவஷ்ரவஷி தசுஷ்ரு ஷூ்வஷ்ரஸுநெ ஸவெயொஉகொவஷ்ரஸுநாசு ஸ்ரு ஜ்யுசு ॥ உஅ ॥

பதிதன், சண்டாளன், ப்ரஸவித்த ஸ்ரீதிகை, ரஜஸ்வலை, சவ ஸ்பர்சீ, அவனைத் தொட்டவன் ஆகியவர்களை ஸ்பர்சித்தால் ஸசேல ஸ்நாநம் செய்து சுத்தியடையவேண்டும்.

ஸவாந்ரஜிநெ ய ॥ உகூ ॥

சவத்துடன் கூடப் போனாலும் ஸசேல ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தி. க்ருத (நெய்) ப்ராசனமும், அக்நி ஸ்பர்சமும் உண்டு.

ஸ்ரு நஷ்ரு ॥ நூ ० ॥

ச்வாவை (நாயை)த் தொட்டாலும் ஸசேலமாக ஸ்நானம் செய்தால் சுத்தி.

யஉ்வஹநூ்ஷிதெதூகெ ॥ நூக ॥

ஸ்வாவை ஸ்பர்சித்த விஷயத்தில், ஸசேல ஸ்நானத்திற்குப் பதிலாக எந்த அங்கத்தில் நாயின் ஸ்பர்சம் ஏற்பட்டு அசுத்த மாகியதோ அந்த அங்கத்தை மட்டும் ப்ரக்ஷாளனம் செய்தால் போதுமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

உஉகூஹாநம் ஸவிணைஃ கூதஉ்ஸ்ரஷ்ரு ॥ நூஉ ॥

சௌளாந்தமான ஸம்ஸ்காரம் பெற்ற பாலகனின் மரணத் தில் ஸபிண்டர்கள் உதகதானம் செய்யவேண்டும்.

தசு ஷ்ரீணாம ய ॥ நூந ॥

அந்த உதகதானமானது ஸ்த்ரீகள் (கந்யகை) விஷயத்திலும் செய்யவேண்டும்.

வனகெ வ்ரூதாநாழி ॥ நூச ॥

விவாஹமாகிய ஸ்த்ரீகள் விஷயத்தில்தான் உதகதானம் உண் டென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

சுயஸ்ரு்யாஸநிநொ வ்ரூஹுயாரிணஷ்ஷுவெ ॥ நூரு ॥

தசராத்ர, த்ரிராத்ராதி ஆசௌசமுள்ளவர்கள், ஆசௌசம் நீங்கும்வரையில் பூமியிலேயே படுக்கவேண்டும். உட்காரவேண்டும்.

படுக்கை, ஆஸனம் கூடாது. ப்ரம்ஹசர்ய நியமத்துடனுமிருக்க வேண்டும். ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கம் கூடாது.

ந ஶாஜ்யீரந் ॥ ஈசு ॥

சரீரத்தில் அழுக்குத் தேய்த்து ஸ்நானம் செய்யக்கூடாது.

ந ஶாம்ஸம் ஹக்ஷயேயு: ஸாவூஹாநாஸு ॥ ஈள ॥

ஸபிண்டீகரண சிராத்தம் ஆகும் வரையில் மாம்ஸம் சாப்பிடக் கூடாது.

வ்யஹ்ந்யதீயஸ்வத்ஸவஹிஷ்ணவ உகுக்ர்யா ॥ ஈஅ ॥

ஸபிண்டர்கள் செய்யவேண்டிய உதகதானமானது (தர்ப் பணம்) ஒன்று, மூன்று, ஏழு, ஒன்பதாவது தினங்களில் கணக்குப் பண்ணிச் செய்யவேண்டும்.

வாஸஸாம ச த்ர்யஹ்நீ ॥ ஈஈ ॥

ஆசௌச காலத்தில், தர்ப்பண காலத்தில் உடுத்தியிருந்த வஸ்த்ரங்களை த்யஜித்து விடவேண்டும்.

சுஷ்ரூஷ்ஷ்ரூநாழி ॥ சஂ ॥

கடைசி வர்ணத்தவர்கள் (சூத்ரர்) கடைசி தினத்தில் வஸ்த்ரங் களை த்யஜிக்கவேண்டும்.

ஊஜ்ஜாஹி ஶாதாவித்ர்ஹ்ரூழி ॥ சஈ ॥

குழந்தை பல் முளைத்த பிறகு இறந்தால் அதற்கு மாதா பிதாக்கள் உதகதானம் செய்யவும். மாதாவுக்கு உதகதான விதி தேசாந்தர விஷயம்.

வாயுஷ்ஷ்ரோத்ரியத்வ்ரஜிதாஸவிஜ்ஞாநாம ஸத்ரஸ்ஸத்ர ॥ சஉ ॥

சௌளமாகாத பாலன், தேசாந்தரஸ்தன், ஸன்யாஸீ, அஸபிண்டன் (ஸமாநோதகன்) இவர்களுடைய மரணத்தில் ஸ்நா னத்தால் ஸத்ய: சுத்தி ஸ்ரோதிகளுக்கு.

ராஜ்ஞாம ச காய்ஹ்விரோயாஸு ॥ சஈ ॥

ராஜாக்களுக்கு ப்ரஜா ரக்ஷணாதிகார்யவிரோதம் ஏற்படு மாகையால் பூர்ணசௌசம் வேண்டியதில்லை. ஸத்ய:சௌசமே அநுஷ்டிக்கலாம்.

வ்ராஹ்மணஸ்ய ச க்ஷாத்ரியநிவ்ருத்யர்ஹ்ம் க்ஷாத்ரியநிவ்ரு த்யர்ஹ்ழி ॥ சஉ ॥

வேதாத்யயனாதி தர்மங்களில் உள்ள ப்ராம்ஹணனுக்கும் ஸத்ய:ஸௌசம் போதும். வேதாத்யயன கர்மபூர்த்தி காரணமாக அவன் நீண்டகால ஆசௌசம் அனுஷ்டிக்கவேண்டியதில்லை. இந்த விதி கலியில் நிஷித்தம்.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஆறுவது அத்யாயம்.

கயா ஸ்ராத்தே ॥ க ॥

இனி நித்ய நைமித்திகாதி ச்ராத்த கர்மம் சொல்லப்படுகிறது. ச்ரத்தையை மூலமாகக் கொண்ட கர்மம் ச்ராத்தம்.

சோவாஹ்யாபாம் வித்ர்யம்ஹ்ரா ஹ்ரயாசு ॥ உ ॥

ச்ராத்தம் செய்யவேண்டிய காலங்களில் அமாவாஸ்யையும் ஒன்று. அதில் பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாதிகளை உத்தேசித்து ச்ராத்தம் கொடுக்கவும்.

வஹ்நீவ்ரஹ்ர்தாஷ்ரு வா zவரவக்ஷஹ்ய ॥ ங ॥

அபரபக்ஷமென்கிற க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் பஞ்சமீ முதலிய திதிகளிலும் ச்ராத்தம் செய்யவும்.

யயாஹ்ரஜம் ஸவஹ்ரஹ்ரிலு வா ॥ ச ॥

க்ருஷ்ணபக்ஷம் முழுவதும் ப்ரதி தினம் ச்ராத்தம் செய்யலாம். ச்ரத்தை சக்திக்கு ஏற்றபடி.

ஹ்ரவுஹ்ரொவ்ரவாஹ்ரணஸஹ்ரியாதெ வாzகாயநிபஃ ॥ ஞ ॥

தில மாஷாதி த்ரவ்யங்கள், கயா க்ஷேத்ராதி தேசங்கள், வேதவித்தாயும், பங்க்திபாவனனுமான ஸத்ப்ராம்ஹணன் ஆகியவர்களின் சேர்க்கை நேர்ந்தால் அதுவே ச்ராத்தம் செய்ய நல்ல காலமாகும். முன் சொல்லிய காலங்களைவிட.

ஸக்தி தஃ ப்ரகஷெஷ்கு ம்ரணஸம்க்ஷாரவியோரஸஹ்ய ॥ ஸ ॥

ச்ராத்தத்தில் அந்நத்திற்கு குணங்களையும் (வ்யஞ்ஜனாதிகள்), மிளகு ஜீரகாதி ஸுகந்த ஸம்ஸ்கார வியையும் சக்திக்கேற்றபடி உயர்ந்த ரீதியிலேயே செய்யவேண்டும்.

நவாவ்ரராநு ஹொஜபெஹ்யாஜஃ ॥ எ ॥

ஒன்பது ப்ராம்ஹணர்களுக்குக் குறையாமல் ச்ராத்தத்தில் வரித்து போஜனம் செய்துவைக்கவும். இரட்டைப்படை ஸங்க்யையாக வரிக்கக்கூடாது. பிதாவுக்காக மூன்று பேர். பிதாமஹனுக்கு மூன்று. ப்ரபிதாமஹனுக்கு மூன்று. இவ்விதம் ஒன்பது.

யயோதாஹ்ருவா ॥ அ ॥

லௌகர்யத்தையனுஸரித்துக் குறைவாகவும் வரிக்கலாம். மூன்று பேர்களுக்குக் குறையாமல்.

ஸ்ரோத்ரியாநு வாஸ்ரோவவடஸ்ரீஷஸ்வஸ்ரோநு ॥ கூ ॥

ப்ராம்ஹணர்கள் வேதாத்யயனம் செய்த ச்ரோத்ரியர்களாக ச்ராத்தத்தில் இருக்க அர்ஹதையுள்ளவர்கள். நல்ல வாக்மிகளாயும், சாஸ்த்ர மர்யாதைப்படி பேசத் தெரிந்தவர்களாயும், குரூபமில்லாதவர்களாயும், பொம்ப பாலகர்களாயில்லாமல் சிறிது யௌவநமுள்ளவர்களாயும், அந்த:கரணஸுத்தியாகிற சீலமுள்ளவர்களாயும் அவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

யஸ்வஹ்யோ ஹாநம் வ்ருயஜிஷ்டம் ॥ கo ॥

பால, வ்ருத்தர்களைக் காட்டிலும் யுவாதிகளான ப்ராம்ஹணர்களுக்கு ச்ராத்த தானம் செய்வது முதல் பக்ஷம். ச்ரேஷ்டம்.

வநகே வித்யுவஸு ॥ கக ॥

பித்ரு பிதாமஹ ப்ரபிதாமஹாதிகளுடைய வயதுக்கு ஏற்றபடி ப்ராம்ஹணர்களை வரிக்கவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். பிதாவுக்கு யுவா, பிதாமஹனுக்கு வ்ருத்தன், ப்ரபிதாமஹனுக்கு அதிக வ்ருத்தன் இவ்வாறு வரிக்கவும்.

ந ய தெந ஸ்ரீத்ருகூஷ்டு கூயாஸு ॥ கஉ ॥

அந்த ச்ராத்த போஜநாதி லாபத்தைக் காட்டி அதனால் ஸ்நேஹத்தை வளர்த்துக்கொள்ள முயற்சிக்கக்கூடாது.

வஸ்ரூஹாவெ வஸவிஷ்ணா ஸாத்யஸ்விஷ்ணாஸ்ரிஷ்யாஸு ஹூயஸ்ஃ ॥

ஒருவனுக்கு ச்ராத்தம் செய்ய புத்ர ஸந்ததி யில்லாவிட்டால் ப்ராதா, அவன் புத்ரன் போன்ற ஸபிண்டர்கள் செய்யலாம். அல்லது மாதாவின் ப்ராதா புத்ராதிகளான மாத்ரு ஸபிண்டர்கள் செய்யலாம். அவர்களில்லாவிட்டால் சிஷ்யர் செய்யலாம்.

தஹூஹாவ ஸ்கவிமாவாயஷ்ள ॥ கச ॥

சிஷ்யனுமில்லாவிட்டால், ருத்விக், ஆசார்யன் இவர்கள் செய்யலாம்.

(திஷோஷ்வீ ஹியவொஹுஹாமெநேஹுாவம் வீதரூம் வீ ணைதி, உதவுஹாரிணரூரூம்ஸ்ஸ கூஷேஹு வராஹஷேஷேரோம் மெஹ்ஸ்வவ்ஹராணி, மவுவயம்வாயஹெ உஹுாஹ்ஸ வஷ்ஹுாணி, வாஜுஹுாணஹெந ரோம்ஹெந கூஹுஸ்ஸாகூவாஹ மொஹ வஹுரோம்ஹெஹேயஹுஜிஹ்ரெஸ்ஸுாநதைழி ॥ கரு ॥

எள், உளுந்து, நெல், யவை, தீர்த்தம் இவைகளைக் கொடுப்பதால் பித்ருக்கள் ஒரு மாதம் த்ருப்தியை அடைகின்றனர். மத்ஸ்யம், மான், ருரு என்ற ம்ருகம், முயல், ஆமை, வராஹம், ஆடு இவைகளின் மாம்ஸங்களால் பல வர்ஷங்கள் ப்ரீதியை அடைகின்றனர். பசுவின் பால், பாயஸம் இவைகளால் பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் த்ருப்தியை அடைகின்றனர். வார்த்ராணஸ மாம்ஸம், காலசாகம், லோஹம், கட்க ம்ருகம் இவைகளின் மாம்ஸங்கள் தேனுடன் சேர்த்துக் கொடுக்கப்பட்டால் அளவற்ற காலமும் த்ருப்தியை அடைகின்றனர்.)

[இந்த ஸ்லோகம் ப்ராசீன கோசத்தில் காணப்படுகிறது. நாக கோசத்தில் விடப்பட்டிருக்கிறது.]

ந ஹொஜபெஹு ஷ்ஹுந க்ஷீவ வதீத நாஷ்டிக தஹ்ரதீ வீரஹ கூஹ்ரதியிஷ்டவதி ஷ்ரீ ஹ்ரஸ்யாஜக கூஜாவாஹ உதஹ்ரஷ்டாஹ்ரி உஹ்ரவ கூஹ்ரவ கூஹ்ரடவாகூஷி வ்ரதிஹாரி கூாஹு ॥ ககூ ॥

கீழ்க்கண்டவர்களை ச்ராத்தத்தில் போஜனம் செய்துவைக்கக் கூடாது. திருடன், நபும்ஸகன், பதிதன், பரலோக நம்பிக்கையற்ற நாஸ்திகன், நாஸ்திகச் செயலுள்ளவன், வீரஹத்திதோஷமுள்ளவன், ஜ்யேஷ்டைக்கு விவாஹமாகாதபோது கனிஷ்டையை விவாஹம் செய்துகொண்டு பதியாயிருப்பவன், ஸ்த்ரீகளுக்கும், பொதுஜனங்களுக்கும் த்ரவ்யம் பெற்று கூத்ரயாஜனம் செய்துவைப்பவன், ஆடு ரக்ஷித்து ஜீவிப்பவன், அக்நிஹோத்ர-ஔபாஸநாக்நி த்யாகம் செய்தவன், ஸுராபானம் செய்கிறவன், கெட்ட நடத்தையுள்ளவன், பொய் ஸாக்ஷ்யம் சொல்லுகிறவன், வாசற் காப்பு வேலை செய்து பிழைப்பவன்.

மேற்கண்ட தோஷிகள் ப்ராயச்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் அநர்ஹர்களே.

உவவதிஃ ॥ கள ॥

ஜாரனுயிருப்பவனும் வர்ஜ்யன்.

யஸ்ய உ வஃ ॥ கஅ ॥

அந்த ஜாரன் எந்த ஸ்த்ரீஸக்தனோ, அந்த ஸ்த்ரீயின் ஸாக்ஷாத் பர்த்தாவும் வர்ஜ்யன்.

கூணாஸி வொரவிக்ரயி கமாஸுஹாஹி மாஸு கவகீணி-
முணவ்ரெஷ கமதிராமாதி ஹிம்ஸ்ர வரிவித்தி வரிவெத்ரு
வயஸுஹித வயஸுயாத்ரு த்ருக்ஷாத்ர உவஸுய கூநவி
ஸ்ராவஸுத ஸ்ரித்ரி வளநஸுவ கிதவ கூஜவ ராஜவ்ரெஷ
ஸ்ராதிரவிக ஸமுத்ராவதி நிராக்ரு தி கியாவி கூவீதி
வணிக் ஸிவ்ரெவாவஜீவி ஜ்யா வாதித்ர தாய நர்த்ர கீத
ஸீயாநு ॥ சக ॥

கீழ்க்கண்ட தோஷிகளையும் ச்ராத்த நிமந்த்ரணத்தில் வர்ஜிக்க வேண்டும். சமையல் செய்த பாத்ர குண்டத்திலேயே சாப்பிடு கிறவன், ஜாரனுக்குப் பிறந்தவன் குண்டன், அவன் அன்னத்தைச் சாப்பிடுகிறவன், ஸோமல்தையை விற்பவன், வீட்டுக்கு நெருப்பு வைத்தவன், விஷம் கொடுத்தவன், ப்ரம்ஹசர்ய வ்ரதமிழந்தவன், ஒரு கூட்டத்திற்கு வேலைக்காரனுயிருப்பவன், சேரக்கூடாத ஸ்த்ரீயைச் சேருகிறவன், ஹிம்ஸை செய்கிறவன், ஜ்யேஷ்டன் விவாஹமாகாமலிருக்கையில் தான் விவாஹம் செய்துகொண்ட கநிஷ்டன் பரிவேத்தா, அந்தத் தமயன் பரிவித்தி, ஜ்யேஷ்டன் ஆதானம் செய்யாதிருக்கையில் தான் ஆதானம் செய்த கநிஷ்டன் பர்யாதாதா. அந்த ஜ்யேஷ்டன் பர்யாஹிதன், ஆத்மஹத்தியில் முனைந்தவன் த்யக்தாத்மா, அர்வாலன் வழுக்கைத் தலையன், சொத்தை நகமுள்ளவன், கறுத்த பல் உள்ளவன், வெள்ளைக்குஷ்ட முள்ளவன், ஸ்த்ரீக்கு மறு விவாஹத்தில் பிறந்தவன், வஞ்சனைக் காரன், ஆடு ரக்ஷிப்பவன், ராஜாவின் வேலைக்காரனுயிருப்பவன், மாறு வேஷம் போட்டு ஏமாற்றுகிறவன், சூத்ராபதி, வேத மறியாதவன், சொறி சிரங்கு முதலிய தோல் தோஷமுள்ளவன், வட்டி வாங்கி ஜீவிப்பவன், வ்யாபாரம் செய்கிறவன், சித்ரம் முதலிய சிற்பங்களால் பிழைப்பவன், வில்லு, வாத்யம், தாளம்,

நாட்டியம், பாட்டு இவைகளையே தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் இவர்கள் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொண்டாலும் ச்ராத்தத்தில் புஜிக்க அனர்ஹர்கள்.

வித்ரா வாऽகாஶே ந விஹந்யாது ॥ உ० ॥

த்ருப்தியில்லாமையால் பிதாவால் குடும்பத்திலிருந்து பிரிக்கப் பட்டவர்களையும் ச்ராத்தநிமந்த்ரணத்தில் வர்ஜிக்கவும்.

ஶிஷ்யாஂஶ்சைகே ஸஹோத்வாஹயேயு: ॥ உக ॥

சிஷ்யர்களையும், ஸோதர்களையும் நிமந்த்ரணத்தில் வர் ஜிக்கவேண்டுமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் கௌதமருக்கு அந்த அபிப்ராயமில்லை.

ஸோஜயேத்ஸப்தபஂசாவரம் த்ரயம் ॥ உஉ ॥

ச்ராத்தத்தில் ப்ராம்ஹணஸங்க்யையானது மூன்றுக்குக் குறையாமல் இருக்கவேண்டும். மூன்று பேருக்குப் போஜனம் செய்துவைக்கவும். ஒருவரை மட்டும் போஜனம் செய்து வைக்கக் கூடாதென்பதில் இந்த விதிக்கு நோக்கம்.

ஸுஜ்ஞவத்ஸு ॥ உங ॥

நல்ல குணவானுயிருந்தால், அதாவது சாஸ்த்ரீய வேதாத்ய யனாதி குணமுள்ளவனுயிருந்தால், ஒருவனுயிருந்தாலும் நிமந்த்ரண போஜனம் செய்துவைக்கலாம்.

யஜ்ஞியாஜீ ஸகுடும்பஃ ததஸ்ரீஷ்டி ஶமம் நயதி விதந்நு ॥ உச ॥

ச்ராத்த நிமந்த்ரணபோஜனம் செய்தவன் அன்றைய தினத் திலேயே அஹோராத்ரத்தில் சூத்ரஸ்த்ரீகமனம் செய்தால் அந்த ஸ்த்ரீயின் புரீஷத்தில் ஒரு மாஸம் பித்ருக்களை மூழ்கச்செய்தவனு வான். அந்தப் பாபம் நேருமென்று கருத்து.

தஸ்மாத்தஸ்ஸ: ஸுஹுவாரீ ய ஸ்யாத் ॥ உஞ ॥

மேலும் அன்றையதினம் ச்ராத்தபோக்தா தன் மனைவியினி டமும் ப்ரம்ஹசர்யமுள்ளவனுகவே இருக்கவேண்டும்.

ஶ்வ உஷ்ட்ராऽவதிதாவெக்ஷணே ஊஷ்டி ॥ உசு ॥

நாய், சண்டாளன், பதிதன் இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட அந்நம் தோஷமுள்ளது. அபோஜ்யம். இவர்களால் பார்க்கப்பட்ட ச்ராத்தமும் அக்ருதமாகும்.

தஸ்ஸு வாரிஸ்ரீதெ ஹூஸ்ஸு ॥ உள ॥

ஆகையால் தர்பை முதலிய மறைவுகளால் மறைக்கப்பட்டவிடத்திலேயே ஸ்ராத்தபோஜனதிகளைக் கொடுக்கவும்.

திதெவ்ரூ விகிரெஸு ॥ உஅ ॥

மறைவு கட்டமுடியாமற் போனால் ஸ்ராத்த பூமியெங்கும் திலத்தை வாரி இறைக்கவேண்டும், அத்தோஷம் ஏற்படாமல் தடுக்க.

வஹ்நிவாவஹொ வா ஸுயெஸு ॥ உக ॥

அல்லது, பங்க்தி பாவநனை ப்ராம்ஹணன் அந்தத் தோஷத்தை நிவ்ருத்திசெய்வான். பங்க்தி பாவநன் ஒருவனுவது இருந்தால் அந்த த்ருஷ்டிதோஷம் ஏற்படாதென்று கருத்து.

வஹ்நிவாவநஃ ஷடங்கவிஸ் ஜ்யேஷ்டஸாமிகஃ த்ரிணாசி கெதஃ த்ரியஃ த்ரிஸுபர்ணஃ வஜுர்ஜ்யேஷ்டஃ ஸ்ராதகஃ ஸஞ்ஜ்ஞாஸுணவிஸ் யஜுஞ்ஜோ ஹ்ருஹதெயாந்ஸஞ்ஜாந ஊதி ॥ நஅ ॥

பங்க்தி பாவநர்களாவார்:— ஆறு வேதாங்கங்களை அறிந்தவன்; ஜ்யேஷ்ட ஸாமத்தை அர்த்தத்துடன் அத்யயனம் செய்தவன்; நாசிகேதசயனத்தில் மூன்றுவித்தத்தையும் அறிந்தவன்; மூன்று மது சப்தமுள்ள "மதுவாதா" என்ற மந்த்ரமறிந்தவன்; "ப்ரம்ஹ மேதுமாம்" என்ற த்ரிஸுபர்ணமறிந்தவன்; ஐந்து அக்நிப்ரதி பாதகமான அநுவாகங்களை அத்யயனம் செய்தவன்; வித்யாவ்ரத ஸ்நாதகன்; மந்த்ரப்ராம்ஹண அர்த்தமறிந்தவன்; தர்மசாஸ்த்ரம் அறிந்தவன்; ப்ராம்ஹணிவாஹத்தால் மணக்கப்பட்டவளிடம் பிறந்தவன்; இவர்கள் பங்க்திபாவனர்கள்.

ஹவிஷ்ய மெவழு ॥ நக ॥

ஸ்ராத்தம் தவிர வேறு தைவ மாநுஷகார்ய ஹவிஸ்ஸுகளிலும் அநர்ஹ ப்ராம்ஹணர்களைப் போஜனம் செய்துவைக்கக் கூடாது: ஸத்ப்ராம்ஹணர்களையே புஜிப்பிக்கவேண்டும்.

ஊவ்ரூவாஸீநு ஸ்ராஜ வநவெகெ ॥ நஉ ॥

கீழ்ச் சொல்லிய ஸூத்ரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட துர்வாலாதி தோஷமுள்ள ப்ராம்ஹணர்களை ஸ்ராத்தத்தில் மட்டுமே விலக்கவேண்டும். மற்றவைகளில் விலக்கவேண்டாமென்று சிலர்

நிஷேக்கிறார்கள். ஆனால் கௌதம அபிப்ராயப்படி தேவபித்ரு கார்யமெல்லாவற்றிலும் வர்ஜிக்கவேண்டியதென்று கருத்து.

கூஷ்மாண்டஸ்ராத்தே வைவம் வைவழ ॥ ஙக ॥

க்ருதாங்கமில்லாத அதாவது பக்வாங்கமில்லாத ஆம ஹிரண்யாதி ஸ்ராத்தங்களிலும் மேற்கண்ட தோஷமுள்ளவர்களை வரிக்கவோ வேறு ஸம்பந்தப்படுத்தவோ கூடாது.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் ஆருவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஏழாவது அத்யாயம்.

ஸ்ராவணாஶ்வயுக்ஸ்யாம் பூர்ணாயாம் வா உபாகர்மாணி யீத ஊர்த்வாம்ஸ்ரீ ॥ க ॥

ஸ்ராவண பூர்ணிமையிலோ, ப்ரௌஷ்டபத பூர்ணிமையிலோ உபாகரணம் செய்து வேதங்களை அத்யயனம் செய்யவும். இது வர்ஷருதுவில் செய்யப்படுவதால் வார்ஷிகமெனப்படும்.

சதுரவரேஷு மாஸேஷு பஞ்சமாத்வா உத்ஸர்ஜனம் வா ॥ உ ॥

ஐந்தாவது மாதத்தில் பாதி குறைவான அதாவது நாலரை மாதம், அல்லது ஐந்து மாதம், அல்லது உத்ஸர்ஜனம் முடியும் வரையில் அத்யயனம் செய்யவும்.

ப்ரஹரேயாபூர்வார்த்தமோரா நாரண்யம் ஹ்யேதி ॥ ங ॥

அத்யயனம் செய்விப்பவன் ப்ரம்ஹசர்யத்துடனும், கேசஸ்மஸ்ருக்கள் அதிகம் வளராமலும் மாம்ஸ பக்ஷணம் செய்யாமலும் வ்ரதத்துடனிருக்கவேண்டும்.

நைஷாவைஸ்யா வா நியமே ॥ ச ॥

மேற்சொன்ன ப்ரம்ஹசர்யாதி நியமமானது இரண்டுமாதம் மட்டும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டாலும் போதும்.

நாயீத வாயள ஏவா வாம்ஹ்யேஷ ॥ ஙு ॥

பகலில் தூசியுடன் கூடிய பெருங்காற்று அடிக்கும்போது வேதாத்யயனம் செய்யக்கூடாது. அநத்யயநமாகும். பகலில் தூசியில்லாமலும் ராத்ரியில் தூசியுடனிருந்தாலும் தோஷமன்று.

கூணாஸ்ராவிணி நக்தம் ॥ கூ ॥

இரவில் காதினுல் கேட்கக்கூடிய பெரிய சப்தத்துடன் காற்று வீசினுல் அநத்யயநம்.

வாணஹோ ஶூஹு மதுராதுரஷ்ட்ரு ॥ ஏ ॥

வாணமென்பது ஒரு மாதிரியான வீணை. பேரீ, ம்ருதங்கம், ரதம், துக்கசப்தம் ஆகிய சப்தங்கள் கேட்கும்போதும் அநத்யயநம்.

ஶ்வஶ்ருமாமுஷ்டிஹஸம்ஹ்ருதெ ॥ அ ॥

நாய், நரி, கழுதை, இவைகள் சேர்ந்து சப்திக்கும்போதும் அத்யயநம் செய்யக்கூடாது. அனத்யயனம். தனியாகச் சப்தித்தாலும் இந்த விதியுண்டு.

ரோஹிதெ நூயந்நீஹாரெஷ்ட்ரு ॥ கூ ॥

ஆகாயத்தில் சிவப்பு வர்ணம், இந்த்ரதனுஸ், பனி இவைகள் இருக்கும் வரையில் அநத்யயநம்.

கூஶ்ரூயுடுநெ வாவதுள ॥ கo ॥

வர்ஷாகாலமில்லாத ஸமயத்தில் நீருண்டமேகம் காணப்பட்டால் அது விலகும் வரையில் அநத்யயனம்.

உதிதெ உல்காரிதெ ॥ கக ॥

ஸ்வல்ப மூத்ரம் ஏற்பட்டாலும், அதிகமாக ஏற்பட்டு ஸ்ரவித்தாலும் வேதாத்யயனம் செய்யக்கூடாது.

நிஶாயாம் வஸ்ரியாஉகெஷ்ட்ரு ॥ கஉ ॥

பாதிராத்ரியிலும், ஸந்த்யாகாலத்திலும், ஜலத்தில் நிற்கும் போதும் அத்யயநம் செய்யக்கூடாது.

வஷ்டுதி உ ॥ கஞ ॥

மழை பெய்யும் போதும் அத்யயநம் கூடாது. மழை நிற்கும் வரையில்.

வனகெ வமீகுஹஸ்தாநழி ॥ கச ॥

க்ருஹத்திலுள்ள கூரையில் வாரி ஜலம் கொட்டும் அளவுக்கு மழை பெய்தால்தான் அநத்யயநமென்று சில தர்மஜ்ஞர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

கூவாயுவாரிவெஷ்டிணெ ॥ கடு ॥

குரு, சுக்ரன் ஆகிய ஆசார்ய க்ரஹங்களைச் சுற்றிப் பரிவேஷணம் (கோட்டை) ஏற்பட்டால் அநத்யயனம். அல்லது, ஆசார்ய

னுக்குச் சிஷ்யன் அந்த பக்ஷ்யபோஜ்யாதிகளைப் பரிவேஷணம் செய்யும்போது அத்யயனம் சொல்லக்கூடாது என்றும் அர்த்தம்.

ஜ்யோதிஷ்டோமே ॥ ஈசு ॥

ப்ரஸித்தமான இரண்டு ஜ்யோதிஸ்ஸுகளான ஸௌர்யசந்த்ரர்களுடைய பிம்பத்தைச் சுற்றிப் பரிவேஷணம் (கோட்டை கட்டுதல்) ஏற்பட்டாலும் அநத்யயனம்.

லீதோ யாநஸ்தோ ஸயாநோ வ்ரணவாந் ॥ சள ॥

பயமடைந்த நிலைமையிலுள்ளவன், அச்வாதி யானங்களில் இருப்பவன், படுத்துக்கொண்டிருப்பவன், கால்மேல் கால்போட்டுக் கொண்டு உட்கார்ந்திருப்பவன் ஆகியவர்கள் அந்த நிலைமையில் வேதோச்சாரணம் செய்யக்கூடாது.

ஸ்மஸாந சூத்ரோத்த ஸ்ரோவ்யஸாऽஸ்ருகவேஷு ॥ கஅ ॥

ஸ்மஸானம், க்ராமஎல்லை, பெரியமார்க்கம் இவைகளில் வேதம் சொல்லக்கூடாது அசுத்தி (தீட்டு) உள்ளவனும் சொல்லக்கூடாது.

வ்ருத்திமாஸாத்ஸ்ருவத்விவாகீத சூத்ரஸ்ய ஸ்ருஸ்ருஷாநே ॥ ககூ ॥

துர்நாற்றம், க்ராமாதிகளுள் சவம், சண்டாளன் இருப்பது, சூத்ரனின் ஸமீபம் ஆகிய ஸந்தர்ப்பங்களில் வேதத்தைச் சொல்லக் கூடாது.

ஸ்ருக்தகே ஸ்ரோத்ரிஸே ॥ உ0 ॥

சாப்பிட்ட ஆஹாரம் புளித்த ஏப்பத்துடனிருந்தால் அத்யயநம் செய்யக்கூடாது.

ஸ்ருஜ்ஷம் ய ஸாமரஹஸ்ய யாவத் ॥ உக ॥

ஸாமவேதசப்தம் இருக்குமிடத்தில் ருக் யஜுஸ் இருவேதங்களையும் சொல்லக்கூடாது. ஸாமசப்தம் இருக்கும் வரை.

ஸ்தநயித்நோ வஷட்விஷ்ருத்பாத ஸ்ருக்ஷ்ணாஜிஷு ॥ உஉ ॥

இடிவிழுதல், பூகம்பம், க்ரஹணம், கொள்ளிவிழுதல் ஆகிய உத்பாதங்கள் ஏற்பட்டால் மறு நாள் அந்தக் காலம் வரும் வரையில் அநத்யயநம்.

ஸ்தநயித்நோ வஷட்விஷ்ருத்பாத ஸ்ருக்ஷ்ணாஜிஷு ॥ உங ॥

மேகசப்தம், மழை, மின்னல் இவைகள், ஸாயங்காலம் அக்நிகள் நிர்மாணத்தமாக எடுத்துவைக்கப்பட்ட ஸமயத்தில் உண்டா

னலும் மறுநாள் அதுவரையில் அநத்யயநம். இது வர்ஷருதுவல் லாத காலத்தில்.

சுஹ்ருத்ஸு ச ॥ உச ॥

மேற்கண்டவை ஸ்வகாலமான வர்ஷருதுவில் காலை ஸந்த்யை யில் ஏற்பட்டால் பகல் மட்டும் அநத்யயநம். ஸாயம் ஸந்த்யையி லானல் ராத்ரி மட்டும் அனத்யயனம்.

விஶ்வாதி நக்தம் வாऽவஸாதாத் ॥ உரு ॥

ராத்ரியில் மின்னல் ஏற்பட்டால் அபரராத்ரிவரையில் (ராத்ரி மூன்றுவது பாகம் வரையில்) அநத்யயநம். அதன் பிறகு வேதாத்ய யநம் செய்யலாம்.

த்ரிபாகாதி ப்ரவ்ருத்தே ஸவ-ர்ஜ ॥ உசு ॥

பகலின் மூன்றுவது பாகம் முதல் மின்னல் இருந்தால் அப் போது ராத்ரி முழுவதும் அநத்யயநம்.

உல்காவிஶ்வாதிதர்ஶநே ச ॥ உள ॥

கொள்ளிக்கட்டை விழுந்தால் அது மின்னலுக்கு ஸமமென்று சிலரின் மதம். மின்னலுக்குப்போல் அனத்யயநம்.

ஸநயித்நுஸவராஹே ॥ உஅ ॥

மேகசப்தமானது அபராஹ்ணத்தில் ஏற்பட்டால் அப்போ தும் மின்னலுக்குச் சொல்லியபடி விதி.

சுவி ப்ரதொஷே ॥ உக ॥

ப்ரதோஷகாலத்தில் மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் அபரராத்ரி வரையில் அனத்யயனம் உண்டு.

ஸவ-ம் நக்தமர்தராத்ராத் ॥ ஈ0 ॥

ராத்ரியின் முதல் பாகத்திலிருந்து அர்த்த ராத்ரி வரையில் மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் இரவு முழுவதும் அநத்யயநமாகும்.

சுஹ்ருஸ்து ஸஜ்யோதிஃ ॥ ஈக ॥

பகலில் மேகசப்தம் ஏற்பட்டால் ஸூர்யன் இருக்கும் வரை யில், அதாவது அஸ்தமயம் வரையில் அனத்யயனம்.

விஷயஸ்ய ராஜ்ஞி வை தெ ॥ ஈஉ ॥

எந்த ராஜ்யத்தில் மாணவகன் வஸிக்கிறானோ, அந்தத் தேசத்

தாசன் இறந்துபோனால் ஒரு பகல் அநத்யயநம். மறுநாள் அந்த ஸமயம் வரும்வரையில் என்று சிலர்.

விவ்ருஷ்ய வாந்யோந்ய ஸஹ ॥ ஈஈ ॥

ஸஹபாடிகளான மாணவர்கள் பரஸ்பரம் வெளியூர் சென்ற காரணமாகப் பிரிந்தாலும், ஆசார்யனுடன் பிரிந்து சேர்ந்தாலும் அந்த ஸமயம் ஒரு பகல் அநத்யயனம். எல்லோரும் ஒன்று சேரும் வரை அநத்யயநமென்று சிலர்.

வஜ்ரோபவாஹிதவ்ருஷ்டிஸ்ரோத்ரி யஸ்ய க்ராம உஷ்ய
யஜ்ஞஸம்ஸ்தஸ்ய ஸோமராத்ரே ॥ ஈச ॥

க்ராமாதிகளில் திருடர் முதலிய உபத்ரவம், அக்நியால் பீதி, ஒரு வேத சாகையின் அத்யயன முடிவு, வாந்தி, ப்ராத்தபோஜனம், மனுஷ்யஸம்பந்தமான கொண்டாட்டங்களில் போஜனமாகிய நிமித்தங்களில் அஹோராத்ரம், அதாவது ஒருநாள் அநத்யயநம் உண்டு.

ஸோவாஹ்யாயாம் வ ॥ ஈடு ॥

அமாவாஸ்யையிலும் அஹோராத்ரம் அநத்யயநம். வேதாத்யயநம் கூடாது.

த்ரயஹம் வா ॥ ஈஊ ॥

இரண்டு நாளும் அநத்யயநம். அதாவது அமாவாஸ்யைதினமும் முதல்நாள் சதுர்த்தசியிலுமாக இரண்டு தினம்.

கார்திகீபால்குநீஸாகமீவளணபூர்ணாஸீ ॥ ஈள ॥

கார்த்திகீ, பால்குனீ, ஆஷாடீ என்ற பூர்ணிமைகளிலும் அஹோராத்ரம் அநத்யயநம்.

த்ரிஷ்வாஷ்டகாஸ்வத்ரோபஸாம் ॥ ஈஅ ॥

மார்க்கசீர்ஷிக்குப் பிறகு வருகிற மூன்று க்ருஷ்ணபக்ஷங்களில் செய்யப்படுவது த்ரிஷ்வாஷ்டகா: என்பது. அவைகளில் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று நாள் அநத்யாயம். முதல் நாள், மறு நாள், அன்றைய தினம்.

ஸஹ்யாஹோகே ॥ ஈக ॥

கடைசியான ஏகாஷ்டகை அநத்யயந நிமித்தமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

கூஹிகோ வாஷிகூழி ।। சஂ ।।

உபாகரணத்தில் வார்ஷிகாத்யயனமென்று சொல்லப்பட்டது. அந்த வார்ஷிககர்மாவின் முன்னும் பின்னும் மூன்று நாள் அநத்யயநம். உத்ஸர்ஜனகர்மாவிலும் இப்படியே.

ஸவெகு வஷகா விஜ்ஞுஸு ஜுநயித்நுஸ்ஸஸ்ஸிவாதெ ।। சக ।।

மழை, மின்னல், மேகசப்தம் ஆகியவை எல்லாம் சேர்ந்த ஸமயத்தில் மூன்று நாள் அநத்யயநம் என்று எல்லா ஆசார்யர்களும் நினைக்கிறார்கள்.

வூஸ்யந்தி நி ।। சஉ ।।

மழையானது பெரிதாக ப்ரவஹித்து ஓடும்படி பெய்தால், அந்த ப்ரவாஹம் அடங்கும் வரையில் அநத்யயனம்.

ஊஜ்ஜும் ஹொஜநாஜ்ஜுதவெ ।। சங ।।

விவாஹ உபநயனாதி உத்ஸவங்களில் போஜனத்திற்குப் பிறகு அந்தப் பகல் அநத்யயனம்.

வூயீதஸ்ய உ நிஜ்ஜாயாம் வதஜுஹுதழி । சச ।।

உபாகர்ம ஆன பிறகு அத்யயனம் செய்ய ஆரம்பித்தவன் ப்ராதீதன், அவன் வேதாரம்பம் செய்த பிறகு இரவில் நான்கு முஹூர்த்தங்கள் அநத்யயனம். இது ஒரு மாதம் வரையில் என்று ஆபஸ்தம்பர். த்ரயோதசீ ப்ரதோஷத்திலும், நாலு முஹூர்த்தம் அநத்யயனம், ராத்ரியில்.

நிதயிஜெகெ நமரெ ।। சடு ।।

நகரத்தில் எப்போதுமே அநத்யயனமென்று சில ஆசார்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.

சாநஸஜெவ்யஜ்ஜவிஃ ।। சசு ।।

அசுத்தனுயிருக்கையில் மானஸிகமாகக்கூட வேதத்தை உச்சரிக்கக்கூடாது.

ஜ்ஞாதிநாசோகாமிகூழி ।। சள ।।

ச்ராத்தம் செய்தவர்களுக்கு, அதாவது கர்த்தாக்களுக்கு மறு நாள் அந்த ச்ராத்தகாலம் வரையில் அநத்யயனம், வேதாத்யயனம் கூடாது. இது பிதா முதலிய வரணத்தில் ஸம்பந்தப்பட்டு ச்ராத்த போஜனம் செய்தவன் விஷயமென்று சிலர் கருத்து. வரணமில்லா

மல் கேவலம் பங்க்தி போஜனம் மட்டும் செய்தவனுக்கு முன்பு சொல்லிய அஹோராத்ர விதி என்றும் கூறுகிறார்கள்.

கூகூ தாளுஸ்ராத்திகமஸம்யொமெzவி ।। ச அ ।।

போஜனமில்லாமல் அந்த ச்ராத்தமில்லாமல் செய்யப்படும் மற்ற ச்ராத்த ஸம்பந்தத்திலும் முன் சொல்லியதுபோல் மறுநாள் அந்தக் காலம் வரையில் அநத்யயனமுண்டு.

வ்ருத்திவ்ருத்தம் ச யாநு ஸ்மார்தாநி ।। சகூ ।।

ஒவ்வொரு வித்தையிலும் (தர்மசாஸ்த்ரத்திலும்) ஸ்ம்ருதி காரர்கள் எந்த அநத்யயனங்கள் சொல்லியுள்ளார்களோ அவை களையும் அனுஷ்டிக்கவும். இம்மாதிரி வேறு பல உண்டு.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் எட்டாவது அத்யாயம்.

ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநே ஸ்ரேஷ்டே த்விஜாதீநாம் ப்ராஹ்மணோ போஜயேத் ।।

ஸ்வதர்மாநுஷ்டாநத்தில் சிறந்தவர்களான த்விஜாதிகளின் க்ருஹத்தில் ப்ராம்ஹணன் (பசியுள்ளவன்) போஜனம் செய்யலாம்.

ப்ரதிக்ரஹணம் ச ।। உ ।।

ப்ரதிக்ரஹமும் (தானங்கள் வாங்குவதும்) மேற்கண்ட குண முள்ளவர்களிடமிருந்தே செய்யவும்.

வநௌஷதி பலம் மூலம் சிஷ்டேப்யோ(அ)ப்ரயாசிதம் க்ராஹ்யம்
வ்ரதயாநவ்யதிரிக்தே யாசா ஸ்வாதீ விபத்யபத்வாரம்
ஸாகாந்நவ்யஞ்ஜநாதி வைவாஹிகம் ।। ஈ ।।

கீழ்க்கண்ட த்ரவ்யங்களை எல்லா ஜாதியாரிடமிருந்தும் பெற்று உபயோகிக்கலாம். விறகு, ஜலம், புல், பழம், தேன், அபயம் (ரக்ஷணம்), தானக வலுவில் கொடுக்கப்பட்ட வஸ்து, படுக்கை, ஆஸனம், இருப்பிடம், வண்டி முதலிய யாநங்கள், பால், தயிர், பொறி, மத்ஸ்யம், ப்ரியங்கு, மாலை (புஷ்பங்கள்) மான் மாம்ஸம், அல்லது வழி, காய், கிழங்கு வகை இவை மறுக்கக்கூடியவையல்ல.

வித்ரஷ்டேப்ய ஆஹ்ருத்ய ஸ்ராத்தாந்நம் ।। ச ।।

பித்ருகார்ய நிர்வாஹம், அதாவது ஸ்ராத்தாதிகள், தேவ

கார்யம், குரு, வேலைக்காரன் இவர்களைப் பரிபாலிப்பதாகிய கார்யங்களுக்காக வேறு எதையும் எல்லோரிடமும் பெறலாம். மறுக்கக் கூடாது.

வ்ருத்திஸ்ஸாஹஸரண ஸ்வஸ்ரூஷு ।। ரு ।।

சூத்ர ப்ரதிக்ரஹமின்றி ஜீவநம் வ்ருத்தி நடத்த முடியாமல் போனால் சூத்ரனிடமும் க்ரஹிக்கலாம்.

வஸ்வாம க்ஷேத்ரகுஷ்டக கோபஹஜ்ஞ காராயித்ருஞாதி யாரகா ஹோஜ்யாஸ்ஸ்யுஃ ।। கூ ।।

தன் வீட்டுப் பசுவை ரக்ஷிப்பவன், தனது க்ஷேத்ரத்தை க்ருஷி செய்கிறவன், பரம்பரையாகக் குலத்தில் (குடும்பத்தில்) ஸம்பந்தப்பட்டவன், நாபிதன், பரிசாரகன் இவர்களுடைய அந்நத்தைப் புஜிக்கலாம். (இது கலியில் நிஷித்தம்.)

வணிக் யாசஸீவீ ।। ஏ ।।

சில்பங்களால் ஜீவிக்காத வ்யாபாரியின் அந்நமும் புஜிக்கத் தக்கது.

நித்யஹோஜ்யே ।। அ ।।

பரக்ருஹத்தில் சாச்வதமாய் எப்போதும் போஜனம் செய்வது கூடாது. சில ஸமயத்தில் மட்டும் செய்யலாமென்று கருத்து.

கேஸகீடாவவபந்நே ।। கூ ।।

கேசம், பூச்சிகள் இவைகளால் துஷ்டமான அந்நம் புஜிக்கத் தக்கதல்ல.

ரஜஸ்வலாகாகஸ்பர்ஷநிவஹோவஹதே ।। கo ।।

ரஜஸ்வலை, காக்கையின் கால் இவைகளால் தொடப்பட்டு துஷ்டமான அந்நமும் புஜிக்கத்தக்கதல்ல. காக்கையின் மற்ற அவயவங்களாலும் என்றும் அர்த்தம்.

ஸ்ரூணஹாவேக்ஷிதே ।। கக ।।

ப்ரஹ்மஹத்யா தோஷமுள்ளவன் பார்த்த அந்நமும் அபோஜ்யம்.

லாவஸ்ருஷ்டே ।। கஉ ।।

கெட்ட எண்ணமுள்ளவனால் கொடுக்கப்பட்ட அந்நமும், போஜனம் செய்கிறவனுடைய மனதிற்குப் பிடிக்காத அந்நமும் புஜிக்கத்தக்கதல்ல.

மவொவவ்ரூாதழி ।। கங ।।

பகுமாடு மோர்ந்து பார்த்த அந்நமும் அபோஜ்யம்.

ஸ்ாஹம் கெவலஔயி ।। கச ।।

புளித்துப்போன வஸ்து மற்றொன்றில் கலப்பில்லாமல் தனியாயிருந்தால் அது அபோஜ்யம். ஆனால் தயிருக்கு இந்த விதியில்லை. அது புளித்தாலும் போஜ்யம். ஜலம், பால், வேறு வஸ்துக்கள் சேர்க்கையால் புளிப்பை மாற்றி அதைப் புஜிப்பதில் தோஷமில்லையென்று கருத்து. தயிர், மோர் இவைகள் ஜலம் கலக்காவிடினும் புளித்ததாலும் க்ராஹ்யம்.

வ்ாநஹ்ஸிஜழி ।। கடு ।।

புளித்துப்போனதற்காக அந்த வஸ்துவைப் புன:பாகம் செய்து உபயோகிப்பதும் கூடாது. புளிக்காத வஸ்துக்களைத் தாளிப்பு முதலியவைகளுக்காக, புன:பாகம் செய்வதை இந்த விதி தடுக்காது. அந்தப் புன:பாகத்தில் தோஷமில்லை.

வயஹ்ஷிதஔஸாகஹஷவ்ஹஹோஸஸயஹ்நி ।। கக ।।

ஒரு பகலோ, ஒரு ராத்ரியோ தாண்டிய வஸ்து பர்யுஷிதம். அது புஜிக்கத்தக்கதல்ல. பக்வமாகாத காய் கிழங்குகள், அவல் முதலிய பக்ஷ்யங்கள், எண்ணெய், நெய், மாம்ஸம், தேன் ஆகிய வஸ்துக்களுக்குப் பர்யுஷிதத்வதோஷமில்லை. எப்போதும் அவை போஜ்யங்களே.

உஷ்ஹ்யஷவ்ஹ்ஸ்ஹ்யஸிஸஹ்ஷாநவஔஸ்ஹ்ய ஏஜ்ஜிக தக்ஷ
கஹபஹ்வாஸநிக ஸிகிஷ்ஹக ஔஷ்யவ்நிஷ்ஹ்வாரி உஷ்விஷ்டஹொஜி
முணவி ஐஷிஷாணாநாழி ।। கள ।।

கீழ்க்கண்டவர்களின் அந்நம் அபோஜ்யம். தாய் தகப்பனால் விலக்கப்பட்டவன், வ்யபிசாரி, அபவாதமுள்ளவன், ஸ்த்ரீயா, புருஷனுவென்று நிர்த்தேசிக்கமுடியாதவன், தண்டனை நிறைவேற்றும் வேலைக்காரன், சூத்ரனுக்கு வைச்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த தக்ஷா, க்ருபணன், ஜெயில் காவற்காரன், வைத்யன், வலியன் அல்லது வில்லு இல்லாமல் வலை போட்டு ஜீவிப்பவன், எச்சில் சாப்பிடுகிறவன், ஒரு கூட்டத்தின் சத்ரு. (பலர் கூட்டமாகச் சேர்ந்து நடத்தும் அந்நமும் கணங்நம்.)

கவஹ்ஷ்ஹ்யாநாம வ்ாஹ்வ்ாயாஸ ।। கஅ ।।

R6 252 18657

பங்க்தியில் சேர்ந்து பூஜிக்க அர்ஹர்கள் யார் யார் என்பதைக் கீழே 6-ஆவது அத்யாயம் 18-ஆவது ஸூத்ரத்தில் (குண்டாசி ஸோமவிக்ரயீ) சொல்லப்பட்டது. அந்த ஸூத்ரத்தில் 'துர்வால' என்ற தோஷிக்கு முன் வரையிலுள்ள தோஷிகள் அபோஜ்யாந்நர்கள்.

வ்ரயாளாவஃநொக்ஷாநவ்ரவெதாநீ ।। ஈஈ ।।

தேவ, அதிதிகளுக்காக இல்லாமல், தனக்காக என்று பாகம் செய்யப்பட்டது வ்ருதாந்நம். (வ்யர்த்தமான அந்நம்) அது அபோஜ்யம். போஜன மத்யத்தில் பங்க்தியிலிருந்து எழுந்திருப்பதும், போஜன மத்தியில் ஆசமனம் செய்து போஜனத்தை நிறுத்துவதும் தோஷம். இந்த இரண்டு தோஷம் ஸம்பந்தப்பட்ட அந்நமும் அபோஜ்யம்.

ஸஃரzஸஃஹ்யாம் விஷஃஸஃஇ வஸூஜாதஃ ।। உ0 ।।

போஜனதி பங்க்தியில் குல, சில, ஞாநிகளால் ஸமமாயிருப்பவனுக்குப் பூஜையில் மர்யாதையில், அதாவது ஸ்தான ஆஸநாதிகளில், குறைவாயும், அஸமனுக்கு அதிகமாயும் செய்யப்பட்டால் அந்தப் பங்க்தி அந்நம் அபோஜ்யம். உயர்ந்தவனைத் தாழ்வாயும், தாழ்ந்தவனை உயர்வாயும் நடத்தி உபசரித்தால் அந்தப் பங்க்தியின் அந்நம் வர்ஜ்யமென்று கருத்து.

கஃநவி-ூதம் வ ।। உக ।।

பூஜிக்கப்படாமல், உபசரிக்கப்படாமல், அலக்ஷ்யத்துடனும், அவக்ஞையுடனும், நிந்தையுடனும் கொடுக்கப்படும் அந்நம் அபோஜ்யம், வர்ஜ்யம்.

மொஸூ கூஃரஃநிஜ-ுஸாபாஸூஸ்தகெ ।। உஉ ।।

பசுமாடு ப்ரஸவத்தில் பத்துத் தினங்கள் ஆகும் வரையில் மத்தியில் அந்தப் பசுவின் பால் வர்ஜநீயம். அபோஜ்யம்.

கஜாஃஹிஷ்யாஸூ ।। உங ।।

அதுபோல் ஆடு, எருமை இவைகளின் பாலும் கன்று போட்ட பத்துத் தினங்களுள் வர்ஜ்யம்.

நிதூஃவிகஃவெயஃளஷூஸ்ரெகுஸுஷம் வ ।। உச ।।

செம்மறி ஆட்டுப்பால், ஒட்டகைப்பால், ஒரு குளம்புள்ள குதிரை போன்றவைகளின் பால் இவை எப்போதுமே வர்ஜ்யம்.

வ்ருஷ்நீயஸ்ய ஸ்தனயித்நோ ॥ உடு ॥

எப்போதும் ஸ்தனங்களிலிருந்து பால் ஒழுகிக்கொண்டிருக்கும் பசு, இரட்டைக் கன்று போட்டது, கர்ப்பமாயிருக்கும் போது கறக்கும் பசு இவைகளின் பால் வர்ஜ்யம்.

விவத்ஸாயாஸ்து ॥ உசு ॥

கன்று இல்லாத (இறந்த) பசுவின் பாலும் வர்ஜ்யம்.

வனுஷ்பதீனாமூர்த்வகேஸானாம் க்ரூராணாம் விஷ்கிரஸ்தானாம் ॥ உள ॥

ஐந்து நீண்ட நகங்களுள்ள வானராதி ப்ராணிகளின் மாம்ஸம், அபக்ஷ்யம் ஆனால் ஒருவித முள்பன்றி, முயல், ச்வாவித், செந்நாய், கட்கட்ருகம், ஆமை இவை நீங்கலாக.

உஷ்ட்ரதாஸ்தரீகோமஹிஷீஸூகரீணாம் க்ரும்விக்ஷ்வாவ்யவ்ருகீணாம் ॥ உஅ ॥

இரண்டு பக்கம் பற்களுடன் கூடிய குதிரை முதலியவை, அதிக ரோமமுள்ளவை, ரோமமில்லாத ஸர்ப்பாதிகள், ஒரு குளம்பு உள்ளவை, க்ராமக்குருவி, ப்லவமென்கிற நீர்க்கோழி, சக்ரவாகம், ஹம்ஸம் இவை அபக்ஷ்யங்கள்.

காககங்கோலூகசிகிநாம் ஜலசராணாம் ச ஸக்தவாஸ்தபுஷ்பாணாம் க்ருகலாஸாம் ச ॥ உக ॥

காக்கை, குருவி, கழுகு, பருந்து இவைகளும், ஜலத்தில் உண்டான பக்ஷிகளும், சிவந்த கால் மூக்குள்ளவை, கோழி, பன்றி இவைகளும் அபக்ஷ்யங்கள்.

யேஷாம் நக்தஞ்சரணம் ॥ ஈ0 ॥

பால்கறந்துவரும் பசுமாடு, காளைமாடு இவைகளும் அபக்ஷ்யங்கள்.

கவிலஸகுலவலகுல்யஸாரஸாம்ஸாநி ॥ ஈக ॥

பல் விழாத ப்ராணி, வ்யாதி பிடித்தது, வ்ருதா மாம்ஸம் இவைகளும் வர்ஜ்யம்.

கிலாஸ கூராக்ஷ க்ஷுத்ர நியூஹாஃ ॥ ஈஉ ॥

தலிர், கிம்பாகம் என்றது, வெங்காயம், பிஷின்கள் இவை அபோஜ்யம்.

மோஹிதா வ்யூஹாஃ ॥ ஈங் ॥

மரம் வெட்டிய இடத்தில் சிவப்பு வர்ணமாக வெளிவரும் பிசினும் வர்ஜ்யம்.

நிர்யூஹாரூ வகு வ்ருக்ஷா ஸ்ருக ஜந்து ஷிஷ்டாஹ்வா நகதம்வரா கூலக்ஷ்யாஃ ॥ நச ॥

நிசுதாரு, (மரங்கொத்தி) கொக்கு, நாரை, கிளி, நீர்க்காக்கை, சிறுகுருவி, வௌவால் முதலியவை இவை அபக்ஷ்யம்.

லக்ஷ்யாஃ வ்ருதாஜவிஷ்கிரஜாவவாஶாஃ ॥ நரு ॥

மூக்கால் குத்திச் சாப்பிடும் பக்ஷிகள், கால்களால் கிளறித் தின்னும் பக்ஷிகள், வலை போன்ற கால் உள்ளவை இவை பக்ஷ்யங்கள்.

ஜத்யாஸ்ராவிகூர்மாஃ ॥ நசு ॥

விகாரமடையாத மத்ஸ்யங்களும் புஜிக்கத்தக்கவை.

வத்யாஸ்து யஜ்ஞாயஜ்ஞ ॥ நள ॥

சாப்பிடத் தக்கவைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்ட ப்ராணிகளை அதிதி பூஜாதி தர்மார்த்தமாக வதம் செய்யலாம்.

வ்ருதாஹதா ஶுஷ்கஶோஷ வாகூர்வ்ருதாஸ்தா நஶ்யக்ஷ்ய உவய்ஜீத உவய்ஜீத ॥ நஅ ॥

ஸ்வா முதலியதால் தஷ்டமானது, தோஷம் ப்ரத்யக்ஷமாகத் தெரியாதது, நல்லதென்று ப்ரசம்ஸிக்கப்பட்டது இவைகளைத் தீர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷித்து சுத்தி செய்து உபயோகிக்கவும்.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

கர்ஹ்யதஶ்சா யஜேத் ஸ்த்ரீ ॥ க ॥

ஸ்த்ரீயானவள், ச்ரௌத ஸ்மார்த்த தர்மத்திலும், வ்ரதோப வாஸாதி தர்மத்திலும் ஸ்வதந்த்ரையாகச் செய்வதற்கு அதிகார மற்றவள். பர்த்தாவுடன் சேர்ந்தோ, அவன் அனுமதியைப் பெற்றோ செய்யவேண்டும்.

நாதிவர்தேத் கர்ஹி ॥ உ ॥

பர்த்தாவை அதிக்ரமித்து நடக்கக்கூடாது. பர்த்தாவைத் தவிர வேறு எவரையும் நினைக்கக்கூடாது.

வாகூகூஷுகேஷுஸம்யதா ॥ கூ ॥

வாக்கு (பேசுதல்), கண், கார்யங்கள் இவைகளில் கட்டுப் பாடுடையவளாயிருக்கவேண்டும்.

சுவதிரவதூர்வஜெஷுவராசு ॥ ச ॥

பர்த்தாவை இழந்த ஸ்த்ரீ பிள்ளையற்றவளாயிருந்து பிள்ளையை அடைய விரும்பினால் தேவரனிடமிருந்து (பர்த்தாவின் கனிஷ்ட ப்ராதா) பெறலாம். இது நியோகமெனப்படும்.

முரூவூஸுதா நதுரூதீயாசு ॥ டு ॥

அம்மாதிரி விருப்பமுள்ளவள், பதி பந்துக்களால் அல்லது பிதா முதலிய தன் பந்துக்களால் அனுமதிக்கப்படவேண்டும். ருதுகாலம் தாண்டி நியோகம் கூடாது.

விண்ணொதுஷிஷுஸம்வைஸ்ஹோ யொநிரோதூஆ ॥ சு ॥

தேவரனில்லாவிட்டால் ஸபிண்டன், ஸகோத்ரன், ஸமான ருஷி ப்ரவரன் ஆகிய ஸம்பந்தமுள்ளவர்களிடமும் நியோகம் செய்யலாம். ஒருவருமில்லாவிட்டால் ஸமாந ஜாதியனிடமும் செய்யலாம்.

நாzஜெவராஜிதெயுகெ ॥ எ ॥

ஆனால் சிஷ்டர்கள் சிலர் தேவரனல்லாத வேறு எவனிடமும் நியோகம் கூடாதென்று கூறுகிறார்கள்.

நாzதிஜிதீயழ ॥ அ ॥

நியோக அனுமதியானது ஒரு பிள்ளைக்கு மட்டுமே. ஒன்றுக்கு மேல் இரண்டாவது புத்ரனுக்காக நியோகம் கிடையாது.

ஜநயிதுரவதூழ ॥ கூ ॥

நியோகத்தினால் பிறக்கும் பிள்ளை, உத்பத்தி செய்த பீஜியைச் சேர்ந்தவனே. க்ஷேத்ரிக்கு ஸம்பந்தமில்லை.

ஸயாஉநுஸ்ஹ ॥ கo ॥

நியோக ஸமயத்தில் ஜ்ஞாதிகள் ஏதாவது ஸங்கேதம் செய் திருந்தால் அதையனுஸரித்து புத்ர பாத்யம் க்ஷேத்ரிக்கு நிர்ண யிக்கப்படும்.

ஜீவதஸ்து க்ஷேத்ரே ॥ கக ।

க்ஷேத்ரியானவன் ஜீவித்திருக்கையில் ரோகாதிகாரணங்களால் அவனே நியோகத்திற்கு அநுமதி செய்திருந்தால் அப்போது நியோக அபத்யமானது க்ஷேத்ரியினுடையதே.

வாஸ்ஹாதவ்ய ॥ கஉ ॥

தேவராதிகளின்றி வேறு மனிதனிடமோ, அநுமதியின்றியோ நடந்த நியோகத்தில் பீஜியினுடையவனே அந்தப் புத்ரன்.

ஸயோவ்ய ॥ சங ॥

அல்லது மேற்கண்டவாறு பிறந்த நியோக அபத்யமானது க்ஷேத்ரி, பீஜி இருவருக்கும் ஸ்வந்தம். இது நியுக்தாவிஷயம்.

ரக்ஷணாத்து ஹதஸ்ரவ ॥ கச ॥

ஆனால் இவ்விருவர்களுள் க்ஷேத்ரியானவன் அந்தப் புத்ரோத்பத்தி ரக்ஷண பரணாதிகள் செய்தால் அப்போது அந்த அபத்யம் பர்த்தாவை (க்ஷேத்ரியை)ச் சேர்ந்ததே.

ப்ரோஷிதஸ்யானேஷ்டௌ ॥ கடு ॥

பர்த்தா தேசாந்தரத்தில் இருப்பதாகக் கேள்விப் பட்டால் பத்நீ அவனிருக்குமிடம் போகவேண்டியதே.

ப்ரவ்ரஜிதே து நிவ்ருத்தி: ப்ரஹ்மசர்யம் ॥ கசு ॥

பர்த்தா ஸந்யாஸாச்ரமம் புகுந்துவிட்டால் அப்போது பார்யையும் எல்லாவிதக் கார்யங்களிலிருந்தும் நிவ்ருத்தியடைய வேண்டும். நியமத்துடனிருக்கவும். நியோகாதிகள் கூடாது.

ஆஹுஸ் வஷ்ட்ராணி ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜ்ஞாயம்யேஸ்ய ॥ கள ॥

வித்யா ஸம்பாதன ஸம்பந்தமாக ப்ராம்ஹணன் தேசாந்தரம் போயிருந்தால் அப்போது பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் வரையில் பத்நீ நியமத்துடனிருக்கவேண்டும் நியோகாபிகமனங்கள் கூடாது.

ஜ்யாதரி மெவம் ஜ்யாயஸி யவீயாந் கநிஷ்டோ ஜ்யேஷ்டாயாக்ருத்வோவயேஷ்ட ॥

ஜ்யேஷ்டனான ப்ராதா, விவாஹமில்லாமலோ, அக்நிஹோத்ர ஆரம்பம் செய்யாமலோ தேசாந்தரம் போயிருந்தால் கநிஷ்டனான ப்ராதா தான் விவாஹம் அக்நிஹோத்ரம் முதலானவை செய்யப் பன்னிரண்டு வர்ஷம் காத்திருக்கவேண்டும்.

ஷலிதேகே ॥ ககூ ॥

ஆறு வர்ஷம் ப்ரதீக்ஷித்தால் போதுமென்று சில சிஷ்டர்கள் நினைக்கிறார்கள்.

தீரு கூமாரீ பீத ஹநதீது ஷபம் யுஜ்யேதாஉநிஹி
தெந உத்ஸுஜ்ய வித்ரூாநமக்ஷூாஸாநு ॥ உ० ॥

கன்யையை பிதா முதலியவர்கள் விஹிதகாலத்தில் வானுக்குத் தானம் செய்யாவிட்டால், அப்போது அந்தக் குமாரீ மூன்று ருது காலம் வரையில் ப்ரதீக்ஷித்துவிட்டு அதன் பிறகு தானேவே அநிந்திதனை, அதாவது சாஸ்த்ர விஹிதனை, வரனை அடையலாம். ஆனால் பிதா போட்டிருந்த ஆபரணாதி அலங்காரங்களைப் பிதாவிடம் கொடுத்துவிடவேண்டும். இவளிடம் பிதாவுக்கு ஸ்வாமித்வம் போய்விடுவதால்.

பூஹாநம் பூாஜுதோ: ॥ உக ॥

ஆகையால் ருதுவுக்கு (ரஜஸ்வலையாகுமுன்) முன்பே கன்யா ப்ரதானம் செய்துவிடவேண்டும்.

சுபூயஹு ஹொஷீ ॥ உஉ ॥

அந்தப்படி ருதுவுக்கு முன் வரனிடம் கன்யையைக் கொடுக்காதவன் தோஷமுள்ளவனுவான்.

பூாமூவஹஸ: பூதிவதேரிதேகே ॥ உங ॥

கன்யகை லஜ்ஜை அறிந்து வஸ்த்ரம் கட்டிக்கொள்ள ஆரம்பிக்கும் முன்பே கன்யாதானம் செய்துவிடவேண்டுமென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

ஊவூாஹாநம் விவாஹஹிஜ்யாயை யதி-ஹதத்ரவ்யமொமெ
வ ஸுஹிரூாசு ॥ உச ॥

விவாஹம் பூர்த்தியாவதற்கும், யாகாதி தர்ம ப்ரயோகம் நிறைவேறவேண்டியதற்கும் சூத்ரனிடமிருந்தும் அபேக்ஷிதமான த்ரவ்யங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

சுநுதூாவி ஸுஹிரூாஷ்ஹுவொஹீநகுதி-ஹுணி: ॥ உரு ॥

சூத்ரனை விட்டு மற்ற ஜாதியரிடமிருந்தும் (க்ஷத்ரிய வைச்யரிடமிருந்தும்) மேற்கண்ட கார்யங்களுக்காக த்ரவ்யத்தைப்

பெறலாம். ஆனல் அவர்கள் அநேக பசுக்களுள்ளவர்களாயுப், கர்மானுஷ்டானம் செய்யாதவர்களாயு மிருக்கவேண்டும்.

ஸதஹோ ரூபாஹிதாஹ்ரஃ ॥ உசு ॥

நூறு பசுக்களுள்ளவனுயிருந்தும் (அவ்வளவு த்ரவ்யமிருந்தும்) அக்நிஹோத்ரியாயிராதவனிடமிருந்தும், நிஷித்தகர்மமுடையவனிடமிருந்தும் த்ரவ்யங்களைப் பெறலாம்.

ஸஹஸ்ரஸ்ஹாவஸோவோசு ॥ உள ॥

ஆயிரம் பசுக்களிருந்தும், அல்லது அவ்வளவு த்ரவ்யமிருந்தும் ஸோமயாகம் செய்யாதவனுடைய த்ரவ்யத்தையும் யாகாதி தர்ம கார்ய பூர்த்திக்காக நிர்ப்பந்தமாகப் பெறலாம்.

ஸவ்ரீம் யாஸ்கூரஸ்நியாய ॥ உஅ ॥

ஆறு வேளை, த்ரவ்யமில்லாததால் அந்நம் கிடைக்காததால் பட்டினியிருந்து, ஏழாவது வேளையில் யாரிடம் அந்நம் கிடைத்தாலும், த்ரவ்யம் கிடைத்தாலும் பெறலாம். ஆனல் அதை மறு நாளைக்காகச் சேமித்துவைக்காமலிருக்கவேண்டும்.

கவ்யஹீநகுஹ்யஃ ॥ உக ॥

ஏழு வேளையும் பட்டினியிருக்கும் அவஸ்தை ஏற்பட்ட ஸமயத்தில் நிக்ருஷ்ட கர்மத்தைச் செய்யாத எவரிடமும் த்ரவ்யம் வாங்கிப் பசியை நிவர்த்திக்கலாம்.

கூபக்ஷீத ராஜ்ஞா வ்யவஹ்ருத்ய ॥ நஅ ॥

மேற்கண்ட விவாஹ யாக தர்மகார்ய பூர்த்திக்காகவோ, பசி நிவ்ருத்திக்காகவோ பிறருடைய த்ரவ்யங்களை நிர்ப்பந்தித்துப் பெறும் விஷயமாக ராஜா இவனை விசாரித்தால் உண்மையை அவனிடம் சொல்லவும்.

தேந ஹி ஸதாத்மா ஸ்ரோதஸீவஸம்வஹதி ॥ நக ॥

படிப்பு, ஸதாசாரம் உள்ளவனுயிருந்தால் அவன் பட்டினி கிடக்காமலும் ஸ்வதர்மத்தைச் செய்யவும் வகை செய்து ராஜா அவனை ரக்ஷிக்கவும் வேண்டும்.

யஜ்ஞதந்த்ரவீயாயாம தஸ்யாகரணே தொஷோ கரணே தொஷஃ ॥ நஉ ॥

யாகாதி தர்மப்ரயோகங்களுக்கு இடையூறு ஏற்பட்டால் ராஜாவே அதைக் கவனித்து ஸமாதானம் செய்யவேண்டியவன். அப்படி ஸமாதானம் செய்யாவிடில் ராஜாவிற்கே தோஷம் ஸம்பவிக்கும். ஆகையால் மேலே ஸ்மிருதிகளில் சொன்னபடி த்ரவ்யம் சேகரிப்பது குற்றமாகாது. தண்டனையுமில்லை. இரு முறை அத்யாய முடிவிற்காக.

இரண்டாவது ப்ரச்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரச்னம் முதல் அத்யாயம்.

உதேதா வணூயஃ ஶூத்ரஸ்யஃ ஶூ ॥ க ॥

இதுவரையில் ப்ராம்ஹணஜாதி வர்ண தர்மமும், ப்ரம்ஹசர்யாதி ஆச்ரம தர்மமும் சொல்லப்பட்டன. இனி ப்ராயச்சித்த விதி சொல்லப்படுகிறதென்று சேஷபூரணம்.

கூய வவூபம் வுரூஷொ யாவெ₃ந கூஃணா மிவ்ய
தெ யயெதத்பாஜ்யாஜநம் கூஹகூ₃ஹக்ஷணம் கூவதூ₃வத்நம்
ஶிஷ்டஸ்யாகி₃ரா வ்ரதிஷ்டிஜுஹொவநிதி ॥ உ ॥

வர்ணச்ரமதர்மியான புருஷனும், ஹீந கர்மங்களால் ஸம்பந்தப்படுகிறான். அதெப்படியெனில், யாகாதிகளுக்கு அகர்கணை யாகப் செய்து வைக்கிறான். சாப்பிடக் கூடாததைச் சாப்பிடுகிறான். அந்ருதம் பேசுகிறான். ஆக இதுபோல் விஹித க்ரியைகளை ஸந்த்யாதிகளை த்யஜிக்கிறான். நிஷித்தமான ஹிம்ஸாதிகளைச் செய்கிறான்.

தத்ர ப்ராயஶ்சித்தம் கூர்யாத் ந கூர்யாதி₃தி மீமாம்ஸந்தெ ॥ ங ॥

அந்த விஷயத்தில் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டுமா, வேண்டாமா என்று சிஷ்டர்கள் விசாரிக்கிறார்கள்.

ந கூர்யாதி₃த்யாஹுஃ ॥ ச ॥

அதில் சிலர், ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவேண்டியதில்லையென்று சொல்லுகிறார்கள்.

ந ஹி கூ2 கூ2ீயத ஊதி ॥ கு ॥

ஏனெனில், புண்யமோ, பாபமோ எந்தக் கர்மாவும் அனுப வத்தால் தீரவேண்டியதே தவிர, க்ஷயம் அடையாது, என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள்.

கூ2பூ4தி தூ3வூ4ழ் ॥ கூ ॥

ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியதுதான் என்று மற்றொரு ஸித்தாந்தம். ப்ராயஶ்சித்தத்தால் பாபகர்மம் நசித்து சுத்தி ஏற்படுகிறதாக ச்ருதி வாக்யங்கள் ப்ரமாணமிதற்கு.

வ்ரு நஷ்டோ3 நெஷ்டா வ்ரு ஹ்வ ந3 யாஜ்ஞீ தி விஜ்ஞாயதெ ॥ எ ॥

அதற்கு ப்ரமாணமான ச்ருதி வாக்யங்கள் காட்டப்படு கின்றன:— அயாஜ்யயாஜநம், அந்ருதவதனம் ஆகிய தோஷங் களுக்கு "புருஷ்டோமம்" என்ற யாகத்தைச் செய்தால் அந்தத் தோஷம் நீங்கிப் புருஷன் மறுபடி கர்மார்ஹனாகிறான், என்று ச்ருதியால் அறியப்படுகிறது.

வ்ராத்யஷ்டோ3மெ3ஷ்டா ॥ அ ॥

வ்ராத்யஸ்தோமம் என்கிற யாகங்களால் வ்ராத்யர்கள் (யதா விதி உபநயநாதிகள் ஆகாதவர்கள்) சுத்தர்களாகி மறுபடியும் கர்மார்ஹர்களாக ஆகிறார்களென்றும் ச்ருதியிலிருந்து அறியப் படுகிறது.

தூ3தி ஸவ ந்ம் வாவ்ரு நம் தூ3தி ஹ்ரு ஹத்யாம் யொ
ஜ்ஞெயெந யஜெத ॥ கூ ॥

மேலும், அச்வமேதயாகம்செய்தால் அதனால் அவன் எல்லாப் பாபத்தையும், ப்ரஹ்மஹத்யா தோஷத்தையும் தாண்டுகிறான் என்றும் ச்ருதி சொல்லுகிறது.

சுஷ்டி ந்ரு தூ3ஜிஹ்ம ஸ்ய நம் யாஜயெதி தி வ ॥ க3 ॥

தோஷத்தால் நிந்திக்கப்பட்டவனுக்கு "அக்னிஷ்டுத்" என்ற யாகம் செய்துவைத்தால் அவன் சுத்தனாகிறான், என்றும் ச்ருதி சொல்லுகிறது.

இவ்வாறு தோஷங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தத்தையும் விதித்து, அதனால் தோஷீ சுத்தனாகிறான் என்றும் ச்ருதிகளால் ஏற்படு வதால் ப்ராயஶ்சித்தம் அநுஷ்டிக்கவேண்டியதுதான் என்று

நிச்சயமாகியது. அதனல் கர்ம பலன் நசிக்குமென்ற சங்கையும் ஸ்திரப்பட்டது.

தஸ்ய நிஷ்யணாநி ஜவஸ்ஸவோ ஹோர உவவாஸோ ஊநர்ழு ।। சக ॥

அந்தத் தோஷங்கள் அல்லது பாபங்களுக்குச் சுத்திகரமான நிஷ்க்ருதிகள் (ப்ராயஸ்சித்தங்கள்) ஜபம், காயத்ரீ முதலான மந்த்ர ஜபம், க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபஸ், தில ஹோமாதிகள், உப வாஸம், தானம் இவைகள். இவைகளில் எது எந்தத் தோஷத்திற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக விஹிதமோ அதை அநுஷ்டிக்கவும்.

உவநிஷஜ்ஞோ வெஷாஜ்ஞாஃ ஸவ-ருஹஸ்ரஸ்ய ஸம்ஹிதா யஸ்ரிநுவஷி-ருண யஜுர்-ஸிரோ ரு-ஹ்ருராஃ வ-ரு-ஷ ஸஸ்தம் ரு-ஜநரௌஹிணை ஸாமநீ வ்யாஹ்ருயதெரு வ-ரு-ஷமதிர்-ருஹாநாமேநா ஸஹாவெரு-ராஜம் ஸஹாஸிவா கீத-ர்யம் ஜ்யேஷ்வாநாமநுதமம் வஹிஷ்வவாநம் கஸ்ரூ ணாநி வாவதாநுஃ ஸாவிதீர வெதி வாவ(தா)நாநி ।। கஉ ।।

கீழ்க்கண்ட வேத மந்த்ரங்கள் பாபங்களை விலக்கிப் பரிசுத்தி செய்யத்தக்கவை. ப்ராயஸ்சித்த ரூபங்கள். ப்ராயஸ்சித்த நிமித்த மில்லாமலும் ப்ரதி தினம் ஜபிக்கத்தக்கவை.

உபநிஷத்துக்கள், (ரஹஸ்ய ப்ராம்ஹணங்கள்) வேதாந்தங்கள் (ஆரண்யக பாகங்கள்), எல்லா வேதங்களிலுமுள்ள ஸம்ஹிதைகள், (பதம் க்ரமம் நீங்கலாக) மதுபதம் பொருந்தியவை, (யஜுர்வாதா ஹ்ருதயாதி) அகமர்ஷணம், (ஸ்தம உ ஹ தர்ய உ) அதர்வசிரஸ், (அதர்வ வேதத்தில் ப்ரஸித்தம்) (ஹெவாஹ வெவ்வஸ-ரு ஹ்ருதயாதி) ருத்ரங்கள் (நமஸ்தெ ரு-ஹ்ருர ஹ்ருதயாதி) புருஷ ஸூக்தம் (ஸஹஸ்ரஸீஷ-ரு) ராஜந ரௌஹிண ஸாமங்கள் (ஹ்ருரு நரொநெயிதா ஹவஹெ) ப்ரஹத் ஸாமம் (கூவாதிஷி ஹவாஸஹெ) ரதந்தர ஸாமம் (சுலிக்வாஸ-ரு) புருஷ கதி: (சுஹஸஹஸ்ரி வ்யஸஜா ஸ்தவ்ய) மஹாநாம்நீ ஸாமங்கள் (விஷ்ணோ ஸவவஸ்து) மஹாவைராஜம் ஸாமம் (விவா ஹொஸிஸ்ரு) மஹாதிவாகீர்த்யம் ஸாமம் (விஸ்ரு-ர வ்யாஹ்ருஸ விவ்யத-ர) ஜ்யேஷ்ட ஸாமங்களில் ஒன்று (உஷ-ர்ய, மித்ரு) (உஸ்ரியஹ்ருரம் ஸிவர்) பவித்ரமான ஸாமம் (உவாவெஸ்ரு ஸாயதா நரஃ) சூச்மாண்ட மந்த்ரங்கள் (யஜ்ஞேவா ஸ்ரவஹெஸ்ரு நம்) பாவமானிகள்

(ஷாஷ்டியா ஶிஷ்டபா) முதலிய அநுவாகங்கள் ஸாவித்ரீ (காயத்ரீ) இவை கள் சுத்திகரங்கள்.

வபொவ்ருதா ஸாகூஹக்ஷதா வமூஹக்ஷதா வ்ருஷ்ருதயா வகொ ஹிரண்யவ்ராஸநம் வ்ருதவ்ராஸநம் ஹொவோந திதி ஜைஜ்ஞாநி ।। சந ।।

ப்ராயஶ்சித்த ஜபாதிகளில் ஆஹார நியமம் சொல்லப் படுகிறது. பாலை மாத்திரம் வ்ரதமாகக் கொள்ளுதல், காய், கிழங்குகளையோ, பழங்களையோ மாத்திரம் புஜிப்பது, ஒரு கை அளவு யவதான்யத்தை பக்வம் பண்ணிப் புஜித்தல், நெய் முதலியவைகளில் ஹிரண்யத்தை உரைத்துச் சாப்பிடுவது, நெய்யை ப்ராசனம் செய்வது, ஸோமபாநம் செய்வது இவைகள் வ்ரதநிஷ்டனுக்கு விஹிதமான ஆஹாரங்கள்.

ஸவெ ஶிலொச்சயாஃ ஸவ-ரஃ ஸ்ரவந்த்யஃ வாணயா ஸ்ரோஃ தீய-ரநி ஜீஷ்நிவாஸா மொஷவாரிஷ்டா ஊதி ஷொஸாஃ ।। கச ।।

எல்லாப் பர்வதங்கள், எல்லா நதிகள், புண்யமான மடுக்கள், தீர்த்தங்கள், ருஷிகள் வஸிக்கும் ஸ்தானங்கள், பசுமாடு கட்டுமிடங்கள், தேவாலயங்கள், நைமிஷாரண்யம் முதலியவை இவைகள் வ்ரதம் அநுஷ்டிப்பவனுக்கு ஏற்ற தேசங்கள்.

ஸ்ருவயா-ம் ஸத்ரவசநம் ஸவநேஷ-ஹ்நகொவஷ்வ ஸ-ரு நம் கூர-ருவஷ்ரூதா சுயஸ்ரூயிதா சுநாஸுக ஊதி தவாம்ஸி।।

ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கமில்லாமை, ஸத்யம் பேசுதல், மூன்று காலங்களில் ஸ்நானம் செய்தல், ஈரவஸ்த்ரம் தரிப்பது, பூமியில் படுப்பது, போஜனமின்றி உபவாஸமிருப்பது ஆகியவை வ்ரத நிஷ்டனுக்கு நியமங்கள்.

ஹிரண்யம் ஶளவ-ரவொரஸ்வொ ஷ்வஜிஹ்வியா வ்ருதஶ்ரு ஜிதி ஜெயாநி ।। கசு ।।

ஹிரண்யம், பசுமாடு, வஸ்த்ரம், குதிரை, பூமி, எள்ளு, நெய், அன்னம் ஆகிய வஸ்துக்கள், வ்ரத நிஷ்டன் தானம் செய்யத்தக்க பொதுவான பதார்த்தங்கள்.

ஸம்வத்ஸரஃ ஷண்மாஸாஃ யக்வாரஷ்ட்யொ வா ஆள வா வஸக ஸ்ருத-விஶ்ஸ்ருதயொ ஆஶ்ராஷாஃ ஷஷ்ஹஷ்டயஃ கூஹொ ராத்ர ஊதி கூயாஃ ।। கள ।।

பொதுவாக ப்ராயஶ்சித்த வ்ரத ஜபாதிகளுக்குக் காலம் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு வர்ஷம், ஆறு மாதம், நான்கு, மூன்று, இரண்டு, ஒன்று மாதங்கள், இருபத்துநான்கு நாட்கள், பன்னிரண்டு, ஆறு, மூன்று நாட்கள் அல்லது ஒரு நாள் இவைகளில் யதாசக்தி காலத்தை அவலம்பிக்கவும்.

வனதாநெ்வ கூநாஜொஶவிகஷ்வ நகிரொநு ॥ கஅ ॥

மேலே விதிக்கப்பட்ட ப்ராயஶ்சித்தாதிகள், விசேஷவிதியில்லாதவிடங்களில் விகல்பமாக அநுஷ்டிக்கத்தக்கவை.

வனநஷ்ட முரூஷ்ட முரூஷிணி யவஷ்ட யவஶநி ॥ கக ॥

ஆனால் பாபங்களின் தன்மைக்கேற்றபடி விகல்பிக்கும். பாபம் பெரியதாயிருந்தால் பெரிய ப்ராயஶ்சித்தம். லகுவாயிருந்தால் லகு ப்ராயஶ்சித்தம்.

கூரூத்ராதிகூரூத்ர ளா நூராயண தீதி ஸவஸ்ப்ராயஶ்சித்தம்
ஸவஸ்ப்ராயஶ்சித்தே ॥ உ ० ॥

க்ருச்ரம், அதிக்ருச்ரம், சாந்த்ராயணம் என்ற ப்ராயஶ்சித்தங்கள் பொதுவாக எல்லா ப்ராயஶ்சித்தங்களுக்கும் உபயோகப்படுகிறவை. விசேஷ விதியுள்ளவிடத்திலும் இவைகளை ப்ரயோகிக்கலாம்.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் முதல் அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரஶ்னம் இரண்டாவது அத்யாயம்.

தூஜஸ வித்ரம் ராஜவாதகம் ஶூத்ரயாஜகம் ஶூத்ராயுயாஜகம் வெதவிஸ்ராவகம் ஸ்த்ரீணஹம்நம் யஶ்சாத்ரா
வஸாயிஸ்ஸஹஸாவஸெ உதூவாவஸாயிந்யாம் வா ॥ க ॥

ராஜாவைக் கொன்றவன், சூத்ரனுக்கு யாகம் செய்துவைத்தவன், சூத்ரனிடம் கிடைத்த த்ரவ்யத்தால் யாகம் செய்தவன், வேதத்தை வ்யாகுலமாய்ச் செய்கிறவன், அத்யயனம் செய்த ப்ராம்ஹணனைக் கொன்றவன், சண்டாளாதிகளுடன் ஸஹவாஸம் செய்கிறவன், சண்டாளாதி ஸ்த்ரீகளுடன் ஸம்ஸர்க்கம் செய்கிறவன் ஆகியவர்கள் தகப்பனுயிருந்தாலும் த்யஜிக்கப்படவேண்டியவர்களே. ப்ராயஶ்சித்தம் கிடையாது.

தஸ்ய விஜ்ஞாயதே யொநிஸம்பந்தாஸ்ஸ ஸஞ்சிவா
தஸ் ஸபிண்டாஸ்தத்காலீந மெத்ய தத்காயமாணி கூர்யுஃ ॥ உ ॥

மேற்படி பதிதனுடைய ஆசார்யாதிகளையும், ரக்த ஸம்பந்த முள்ள பந்துக்களையும் ஓரிடத்தில் கூட்டி, அவர்களின் முன்னிலை யில் அந்தப் பதிதனுக்கு உதகதானம் முதலிய ப்ரேதகார்யங் களைச் செய்யவும். அவனை த்யாகம் செய்யவேண்டியதற்கான விதி சொல்லப்படுகிறது.

வாதூம் வாஸ்ய விவயமெய்யஃ ॥ ஊ ॥

அந்தப் பதிதனுக்காக குடம் போன்ற ஒரு பாத்ரத்தை ஏற் படுத்தி, அதிலுள்ள ஜலத்துடன் அதைக் கவிழ்க்கவேண்டும், குடத்தில் ஜலம் தங்காமல்.

ஏஷஃ கூஷ்கூரோ வாஸகுராஜ்ஜெய்வா தூரோநீய ஏஷீ
வடாஸு வ்ரயிகா உக்ஷிணாஷ்வஃ வஹ விவயமெய்ஸ
ஸுஸுஸுந்தகம் கூரோதி நாஷஸ்ஸாஹ்ழ ॥ ச ॥

தாஸன், அல்லது வேலைக்காரன், அசுத்தமான இடத்தி லிருந்து அசுத்தமான பாத்ரத்தை எடுத்து, அதில் வேலைக்காரிக் காக உள்ள குடத்திலிருந்து ஜலத்தைப் பூரித்துத் தெற்கு முக மாகநின்று, இடதுகாலால் அந்தப் பாத்ரத்தைக் கவிழ்க்கவேண்டும். குடத்திலுள்ள ஜலம் நிச்சேஷமாகக் கீழே விழவேண்டும். குடத்தைக் கவிழ்க்கும்போது பதிதனுடைய கோத்ரத்தையும், பெயரையும் சொல்லி "அநுதகம்கரோமி" என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லவும்.

தம ஸவெஷ்டயந்தொரநு வ்ராஹீநாவீதிநொ ஜ்ஞாதயஃ ॥

அந்தப் பாத்ரத்தைக் கவிழ்க்கும்போது ஞாதிகள் ப்ராசீந வீதிகளாகவும், கேசத்தை விரித்துக்கொண்டும், அதைத் தொட்டுக் கொண்டுமிருக்கவேண்டும்.

விஜ்ஞாயதேவொ யொநிஸம்பந்தாஸ்ஸ வீக்ஷரந் ॥ ஸ ॥

ஞாதிகள் மட்டுமே அந்வாரம்பணம் செய்யவும். மற்ற, ரக்த ஸம்பந்தமுள்ள பந்துக்களும், ஆசார்யாதி வித்யாகுருக்களும் பார்த்தால் போதும்.

ஸவ உவஸ்ப்ருஸ்ய ஸ்நாநம் வ்ரவீஸ்ருதி ॥ எ ॥

பிறகு யாவரும் ஸ்நானம் செய்துவிட்டு, க்ராமத்திற்குத் திரும்பவும். இதனால் இந்த கடஸ்போடகர்மத்தை க்ராமத்திற்கு வெளியில் செய்யவேண்டுமென்று ஏற்படுகிறது.

கத உதரம் தெந வஸஹாவ்ய கிஷ்டெகராத்ரம் ஜவந வாவிதீரஜ்ஜாரவஸ்தவ்ய: ॥ அ ॥

மேற்கண்டவாறு கடஸ்போடம் செய்து, பதிதஜ்ஞ த்யாகம் செய்தபிறகு, அவனுடன் பேசக்கூடாது. அக்ஞானத்தால் அவனுடன் பேசினால் அதற்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக ஒரு அஹோராத்ரம் நின்றுகொண்டு காயத்ரியை ஜபிக்கவும்.

ஜாரவஸ்தம் ஸகு க்ரியாத்ய: ॥ க ॥

புத்திபூர்வமாக அவனுடன் ஸம்பாஷித்தால் மேற்கண்ட ப்ராயஸ்சித்தத்தை மூன்று தினம் செய்யவும்.

யஸ்ய வ்ராயஸ்சித்தந ஸ்யாத்ஸ தஸ்மிந ஸ்யாத் கர்மஸுபம் வாத்ரம் வர்ணயதாஸ ஹ்ராஸ வதிரயிக்வா ஹ்ரவதீர்த்வா வாதத வரஸுவ உவஸ்ரயேயு: ॥ கஅ ॥

மேற்கண்ட பதிதன் சாஸ்த்ரீய ப்ராயஸ்சித்தம் செய்துகொண்டு சுத்தனாகிவிட்டால், ஜ்ஞாதிகள் தங்கமயமான குடத்தில் புண்யமான மடுவிலிருந்தோ, நதிகளிலிருந்தோ தீர்த்தம் கொண்டு வந்து அதனால் இவனை அபிஷேகம் (ஸ்நானம்) செய்துவைக்க வேண்டும்.

சுயாவெஷ்டி தஸ வாத்ரம் ஹரந்தி தஸ வஸம்ப்ரதிஹ்ரஹ்ய ஜவெஸ ‘‘ஸாதோ ரூள ஸ்ராதோ வ்ரயிவீ ஸாதம் ஸிவேஸ நிகஸம் பொ ரொஹநஸ்தீஸம் ஹ்ரஹாதி’’ இதி ॥ கக ॥

ஸ்நானம் செய்துவைத்த பிறகு அந்தப் பாத்ரத்தை ஜ்ஞாதிகள் அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தை ஜபித்து அவன் அதை க்ரஹித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

வனதெய ஜுஹோமி வாவதா நீஹி தாஸ்தவந்நீஹி கிஸ்ரா ணைஸ்ராஜ்யம் ஜுஹுதாஸ ஹிரண்யம் ப்ராஹ்மணாய தாஸ்யாஸ ॥ கஉ ॥

பிறகு ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களால் ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும். ப்ராம்ஹணனுக்கு ஹிரண்யத்தைத் தானம் செய்யவும்.

ஹாம் வா ॥ கஈ ॥

ஹிரண்யமில்லாவிடில் பசுவைக் கொடுக்கவும்.

ஆசாயஸ்ய ச ॥ கச ॥

ஆசார்யனுக்கும் மேற்கண்ட தானங்களைச் செய்யவும்.

யஸ்ய த ஆணாஹிகம் ப்ராயஸ்சித்தம் ஸ ஊர்த்வஸ்ஸ்நாயீ ॥ சு ॥

எவனுக்கு மரணந்திகமான ப்ராயஸ்சித்தம் விதிக்கப்பட்டுள்ளதோ, அவன் இறந்த பிறகு சுத்தனாவான்.

ஸவ்ருணைவ தஸ்ஸ்ருஷ்டாநி ஸ்வைதகாரீணி கர்மாணி குர்யுஃ ॥

மரணந்திகப்ராயஸ்சித்த வ்ரதம் அநுஷ்டித்து இறந்த பின் சுத்தனாவனுக்கு ஞாதிகள் எல்லாவித ஔதகதாநாதி ப்ரேத கர்மங்களையும் யதாவத்தாகச் செய்யவும்.

வாதஷ்வஃ ஸாஹஸ்ரகம் ஸவைஷ்ணவவாதகைஷ்ணம்
ஸவைஷ்ணவவாதகைஷ்ணம் ॥ சள ॥

மேலே சொல்லிய சாந்திதீர்த்த கர்மாவை எல்லாவித உபபாதகங்களிலும் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். (பதினேழுவது ஸூத்ரப்படி).

மூன்றாவது ப்ரச்நத்தில் இரண்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

மூன்றாவது ப்ரச்நம் மூன்றாவது அத்யாயம்.

ஸ்வஸ்ரூ ஸுராவஸுவர்ணஸ்தேய குருதல்பகமநாத்ருவ்ருத்தஸம்பந்தாத்
வைவாஹ மைஸ்ர நாஸ்திக நிந்திதகர்மாஸ்ரயீ வதிதா
தஸ்ஸஹவதிதத்யாகிநஃ வதிதாஃ ॥ க ॥

கீழ்க்கண்ட பாபம் செய்தவர்கள் பதிதர்களாவார்கள். ப்ரஹ்மஹத்தி செய்தவன், ஸுராபானம் செய்தவன் குருதல்பகமனம் செய்தவன், மாத்ருவம்சம் பித்ருவம்சம் இவைகளில் தடுக்கப்பட்ட விவாஹாதிஸம்பந்தம் செய்தவன், திருடன், பரலோக நம்பிக்கையில்லாதவன், சாஸ்த்ரத்தில் நிந்திக்கப்பட்ட கார்யத்தை அடிக்கடி செய்பவன், பதிதஸேவை த்யாகம் செய்யாமல் அவனுடன் கலப்பவன், பதிதனல்லாதவனைப் பஹிஷ்கரித்தவன் ஆகியவர்கள் பதிதர்கள்.

வாதகுலஸம்யோஜகாஸ்து ॥ உ ॥

பதிதனுகக்கூடிய பாதக கர்மாக்களில் ப்ரவ்ருத்திக்கும்படி தூண்டிவிடுகிறவர்களும் பதிதர்கள்.

தைஸாஹம் ஸஹாவரேது ॥ கூ ॥

பதிதர்களுடன் ஸஹவாஸ ஸஹபோஜனாதி கலப்புக்களே ஒரு வர்ஷம் வரையில் செய்தவனும் அவனைப்போலப் பதிதனுவான்.

ஜிஜாதிகுஶ்ருஷ்வா ஹாநிः வதநே ॥ ச ॥

ச்ரௌத ஸ்மார்த்தாதிகளான ஸகலவித ப்ராஹ்மண கர்மங் களையும் செய்ய அதிகாரமில்லாமல் அநர்ஹனுகிவிடுவதே பாதித்யம் எனப்படும். பதிதன் எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் அநர்ஹன்.

தயா வரேது யாऽஸிஜ்ஜிः ॥ ஞ ॥

மேலும் ஏற்கனவே இவன் செய்த நல்ல கார்யங்களால் உண் டான பரலோக ஸுக்ருதங்களும் ப்ரயோஜனமற்றவையாகிவிடும்.

தஜ்ஜெகை நரகே ॥ கூ ॥

கர்மாநர்ஹதை, பந்துத்யாகம், ஸ்வக்ருத புண்யநாசம் ஆகிய இவைகளையே நரகமென்று சில சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

தீணி வ்யதீநாநிஜ்ஞாநாந்நः ॥ எ ॥

கீழ்ச்சொல்லிய ப்ரஹ்மஹத்யாதி பாபங்களில் முதல் மூன்று பாபங்களுக்கு ப்ராயஶ்சித்தவிதியே நிர்த்தேசிக்கப்படவில்லை யென்று சிஷ்டர்கள் கருத்து. புத்தி பூர்வக ப்ரம்ஹஹத்யா, ஸுராபான குருதல்பகமநங்களில் ப்ராயஶ்சித்தமே கிடையாது என்று கருத்து.

நஸ்த்ரீஷுராகுருதல்பயோः வததீதெகே ॥ அ ॥

ஸ்த்ரீகமந விஷயத்தில், குருதல்பகமநம் ஒன்று நீங்கலாக மற்றவை பாதித்யகமல்லவென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். பாபம் உண்டு. ஆனால் பதிதனுகிறதில்லை என்று.

ஸ்ருணஹநி ஹீநவர்ணஸ்ரைவாபாம் வஸ்த்ரீ வததி ॥ கூ ॥

கர்ப்பஹத்தி, கீழ்ஜாதி புருஷ ஸம்ஸர்க்கம் இவைகளால் ஸ்த்ரீ பதிதையாவாள். ப்ரம்ஹஹத்யா ஸுராபானாதிகளாலும்.

கூடஸாக்ஷ்யம் ராஜஸாதி வைஶுந்யம் முஷ்ணதோ ஹிரண்யாதேः ஸஹாவாதகூஸாநி ॥ சo ॥

பொய் ஸாக்ஷ்யம் கூறுவது, அரசன் ஸம்பந்தமாகும்படி

கோள் சொல்வது, ஆசார்யாதி பெரியோர்களைப் பொய் அபவாத மாகப் பேசுவது, இவை மஹாபாதக தோஷத்திற்குஸமமானவை, ஸம பாதகங்கள்.

சுவஜ்ஞாநாம் வ்ராஹ்மணாநாஞ் மொஹஜ்ஞ வ்ருஷல நதந்நகர்ஹவகீணி-ஞ வதிதவஸாவிதீ்கெஷ்டவவாதகஞ்ஞ ॥

பங்க்திக்கு அநர்ஹர்களாகக் கீழே ஒரு ஸ்ம்ருத்ரத்தில் பொறுக்கப்பட்டவர்களுள் "துர்வாலர்" என்பவர் வரையிலுள்ள வர்களும், கோஹத்தி செய்தவன், வேதத்தை மறந்த ப்ரஹ்மக்நன், இவ்விருவர்களுக்கும் மந்த்ரம் சொல்லிவைப்பவன், ஸ்த்ரீகமனம் செய்த ப்ரஹ்மசாரீ, காயத்ரீ உபதேசமாகாதவன் (விஹித காலத் தில் 16 வயதுக்குள்) இவர்களுக்கு "உபபாதகம்" என்ற தோஷம் ஏற்படும்.

சுஜ்ஞாநாத்நஜ்ஞாவநாஜ்ஞுவிஹாயாஞ்ள வதநீயவெவா யாம வ ஹெயள ॥ சுஉ ॥

மந்த்ர தந்த்ராதிகளில் ஞானமில்லாமல் யாகம்செய்து வைக் கும் ருத்விக்கும், அவனுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்காத ஆசார்யனும் பரித்யஜிக்கத்தக்கவர்கள். வேறு பதநீயகார்யங்கள் செய்தாலும் ஹேயர்கள்.

சுநர்ஜ்ஹ ஹாநாஞ் வதகி ॥ சுசு ॥

மேற்கண்ட அக்ஞானம், அத்யாபனம் என்ற தோஷமில்லாத வரையில் ருத்விகாசார்யர்களுக்கு த்யாகம் இல்லை, த்யாகம் செய் தால் பதிதனுவான்.

தவ்ய வ வ்ருதிர்ஹ்ரீதெதெர்கெ ॥ சச ॥

ருத்விகாசார்யர்களை அகாரணமாக த்யாகம் செய்தவனைப் பரி க்ரஹிப்பவனும் பதிதனென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள்.

ந சுஹி-ஞிஸ் ஸாதாவிதெர்ஹாவ்ருத்திஃ ॥ சடு ॥

மாதா பிதாக்கள் பதிதர்களாயிருந்தாலும் வேறு எந்த நிலை மையிலிருந்தாலும் சுச்ரூஷாதிகளை நிறுத்தக்கூடாது. செய்தேதீர வேண்டும்.

ஸாயம் தத்ர ந ஹஜ்ஞாநு ॥ சசு ॥

அவர்களுடைய, அதாவது பதித மாதா பிதாக்களுடைய, ஸ்வத்துக்களைப் புத்ராதிகள் அடையக்கூடாது.

ப்ராஹ்மணாஹிம்ஸாயை தோஷஸ்தாவான் ॥ கள ॥

எவன் ப்ராம்ஹணனின் தோஷத்தை முதல் முதலாக ப்ரகடனம் செய்கிறானோ அவனுக்கு அந்த ப்ராஹ்மணனுக்குள்ள தோஷம் அவ்வளவும் உண்டாகும்.

த்விரநுநயேத் ॥ கஅ ॥

தோஷமே இல்லாத ப்ராம்ஹணனை வீணாகத் தோஷியாய் ப்ரகடனம் செய்தால் அவனுக்கு இரண்டு பங்கு அந்தத் தோஷம் ஏற்படும்.

ஔபயஹிம்ஸாயாம் ய விதரேயதி ஸதஸோ ॥ கக ॥

தர்ப்பலனை ஒருவன் ஹிம்ஸிக்கும்போது அவனை அந்த ஹிம்ஸையிலிருந்துவிடுவிக்கச்சக்தியுள்ளவனுயிருந்தும் விடுவித்துக் காப்பாற்றுத பக்ஷத்தில் ஹிம்ஸிப்பனுக்கு ஏற்படும் பாபத்திற்கு ஸமமான பாபம் இவனுக்கும் ஏற்படும்.

க்ருத்வாவமானம் ப்ராஹ்மணஸ்ய வத்வாத்ரு
ஷ்வஸ்ருஜேத் ॥ உ0 ॥

கோபித்துக்கொண்டு ப்ராம்ஹணனை அடிப்பது முதலிய கார்யம் செய்ய முயற்சிப்பது நூறு வர்ஷம் பரலோக ச்ரேயஸ்ஸைத் தடுக்கும்.

நிவாதே வஹஸ்ரம் ॥ உக ॥

அடிக்க முயற்சிசெய்து அடித்துவிட்டால் ஆயிரம் வர்ஷம் பரலோக ச்ரேயஸ் நசித்துவிடும்.

யாவதஸ்ருக்ப்ரஸ்ருஜ்ய வாம்ஸமூலம்
ஸம்ஸ்ருஜ்யாஸ் ஸம்ஸ்ருஜ்யாஸ் ॥ உஉ ॥

ப்ராம்ஹணனை அடித்து அதனால் அவனுடைய சரீரத்தில் ரக்தம் பெருக நேரிட்டால், அந்த ரக்த தாரையானது பூமியில் சிந்தி எவ்வளவு பாம்ஸுக்களை (மண்ணை) க்ரஹிக்குமோ அந்த பாம்ஸு அளவுள்ள வர்ஷங்களுக்கு அடித்தவன் பரலோக ச்ரேயஸ்ஸை இழப்பான்.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் மூன்றுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரஸ்னம் நான்காவது அத்யாயம்.

ப்ராயஸ்சித்தம் ॥ க ॥

இதுவரையில் பாபங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ப்ராயஸ்சித்தம் சொல்லப்படுகிறது. க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதிகளான வ்ரதங்களுக்கு தபஸ் என்று பெயர். நிச்சயித்துத் தபஸ்ஸை அனுஷ்டிப்பதே ப்ராயஸ்சித்தம்.

ப்ரூண ஹத்யாம் ப்ராஜாபத்யம் த்ரிராவ்ருதாதஸ்ய ॥ உ ॥

ப்ரம்ஹஹத்யா பாபம் செய்தவன் தனது சரீரத்தை அந்நாதிகளில்லாமல் ஒடுக்கி (அவச்சாதனம்), பிறகு அக்நியில் மூன்று தடவை எழுந்து எழுந்து விழவேண்டும். இறந்தால் சுத்தி. ஜீவித்தால் தோஷம் நீங்கி, சுத்தி.

ஸங்க்ராமே வா ப்ராக் ஜைந்ய ப்ரஹ்மஹ்யாதாத் ॥ ங ॥

அல்லது ப்ரம்ஹஹத்யாபாபம் செய்தவன் யுத்தத்தில் சஸ்த்ரம் தரித்தவர்கள் முன் நின்று பாணத்திற்கு லக்ஷ்யமாக வேண்டும். அதனால் இறந்தாலும் தப்பிப் பிழைத்தாலும் சுத்தி.

வ்ருத்தாஜ்ஞகவாஸவாணிவ்ருத்தா ஹாஸ்ய ஸம்வத்ஸராந்ய ப்ரஹ்ம
வாஸ் லைக்ஷாய க்ராமம் ப்ரவிஸேத் கபாலவாக்ஷாணம் ॥

அல்லது ப்ரம்ஹக்நன், தன்னால் கொல்லப்பட்ட ப்ராம்ஹணனின் சிரஸ் கபாலத்தை கட்வாங்கத்துடன் கையில் ஏந்திப் பன்னிரண்டு வர்ஷகாலம் ப்ரம்ஹசர்யத்துடனிருந்து பிக்ஷைக்காக மட்டும் க்ராமத்திற்குப் போகவும். தனது தோஷத்தைச் சொல்லி பிக்ஷை பெற்று ஜீவிக்கவும்.

வயோவஸ்தாத் ஸந்ந்யஸேத் ஸந்ந்யஸ்யாநாஸ்ய ॥ ரு ॥

ஆர்யர்களின் பார்வையிலிருந்து விலகி மார்க்கத்திலிருந்தும் ஒதுங்கிப் போகவும். ஆர்யர்கள் த்ரைவர்ணிகர்கள்.

ஸ்தாநாஸநாப்யாம் விஹரேத் ஸவநேஷ்வபகோவஸ்ஸீத
ஸாயீத ॥ சு ॥

பகலில் நிற்பது, ராத்ரியில் உட்கார்ந்திருப்பது ஆகிய இரண்டு வ்ரதத்தை மாற்றி மாற்றிச் செய்துகொண்டு, மூன்று வேளை

ஸ்நானமும் செய்துகொண்டு மேற்கண்ட ஸ்மிருதிப்படி பன்னிரண்டு வர்ஷம் வ்ரதம் செய்தால் ப்ரம்ஹஹத்தன் சுத்தனுவான்.

ப்ராணாஹே வா க்ஷிதே ப்ராஹ்மணஸ்ய ॥ ஏ ॥

ப்ரம்ஹஹத்தன் நிமித்தமாக ஒரு ப்ராம்ஹணனுக்கு ப்ராண லாபம் ஏற்பட்டால் அதனால் அவனுக்கு ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷம் நீங்கும். சோர வ்யாக்ராதிகளால் கொல்லப்படும் ஒரு ப்ராம் ஹணரை அந்த ஆபத்திலிருந்து இவன் தப்புவித்து ப்ராணலாபம் செய்தால், ப்ரம்ஹஹத்யா பாபம் நீங்கும். ஒரு உயிரைக் காப் பாற்றினால், ஒரு உயிரைக் கொன்ற பாபம் நீங்கும்.

ஹவ்யாவஹாயை த்ரவ்யஸ்ய ப்ரதிஷ்டாயை ॥ அ ॥

ஒரு ப்ராம்ஹணனுடைய த்ரவ்யத்தைத் திருடன் அபஹரித் துக்கொண்டு போய்விட்டால் அந்த த்ரவ்யத்தைத் திருப்பிப் பெற வதற்காக ப்ரம்ஹஹத்தன் திருடனுடன் சண்டையிட்டு மூன்று தடவை திருடனால் திருப்பியடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அந்தத் தர்ம கார்ய ப்ரவ்ருத்தி காரணமாக இவனுக்கு ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷம் நீங்கி, சுத்தியேற்படும். திருட்டுப்போன த்ரவ்யத்தைத் திருப்பி மீட்காவிட்டாலும் சுத்தியுண்டு. முதல் சண்டையிலேயே த்ரவ் யத்தை மீட்டுவிட்டாலும் சுத்தி. ப்ராம்ஹண ப்ராணரக்ஷணம் போல், அவன் த்ரவ்யரக்ஷணமும் சுத்திஹேது என்று கருத்து.

ஸுவர்யோஜவஸ்யை வா ॥ கூ ॥

ராஜா செய்யும் அச்வமேதயாக அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும் ப்ரம்ஹஹத்தன் சுத்தனுவான்.

ஸர்வயஜ்ஞஸ்ய வி ஸ்ருஷ்டஸ்ய ஹ்யேஷ ॥ கo ॥

அச்வமேதமல்லாத வேறு யக்ஞ அவப்ருதத்தில் ஸ்நானம் செய்தாலும் சுத்தியுண்டு. ஆனால் அந்த யஜ்ஞமானது 'அக்ருஷ்டத்' என்ற ஸாமத்தை முடிவாகக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஸ்ருஷ்டஸ்ய ப்ராஹ்மணவதஸ்ய வி ॥ கக ॥

ப்ராம்ஹணவதம் செய்ய உத்ஸாஹத்துடன் முயற்சித்தும் ஏதாவது காரண வசத்தால் கொல்லாமல் விட்டுவிட்டாலும் அவ னுக்கும் ப்ரம்ஹஹத்தி தோஷம் உண்டு. கீழ்ச்சொன்ன ப்ராயஸ் சித்தங்களில் லகுவான ஒன்றைச் செய்யவும்.

சூத்ரயாஜ்யாயாம் ॥ சஉ ॥

ருதுஸ்நானம் செய்தவள் ஆத்ரேயீ. அல்லது அத்ரி கோத்ரையாயிருப்பவள். அவளை வதம் செய்தால் மேற்கண்டபடி ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷமும் ப்ராயஸ்சித்தமும் ஏற்படும்.

ஸஹ வாऽவிஜ்ஞாதே ॥ சங ॥

ப்ராம்ஹணீஸம்பந்தமான கர்ப்பமானது ஸ்த்ரீயா, புமானு, நபும்ஸகமா என்று தெரியாத நிலைமையில் கொல்லப்பட்டால் (மருந்துகளால்) அதிலும் கொன்றவனுக்கு ப்ரம்ஹஹத்யா பாபம் உண்டு.

ராஜந்யவயே ஷட்வார்ஷிகம் வ்ரதம் த்ரயாணாம் ஸஹஸ்ரம் தக்ஷிணாயை ஸஹஸ்ரம் வா ॥ சச ॥

ராஜாவாக இருப்பவனைக் கொன்றால் ஆறு வர்ஷம் ப்ரம்ஹஹத்யா ப்ராயஸ்சித்த வ்ரதத்தைக் கேவலம் ப்ரம்ஹசர்யத்துடன் அநுஷ்டிக்கவும். ஒரு ருஷபம் அதிகமான ஆயிரம் பசுக்களையும் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

வைஸ்யே த்ரைவார்ஷிகம் த்ரிஷ்வேகம் ஸஹஸ்ரம் வா ॥ சடு ॥

வைஸ்யனைக் கொன்றால் மூன்று வர்ஷம் ப்ரம்ஹஹத்யா வ்ருதமனுஷ்டிக்கவும், நூற்றொன்று பசுக்களைத் தானம் செய்யவும். அவைகளில் ஒன்று காளைமாடு.

ஸ்வஸ்த்ரீ த்வேகவர்ஷம் த்ரிஷ்வேகாஹ்நாம் வா ॥சஎ॥

சூத்ரவதத்தில் ஒரு வர்ஷம் வ்ரதம், பதினொன்று கோதானம்.

சூத்ராயாம் வைஸ்யவத ॥ சஅ ॥

ஆத்ரேயியல்லாத ஸ்த்ரீயின் வதத்திலும் சூத்ர வதத்திற்குப் போல் வ்ரதம்.

ஸர்வம் து வைஸ்யவத் ॥ சஅ ॥

பசுவைக் கொன்றால் வைஸ்யவத வ்ரதம் செய்யவும்.

த்வீபிநம் நகுலம் காகம் வித்வே உஷ்ட்ரம் ஸுநகம் ச ॥

தவளை, கீரி, காக்கை, ஓணன், மூஞ்சூறு, பெரிய எலி, நாய் இவைகளைக் கொன்றாலும் வைஸ்யவதம் போல் ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுஷ்யந்தாம் ஸஹஸ்ரம் ஹந்வா ॥ உ0 ॥

எலும்புள்ள ப்ராணிகளில் ஆயிரத்தைக் கொன்றாலும் வைச்ய வத ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுநஸ்யூதா உநஸ்ரூரே வ ॥ உக ॥

எலும்பில்லாத கொசு, புழு முதலியவைகளைக் கொன்றாலும் வைச்யவதம் போல். ஒரு காளைமாடு சுமக்கும் அளவுக்கு அவைகளைக் கொன்றால்.

சுவி வாஸ்யந்தாஜைகேகஸ்மிந் கிஞ்சித்தாஸ் ॥ உஉ ॥

எலும்புள்ள ப்ராணி வதத்தில் வைச்யவத ப்ராயஸ்சித்தத் திற்குப் பதிலாக (கிஞ்சித்) எட்டு முஷ்டி அளவுள்ள தான்ய தானம் செய்யவும்.

ஷண்ணாம் வயாம்ஸ்யாரண்யாநாம் ஸீஸமாஷஸ்து ॥ உந ॥

நபும்ஸகனைக் கொன்றால் ஒருவன் சுமக்கக்கூடிய வைக்கோல் கட்டும், மாஷ அளவு ஸீஸலோஹமும் தானம் செய்யவும்.

வராஹே வ்ரீதவபாம் ॥ உச ॥

பன்றிவதம் செய்தால் நெய் நிறைந்த குடம் தானம் செய்க.

ஹவை பௌஹாண்டிம் ॥ உடு ॥

ஸர்ப்பவதத்தில் இரும்பு லோஹதண்டம் தானம்.

ப்ரஹ்மஹணஸ்ய வ்ரதாயாம் நீயம் ॥ உசு ॥

ஜாதிமாத்ரமுள்ள ப்ரம்மபந்து எனப்படுகிற வ்யபிசாரி ஸ்த்ரீயைக் கொன்றால் கறுப்புக் காளைமாடு தானம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

வைஸிகேந கிஞ்சித் ॥ உள ॥

அந்த ப்ராஹ்மண ஸ்த்ரீயே வேச்யைத் தொழிலால் ஜீவிப்ப வளாயிருந்தால் அவளைக் கொன்றால் கிஞ்சித் தானம். (எட்டு முஷ்டி தான்யம்.)

தஸ்ராஸுயநயாலவயெஷாம் வ்ரயஸ்ரவஷ்டாநீ ॥ உஅ ॥

பார்யை, அந்நம், பணம் இவை லாபத்திற்காக ஒருவனைக் கொன்றால் ஒவ்வொரு தோஷத்திற்கும் தனித்தனி ஒரு வர்ஷம் ப்ராக்ருத வ்ரதம். முன் சொல்லப்பட்டபடி.

ஏவ வராஹே ॥ உக ॥

பரதார கமநத்தில் இரண்டு வர்ஷம் ப்ராக்ருத வ்ரதம்.

தீர்ணி ஸ்ரோதீம்ஷி ॥ ஈ0 ॥

வேதாத்யாயி ப்ராம்ஹண பரதாரத்தினிடம் கமநம் செய்தால் மூன்று வர்ஷம் வ்ரதம் ப்ராயஶ்சித்தம்.

ரேவ்யாமாஹே ஹொதுர்ஃ ॥ ஈக ॥

மேற்கண்ட பரஸ்த்ரீ கமநத்தால் த்ரவ்ய லாபமிருந்தால் அந்த த்ரவ்யத்தை த்யாகம் செய்துவிடவும்.

யஶ்மாந்ந வா ஸ்ருஜேத ॥ ஈஉ ॥

அந்த த்ரவ்யம் எங்கிருந்து கிடைத்ததோ அந்த வ்யக்தியிடமேயாவது அதைத் திருப்பிக் கொடுத்துவிடவும்.

ரூதிஷ்டிஜ்ஜ்யொமெ ஸஹஸ்ரவாகுஶ்ச ॥ ஈஈ ॥

ருத்விக்களான பதிதாதிகளுடன் வேதஸம்பந்தம் வைத்துக் கொண்டால் அந்தத் தோஷத்திற்காக ஒரு வர்ஷம் ப்ரஹ்மசர்யத்துடன் நியமமிருக்கவும். ஆயிரம் வேத பதங்கள் அத்யயனத்யாபனதிகளால் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டிருந்தால்.

சூத்ரஸ்ய தாஸ்யநிர்ஹாரூபதவாதகேஷ்வேவம் ॥ ஈச ॥

புத்திபூர்வகமாக ச்ரௌதாக்நியை த்யஜித்தவன், சக்தியிருந்தும் அத்யயனம் செய்யாதவன், உபபாதகி இவர்கள் விஷயத்திலும் ஒரு வர்ஷம் ப்ரம்ஹசர்யாதி வ்ரதம் ப்ராயஶ்சித்தமாகும்.

ஸ்த்ரீ யாஸ்திஷ்ரிணீ மூவ்தா வர்ஷம் தூ யஜேத ॥ ஈரு ॥

எந்த ஸ்த்ரீ வ்யபிசாரிணியாக இருக்கிறாளோ அவளுடம் மேற்கண்ட ஒரு வர்ஷம் ப்ரம்ஹசர்ய நியம ப்ராயஶ்சித்தம் செய்யவும். ப்ராயஶ்சித்தம் முடியும் வரையில் பர்த்தாவிடமிருந்து பிண்டமாத்ரம் (அந்நம்) பெறலாம். பாதுகாக்கப்படவேண்டும். புத்திபூர்வம் ஸக்ருத்கமந விஷயமிது.

கூரநுஷ்டி மொவஜும் ஸ்ரீகுதே கூரிஸாதர்ணாஃ
வ்ரதஹோமாஃ ॥ ஈசு ॥

மனித ஜாதியல்லாத எருமை முதலிய ப்ராணிகளிடம் ஸ்த்ரீகார்யம் (ஸம்ஸர்க்கம்) செய்தால் கூச்மாண்ட மந்த்ரங்களால் க்ருத ஹோமம் செய்யவும். பசுமாடு நீங்கலாக. அதில் அதிக ப்ராயஶ்சித்தம் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் நான்காவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரச்னம் ஐந்தாவது அத்யாயம்.

ஸுராவஸ்ய ப்ராஹ்மணஸ்ய உஷ்ணாயாவிஷ்யேவ ஸுராயா ஸாஸ்ய ப்ரதிஷ்டேயாஸ் ॥ க ॥

ஸுராபானம் புத்திபூர்வகமாகச் செய்த ப்ராம்ஹணனுடைய முகத்தில், வாயில் தப்தமான (கொதிக்கிற) ஸுரையை விட வேண்டும். அதனால் அவன் இறந்தால் சுத்தனாகிறான்.

கூஷ்ணா வாநே வயோ வ்ருத உஷ்ணம் வாயும் ப்ரதி க்ருஹ்ய தவாநி ஸக்ருத்ஸ் ததோஸ்ய ஸம்ஸ்காராஃ ॥ உ ॥

வேறு த்ரவ்யம் என்ற ப்ரமத்தால் புத்திபூர்வமில்லாமல் ஸுரையைப் பானம் செய்துவிட்டால், பால், நெய், ஜலம் இவைகளைக் கொதிக்கச்செய்து, ஒவ்வொரு மூன்று நாளும் குடித்து வ்ரதமிருக்கவும். பால் மூன்று தினம், க்ருதம் மூன்று நாள், ஜலம் மூன்று நாள் இது தப்த க்ருச்ரம். இதன் பிறகு, அவனுக்கு புனருபநயந ஸம்ஸ்காரமும் செய்யவும்.

உச்சிஷ்டஸ்ய ரேதஸோ மூத்ரபுரீஷயோஸ்தவாம ஏவ ப்ராயஸ்சித்தம் ॥ ங ॥

மூத்ரம், புரீஷம், ரேதஸ் இவைகளைப் புத்திபூர்வமாகச் சாப்பிட்டால் புனருபநயநத்துடன் மூன் சொன்ன தப்த க்ருச்ரம் ப்ராயஸ்சித்தம்.

ஸ்வாவதோஷ்ட்ரஸ்ய மாம்ஸாநாம் ஆஜஸ்ய ॥ ச ॥

புலி முதலிய தம்ஷ்ட்ர வன ஜந்துக்கள், ஒட்டகை, கழுதை இவைகளின் சரீர மாம்ஸத்தைச் சாப்பிட்டாலும் முன் சொன்ன ப்ராயஸ்சித்தம் புனருபநயநம், தப்த க்ருச்ரம்.

க்ராம்யகுக்குடஸ்ய கரஜயோஸ் ச ॥ ஞ ॥

க்ராமக் கோழி, பன்றி இவைகளின் மாம்ஸ பக்ஷணத்திலும் முன் சொன்ன நிஷ்க்ருதி. மேற் சொல்லியவெல்லாம் புத்திபூர்வமாக அடிக்கடி செய்த விஷயம். ஒரு தடவை மட்டும் புத்திபூர்வமானாலும், அபுத்திபூர்வமாக அடிக்கடிச் செய்தாலும் தப்த க்ருச்ரம் மட்டும். அபுத்திபூர்வமாக ஒரே தடவை செய்தால் புனருபநயநம் மட்டும் என்று வ்யவஸ்தை.

முலாzzவ்ராணை வாரவவ்ய வ்ராணாயாசா வ்ரத
வ்ராஸநம வ ॥ கூ ॥

ஸுராபானம் செய்தவனுடைய முகாதிகளிலிருந்து ஸுரை நாற்றத்தை ஒருவன் மோந்தால் அதற்காக மூன்று ப்ராணயாமங் களைச் செய்து க்ருத ப்ராசனமும் செய்யவேண்டும், ப்ராயஸ் சித்தமாக.

வ்ருவெழ்ஹ ஏஷ்டவ்ய ॥ எ ॥

முன் சொன்ன புலி முதலிய ஜந்துக்களால் கடிக்கப்பட்ட வனுக்கும் மூன்று ப்ராணயாமமும், க்ருத ப்ராசனமும் ப்ராயஸ் சித்தம்.

தவ்த மொஹயநெ ம்ரு்தவ்முழ்யீத ॥ அ ॥

குரு (பிதா) தல்ப கமனம் (மாத்ரு கமநம்) செய்தவன் கறுப்பு இரும்பினுல் செய்யப்பட்ட படுக்கையை அக்நியால் பழுக்கக் காய வைத்து அதில் படுக்கவும். அதனுல் மரணம் அடையவும். இது மரணந்த ப்ராயஸ்சித்தம்.

வாஹிழ்ம வா ஜ்வலந்ீம ஸ்த்ரியெ ॥ கூ ॥

இரும்பினுல் செய்யப்பட்ட ஸ்த்ரீ ரூப பிம்பத்தை அக்நியால் ஜ்வலிக்கச் செய்து அதைக் கட்டிக்கொள்ளவும். மரணம் ஏற்படும் வரையில்.

ம்ரஹ்ம வா வவ்ரூஷணஸ்ய த்ரூதவ்ராஜ்ஞாவாயாய உக்ஷிணா
வ்ரதீயீம வ்ரஜெ உஜிஹ்ம ஸாஸ்ரூ்ரநிவாதாஸு ॥ கo ॥

அல்லது, குருதல்பகன் பீஜத்துடன் வ்ருஷணத்தைச் சேதித்து, தனது கைகளில் வைத்துக்கொண்டு நிர்ருதி திக்கை நோக்கி நேராகப் போகவும், சரீரம் கீழே தானாக விழும் வரையில். (மரணம் வரையில்.)

ஊதஸ்ரூ்ஜெஸு ॥ கக ॥

மேற்கண்ட ப்ராயஸ்சித்த விதிகளால் அவன் இறந்தால் சுத்த னாகிறன். அதாவது பரலோகத்தில் நாக நிவ்ருத்தி ஏற்படும்.

ஸவீ ஸபொநி ஸமொதா ஸிஷ்யஸ்யாவஸ்ரூ்ஷா
யாo மவி வ ம்ரு்தவ்முஹ ॥ கஉ ॥

ஸகீ, ஸமாநகர்ப்பத்திலுண்டான ஸஹோதரீ, ஸகோத்ரை. சிஷ்ய பார்யை, புத்ரனுடைய பத்நீ, பசு இவர்களுடன் ஸம்ஸர்க்கம்

செய்தால் குருதல்பகமநத்திற்கு ஸமம். மாத்ருகமநம் செய்த தோஷம் ஸம்பவிக்கும். ஸம பாதகங்களில் ப்ராயஶ்சித்தம் பாதி.

சுவகுரு உதெளகெ ॥ கஞ ॥

கீழ்ச்சொன்ன ஸகீ முதலியவர்களிடம் ஸம்ஸர்க்கிப்பது குருதல்ப ஸமமல்லவென்றும், அவகர என்ற அவகீர்ணி தோஷத்தில் சேர்ந்ததென்றும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவகீர்ணி ப்ராயஶ்சித்தம் போதும்.

ஶூலிரூஹெஉராஜா நிஹீநவணஜுமஶெந ஷ்ரியம் வுகாஶுழி கச.

கீழ்த்தர ஜாதியானுடன் கமனம் செய்த ஸ்த்ரீயை ராஜா ப்ரகாசமாக நாய்களைக்கொண்டு கடிக்கச் செய்யவேண்டும்.

வுஶாஂஸம் வாதயெசு ॥ கடு ॥

மேற்கண்ட விஷயத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட ஹீந வர்ண புருஷனை ராஜா வதம் செய்து தண்டிக்கவேண்டும்.

யயொக்தம் வா ॥ கசு ॥

அல்லது கீழே குருதல்ப கமந ப்ராயஶ்சித்தத்தில் சொல்லிய படி செய்யவும்.

ஜஜுஹெநாவகீணீஜு நிர்ரிதிம் யதுஷ்டியெ யஜெசு ॥ கள ॥

ப்ரஹ்மசாரீ ஸ்த்ரீஸம்ஸர்க்கம் செய்தவன் அவகீர்ணீ. அவன் நாற்சந்தியிடத்தில் நிர்ருதீ தேவதையைக் குறித்து யாகம் செய்யவும். கர்த்தபம் (கழுதை) அதற்கு யாகபசு.

தஸ்யாஜிநஜ்ஞுவுவாஶம் வரியாய ஜொஹிதவாதூஃ
ஸவதஜ்ஜுஹாநு ஹெக்ஷம் உரெசு கஜுஜுஉக்ஷாணஃ । கஅ ॥

மேற்கண்டபடி கர்த்தபப் பசுவினால் யாகம் செய்து, அதன் தோலை வால் மேல்பாகம் தெரியும்படி அரையில் உடுத்திக்கொண்டு, சிவந்த மண்பாத்ரத்தைக் கையில் ஏந்தித் தனது தோஷத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு, ஏழு வீடுகளில் புகுந்து பிக்ஷை செய்து பிழைக்கவும்.

ஸஂவத்ஸரெண ஸுஜ்யெசு ॥ கக ॥

இம்மாதிரி ஒரு வர்ஷம் வ்ரதமிருந்தால் பிறகு சுத்தனாகிறான்.

ரெதஸ்யுநெ ஹயெ ரொஹெ ஸுவெ கஜீஸுநஹெக்ஷுவர

ணாநி ஸவ்ரஹ்மசாரீ கூகுவாzzஜ்யஹோமஃ ஸமியோ வா
ரெதஸ்யாஹ்யாழ் ॥ உ0 ॥

ப்ரஹ்மசாரீ பயத்தாலும், ரோகத்தாலும், ஸ்வப்னத்திலும் ரேதஸ் வெளிப்பட்டால் ரேதஸ்யாமந்த்ரங்களால் (வ்யாஹ்ருதி ஹோம) ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும். அக்நி பரிசர்யை பிக்ஷா சரணம் ஆகிய வ்ரதங்களையும் ஏழு நாள் செய்துவிட்டுப் பிறகு ஆஜ்யஹோமம்.

இங்கு ஸவ்ரஹ்மசாரீகூகுவா என்ற பாடமும் இருக்கிறது. அப்படியானால் ப்ரஹ்மசாரீ, ஸமிதாதானம், பிக்ஷாசரணம் இவைகளை ஏழு நாள் செய்யாமலிருந்தாலும் மேற்கண்ட ப்ராயஶ்சித்தமென்று அர்த்தம்.

ஸ்வப்நாந்திதோ வ்யுஷ்யாஸீ திஷ்டேயுர்ஹ்யாஜ்ஜா
நஃ கூஷ்ணஜித்ஸு ராத்ரீம் ஜபேயு ஸாவித்ரீம் ॥ உக ॥

ஸூர்யன் உதயமாகும் போது தூங்குகிற ப்ரம்ஹசாரீ ஸூர்யாப்யுதிதன். அத்தகைய தோஷத்திற்காக அவன் பகல் முழுவதும் போஜனம் செய்யாமல் நின்றுகொண்டிருக்கவேண்டும். அதுபோல் ஸூர்யாஸ்தமய காலத்தில் தூங்குகிறவனும், ராத்ரி முழுவதும் காயத்ரியை ஜபித்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டும்.

கூஸ்ரீம் ஶ்வஷ்டாzzதிதீக்ஷித வ்ராணயாஃ கூகுவா ॥ உஉ ॥

சண்டாளாதி அசுத்தர்களைப் பார்த்துவிட்டால் ப்ராயஶ்சித்தமாக ப்ராணயாமம் செய்து ஸூர்ய தர்சனம் செய்யவும்.

கூஹோஜ்யஹோரஜநெ zஶெஃ வ்யாஸ்ரநெ வா நிஷ்ஸ்ரீஷீஹாவஃ ॥

ஜாதி, காலம், கேசாதி ஸம்ஸர்க்கம் இவைகளால் அபோஜ்யமாகக் கூறப்பட்டவைகளையும், அபரிசுத்தமாகக் கூறப்பட்டவைகளையும் சாப்பிட்டால், வயிற்றில் புரீஷம் இல்லாமல் செய்துகொண்டு அதைச் சுத்திப்படுத்துவது ப்ராயஶ்சித்தம்.

த்ரிராத்ராவரஹோஜநழ் ॥ உச ॥

மூன்று தினங்களுக்குக் குறையாமல் உபவாஸம் இருக்கவும். அப்போது வயிறு நிஷ்புரீஷமாகும்.

ஸவ்ரஹ்மசாரீ வா ஸ்வப்ந ஸ்ரீண்யாந்யவ்யுஷ்டாநஃ ஸ்யா
ந்யுந்திகூராஸநு ॥ உடு ॥

அல்லது ஏழுநாள் வரையில், தானாக உதிர்ந்த பழங்களைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கவும். கிடைத்த பழத்தைத் தள்ளாமல் எது கிடைத்தாலும் அதை க்ரஹிக்கவும்.

வாகை வனுநவெஹ ஸுஹுநம் வ்ரதவாஸநம் வ ॥ உகூ ॥

கீழே பல ஸ்ம்ருத்யங்களில் பஞ்சநகங்களான ப்ராணிகள் வரையில் அபோஜ்யங்கள் சொல்லப்பட்டன. அவைகளைப் புஜித்தால் வமனமும், க்ருத ப்ராசனமும் ப்ராயஶ்சித்தம். சுத்திகரம்.

கூகெ்ராஸாzந்ரதஹிம்ஸாஸு த்ரிராத்ரம் வாஸம் தவஃ ॥ உள ॥

பிற நிந்தை, அந்ருதம், ஹிம்ஸை ஆகிய தோஷங்களில் மூன்று நாள் உபவாஸமிருப்பது தபஸ். முன்பு கீழே சொல்லிய விஷயம் வேறு. இது வேறு விஷயம்.

ஸத்யவாகை்ய வாரு்ணீஶாநவீஹிஹொ்ராஃ ॥ உஅ ॥

ஆக்ரோசமென்கிற பிற நிந்தையில் ஸத்ய வாக்யமிருந்தாலும், அதாவது உண்மையாயுள்ள நிந்தையைச் செய்தபோதிலும், வாருணீ மந்த்ரங்களாலும், மாநவீ மந்த்ரங்களாலும் ஹோமம் செய்யவும்.

விவாஹ கைே்ரந நஶ்ரூதஸ்ஸம்யொமெஷ்வொஷ
கெகெzந்ரதிஷு ॥ உக ।

விவாஹ நிமித்தமாயும், தம்பதிகள் மைதுன நிமித்தமாயும், பரிஹாஸத்திலும், தூக்கப்பட்டவனை ஆறுதல் செய்யும் விஷயத்திலும் அந்ருதம் பேசுவது தோஷமற்றதென்று சில சிஷ்டர்கள் கூறுகிறார்கள்.

ந தத்ர வைத்ர முவ்ருயெ்ருஷு ॥ ஈ0 ॥

மேற்கண்ட விவாஹாதி விஷயங்களில் அந்ருதம் தோஷமற்றதென்பது ஆசார்யாதி குருக்கள் ஸம்பந்தப்பட்ட கார்யங்களில் கிடையாது. தோஷமுண்டு.

ஸவ்ய வ்ரு்ஷாநிதஸ்ய வாரதஸ்ய ஹஞ்கி உநஸாzவி
ம்ரு்ரொரு்ந்ரத0 வஹ்ந கூவ்ரெஷவ்ருயெ்ருஷு ॥ ஈக ॥

ஏனெனில், ஆசார்யாதி குரு விஷயத்தில் அல்பமான கார்யத்தில் கூட மனதாலும் அந்ருதம் பேசுகிறவன் ஏழு தலைமுறை முன்னும், ஏழு தலைமுறை பின்னும் நாசமாக்குகிறான்.

சுஞ்ஞாவஸாயிநீமுஜெந கூஹ்ரு ஊஃ ॥ நஉ ॥

அந்த்யாவஸாயிநீ என்று சொல்லப்படுகிற சண்டாளாதி தாழ்ந்த ஜாதி ஸ்த்ரீ கமநத்தில் ஒரு வர்ஷம் முடிய க்ருச்ராசரணம் வ்ரதம். ப்ராஜாபத்யாதிகள். புத்திபூர்வகவிஷய மிது.

கூஜ்ஜா ஆஹுஸ்ரூதூஃ ॥ நந ॥

அந்த ஸ்த்ரீகளிடம் அபுத்திபூர்வகமாக ஸம்ஸர்க்கம் நேர்ந்தால் பன்னிரண்டு நாள் ஸாத்யமான பராகாதி க்ருச்ரவ்ரதம்.

உஉகூராமுஜெந தீர்ஸாதுஷ்ரூதூஃ ॥ நச ॥

ரஜஸ்வலா கமநத்தில் மூன்று நாள் ப்ரஹ்மசர்ய உபவர்ஸாதிகளான ப்ராயஸ்சித்தங்கள். புத்திபூர்வக ஸக்ருத் கமந விஷயமிது.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் ஐந்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரஸ்னத்தில் ஆறுவது அத்யாயம்.

ரஹஸ்யம் வ்யாயஸ்சித்த ஸவிவ்யாதஜொஷஸ்ய ॥ க ॥

பிறர்கள் அறியும்படி ப்ரஸித்தியடையாத தோஷங்களில் ப்ராயஸ்சித்தம் ரஹஸ்யமாக, பிறர் அறியாமல் செய்யவும்.

யதா ஈஜம் தரஸ்ஹந்தூவா ஜவெஸு கூவ்ய திரஸ்ஹ்யம் வ்யதிஜிவ்யகூஸ்ய வ்யதிரஸ்ஹ்ய வா ॥ உ ॥

ஜாதி, கர்ம முதலியவைகளால் துஷ்டமான ப்ரதிக்ரஹிக்கக் கூடாததான த்ரவ்யத்தை ப்ரதிக்ரஹிக்க இச்சைப்பட்டாலும், ப்ரதிக்ரஹித்தாலும் ஸ்நாத்ரத்தில் சொன்ன மந்த்ரத்தை ஜலத்தில் நின்று ஜபிக்கவும். இதுவும் ரஹஸ்ய ப்ராயஸ்சித்தம்.

சுஹொஜ்ஞ வை ஹ்ரூகூஷாணஃ வ்யயிவீஸாவவெஸு ॥ நு ॥

கேச, கீடாதி தோஷத்தால் அபோஜ்யமான அந்நத்தை வேறு கதியின்றிச் சாப்பிடவேண்டியிருந்தால், அந்த அந்நத்தில் சிறிது பூமியைக்கிள்ளி மண்ணைத்தூவிவிட்டு பிறகு சாப்பிடவும். இது ரஹஸ்யம்.

ஜிகுஞ்ஞா ரஸ்ண உஉகொவவ்யஸ்ரூநாஸு ஸ்ரூஜிஜெகெ ॥ ச ॥

ரஜஸ்வலையுடன் ரஜ:காலமத்தியில் ஸம்ஸர்க்கம் செய்தால், ஸ்நானத்தால் சுத்தியென்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள். இதுவும் ரஹஸ்ய விஷயம். பஹிரங்க விஷயத்தில் த்ரிராத்ரம்.

ஷ்ரீஷ॰ உ ॥ ரு ॥

மேற் சொன்னது தனது ஸ்வந்த ஸ்த்ரீ விஷயம். மற்றதில் த்ரிராத்ரம்.

வபொவ்ருதொ வா ஊஸுராத்ரம் வ்ருதநஷி_தீய ஶ்ஹ்ஸ்ரு
_தீயம் ஶிவாஶிஷ்வகுஹ்கிகுஃ ஜலுகிளுவாவா மொஶோநி நவாநி
கூவம் ஶாஂஸம் மொணிதம் வ்ஹாயஷ்ஶி ஶஜாநிதி ஹொஶ
கூதுநொ ஊவெ ஶ்ருதெரா ரூஹ்வெ ஜ॰ஹொஶீதுஷ்தவ்ஹ
வெஷாம் ப்ராயஶ்சித்தம் ப்ரூணஹத்யாயாஃ ॥ கூ ॥

ரஹஸ்ய ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷத்திற்கு ரஹஸ்ய ப்ராயஶ்சித்தம் இதில் சொல்லப்படுகிறது.

அந்தப் பாபம் செய்தவன் பத்துத்தினம் பால் மாத்ரம், பத்துத்தினம் க்ருதம் மாத்ரம், பத்துத்தினம் ஜலம் மாத்ரம், புஜிக்கவும். பகல் ஆரம்பத்தில் அதை ஒரு வேளை சாப்பிடவேண்டும். ஈரத்துடனிருக்கும் வஸ்த்ரமுடுத்தி ஸூக்த்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரங்களாலும் ஹோமமும் செய்யவும். இது ப்ரூணஹத்யாப்ராயச்சித்தம்.

உஷ்ணோ நிபஃ ॥ எ ॥

மற்றொருவித ப்ராயச்சித்தம். அதிலும் கீழே சொன்ன பயோவ்ரதாதி நியமமுண்டு.

கூஷ்ணு கூவம் வாரூயெதி ஶஹாவ்யாஹ்ருதீஹிஜு॰ஹு॰யாஶு
கூஶ்ஶாஷ்ணைஶ்சாzzஜ்யே ॥ அ ॥

அதற்கு, மேல் ஸூக்த்ரத்தில் சொல்லியமந்த்ரங்களாலும், ஆஜ்யஹோமம் செய்யவும். இது ரஹஸ்ய விஷயம்.

தஆத வனவ வா ஷ்வஹஹத்யா வ॰ரூவாநு ஷ்ஷய
ம॰ரூ॰தவ்ஷ॰ வ்ருணாயாஷ்ஹாஷ்ஹொzவஷ்ஷுணம்
ஜவநு வஸீஶ்வஷொவஹ்யெந ஜ்ஞம் ய வ்ராயஶ்சித்தே ॥கூ॥

ப்ரஹ்மஹத்யா ஸ॰ராபாநதி மஹாபாதகத்தில் கீழ்ச் சொன்ன வ்ரதமநுஷ்டிப்பதுடன், சரீர ச்ரமமேற்படும் வரையில்

ப்ராணயாமம் செய்து அகமர்ஷண ஸூக்தத்தை ஜபித்தால் அச்வமேதாவப்ருதத்திற்கு ஸமமாக இதுவும் பெரிய ப்ராயஶ்சித்த மென்று அறியவும்.

ஸாவித்ரீம் வா ஸஹஸ்ரக்ருத்வ ஆவர்தயேத் வாநீதே ஜைஹ்வாத்ராந்த: ॥ ஸ0 ॥

மேற்சொன்ன பயோவ்ரத, ப்ராணயாமாதிகளுடன் காயத்ரியை ஸஹஸ்ராவ்ருத்திசெய்தாலும் ஆத்மாவைப் பரிசுத்தமாக்கிக் கொள்ளுகிறான். இதுவும் ஓர் பக்ஷம். காயத்ரீ எல்லாப் பாபங்களிலும் சுத்திகர ப்ராயஶ்சித்தம்.

ஸுதஜ்ஞே வாऽவஷ்ணம் த்ரிராவர்தயந் ஸவ்ஹா வைஹ்ரா விஶுத்யை விஶுத்யை ॥ க ॥

மேற்சொன்ன வ்ரதநிஷ்டனாயிருந்து ஜலமத்தியில் ஜலத்திற்குள் நின்று அகமர்ஷண ஸூக்தமந்த்ரங்களை மூன்று தடவை ஆவ்ருத்தி செய்தால் ரஹஸ்ய ப்ரம்ஹஹத்யாதிகளான வேறு ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். சுத்தனாகிறான்.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் ஆறுவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரஶ்னம் ஏழாவது அத்யாயம்.

தஹாஹ: கதியாऽவகீர்ணீ-ர் வ்ரதோபதி ॥ க ॥

இனி உபபாதக ப்ராயஶ்சித்தம் கூறப்படுகிறது. அவகீர்ணீ என்று சொல்லப்படுகிற உபபாதக தோஷீ எவ்வளவு விதத்தில் எந்த எந்த வஸ்துவில் ப்ரவேசிக்கிறான் என்று பெரியோர்கள் நிச்சயித்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

ரேதஸ: ப்ராணஸ்ய ஜந்மந: வைஸ்ய ஹ்ரஹ்மண: ப்ரஹ்மசர்யஸ்ய ஸுஷ்டேவைதரணே ஸவைஷ்ணீ ॥ உ ॥

அதாவது அவகீர்ண தோஷியாயிருப்பவன் அந்தத் தோஷம் காரணமாகத் தனது ப்ராணாதிகள் சக்தியிழந்து துர்ப்பலனையும் அல்பாயுஸ்ஸாயும் ஆகிறான். அவனுடைய ப்ராணன் மருத் என்ற தேவர்களிடம் போய்விடுகிறது. பலம் இந்த்ரனிடமும், ப்ரம்ஹ வர்ச்சஸம் என்ற தேஜஸ் ப்ருஹஸ்பதியிடமும். மற்ற கண், காது இந்த்ரிய சக்திகள் யாவும் அக்நியினிடமும் சேருகின்றன.

ஹொரஸோவாஹ்யாயாம் நிர்ஹ்ருத்யை-வஹஸோயாய ஸ்வாயஸ்வி
தாஜ்யாஹு-தீர்ஜு-ஹொதி ॥ ஈ ॥

ஆகையால் அந்தத் தோஷீ, தோஷ நிவ்ருத்திக்காக அமா வாஸ்யையில் அக்நியை ப்ரதிஷ்டை செய்து மேலே சொல்லுகிற ப்ராயஸ்சித்தரூபமான ஆஜ்யர்ஹு-திகளைச் செய்யவும்.

கார்ஸ்வகீணை-ர்ஸ்வ்ருவகீணை-ர்ஸ்ருக் கார்கார்ஸ்ய ஸ்வா ஹா கார்ஸ்ருக்ஸ்ருவாப்யா-ம்ஸ்ருவ கார்கார்ஸ்ய ஸ்வாஹா ஊதீ ஸஹஸோயாயாந-வய-ஸ்கூ யஜ்ஞவாஸ்து கூஷ்வொஸ்யாய ஸம்ஸோஸ்மிந்ஹ்ய-ஊதைதயா தீர்ஹ-வதி ஷ்டெத ॥ ச ॥

முதல் இரண்டு மந்த்ரங்களால் ஸமித்தை ஹோமம் செய்து, அக்நியைப் பரிஷேசனம் செய்து, சந்தோகர்கள் விதிப்படி யக்ஞவாஸ்து என்றதைச்செய்து, எழுந்திருந்து "ஸம்மாஸிஞ்சந்து" என்ற மந்த்ரத்தால் மூன்று தடவை அக்நியை உபஸ்தானம் செய்யவும். மூன்று தடவை மந்த்ரம்.

தூய ஊஹே மொகர வனஷ்ரம் மொகாநாஸிஜித்யா கூஹி கூர்ஜ்யா ஊதீ ॥ டு ॥

மூன்று தடவை உபஸ்தான மென்பதற்கு ப்ரமாணம் இதில் கூறப்படுகிறது. மூன்று உலகங்களுள்ளன. அவைகளை ஜயிக்கவும், சாச்வதமாக அதிபதியாயிருக்கவும் அது உதவும் என்று ச்ருதியின் கருத்து.

வனதஹெவெகெஷாம் கூஜ்ஹாயிகூ-தீ யொர்வ்யத ஹவ ஹ்யாஸ வ ஹயம் ஜ-ஹ்ம-பாதீயஸிந-ஸிஜ்ஹ்யெத வஸ்ரொ ஊஷ்திணைதி ஸ்ருவாயஸ்ருத்ஸ்ருவிஸ்ருஷாஸ ॥ கூ ॥

மேற்கண்ட அவகீர்ணிப்ராயஸ்சித்தவ்ரதத்தையே அவகீர்ணியல்லாத வேறு எவனும் தன்னை அந்தஸமயத்தில் சுத்யர்த்தமாக மேற்கண்டபடி ஹோமம்செய்தும், அநுமந்த்ரணம் செய்தும், அநுஷ்டிக்கலாம். பசுமாடு தக்ஷிணை. இது பொதுவான ப்ராயஸ்சித்தம். விசேஷிக்காதது.

சுநாஜ்ஹவைவெஸ-நவ்ய தீவஷிஜாவாஸாநாஹ்ய வ்ருஸ்நெ ஷ-ஸ்ருஹ்ய ராயாஸ்ய ஸ்ருதவஸ்யிகாரஸ்யொநள ஸ ஹொஷவதி

வ சுரு-ணை ஹிவஸ்லிவ-ஶ்வெ-ரு சுஷ்டிஜ்ஹாஹிரவஉவவ்ஷ்ஷ்ஸ
வாரு-ணீஹிரஷ்நெ-ரு-ரா வவிஷ்ஷ்ரேஃ ॥ எ ॥

நேர்மையற்ற நிலைமை, கோள் சொல்வது, நிஷித்தாசாரம், சாப்பிடக்கூடாததைச் சாப்பிடுவது, ஸ்த்ரீயிடம் ரேதஸ் ஸேசனம், அயோநியில் ரேதஸ்ஸேசனம், தோஷமுள்ள கார்யத்தில் ஸம்பந்தம் புத்திபூர்வமாக, இத்யாதி தோஷங்களில் "அப்" சப்த அடையாளமுள்ள மந்த்ரங்களால், அல்லது வருண தேவதாக மந்த்ரங்களால், அல்லது வேறு பரிசுத்த மந்த்ரங்களால் தீர்த்த ஸ்நானம் செய்யவும்.

ப்ரதிஷிஜவாஜ்ஞநவாவவாரே வ்யாஹ்ருதயஃ வஜு வ்யாஹ்ருதாஃ ॥

நிஷித்தவிஷயத்தில் வாக்கும், மனஸ்ஸும் அதிக்ரமித்து மீறி நடந்தால், ஸத்யபத அந்தமான ஐந்து வ்யாஹ்ருதிகளை ஜபிக்கவும்.

வவ-ரூவ்ஷவொ வாரzவாரேஃ சுஹஸ்ரு ராzzதி தூஸ்ரு வ-ரு
நாக்வி தி ப்ராதஃ ரா தி ஸ்ரு ரா வரு-ணஸ்ரு வ-ரு நாக்வி தி
ஹாயழி ॥ கூ ॥

எல்லாப் பாபக்ரியைகளிலும் ஸ்த்ரீத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் தீர்த்தத்தால் ஆசமனம் செய்யவும். அஹஸ்ஸ என்று பகலில். ராத்ரிஸ்ஸ என்று மாலையில்.

சுஷ்டள வா வஷிய சூஜ்ஜ்யாசு ஜெவகூ-தவ்ஷ்ஷ்தி ஹ-ரு
கெவவ வவ-ரூஹ்ஸாஜெ-ரூவொ ரு-வ்யுதெ ரு-வ்யுதெ ॥ சஂ ॥

அல்லது எல்லாவித பாபத்திலும் "தேவக்ருதஸ்ய" என்ற எட்டு மந்த்ரங்களால் எட்டு ஸமித்துக்களை அக்நியில் ஹோமம் செய்யவும். எல்லாப் பாபங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறான். இரட்டிப்பு முடிவிற்காக.

மூன்றாவது ப்ரச்னத்தில் ஏழாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது ப்ரச்னம் எட்டாவது அத்யாயம்.

சுயாதஃ கூஹ்ய நு வ்யாவ்யாஹ்யாஃ ॥ க ॥

இனி க்ருச்ரங்களைப் பற்றி விவரமாகக் கூறுவோம்.

ஹவிஷ்யாந்ந வ்ரதாயாந்ந ஹ்ரூ தி ஹ்யேவாஸ்ய தீக்ஷா நாஸ்தீயாஸ்!

த்வாதசாஹ வ்ரதக்ருச்ரவ்ரதம் சில ஸ்ம்ருத்ரங்களால் சொல்லப் படுகிறது. முதல் மூன்று நாட்களில் காலை ஆஹாரத்தை யக்ஞார்ஹ மான ஹவிஸ்ஸால் சாப்பிட்டுவிட்டு ராத்ரியில் ஒன்றும் சாப்பிடாமல் இருக்கவேண்டும்.

அயாவத்ரயம் த்ர்யஹம் நக்தம் ப்ர்ஜீத ॥ ந ॥

பிறகு அடுத்த மூன்று தினங்களில் பகலில் உபவாஸமிருந்து ராத்ரி மட்டும் ஹவிஷ்யத்தைச் சாப்பிடவும்.

அயாவத்ரயம் த்ர்யஹம் ந அஸ்ந்ந யாவெத ॥ ச ॥

அதற்கடுத்த மூன்று நாள் (ஆறிலிருந்து ஒன்பது) ஒருவரை யும் அந்நம் யாசிக்கக்கூடாது. அதாவது மூன்று நாளும் பிறர் வலுவில் கொடுத்தால் அதை மட்டும் சாப்பிடலாம். ஒரு வேளையில்.

அயாவத்ரயம் த்ர்யஹ்ரவமஸ்ந்ந ॥ ஞ ॥

அதற்கடுத்த மூன்று நாளும் சுத்த உபவாஸம். பிறர் வலு வில் கொடுத்தாலும் சாப்பிடக்கூடாது. இம்மாதிரி பன்னிரண்டு நாள் வ்ரதம்.

தியெஷஹநி ராத்ராவாஸீத க்ஷிப்ரகாரஃ ॥ ரு ॥

சீக்ரமாகவே சுத்தியை விரும்பினால் அவன் பகல் முழுவதும் நிற்கவேண்டும். இரவில் உட்காரலாம். இது அதிகப்படி வ்ரதம்.

ஸத்யம் வதெத் ॥ எ ॥

த்வாதசாஹாதிக்ருச்ரவ்ரதமனுஷ்டிப்பவன் ஸத்யமே பேசவும்

அநார்யைரநு ஸம்ஹாயெத ॥ அ ॥

ஆர்யர்களல்லாத (ஆர்யர் த்விஜர்) வர்களுடன் வ்ரதகாலத்தில் ஸம்பாஷணம் செய்யக்கூடாது.

ரௌரவ யௌசாஜயெ நித்யம் ப்ர்யுஞ்ஜீத ॥ கூ ॥

ரௌரவம், யௌசாஜயம் என்கிற இரண்டு ஸாம மந்த்ரங் களை நித்யம் ப்ரயோகிக்கவும். (ஜபிக்கவும்)

அந்ருஷவந ஊஷ்கோவஷ்ரூணாந ஸாவொஹிஷ்கி
ஹ்யஸ்ரஃ வவி ஹ்ருவதீஹிஃ ராஜயீத ஹிரண்யவர்ணாஸ்ரூ
யவஃ வாவகா உத்ருஷ்டாஹிஃ ॥ கo ॥

ஒவ்வொரு, காலை, மாலை, ஸாயம், மூன்று வேளைகளிலும் தீர்த்தஸ்நானம் செய்து, ஆபோஹிஷ்டா என்கிற மூன்று, பவித்ர மந்த்ரமான பவமான: ஸுவர்ஜந: என்பது, ஹிரண்யவர்ண: என்பது எட்டு இவைகளால் சரீர ப்ரோக்ஷணமும் செய்யவேண்டும்.

கயோஷகதவ-ணே ।। சக ।।

அதன் பிறகு பின் வருமாறு உதகதர்ப்பணம் செய்யவும்.

நசோZஹோய சோஹோய சஂஹோய யுங்தெ தாவஹாய வுநவ-ஹவெ நஃ। நசோ ளஜ்ஜாயொவ-ராய வஹுவிஹாய ஸாவ-ுவிஹாய நஃ। நஃ வாராய ஸுவாராய உஹாவாராய வாராயிஷ்ணவெ நஃ। நசோ ரு-ராய வஸுவதயெ உஹதெ ஜெவாய தூவ்வெகாயெகயாயாயிவ்தயெ ஹராய ஸவ-ுயெஸாநாயொரூராய வஜ்ரிணெ வ்ருணிநெ கவஜி-ுநெ நஃ। நஃவ்ஹ பூயாஜிதூராய நஃ। நசோ நீயதீவாய ஸிதிகுணாய நஃ। நஃ கூஷாய விஜூஷாய நஃ। நசோ ஜெஷ்டாய ஸ்ரேஷ்டாய வ்ருஷாயெ நாய ஹரி கெஸாயொஜ-ுரெதஸெ நஃ। நஃவ்ஹ தூராய வாவகாய வாவகவண-ுராய காராய காரு-ுவிணெ நஃ। நசோ தீவ்வாய தீவ்வ-ுவிணெ நஃ। நஃஸீக்ஷாய தீக்ஷ-ுவிணெ நஃ। நஃவ்ஹோஹ்யாய ஸு-ுவ-ுஷாய உஹாவ-ுஷாய உஜ்யவ-ுஷாய உதீவ-ுஷாய வ்ருஜுவாநிணெ நஃ। நஃஸுரூ-ுயாய கூதிவாஸஹெ நஃ ॥

இதிலுள்ள அறுபத்துநான்கு தேவதா மந்த்ரங்களால் ப்ராதர் மத்யான்ஹ ஸாயங்காலங்களில் தர்ப்பணம் செய்யவும்.

வதஜெவாஜிதூராவஸ்ராநி ।। சஙு ।।

கீழ்ச்சொன்ன மந்த்ரங்கள் முழுவதும் சொல்லி ஸூர்யோபஸ்தானமும் செய்யவும். மூன்று வேளையும்.

வதா வதவாஜ்யாஹு-தயஃ ।। கச ।।

இந்த மந்த்ரங்களாலேயே ஆஜ்யாஹு-திகளும் செய்யவும். ஸ்வாஹாகாராந்தமாக.

ஆஸுராகுஸ்யாஜெ வரு-ம ஸுவயிகுவா வதாஹ்யா ஜெவதாஹ்யா ஜு-ஹு-யாஸு ।। கடு ।।

இவ்வாறு சொல்லியபடி த்வாதசராத்ர வ்ரதத்தைச் செய்து, அதன் முடிவில் சருவை அக்னியில் பாகம் செய்து, கீழே சொல்லப்படுகிற தேவதைகளின் பொருட்டு அக்நியில் ஹோமமும் செய்யவும்.

கூஜய ஸ்வாஹா ஸோமாய ஸ்வாஹாऽஸ்ஷோஷோஹ்யாதிஜ்ர
ஜிஹ்யாதிஜ்ராய விஸ்வஹ்ரு ஹெவஹ்ரு வ்ருஷணே வ்ருஜி
வதயெऽஜ்ரபெ ஸ்விஷ்டக்ரு த ஹுதி ॥ சுசு ॥

ஸமித்ராத்தில் சொல்லிய ஒன்பது தேவதைகளைக் குறித்து ஸ்வாஹாகாராந்தமாக ஹோமம் செய்யவும்.

ததொ வ்ராஹ்மணதவ்ருணே ॥ சள ॥

பிறகு ப்ராம்ஹண ஸந்தர்ப்பணம் செய்யவும். இதுவரையில் த்வாதசராத்ரவ்ரதம்.

வஸதெதெநவாதிக்ரூஹ்ரு வ்யாவ்ருதஃ ॥ சஅ ॥

கீழ்ச்சொல்லிய த்வாதசராத்ர ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர விதியாலேயே அதிக்ருச்ரம் என்ற க்ருச்ரத்தின் விதியும் (ப்ரகாரமும்) சொல்லப்பட்டதாகிறது. அதுபோல் செய்யவும்.

யாவதக்ரூஹ்ரூஹீத தாவதஃஜ்ரபாசு ॥ சக ॥

ஆனால் அதிக்ருச்ரத்தில் ஒரு மாறுதல். அதாவது ஹவிஷ்ய போஜனத்தில் ஒரே தடவை கையால் எவ்வளவு அந்நத்தை எடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு மாத்ரம் சாப்பிடவேண்டும்.

சுஹுக்ஷஃ தரதீயஃ ஸ க்ரூஹ்ரு தாதிக்ரூஹ்ரு ஃ ॥ உ0 ॥

க்ருச்ராதிக்ருச்ரம் என்றதும் இதேமாதிரிதான். ஆனால் அந்நத்திற்குப் (ஹவிஷ்யத்திற்கு) பதிலாகத் தீர்த்தத்தையே சாப்பிடவேண்டுமென்பது விசேஷம். இது மூன்றுவது க்ருச்ரம்.

வ்யுஷம் வரிக்வா ஸ்ரஹிஃ வ்ரதஃ கூஜ்ரணெரா ஸவதி ॥ உக ॥

முதலில் சொல்லிய த்வாதசராத்ர ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தை அநுஷ்டித்தவன் விஹிதாநுஷ்டானமில்லாத தோஷத்திலிருந்து விடுபட்டுச் சுசியாகிறான். நிஷித்தாநுஷ்டானதோஷம் நீங்கிப் (பூதன்) பரிசுத்தனாகிறான், எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் செய்ய அர்ஹதை பெறுகிறான்.

ஹிதீயம் வரிக்வா யஸ் கிஞ்சிதுநுஸ் ஸுஹாவாதகெஹ்யஃ
வாவம் கூரூதெ தஸ்மாஸ் வூஉவ்யதெ ॥ உஉ ॥

இரண்டாவதான அதிக்ருச்ரத்தை அநுஷ்டித்தவன் மஹா பாதகம் நீங்கலாக வேறு எந்தப் பாபம் செய்தாலும் அதிலிருந்து விடுபடுகிறான்.

த்ருதீயம் வரிக்வா ஸவ்ஹாஜெநஹொ உவ்யதெ ॥ உந ॥

மூன்றாவதான க்ருச்ராதிக்ருச்ரத்தை அநுஷ்டித்தவன் ஸகல பாபங்களிலிருந்தும் முக்தனாகிறான். மஹாபாதகமும் நீங்கும்.

கயெதாந தீந் கூஹ்யாந வரிக்வா ஸவெஷ்ட
வெஜெஷ்ட வ்ஹாதொ ஸவதி ஸவெஷ்டெஷ்டவெஜ்ஞ்ஞாதொ
ஸவதி ॥ உச ॥

இனி எவன் ஒருவன் இந்த மூன்று க்ருச்ர வ்ரதங்களையும் தொடர்ந்து அநுஷ்டிக்கிறானே அவன் ஸர்வ வேதங்களையும் அத்யயனம் செய்து, வ்ரதஸ்நானம் செய்தவனுக்கு ஸமனாகிறான். ஸர்வ தேவதைகளாலும அறியப்பட்டவனாகிறான். அதாவது ஸர்வ தேவலோகங்களையும் ஜயித்தவனாகிறான்.

யஏவ்வம் வெத ॥ உடு ॥

மேற்சொன்ன மூன்று க்ருச்ரங்களின் ப்ரயோகங்களையும் மஹிமையையும் பலனையும் எவன் அறிந்து கொண்டிருக்கிறானே அவனும் முன் ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ச்ரேயஸ்ஸை அடைவான்.

மூன்றாவது ப்ரச்னத்தில் எட்டாவது அத்யாயம் முற்றிற்று

மூன்றாவது ப்ரச்னம் ஒன்பதாவது அத்யாயம்.

கூயாதஸ்ய நூராயணஸ்ய ॥ க ॥

இனி "சாந்த்ராயணம்" என்கிற க்ருச்ர வ்ரதத்தின் ப்ரயோகம் சொல்லப்படுகிறது. சந்த்ர ஸாலோக்ய ஹேது என்பதால் சாந்த்ராயணம்.

தஸ்யாதெஹ வியிஃ கூயெஹ ॥ உ ॥

கீழ் அத்யாயத்தில் ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட விதி எல்லாம் சாந்த்ராயணத்திற்கும் உண்டு.

வவநம் வ்ரதம் உரைக ॥ ங ॥

அதிகாம்சம் சொல்லப்படுகிறது. சாந்த்ராயணத்தில் வபநமும் ப்ராயஶ்சித்த வ்ரதமாகச் செய்யவேண்டியது. ஸ்வதந்த்ர சாந்த்ராயணத்தில் வபநமில்லை.

ஶ்வோ⁻பூதாம் வளணபூரவீர்⁻வவஹைக ॥ ச ॥

மறுநாள் பூர்ணிமையிருக்கும்போது முதல் சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருக்கவேண்டும்.

கூவ்ராயவ்ய வஜைவயாம்வி நவொநவ ஊதி வைதாஹிம் தவபூணரஜ்ருஹோரிம் ஹவிஷ்ஷூந⁻ரஜ்ருண ரூவ வ்ஷூநம் வநூரிவம் ॥ ஞ ॥

ஸ⁻ரித்ரத்தில் சொல்லியுள்ள மந்த்ரங்களால் தர்ப்பணம், ஆஜ்யஹோமம், ஹவிஸ் அநுமந்த்ரணம், சந்த்ரனுக்கு உபஸ்தானம் இவைகளைச் செய்யவும்.

யஜ்ஞவாஜ்ஞவைஹவ நஶிதி வதவ்ரஹிம் ஜ⁻ஹ்⁻பாக ॥ கூ ॥

யத்தேவாதேவஹேடனம் என்ற நான்கு ருக்குகளால் ஹோமம் செய்யவேண்டும். முன் ஸ⁻ரித்ரத்தில் சொல்லிய மூன்று மந்த்ரங்களாலும் ஹோமம். ஆக ஏழு ஹோமங்கள்.

ஜ்ஞவக்ருதவ்ரைதி வாஜ்ஞை வஶிஹ்ரிம் ॥ எ ॥

கடைசியில் 'தேவக்ருதஸ்ய' என்ற மந்த்ரங்களால் ஸமித்துக்களால் ஹோமம் செய்யவும்.

ஓம் ஸ⁻ரிஸ்ரு⁻வம்வ்ஷ்ஷுவம் வத்ஸ்ய யஸ்ரீர⁻ரி ஸ்ரிபளஜ ஷ்ஜைஜோ வவபூம் வ⁻ரர⁻ஷோ யஜூம் ஶிவ ஊதைதை ரூபூவாந⁻ரஜ்ருணம் வ்ருகிரஜ்ரம் ரூரவா ॥ அ ॥

ஸ⁻ரித்ரத்தில் சொல்லிய பதினைந்து மந்த்ரங்களால் ப்ரதி மந்த்ரம் ஆஹார கபளத்தை மனஸால் அநுமந்த்ரணம் செய்யவும். ப்ராஜ்ஞஹ⁻தி மந்த்ரங்களும் உண்டு.

நஶிம் வ்ஷாஹைதி வவபூரு ॥ கூ ॥

அல்லது ஸ⁻ரித்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால் எல்லாக் கபளங்களையும் அநுமந்த்ரணம் செய்யவும்.

ஶ்ராவயேத்ஸோமஸ்யாऽவிக்ரயேண ॥ கூ ॥

வாயை விஸ்தரித்துக்கொள்ளாமல் ஸ்வபாவ நிலைமையில் உள்ளபடி வாய்கொண்ட அளவு க்ராஸங்கள் (கபளங்கள்) இருக்க வேண்டும்.

யவ மைக்ஷவ யவாக கூண யாவக ஸாக வயோ யயி வ்ரத ஶிஷ்ய வயொஷகாநி ஹவீம்ஷ்யுத்தரோத்தரம் வ்ருஜ்யாநி ॥ கக ॥

சரு, பிக்ஷாந்நம், மாவு, தவிடு அல்லது நொய், கஞ்சி, காய்கள், பால், தயிர், நெய், கிழங்கு, பழம், தீர்த்தம் இவைகளில் மேல் மேல் உள்ள த்ரவ்யங்கள் ஹவிஸ்ஸில் உயர்ந்தவைகள்.

வர்ஷாஸ்வாம வஸ்துஶுக்ல ஶ்ராவயாநு ஹேமந்த வஸந்தாவ யோபநாவ்ரவக்ஷீர்ஷ்யபாஸீத ॥ கஉ ॥

இவ்வாறு சதுர்த்தசியில் உபவாஸமிருந்து பூர்ணிமையில் பதிநைந்து கபளங்கள் புஜித்து ப்ரதமை முதல் ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு கபளம் குறைத்துக்கொண்டு அபரபக்ஷம் முடியச் சாப்பிடவும்.

சுக்லாவாஸ்யாயாமாரப்யைகைகவ்ருத்யா பௌர்ணமாஸ்யாம் ॥

அமாவாஸ்யையில் உபவாஸமிருந்து ப்ரதமை முதல் ஒரு நாளைக்கு ஒரு கபளமாக வ்ருத்தி செய்து, சுக்லபக்ஷம் வரையில் சாப்பிடவும்.

விபரீதமேகைகஹ்ராஸ ॥ சச ॥

சில ருஷிகளுடைய கருத்துப்படி இதை மாற்றியும் செய்யலாம். சுக்லபக்ஷத்தில் குறைத்து, க்ருஷ்ணபக்ஷத்தில் வ்ருத்தி செய்யலாம்.

வாவதா ஸம்வத்ஸரஸ்ய ॥ சரு ॥

இவ்வாறு ஒரு மாஸ ஸாத்யமான வ்ரதம் சாந்த்ராயணம். அதனால் அது சாந்த்ராயண மாஸமெனப்படும்.

வாவதோவை விவாவை விவாவா ஸர்வபாபேப்ய ஆத்மாநம் ॥ கூ ॥

இம்மாதிரி சாந்த்ராயண வ்ரதத்தைச் செய்து க்ருத்யாகரண பாபம், அக்ருத்யகரண பாபம் ஆகிய எல்லாவற்றையும் போக்கிக் கொள்ளுவான்.

அதீதாவை ஹவை ஸர்வாநு ஹ வை வர்ஷாணாம் வைகுண்ட லோக வ்ரஜதி ॥ சள ॥

இரண்டாவது தடவையாகச் சாந்த்ராயணம் அநுஷ்டித்தால் முன் பின் பத்துப் பத்துத் தலைமுறைகளையும், இருபத்தொன்றுவது தன்னையும், பங்க்தியையும் பரிசுத்தமாக்குகிறான்.

ஸம்வத்ஸரம் யாவத் ஸுதஃ ஸர்வாம் ஸர்வோகதாரோஹதி
ஸர்வோகதாரோஹதி ॥ கஅ ॥

ஒரு வர்ஷம் சாந்த்ராயண வ்ரதம் செய்தால் சந்த்ரனுடைய ஸாலோக்யத்தை அடைகிறான்.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் ஒன்பதாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரச்னம் பத்தாவது அத்யாயம்.

ஊர்த்வம் பித்ருப்யோ வர்தமானா ரிக்தம் ஸம்ஜ்ஞாஸு ॥ க ॥

பிதாவினுடைய காலத்திற்கு மேல், பிள்ளைகள் பிதாவினுடைய குடும்ப ஸ்வத்தை அடையலாம். பிதாவினுடைய ஸ்வத்துக்குப் பிள்ளைகள் பாத்யஸ்தர்கள் என்று சொல்லப்பட்டது.

நிவ்ருத்தே ராஜஸி தாதே ஜீவதி வேஹ ॥ உ ॥

பிதா ஜீவித்திருக்கும்போதேயும் புத்ரர்கள் பாத்யஸ்தர்கள் ஆகலாம், பிதா இஷ்டப்பட்டால். ஆனால் தாயாருக்கு ரஜஸ் நிவ்ருத்தியாகியிருக்கவேண்டும். ப்ரஸவ சக்தி நீங்கியிருக்க வேண்டும்.

ஸர்வம் வா ஸர்வேப்யஃ ஸ்ரேஷ்டாய தாதவ விப்ராஸ் வித்யுஸ் ॥ ங ॥

அல்லது ஜ்யேஷ்ட புத்ரன் எல்லா ஸ்வத்தையும் அடைந்து ப்ராதா முதலிய மற்றவர்களைப் பிதாவைப்போல் பரிக்கலாம்.

விப்ராஸ் தூ யதர்வ்ருத்தயஃ ॥ ச ॥

ஆனால் ப்ராதாக்கள் தனித்தனியாக ஸ்வத்தைப் பிரித்துக் கொண்டால் ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியாகத் தேவபித்ரு கர்மாக்கள் செய்யவேண்டுமாகையால் தர்மவ்ருத்தி ஏற்படும். ஆகையால் விபாகம் தார்மிகம்.

விம்ருதிஹாமோ ஜ்யேஷ்ஸ்ய தியூந ஊர்த்வபிதாஊர்த்வ
தோ மோக்ஷஃ ॥ ரு ॥

ஜ்யேஷ்டனுக்கு எல்லா ஸ்வத்துக்களிலிருந்தும் இருபதில்

ஒரு பாகம் உண்டு. பசுமாடு முதலியவைகளில் ஸ்த்ரீபுமான் இரட்டை, குதிரை, கோவேறு கழுதை பூட்டிய ரதம் (வண்டி), பசுக்களோமாடு இவைகளும் அதிகம்.

சாணவொரகுடவுணா ஜூஜீவஸ்யாநெகாஸ்ரெகு ॥ கூ ॥

பசுக்களில் மட்டமானவை பல இருந்தால், நடுப் பிள்ளைக்கு ஒரு கண் உள்ளது, நிழமானது, கொம்பு இல்லாதது, வால் இல்லாதது இவைகளைப் பிரித்துக் கொடுக்கவும்.

சுவிஜுரூயவஸீ ஹூஜீநெராயகூம் வதுஷ்ஷாம் மெவ
மெகுசும் யவீயவஸீ ॥ எ ॥

ஆடுகள், தான்யம், இரும்புப் பாத்ரம், வீடு, மாடுடன் கூடிய வண்டி, நாலுகால் ப்ராணிகளில் ஒவ்வொன்று ஆகியவை கடைசி ஸஹோதரனுக்குப் பாகமாகக் கொடுக்கவும்.

ஹயா வெதரஸு ஸவழு ॥ அ ॥

மேலே சொல்லிய விசேஷ அம்சம் நீங்கலாக மற்றது எல்லாம் எல்லா ஸஹோதரர்களுக்கும் ஸமமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

வரமெகுசும் வா யரரஸ்வம சாஜ்யம் வெவழீ வெவெரா
மெஜத ॥ கூ ॥

க்ஷேத்ராதிகளான ஒவ்வொரு தன ரூபமான ஸ்வத்திலும் ஸஹோதரரில் மூத்தியவர் தமக்கு இஷ்டமானதைப் பெறலாம்.

ஜுகும் வரகுநாழு ॥ கo ॥

கோ முதலிய பசுக்களில் ஒவ்வொரு தசகத்தை மூத்தியவன் அடையலாம்.

மெநுரஹிவஜுழு ॥ கக ॥

ஆஜல் ஏகசபமென்கிற குதிரை முதலியவைகளுக்குர், மனிதர்களில் வேலைக்காரி முதலியவைகளுக்கும் முன் சொல்லியது இல்லை.

ஔஷஹாயிகா ஜ்யேஷ்வஸ்ய ॥ கஉ ॥

கநீயஸீபுத்ரனை ஜ்யேஷ்டனுக்கு அதிகப்படியாக ருஷபம் உண்டு.

ஔஷஹஷொயஸ்யா மெஜ்யஷ்டெநடஸ்ய ॥ கங ॥

ஜ்யேஷ்டையின் புத்ரனுக்கு ஒரு ருஷபம் அதிகமாக பதிணைந்து கோக்கள் அதிகம். பதினறு மொத்தம்.

ஸஹ்யா வாऽஜ்யேஷ்டிநயேந யவீயஸோ ।। சச ।।

ஜ்யேஷ்டா புத்ரனல்லாதவனுக்கு மற்றத் தம்பிகளுடன் ஸம மாகவாவது பிரிக்கவும்.

ஸ்ரூதிஸாத்ர்ய வா ஸ்வஸ்வமேவ ஸாமவிஸேஷः ।। கடு ।।

ஜ்யேஷ்டனுக்குச் சொல்லிய அதிகப்படி பாகமானது ஒவ் வொரு தாயாருக்கும் தன் தன் வர்க்கத்தில் உண்டு. அநேக பார்யைகளிருந்தால் ஒவ்வொருவளுடைய ஜ்யேஷ்ட புத்ரனுக்கும் அதிகப்படி விசேஷம் உண்டு.

விதொத்ஸ்ருஜேத் வாऽதீகாऽரவதேர்ऽஹீம் ஸ்ரோத்ரியாய வதிம் வெஷ்வாऽஸ்ருஜ்யாऽऽ ஸவதஸ்ருதி ஸம்வாஜ்ய ।। சசு ।।

புத்ரனில்லாத பிதா தனது பெண்ணை ஒருவனிடம் ஒப்பு வித்து, அதாவது விவாஹம் செய்துவைத்து, அந்த வரனுடன் ஸங்கேதம் செய்துகொள்ளவும். இவளிடம் உனக்குப் பிறக்கும் புத்ரனனவன் எனக்கும் (அதாவது மாதாமஹனுக்கு) புத்ரனு யிருக்கவேண்டும் என்று. அந்தப் புத்ரிகைக்குப் பிறக்கும் பிள்ளை புத்ரிகாபுத்ரன் என்று சொல்லப்படுகிறான். புத்ரிகையைத் தானம் செய்யும்போது அக்நி ப்ரஜாபதி தேவதைகளுக்கு ஹோமம் செய்து பிறகு தானம்.

கன்யாதாநாத் ஸாக்ஷாத் வாऽதீகேதரகேஷாம் ।। சள ।।

கன்யாதான ஸமயத்தில் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொன்னபடி வர னுடன் வாசிகமாக ப்ரதிக்ஞை செய்துகொள்ளாவிட்டாலும் மான ஸிகமாக அந்த எண்ணம் இருந்தாலும் போதுமென்று சிலர் கருத்து. மானஸிக எண்ணத்தாலேயே அவள் புத்ரிகையாவாள்.

தஸ்மாஸ்யாளோவயவேஷ்வாத்மாऽதீ ।। கஅ ।।

ஆகையால் ப்ராதா இல்லாத ஸ்த்ரீயை விவஹிக்கக்கூடாது. ஏனெனில் கன்யையின் பிதா அவளை புத்ரிகையாகத் தன் மனஸில் ஸங்கல்பித்திருக்கலாமல்லவா?

விஜ்ஞாதொத்ருஷி-ஸம்வாஸ்ரிக்தூம் ஸஜாதாந் வஸ்ரீ வா ऽரவதேஸ்ரு ।। சகூ ।।

புத்ரனில்லாதவனுடைய ஸ்வத்தை, ஸபிண்டர்கள், அல்லது

ஸகோத்ரர்கள், அல்லது ஸமாந ப்ரவர ருஷியுள்ளவர்கள், ஸ்த்ரீ இவர்கள் அடையலாம். முன்னவர்களுக்கு முன் பாத்யம்.

ஸீஜம் வா ஸிஷ்வேத ।। உ0 ।।

அல்லது ஸ்த்ரீயானவள் கீழ் ஸூத்ரத்தில் சொன்னவர்களிட மிருந்து நியோகவிதிப்படி பீஜத்தை (பிள்ளையை) அடைய விரும்பலாம்.

ஜெவரவதரா உந்ய ஜாதஸோமழி ।। உக ।।

ஆனல் தேவரன் (மைத்துனன்) இருக்கும்போது அந்யர் களான ஸபிண்டாதி அந்யர்களிடம் நியோகம் செய்து பிள்ளை பெற்றல் அந்தப் பிள்ளைக்குப் பாகம் கிடையாது.

ஹ்ரீயநம ஊஹித்ரணா ஸ்ரேதாநாஸ்ரேதிஷ்டிதாநாம வ ।। உஉ ।।

புருஷ ஸந்ததியில்லாமல் இறந்த ஸ்த்ரீயின் தனமானது விவாஹமாகாத பெண்களுக்குக் கிடைக்கும். விவாஹமாகியிருந் தால் குடும்ப ப்ரதிஷ்டை (நிர்வாஹ ஸௌகர்யம்) இல்லாத பெண் களுக்குக் கிடைக்கும்.

ஹரிநீமரூஹ்வொஹயபரணாஸ்ரேஜ்ஜம் பாதரஃ ।। உங ।।

ஸஹோதரீவிவாஹகாலத்தில் பிதா வரனிடமிருந்து சுல்கம் (தனம்) வாங்கியிருந்தால், அந்தத் தனமானது தாயார் காலத் திற்குப் பிறகு தான் ஸஹோதரர்களைச் சேரும்.

அந்த சுல்கப் பணமானது பிதாவுக்கும், மாதாவுக்கும். அவர் களுக்குப் பிறகு ஸஹோதரர்களைச் சேரும்.

வரவஜ்ம ஜெஜெ ।। உச ।।

மாத்ரு மரணத்திற்கு முன்பாக, அதாவது மாதா ஜீவித் திருக்கும்போதே, பிதா ஸம்பாதித்த கன்யா சுல்க தனத்தை ஸஹோதரர்கள் அடையலாமென்று சில ருஷிகள் நினைக்கிறார்கள்.

சுலாஷ்யஷிவிஹாமஃ ஜெ்தாநாம ஜ்யேஷ்ய ।। உரு ।।

விபக்தர்களில் பிள்ளையில்லாமல் இறந்தவர்களுடைய பிரிக்கத் தக்க தனமானது இருந்தால் அது ஜ்யேஷ்ட ப்ராதாவைச் சேர்ந் தது. மற்ற ப்ராதாக்களுக்கு அதில் ஸம்பந்தமில்லை.

ஸம்ஷ்யஷி நி ஜெ்தெ ஸம்ஷ்யஷீ ரிக்தூஹாகூ ।। உசு ।।

ப்ராதா முதலியவர்களுடன் விபாகமாகாமல் கலந்துள்ள

நிலைமையில் அநபத்யனானவன் இறந்தால் அந்தத் தனத்தை மற்றொரு ஸம்ஸ்ருஷ்டி அடையத் தக்கவன். எல்லா ஸம்ஸ்ருஷ்டி களுக்கும் ஸமபாகம்.

விஹிதஜஃ விதூயவே ।। உள ।।

விபாகம் ஆகிய பிறகு பிறந்தவன், தனது பிதாவின் அம் சத்தை மட்டும் அடையத் தக்கவன். பிதா ஸம்பாதித்ததையும் அடையலாம்.

ஸ்வயோஜி-ஹீவெஹ்யோ வெஹ்யஃ கரம் நஹ்யாஸ ।। உஅ ।।

வேதாதி வித்யையுள்ளவன் தான் ஸம்பாதித்த த்ரவ்யத்தை வித்யை யில்லாத ப்ராதா முதலிய பாகஸ்தனுக்கு நிச்சயமாகக் கொடுக்கக்கூடாது.

கவெஹ்யஃ ஸஏம விஹஜேரந் ।। உக ।।

ஆயினும் எல்லாப் பாகஸ்தர்களும் வித்யையில்லாமல் முட்டாள் களாயிருந்தால் வித்யையுள்ளவனின் தனத்தை ஸமபாகமாகப் பிரித்து அடையவும்.

வாதூ ஔரஸக்ஷேத்ரஜத்தக்ருத்ரிமகானீனஸஹோட
விஜா ரிக்தஹாரஃ ।। உ0 ।।

ஔரஸன், க்ஷேத்ரஜன், தத்தன், க்ருத்ரிமன், ரஹஸ்யமாக உத்பந்நன், த்யாகம் செய்யப்பட்டவன் ஆகியவர்கள் புத்ரர்களாகக் கருதப்படுகிறார்கள். இவர்கள் தாயபாகத்திற்குப் பாத்யமுள்ளவர் கள். மாதா பிதாக்களால் விடப்பட்டு நிர்க்கதியாயிருப்பவன் அப விக்தன். அவனைப் புத்ரனாக க்ரஹித்தால் அவனுக்கும் தாயமுண்டு.

கானீந ஸஹோட வளநஸ்ய வாதூ காவாதூ ஸ்வயம்
உத்த தூதா மொதூஹாரஃ ।। உக ।।

கன்யகாவஸ்தையில் பிறந்தவன், கர்ப்பமாயிருக்கும்போது விவாஹம் நடந்து பிறந்தவன் ஸஹோடன், மறு விவாஹம் செய்துகொண்ட விதவா புத்ரன், புத்ரிகாபுத்ரன், தானாகவே வந்து அடைந்தவன், விலைக்கு வாங்கப்பட்டவன் ஆகியவர்கள் ஸமான ஜாதியாயிருந்தால் கோத்ரத்தை மட்டும் பெறலாமே யல்லது தாயபாகத்தில் அதிகாரிகளல்ல.

அதாயாதாம்ஸிந ஔரஸாஸ்யாவே ।। உஉ ।।

ஆனால் ஔரஸ புத்ராதிகளான சாஸ்த்ரீய புத்ரர்களில்லா விட்டால் மேற்கண்டவர்கள் நான்கில் ஒரு பங்கு பாகம் பெறலாம்.

ப்ராஹ்மணஸ்ய ராஜந்யாவைஶ்யாயாம் ஜ்யேஷ்டாயாமுபநயனம்
வஸுஷ்வபி ஸ்மராந்தி ॥ ஈக ॥

ப்ராம்ஹ்மணனுக்கு ராஜ (க்ஷத்ரிய) புத்ரியிடம் பிறந்த பிள்ளை நற்குணம் பொருந்தியவனுகில் ஜ்யேஷ்டனுயிருந்தால் ஔரஸ ப்ராம்ஹ்மண புத்ரனுடன் ஸமபாகமுள்ளவனுகிறன்.

ஜ்யேஷ்டாம்ஶஹீநஶ்ச ॥ ஈச ॥

மற்ற த்ரவ்யத்தை, ஜ்யேஷ்டனுக்கு விசேஷப்படியாகச் சொன்ன பாத்யத்தை நீக்கி அந்த ராஜ புத்ரனுக்குப் பிரிக்கவும்.

ராஜந்யா வைஶ்யா வா க்ஷத்ரியாயை யயா ஸ ப்ராஹ்மணீவைதயோ: ॥ ஈஞ ॥

ஒரு ப்ராஹ்மணனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையும், வைச்ய ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையும் சேர்ந்திருந்தால் ப்ராம்ஹ்மணீ புத்ரனுக்கும், க்ஷத்ரியா புத்ரனுக்கும் சேர்க்கையில் சொன்ன ந்யாயப்படி விபாகம்.

க்ஷத்ரியாயாஶ்ச ॥ ஈசு ॥

க்ஷத்ரியனுக்கு க்ஷத்ரிய ஸ்த்ரீயிடமும், வைச்ய ஸ்த்ரீயிடமும் பிறந்த பிள்ளைகளுக்கும் முன்போல் விபாகம்.

ஸ்வயோரபி வைதாரவ்யாவ்யவதரவ்ய: ஸ்ரஷ்டாஸ்ய ஸ்ரஷ்டேதி
ஸ்மரந்தி வ்யதிஷ்வபி ஸ்மரந்தைவாவிவியிதா ॥ ஈள ॥

ஸமான ஜாதிப் பிள்ளையற்ற ப்ராம்ஹ்மணனுக்குச் சூத்ர ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையிருந்தால் அவனுக்குத் தாயபாகம் இல்லாவிட்டாலும் வேலைக்காரன், அல்லது தாஸன், என்ற முறையில் அந்தப் பிதாவிடம் ஜீவனத்திற்கு வகைபெறப் பாத்யமுண்டு. ஆனல் அவன் பிதாவிடம் சுச்ரூஷை செய்ய விருப்பமுள்ளவனுயிருக்க வேண்டும்.

ஸவர்ணாயாம் வைதாரவ்யாயாம் நயஸ்தைதகேஷாம் ॥

ஸவர்ணையான ஸ்த்ரீயிடம் பிறந்த பிள்ளையாயிருந்தாலும் அவன் தர்மார்க்கங்களில் ருசியுள்ளவனுயிருந்து தனவ்யயம் செய்கிறவனுயிருந்தால் அவனுக்குக் குடும்பதனத்தில் பாகம் அடைய அர்ஹதை கிடையாதென்று சில ருஷிகளின் கருத்து.

அநாதிர்யா ப்ராஹ்மணஸ்யாநவதரவ்ய ரிக்தம் ஹைநம் ॥ ஈக ॥

பிள்ளையில்லாத ப்ராம்ஹ்மணனுடைய தனத்தை வேதாத்யாயிகளான ப்ராஹ்மணர்கள் அடையவேண்டும். ஸபிண்ட ஸகோத்ராதி பாத்யஸ்தர்களும் இல்லாது போனல்.

ராஜதரஷாழி ॥ சo ॥

பாத்யஸ்தர்களற்ற மற்ற ஜாதியாரின் தனத்தை அரசன் அடையவும்.

ஜயக்ஷீவேள ஹதக்ஷ்ள ॥ சக ॥

ஸ்வாதீன புத்தியற்றவனும், நபும்ஸகனும் ஆஹார வஸ்த்ராதி தானங்களால் ஆயுஸ்வரை பரிக்கத்தக்கவர்கள். பாகம் கொடுக்கக் கூடாது. ஜடனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அவன் ஸ்வத்துப் பிள்ளையைச் சேரும்.

சுவதரம் ஜவஹ்ய ஹாஹாஹாழி ॥ சஉ ॥

ஜடனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால் அவனுக்குப் பாகமுண்டு. பிதாவின் பாகத்தை அவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்.

ஸஷூராவாதுவக வுதீயொசோஷ்டா ॥ சங ॥

ப்ரதிலோம ஜாதியில் ஒருவனுக்குப் பிள்ளை பிறந்தால், அவர்களை சூத்ராபுத்ரனுக்குப் போல் ஜீவன மூலம் கற்பித்து ரக்ஷிக்கவும்.

உஉகயொமக்ஷேகூதாளுஷ்வவிஹாழ: ॥ சச ॥

கிணற்று ஜலம், யோகக்ஷேமமென்ற இஷ்டாபூர்த்த தர்மம், சமையல் செய்த அந்நம் இவைகளைப்(பாகம்) பிரிவினை செய்யக் கூடாது.

வ்ஷீஷ்டா ய வம்பாஷ்டாவஷ்டா ॥ சரு ॥

காமார்த்தமாகச் சேர்ந்துள்ள ஸ்த்ரீகளையும் ப்ராதாக்கள் விபாகம் செய்துகொள்ளக்கூடாது.

சுநாஜூதெ ஊராவரொ: ஸிவெஷ்டி: ஊஹவிஜ்ஞாயா

வைஷ: வுஸஷ்டம் சுாயக்ருத் ॥ சசு ॥

த்ரவ்ய விபாக கார்யத்தில் எதிலாவது யதாவத்தாகப் பாத்ய முறை தெரியாமலோ, ஸந்தேஹமாகவோ இருந்தால் பத்துப் பேர்களுக்குக் குறையாமலும், ஊஹாபோஹம் அறிந்தவர்களும், (லோபம்) ஆசையற்றவர்களுமான சிஷ்டர்களைக் கொண்டு அதை நிர்ணயித்து, எது ப்ரசஸ்தமோ அதைச் செய்யவும்.

உகவாரஜுதாணாம் வாரமா வெஹாநாம் வூாமாத்தோ

தப சுரஜிணா: வுயகுர்யஜ்ஞவிஹஜ்ஞுட: வனதாநு ஊராவ

ராநு வரிஷத்தாயகூஷத ॥ சள ॥

பத்துப் பேர்களுள்ள பரிஷத்தின் விபரமாவது:—

நான்கு வேதங்களையும் கரைகண்ட நான்கு ப்ராம்ஹணர்கள்,

நான்கு ஆச்ரமிகளில் வைகானஸன் என்ற கடைசி ஆச்ரமி நீங்கலாகப் பாக்கியுள்ள ஆச்ரமிகள் மூன்று பேர்கள், பொதுவான ஸாதாரண தர்மசாஸ்த்ரமறிந்தவர்கள் மூன்று பேர்கள், ஆக இவர்கள் சேர்ந்த பரிஷத்துத் தான் தசாவர பரிஷத்தென்று தர்மக்ஞர்கள் சொல்லுவார்கள். நான்காவது ஆச்ரமமீ ஸன்யாஸீ என்ற பக்ஷத்தில் அவன் நீங்கலாக மற்ற மூன்று.

கஸ்ஸூவெகெவதெஷாம் ஸ்ரோத்ரியொ வெஷவிகு ஸிஷ்டோ விவூதிவத்தள யஹாஹ ॥ ச அ ॥

மேற்கண்ட பத்துச் சிஷ்டர்கள் கிடைக்கவில்லையானால், வேதாத்யாயியாயும், வேதார்த்தமறிந்தவனும், ஸ்வதர்ம நிஷ்டனுமான ப்ராம்ஹணன் ஒருவனுயிருந்தாலும் தர்ம ஸந்தேஹ விஷயத்தில் அவன் எதை நிர்ணயமாகக் கூறுகிறானே அதன்படி செய்யவும்.

யதொzயஷவூலவொ லுப்தாநாம் ஹிம்ஸாநுக்ரஹ யொமெஷு ॥ ச கூ ॥

ஏனென்றால் மேற்கண்ட குணமுள்ள சிஷ்டன் ப்ராணிகளின் ஹிம்ஸை, அநுக்ரஹம் இவைகளில் ஸம்பந்தமற்றவனல்லவா? ஒருவனை ஹிம்ஸிக்கவோ, ஒருவனை அநுக்ரஹிக்கவோ ஸ்வந்த லாபத்தை முன்னிட்டு ஸம்பந்தமற்றவனுகவோ வாழ்கிறவன் உலக வ்யாபாரங்களில் பற்றுதலற்றவன். ஆதலால் ஒருவனுயிருந்தாலும் தீர்ப்புச் சொல்ல அர்ஹதையுள்ளவன். சாஸ்த்ர வழியே போகிறவன்.

யதிகூணாம் விதெஷெண வூமகூ யொகூ யதிகுவிஹா வெநாகி ஜூாநாலிநிவெஸாஹ்யாழி ॥ கூ ० ॥

தார்மிகர்களுள் எவன் விசேஷமாக யதாவத்தாக சாஸ்த்ரப்படி தர்மங்களை அறிகிறானே அவன் தர்மஜ்ஞானத்தாலும், தர்மானுஷ்டானத்தாலும் ஸ்வர்க்கமென்கிற பரம ஸ்தானத்தை அடைகிறான்.

ஊதி யதெகூ யதிகூ ॥ கூச ॥

இந்த க்ரந்தாரம்பம் முதல் இதுவரை தர்மம் சொல்லப்பட்டது. இரட்டித்துக் கூறியது க்ரந்தஸமாப்தி ஸூசகம்.

மூன்றுவது ப்ரச்னத்தில் பத்தாவது அத்யாயம் முற்றிற்று.

மூன்றுவது ப்ரச்னம் முற்றிற்று.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் முற்றிற்று.

ஓ

மஸதயஃபுஹ்யுதுழி, வரிஸிஷ்டழி ॥

க்ருபாகாணஃ ॥

கௌதம தர்மஸூத்ரம், பரிசிஷ்டம்.

ஆஹ்னிக விதிகள்.

முதல் கண்டம்.

சுய சூவாரரானு வ்யவக்ஷ்யாமி ॥ க ॥

இனி, ஆசாரங்களை (ஆஹ்னிகங்களை)ச் சொல்லுகிறேன்.

சூவாரரானுஹுதெ யஃபு சாவாரரானுஹுதெ யந சாவாரரானு ஹுதெ வை சாவாரராதேவ தோக்ஷம் ப்ராப்நோதி ॥ உ ॥

ஆசாரமென்கிற நித்ய கர்மானுஷ்டானத்திலுலேயே, தர்மத்தை அடைகிறான். தனம், ஸுகம், கடைசியாக மோக்ஷம் யாவற்றையும் ஆசாரத்தாலேயே அடைகிறான்; ஆகையால் ஆசாரம் ஆவச்யகம்.

உஷாய வஸ்யாஃ யாதே ஸாதுசாநஸஃ சுவநிஷ்டஃ ஸதி விரோயெ தம தூக்ரா நொவெத்து ஸம்ஸ்திதஃ ॥ ங ॥

இரவின் கடைசியாமத்தில் எழுந்திருந்து, சாந்தமான மனதுடனும், நித்ரையைவிட்டும், அந்தப்படுக்கையிலேயே உட்கார்ந்து கொண்டு. படுக்கையில் உட்கார விரோதமிருந்தால், அதாவது ஸ்த்ரீஸம்ஸர்காதிகளால் அது அசுத்தமாயிருந்தால், அதைவிட்டு விலகியிருக்கவும்.

ஸஃள ப்ராணாவாநள யூக்ஷ்வா ஹிவாகரம் வஃ ஸுஷ்யாவ ஹிவாகரணெ ப்ரஹ்மணெ வ்ரதெ சாநஸம் ஹம்ஸம் வஃ ப்ரயெசு ॥ ச ॥

தூக்கம் விழித்து உட்கார்ந்து, ப்ராணாயாமங்களை ஸமமாக வைத்துக்கொண்டு, மானஸிகமாக ஸூர்யனை த்யானித்து, எழுப்பி, அவனைக்கொண்டு தனது ஹ்ருதயமாகிற தாமரைப்பூவை மலரச் செய்து அதில் மனஸாகிற ஹம்ஸத்தைச் சேர்க்கவும்.

சுஜ்ஞஷோக்ரம் வ்ரஷ்டம் வராவரம் ஜ்யோதீரூபம்
ஸர்வலோகஸ்ய திவ்யம் திவ்யேந சக்ஷுஷா ॥ ஞ ॥

அந்த ஹ்ருதய பத்மத்தில் அங்குஷ்டமாத்ர அளவுள்ளவனும், பராபரனும், ஜ்யோதிஸ் ஸ்வரூபனும், திவ்யனுமான புருஷனைத் திவ்ய சக்ஷுஸ்ஸால் காணவும்.

பஶ்யாஸ்ய உஷஃகாலே ஸ்துத்வா ஹ்யேதைர்மஹாநேகயா
ஸ்துத்யா ॥ சு ॥

அவகாசம் கிடைத்தவரையில் அந்த உஷ:காலத்தில் பலவித மான ஸ்தோத்ரங்களால் அந்தப் பரமபுருஷனை ஸ்தோத்ரம் செய் யவும்.

ஹ்யாவாக்ரதா வஹிர்பூயாஸ் ஸர்வ ஜலாஶயம் விக்ரஹ்ய ॥ ஏ ॥

பிறகு, பாதரக்ஷை தரித்தவனாக வெளிக்கிளம்பி, ஜனநெருக்க மில்லாத ஜலாஶயத்திற்குப் போகவும். (குளம், குட்டை, நதி முதலியவைகளுக்கு.)

சுஷ்விண்ட்ரு தூஷ்ணீமாஸீநம் நாக்ரோஶேத் ॥ அ ॥

போகும்போது, ப்ராணி எலும்பு, பல மூத்ரங்கள், சாம்பல், பூச்சி, புழுக்கள் இவைகளை மிதிக்காமல், அல்லது தாண்டாமல் போகவும்.

ஜிஜ: ஸ்திரஶ்சர: ॥ கூ ॥

அங்குமிங்கும் சலிக்கிற மனதில்லாமல் ஏகாக்ர மனதுடன் அந்த த்விஜன் இருக்கவேண்டும். நித்யகர்மங்களைச் செய்யுமுன் இருக்கவேண்டிய பொதுவிதி இது.

ஶுசிஸ்ஸ்தாநே ஊர்த்வஜாதம் நியாய ॥ கo ॥

ஜலாஶயத்தின் கரையில், பரிசுத்தமான இடத்தில், ஸ்நான த்ரவ்யங்களையும், வஸ்த்ராதிகளையும் வைக்கவும்.

வாக்யஸாகூஹ்ய ஹ்வாஹரா விக்ஷேதாம் ஊத்திகாமோஷாய ॥ கக ॥

ப்ரக்ஷாளனர்த்தமாகச் சுத்தமான மண்ணை எடுத்துவைத்துக் கொள்ளவும். மணல் கலப்பு இல்லாததும், புழு, புல் முதலியவை இல்லாததுமான மண்ணை எடுக்கவும்.

ரஶ்ஶாயாம: ஹ்ரதம: ஸ்ராவ்ய ளாதம ஜலாதிகே சுஷ்வ
ஹ்ரம முகூர்தமாதா ளநீ ஹக்ஷிண சுணூவவீதவாநு ॥

அந்த ம்ருத்தை ஜலத்திற்கு ஸமீபமான இடத்தில் வழிக்குத் தூரமான இடத்தில் அலம்பிவைத்துவிட்டு, பிறகு, நடப்பு வழிக்குத் தூரமாகச்சென்று மௌனத்துடன், வலதுகாதில் யக்ஞோபவீதத்தைத்தரிக்கவும். (மூத்ர புரீஷ விஸர்ஜனத்திற்காக.)

நிவீதம் வ்ருஷ்டிஃ கூகூா ॥ கஈ ॥

அல்லது யக்ஞோபவீதத்தை நிவீதமாகத் தரிக்கலாம். அது பின்பக்கமாக. முதுகில் நிவீதம் செய்யவேண்டும். மார்புப் பக்கத்தில் நிவீதம் கூடாது.

ஸம்வ்ருதமுகஃ ஶகுனாதிஷ்வாஸீத ॥ கச ॥

மேலும், விஸர்ஜனஸமயத்தில் சிரஸ்ஸை மூடிக்கொள்ளவும். அந்த ஸமயத்தில் சிரஸ்ஸையும் தொடக்கூடாது.

ரஹஸ்யே விஸ்ருஜேந்நழி ॥ கடு ॥

ரஹஸ்யமான இடத்தில் ஜநஸஞ்சார மில்லாதவிடத்தில் மல விஸர்க்கம் செய்யவும்.

வஸ்த்ரவல்லோகாயஃ ॥ ககூ ॥

சரீரத்தின் மேல்பாகங்களை அந்த ஸமயத்தில் வஸ்த்ரத்தால் மூடிக்கொள்ளவும்.

நாஸாக்ரந்யஸ்தநேத்ரஃ ॥ கள ॥

இரு கண்களையும் அச்சமயத்தில் தனது மூக்கின் நுனியில் செலுத்திக்கொண்டிருக்கவும். அக்கம்பக்கத்தைப் பார்க்கக்கூடாது.

திவாஸந்த்யாஸு ஸளஜ்ஞாஸ்யஃ ॥ கஅ ॥

பகலிலும், ஸந்த்யாகாலத்திலும் வடக்குமுகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

ராத்ரௌ தெக்ஷிணாமுகஃ ॥ ககூ ॥

ராத்ரியாயிருந்தால் தெற்குமுகமாயிருந்து விஸர்ஜனம் செய்யவும்.

உஹாவாதே சுக்ஷிரோகே திவா சேந்முகவஸாதயே

வாமகர்ணோ ஹரிஸ்மரேத் ॥ உ0 ॥

பெரும் காற்று வீசும்போதும், கண் ரோகமிருக்கையிலும், திக்கு ஸரியாகத்தெரியாத ஸமயத்திலும், மூடிய கட்டிடத்துள்ளும்,

ஸைகார்யமான திக்குளதற்கும் அபிமுகமாக இருந்து விஸர்ஜனம் செய்யலாம்.

ஶ்ரமவொஸஹயாஷிஷு ॥ உக ॥

மேலும், துஷ்டமிருகங்கள் பயம், திருடன் பயம் முதலியவை இருந்தால் அப்போதும் விஸர்ஜனத்திற்குத் திக்கு நியமம் இல்லை.

சுயஜ்ஞாஜ்ஞதூணஹ்ளெ ஹஷ்டதமெ ஶலம் விஸ்ருஜேசு । உஉ ॥

மல விஸர்ஜனம் செய்கையில், பூமியை யக்ஞார்ஹமல்லாத புல்லால் மூடி அதில் விஸர்ஜனம் பண்ணவும். நேர் பூமியில் செய்யக்கூடாது.

கெஶவஸ்யாஹ்வா ஹஷ்டெவீ ஜகத்தாத்ரீ வஸுமாதா ।
விஶ்வம்ஹரா கூர்மோ யஸ்மாத் தாமேவாஸ்ய ஶலம் தூஜேத் ॥ உங ॥

பூமிதேவியானவள், கேசவனுடைய பகவானுக்கு ஏற்ற பெருமை பெற்றவள். ஜகத்தைத் தரிப்பவள். வஸுமாதை. பலவித தனங்களைத் தரிப்பவள். ஆகையால் அந்தத் தேவதைமீது விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாதாகையால், புல் முதலியவையால் பூமியை மூடி, அதன் மீதுதான் விஸர்ஜனம் செய்யவேண்டும்.

உஷ்ணி தெவாஸுயாஸுரா வஷ்டீக ஜய ஹஸ்ய மொக்ஷய ஷ்வஷ்டா
ஸவஸ்ய கேஷ்டு ஸஸுர் வவக்ஷுதாஸ்ய ஹஷ்டமதெஷ்டு நொ
தூஜேஷ்டமஸ்ஷ்டதெ ॥ உச ॥

உதி வ்யஸ்ஸ் வஸ்ஸ் ॥

கீழ்க்கண்ட விடங்களில் மல மூத்ரங்களை விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. ருஷியினாச்ரமம், தேவாலயம், தோட்டம், புற்று, ஜலம், சாம்பல், கோமயம், அறுகம்புல், நெற்பயிர், வயல், குளக்கரை, மலை, பூமியிலுள்ள பொந்துகள் இவைகளில் மல மூத்ர விஸர்ஜனம் கூடாது.

முதல் கண்டம் முற்றிற்று.

சுய த்விதீயஸ் வண்ஷ்ஸ் ॥

இரண்டாவது கண்டம்.

நஹொ விணஷ்டு திக்ஷு வஸுஸ்ருஷ்டாதி மொ விவ்ருஷீ ஷெவதாஹிஷ்வொ ஶஷ்டுவ்ரீஷெ ந விஸ்ருஜேசு ॥

ஆகாசம், மலம், மூத்ரம், திக்கு, சந்த்ரன், அக்னி, ஸூர்யன், பசுமாடு, ப்ராம்ஹணன், ஸ்த்ரீ, தேவபிம்பம், இவைகளுக்கு எதிர் முகமாக உட்கார்ந்து விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது. மல்லாந்து படுத்துக்கொண்டு விஸர்ஜனம் செய்வதால் ஆகாச அபிமுகமாகிறது. அது கூடாது. திக்கு என்பது நிஷித்தமான திசையாகும். மலஜலமிருக்குமிடத்தில் அதற்கு எதிர்முகமாகவும் உட்கார்ந்து செய்யக்கூடாது.

வயிகுவிஹராஜ்ய வயொமிஹாயாயாம நவிஸ்ருஜேசு ॥ உ ॥

வழி நடப்பவர்கள் ச்ரமபரிஹாரம் செய்துகொள்ளக்கூடிய நிழல் ப்ரதேசத்திலும் மல மூத்ர விஸர்ஜனம் செய்யலாகாது.

ஷ்யாம தரு மாயாமவஹேஹெசு ॥ ஊ ॥

தன்னுடைய நிழலில் அதாவது தான் உட்கார்ந்தால் ஏற்படும் நிழலுக்கு எதிராகச் செய்யலாம்.

நஷொவாநசு சிதுவரீஷெ கயஹரசு ॥ ச ॥

காலில் பாதரக்ஷை தரித்துக்கொண்டபடி விஸர்ஜனம் செய்யலாகாது.

க்ருஷ்டெ வயி கஷ்ட இ ।ரு ॥

உழுது வைக்கப்பட்ட நிலத்திலும், மார்க்கத்திலும், ஜலத்திலும் அசுத்த விஸர்ஜனம் செய்யக்கூடாது.

தயா ஷ்ரீவந ஜெயுநயொர் கசி கஷ்ட வஜுபெசு ॥கூ॥

அதுபோல், காறி உமிழ்வது, மைதுனம் இக்கார்யங்களையும் ஜலத்தில் செய்யக்கூடாது.

கயஜூஜூ தூயணைர் வாயஜயசிநூயஜு ॥ எ ॥

பிறகு ப்ரக்ஷாளனம் செய்யுமுன்பாக யக்ஞார்ஹ மல்லாததான புற்களால் குதத்திலுள்ள (ஆஸனம்) மலத்தைப் போக்கவும், துடைக்கவும்.

கயொஷ்யவிஸ்ரு ॥ அ ॥

ப்ரக்ஷாளனத்திற்காக ஜலஸமீபம் போகும்போது பக்கம் பாராமல் கீழ்நோக்கியே பார்த்துக்கொண்டு போகவும்.

வாசவாணிநா ஸிஸ்நம் ஹ்ருஹீக்வா ॥ கூ ॥

போகும்போது இடது கையால் லிங்கத்தைத் தூக்கிப்பிடித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

கிஶவ்ருஷ்ட்யாம் ॥ கஂ ॥

ஒரு வஸ்துவையும் அந்த ஸமயத்தில் தொடக்கூடாது.

ஸ்நாயாச்ச ஸோமஸ்ய ॥ கக ॥

இவ்வாறு நியமங்களுடன் ஸ்நானம் செய்யுமிடம் போய்ச் சேரவும்.

ஸ்நானம் கார்ஷ்ணாயஸே ஷ்ரோணே ராஜரஸே வாஶ்வாணிநா ॥

பிறகு கமண்டலுவிலுள்ள ஜலத்தால் ஸ்நானம் செய்ய ஆரம்பிக்கவும். இடது கையினால் ஸ்நானம் செய்யவும்.

வாகா மிஶ்ரே திஸ்ரஸ்ம்ருதய ஆர்த்ரே ॥ கங ॥

ஜலத்வாரத்தில் ஒரு ம்ருத்திகையும், ஸ்நானம் செய்த கையில் மூன்று ம்ருத்திகையும் (மண்) போட்டு அலம்பவும். நெல்லிக்காய் அளவு மண் உருண்டை ஒரு ம்ருத்திகையாகும்.

உபோத்ய பாணீ ॥ கச ॥

பிறகு இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு ம்ருத்திகைகளைப் போட்டு அலம்பவும்.

வஸ்த்ராவாநே ॥ கஞ ॥

அபாநத்தில் (மலத்வாரத்தில்) ஐந்து ம்ருத்திகைகளைப் போட்டுச் சோதிக்கவும்.

வாமஹஸ்தே தஶ ॥ கஜ ॥

அதன் பிறகு இடதுகையில் பத்து ம்ருத்திகைகளைப் போட்டுச் சோதிக்கவும்.

உபயோர்ஹஸ்தயோ: ॥ கட ॥

மறுபடியும் இரண்டு கைகளிலும் ஏழு ஏழு ம்ருத்திகைகளால் சுத்தி.

திஸ்ரஸ்திஸ்ர: ஸ்ருஷ்ணயோ: ॥ கண ॥

இரண்டு கால்களிலும் தனித்தனியாக மூன்று ம்ருத்திகைகளைப் போடவும்.

மிஶ்ரே த்ரயஸ்த்ரிபர்வாண: ஸ்யாத் ॥ கத ॥

மூத்ர ஸௌசத்தில் லிங்கத்தில் மூன்று பர்வ அளவுள்ள மண்ணை உபயோகிக்கவும். விரல் கோடு பர்வம்.

கநிஷ்ட²ஸ்ய ஸ்ரியமாவஹேத் ॥ உ০ ॥

மற்றவிடங்களில் ஆமலக அளவுள்ள மண்ணைப் போடவும். ஆமலகம் = நெல்லிக்காய் அல்லது இலந்தை.

ஸ்ரீஶ்ரீணாம் ஶூத்ரைரதிக்ஷயகரம் கர்யஶுசி ॥ உக ॥

ஸ்த்ரீகள், சூத்ரர்கள் இவர்கள் மல சௌசத்தில் துர்க்கந்தம், லேபம் ஏற்படாதவகையில் அவைபோகும்படி சுத்திசெய்யவேண்டும்.

வைகவாயஸாநாம் த்ரிதண்டிநாம் ஶதம் நிஶி தஶஹ்ன்யே ॥ உட ॥

ப்ரம்ஹசாரீ, வானப்ரஸ்தன், ஸன்யாஸீ இவர்களுக்கு மேலே சொன்னதை இரண்டு பங்கு, மூன்று பங்கு, நான்கு பங்குகளாகக் கூட்டிச்செய்யவும். ம்ருத்ஸங்க்யை ப்ரம்ஹசாரிக்கு இருமடங்கு, வானப்ரஸ்தனுக்கு மூன்று மடங்கு, ஸன்யாஸிக்கு நான்கு மடங்கு என்று கருத்து.

ஏவா யதோக்தம் ஶௌசம் நிஶி தஶஹ்ன்யே ॥ உக ॥

வந்தச் சுத்திவிதிகளிலும் பகலில் விதிக்கப்பட்டதில் பாதியை இரவில் செய்தால் போதும்.

தஶஹ்ன்யேதரயோ ॥ உச ॥

ஜ்வராதி ரோகங்களால் ஆக்ரமிக்கப்பட்ட ஆதுரன் விஷயத்தில் இரவு சௌசத்திலும் பாதி அளவு போதும்.

தஶஹ்ன்யேஷ்வநி ॥ உஞ ॥

வழிநடந்து போகிற ப்ரயாணிக்கு அதிலும் பாதி போதும். ரோகாதுரனைவிடப்பாதி.

வயி தைவாயதாzzராத் வல்மீக உபவஸிக வஹிர்க்ராமம் வாநீ ஶ்ரதிகா ந ஶ்ராஹ்யா ॥ உசு ॥

வழி நடப்பு, தேவாலயம், தோட்டம், புற்று, எலிவளை, வெளி ப்ரதேசம் இவைகளிலிருந்து சௌசத்திற்கு மண்ணை க்ரஹிக்கக் கூடாது.

ஶௌசாசாரவிஹீநஸ்ய ஸர்வாஃ க்ரியாஃ நிஷ்ஃபலாஃ ॥ உள ॥

மேற்கண்டபடி சௌசம் செய்யாத ஆசாரஹீனனுடைய மற்ற ஸகல க்ரியைகளும் ப்ரயோஜனமற்றவை.

ஸ உபகுர்வாஶ்ரவிவ்ருத்தஶ்ரோத்ரகாஶ்ரவணோ வேதமதீயீத வேதௌ ॥ உஅ ॥

அதி அதீயீத வேதாஃ ॥

பன்றி, எலும்பு, ரஜஸ்வலா ஸ்த்ரீ, நாய், காக்கை இவைகளைப் பார்க்கக்கூடாது. இது சௌசப்ரகரண விதியாகும்.

இரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

அத² த்ருதீயோ² வண்டோ² ॥

மூன்றாவது கண்டம்.

வ்யுத்²ஸாதி³தோ ப⁴வதி உபவீதவாந்பாவாசமே ॥ க ॥

சௌசம் முடிந்த பிறகு, அவ்விடமிருந்து வேறு இடம்போய், உபவீதம் செய்துகொண்டு, ஆசமனம் செய்யவும். உபவீதம் செய்யு முன்பாக கண்டூஷவிதி (வாய் கொப்புளித்தல்) செய்யும்படி ஸ்ம்ருதி வசனங்கள் விதித்துள்ளன.

கூஞ்சாநுஷ்ணேன ஜலேன உத்தரவதோ விவிக்தே ॥ உ ॥

ஆசமனம் செய்யும்போது கைகள் இரண்டு முழங்கால்களுக்கும் நடுவில் இருக்கவேண்டும். வெளியில் இருக்கக்கூடாது. சுத்தமான இடத்தில் வடக்கு முகமாக உட்கார்ந்து ஆசமனம் செய்ய வேண்டும்.

ந ப்ரஹ்வோ ந தீஷ்ணம் ந ப்ராஹ்வாஸ்யோ ந ॥

குனிந்துகொண்டும், நின்றுகொண்டும் ஆசமனம் செய்யக் கூடாது. கீழ் வஸ்த்ரம் மட்டும் தரித்துக்கொண்டும் செய்யக்கூடாது.

ப்ராஜாபத்யம் தீர்த²ம் ஸகாயதீர்த²ம் வா பிபேத் ॥ ச ॥

ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்கிற கைப்ரதேசத்தால் ஜலத்தை மெள்ள மெள்ளப் பானம் செய்யவும். வலதுகைக் கட்டைவிரலின் அடிப்பாகத்திற்கு ப்ராம்ஹ தீர்த்தமென்று பெயர். உள்ளங்கையில் உள்ள ஜலத்தை அந்த ப்ராம்ஹ தீர்த்தத்தின் வழியாகப் பானம் செய்யவும்.

ஸர்வதா தை³வம் தீர்த²ம் வா ॥ ரு ॥

எப்பொழுதும் ஆசமனத்தில், தர்ப்பத்தால் சுத்தி செய்த தீர்த்தத்தையே சாப்பிடவும்.

ஸர்வதா தை³வதீர்த²ம் ஸ்ப்ருஶேத் ॥ சு ॥

எதையும் ஸ்பர்சிக்கும்போதும் தர்ப்பத்தால் சுத்தமாகியதைத் தொடவும். தர்ப்பத்தால் சுத்தியுண்டாகும்படி செய்யவும்.

கூஷாஹ்ரீஸ்ரம் தொடம் வொஃவாநஸீம் ஜிநெ ஜிநெ ॥ எ ॥

ப்ரதி தினமும் நித்ய கர்மங்களில் தர்ப்பத்தின் நுனி கலந்த தீர்த்தத்தை ஆசமனதிகளில் சாப்பிடுவது ஸோமபானத்திற்கு ஸமமாகும்.

கநிஷ்வுஜெஸ்ரீந்யுஜ்ஜுஷ்டுஸ்ரோ மாநீ சுரஸ்யாஹ்ரம் வ
கூஸாஸு வ்ரஜாவ திவித்யுவ்ருஷெவ தீய-ஹ்ரநி ॥ அ ॥

சுண்டு விரலின் அடிப்பக்கம் ப்ராஜாபத்ய தீர்த்தமென்று பெயருள்ளது. ஆள்காட்டி விரலின் மூலம் பித்ருதீர்த்தம், கட்டை விரல் மூலம் ப்ரம்ஹதீர்த்தம்; விரல்களின் நுனிகள் தேவதீர்த்தம் என்று அறியவும்.

உக்ஷிணஃகரஃ மொகுண-ஹ்ரகூ்ய திவஸு கூ்ஹ்வா ॥ க ॥

வலது கையின், உள்ளங்கையைப் பசுவின்காது ஆக்ருதிபோல் செய்துகொள்ளவும்.

ஜலம் மொகுண-ஹ்ரகூ்ய திநா தீர்ஃ வீவைசு வ்ரஹ்ரதீயெ-ஹ்ந ;ச०॥

உள்ளங்கையில் உள்ள ஜலத்தைக் கோகர்ணம்போல் செய்து கொள்ளப்பட்ட கையால் ப்ரம்ஹதீர்த்தம் வழியாகப் பானம் செய்யவும், மூன்றுதடவை. இது ஆசமனமுறை.

வஸ்ஹ்ரூஜ்ஜீவாஹித்யுவெவ மொகுண-ஹ்ரகூ்ய திஃ ॥ கக ।

கட்டைவிரல் உள்பட எல்லா விரல்களையும் நெருக்கி ஒன்று சேர்க்கவும். அந்த உருவத்திற்குத்தான் கோகர்ணக்ருதி எனப் பெயர்.

தெந வீதம் வொஃவாநஸீழ் ॥ கஉ ॥

அந்தக் கோகர்ணக்ருதியுடன் ப்ரம்ஹ தீர்த்தத்தால் பானம் செய்வது ஸோமபானத்திற்கு ஸமமானது.

கவாஹித்யம் வ்ரராவஸீழ் ॥ கங ॥

கோகர்ணக்ருதி செய்துகொள்ளாமல், அதாவது விரல்களை ஒன்று சேர்க்காமல், ஆசமனம் செய்வது ஸுராபானத்திற்கு ஸமம்.

சுஜ்ரஷ்டுஸ்ரெநாவ்யம் ஹிரண்யஜ்ய வுஜெஸ்ரீந்யாதி
திவ்யாஸிஃ வஹிதாஸிஃ வகூ்ஹ்வவ்யுஸ்ரெஷாவ்யுழ் ॥கச॥

மூன்றுதடவை ஆசமன தீர்த்தம் சாப்பிட்டவுடன், கட்டை

விரல் மூலத்தால் இரண்டு தடவை வாயைத் துடைத்துக்கொண்டு, ஆள்காட்டி விரல் முதலிய மூன்று விரல்களைச் சேர்த்து, அதனால் ஒரு தடவை ஆஸ்யத்தைத் (வாய்) தொடவும்.

சுஜும் தொயம ஹ்ருஹீகூா உக்ஷிணெந வ்ரொக்ஷணம்
வவ்ருஹ்ஷே வாஹுயொஸ்ரிரவி ச । கரு ॥

பாதி ஜலம் (கையளவில்) எடுத்துக்கொண்டு அதனால் வலது கையினால் இடது கையையும், இரு கால்களையும், சிரஸ்ஸையும் ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவும்.

தஹ நஞ்ரம வாந்ய வஹ்ய்ரொசு ॥ சசு ॥

அதன் பிறகு கீழே சொல்லப்படுகிறபடி இந்த்ரியங்களை விரல்களால் தொடவும்.

சுஜ்ய ஷ்ட தஜ்ஜு நீஹ்யாம நாஸிகெ ॥ சள ॥

கட்டை விரலும், ஆள்காட்டி விரலும் சேர்த்து, இரண்டினாலும் நாஸிகையின் இரு பக்கங்களையும் ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஜ்ய ஷ்டஜ்யோஹ்யாம உக்ஷ்ய ஷீ । சஅ ॥

கட்டை விரலும், நடு விரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் இரு கண்களைத் தொடவும்.

ப்ரொத்ய சுஜ்ய ஷ்டா நாஸிகாஹ்யாம ஸ்ரோத்ரெ ॥ சகூ ॥

கட்டை விரலும், பவித்ர விரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் இரு காதுகளை ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஜ்ய ஷ்ட கநிஷ்டிகாஹ்யாம நாபிம் ॥ உ0 ॥

கட்டைவிரலும், சுண்டுவிரலும் சேர்த்து இரண்டினாலும் நாபியைத் தொடவும்.

தயா தலெந ஹ்ருதயம் ॥ உக ॥

உள்ளங்கை ப்ரதேசத்தால் அவ்வாறு ஹ்ருதயத்தைத் தொடவும்.

ஸர்வாஸ்ரிபிஸ்தாஜ்ய மீலிபி: வ்ருஹ்ய்ரொசு ॥ உஉ ॥

எல்லா விரல்களையும் சேர்த்து அதனால் சிரஸ்ஸை ஸ்பர்சிக்கவும்.

சுஜ்ய ருத்ரொ ரம்ஸள உள ॥ உங ॥

எல்லா விரல் நுனிகளையும் சேர்த்து அதனால் இரு தோள்களைத் தொடவும்.

ஷிஜஸ்ரூஜிஷவாவ்ரூயாஸு ॥ உச ॥

மேற்கண்டவாறு ஆசமனாதி விதிகளைச் செய்தால் த்விஜன் சுத்தியை அடைகிறான்.

காஷ்டாஜ்ஜ வெணுகை கூலாவ்ரூ வஶூ கூஸ்ரு நாணிகெஷெஃ நாவாஶெஸு ॥ உடு ॥

மரக் கட்டையால் செய்த பாத்ரம், தாமரைக் கிழங்கால் செய்தது, மூங்கில், சுரைக்காய், தோல், கல், தேங்காய் இவைகளால் செய்யப்பட்ட பாத்ரங்களால் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

வாஶஹஷ்ணுந வ நாவாஶெஸு ॥ உசு ॥

இடது கையினாலும் ஆசமனம் செய்யக்கூடாது.

யஶ்ரூவாஶெஸு ஸவஸ்ரூஸ்ரூவிரேவ ஸ்ரூஸு ॥ உள ॥

இடது கையினால் ஆசமனம் செய்தால் எப்போதும் அசுத்தனாகவே இருப்பான். சுத்தி ஏற்படாது.

கபிஶொரோஷிதாயஃ ஸ்ரூளதஷ்டாதஸ்ரூநஸ்ரூஷ்டாநம் கரோதி தஸு ஸவஸ்ரூம் நிஷ்ஷலம் ஜவதி ॥ உஅ ॥

இடுப்புக்கயிறு ஸம்பந்தப்பட்டு எவன் ச்ரௌத ஸ்மார்த்தங்களை அனுஷ்டிக்கிறானோ அவனுக்கு அவ்வளவும் நிஷ்பலமாகும்.

நரகம் வைவ ஜஹதி ॥ உகூ ॥

அதோடு இல்லாமல் நரகத்தையும் அடைகிறான்.

ஜதுர்தஶஸ்நவியஃ ॥ ஈ ॥

ஜதி த்ருதீயஃ வண்டஃ ॥

இவ்வாறாக ஆசமன விதி சொல்லப்பட்டது.

மூன்றாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய ஜதஸ்ரூயஃ வண்டஃ ॥

நான்காவது கண்டம்.

கவ்ருஃ ஸ்ரூஷ்ரூவொ நிஷண்ணோ ஜதயாவநம் கரூபஸு ॥ க ॥

ஆசமனம் செய்த பிறகு, ஏகாக்ர சித்தனாயிருந்து, கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்துகொண்டு தந்தாவனம் செய்யவும்.

வாஜ்ரம் ஔதும்பரம் ஸ்ரீமம் மிஸ்ரம் லக்ஷ்மணவ்ருக்ஷம் கஷா
யம் தித்தம் கண்டகம் க்ஷீரகாஷ்டம் ஸமித்ஸு ॥ உ ॥

தந்ததாவனத்திற்கான காஷ்டமானது (குச்சி) ஈரமுள்ள தாயும், தோல், கணு உள்ளதாயும், சிவந்ததாயும், துவர்ப்புள்ள தாயும், கடுப்புள்ளதாயும், வாஸனையுள்ளதாயும், முள் உள்ளதாயும் இருக்கவேண்டும். இந்தக் குணமுள்ளதை ஒடித்து வைத்துக் கொள்ளவும்.

வ்ருக்ஷமூலக்ஷீரிணீனாம் வா ஸ்கந்தமேகம் ॥ ங ॥

வ்ருக்ஷம், கொடி, பால் உள்ளவைகளை தந்ததாவனத்தில் கடித்துச் சாப்பிடவும்.

ஔதும்பரம் கீடாத்யுபஹதம் ஸ்ரஸ்தம் விதஸ்திமாத்ரம் ॥ ச ॥

தந்ததாவனக் குச்சியானது, புழுப் பூச்சிகளால் அரிக்கப் படாததும், சுத்தமாயும், ஒரு ஒட்டை அளவுள்ளதாயுமிருக்க வேண்டும்.

கதம்பாஶோகஜம்பூவ்ருக்ஷவிஶ்வகர்ணமஹாஸ்தம் க்ருஹஸ்
தேஷாமதிமுக்யம் வ்ருக்ஷம் ॥ ஞ ॥

கதம்பம் (மருதை), அசோகம் (மருதாணி), நாகை, மா, விளா, மகிழம், இந்த மரங்களின் தந்தகாஷ்டம் க்ருஹஸ்தர் களுக்கு அதிமுக்யமானது.

கவாக்ஷமுக்தம் வ்ருக்ஷம் ॥ ட ॥

நாயுருவி பச்சிலை அபாமார்க்கம். (நாயுருவி) அதன் குச்சி யும் தந்ததாவனத்திற்கு ப்ரசஸ்தம்.

தாலஹிந்தாலமுக்தவாக கேதகீபிலுவஜம்பூவ்ருக்ஷ
நாஸ்திகவ்ருக்ஷம் ஸர்வேஷாம் தத்வர்ணவ்ருக்ஷகாம் ॥ ண ॥

தாளமரம் (பனை), ஹிந்தாளம் (கூந்தல் பனை), குவாகம் (பாக்கு மரம்), தாழை மரம், பெரிய ஆலமரம், பேரீச்சை, தென்னை இவைகள் ஏழும் த்ருணராஜகங்களெனப்படும்.

வனதேஷு ஔதும்பரம் வ்ருக்ஷாத்ஸ்வயம் நாவரோஹேத் ॥ அ ॥

மேற்கண்ட த்ருணராஜக மரங்களால் ஒருகாலும், தவறு தலாகக்கூடத் தந்ததாவனம் செய்யலாகாது.

யத்ராவரோஹணாத்பதிர்ஹ்ரஸ்வாஸ் ॥ க ॥

எவனுவது இவைகளால் தந்ததாவனம் செய்தால் அவன் சண்டாள ஜந்மாவாக ஆவான்.

ஸாமுத்ரஸ்ய கிம்ரூக வித்ய கோத்ர வக்ரூத ஸ்ரோத்ரிதக
விதீதக ஸதீ வஸ்த்ரக க்ருத்ர கூக்ர வ்ருக்ஷ நிம்ரூண்ணீ
ஸ்த்ரீஷ்வ வட கண்ணக்வ உவாஸோமூநு வஜ்ரூயெஸ்வ ॥ சம ॥

கீழ்க்கண்ட வ்ருக்ஷங்களின் குச்சியைத் தந்ததாவனத்தில் விலக்கவும். சால்மலீ (நருவிலி), அத்திமரம், முருங்கை, பில்வம், கரஞ்ஜம் (புங்கமரம்), மகிழம், மா, எருக்கை, ப்லக்ஷம், நிர்குண்டீ (நீர் நொச்சில்), ஸ்த்ரீமுகம், ஆலமரம், முள்ளுள்ள வன்னி, நாயுருவி.

கோவ்ரூஷம் வா ஹஸ்த வத்திமநும் வ வஜ்ரூயெஸ் ॥ கக ॥

பஞ்ச ஸம்பந்தமான சாம்பல், துர்க்கந்தமுள்ள வஸ்து இவைகளைத் தந்ததாவனத்திற்கு வர்ஜிக்கவும்.

நாநள கூஹ்ரூஷிதெ விக்ரூதிம் விநா ஒதயாவநம் ந
கூர்யரூஸ் ॥ கஉ ॥

ஸ்த்ரீர்ய உதயம் ஆகிய பிறகு தந்ததாவனம் செய்யக்கூடாது. ஸ்த்ரீர்யோதயத்திற்கு முன்பே செய்யவேண்டுமென்பது கருத்து. ஆனல் விசேஷ ஸந்தர்ப்பம் தவிர. சரீராரோக்யாதி நிலைமைகள் காரணமாக அஸந்தர்ப்பம் நேர்ந்தால் மட்டும் ஸ்த்ரீர்யோதயத்திற்குப் பிறகும் செய்யலாம். விக்ருதி = விசேஷ நிலைமை.

கூர்யரூஸ்வெஸ் உந்நபொ உஜ்ரூஸ் வெஷ ஒவஸ் வித்ரூஸ்
தத்ரூஷ்ரூவா ஹவந்தி ॥ கங ॥

ஸ்த்ரீர்யோதயத்திற்குப் பிறகு தந்ததாவனம் செய்தாலுகில் ருஷிகள், மந்த்ரங்கள், வேதங்கள், தேவர்கள், பித்ருக்கள் ஆகியவர்கள் அவனிடம் பராங்முகமாக ஆகிவிடுகிறார்கள் (வெறுப்பு அடைவார்கள். அவர்களுடைய அனுக்ரஹம் கிட்டாது.)

வத்வரூஹிஸ்ரூவொ யூதிஸரீராரொரூவாநு ॥ கச ॥

தைர்யம், சரீராரோக்யம் இவைகளை விரும்புகிறவன் கிழக்கு முகமாகத் தந்ததாவனம் செய்தால் அவைகளை அடைகிறான்.

உக்ஷிணாவ்ரூஸ்வா ரொகீ ॥ சரு ॥

தெற்கு முகமாகத் தந்ததாவனம் செய்கிறவன் ரோகியாவான்.

வஸ்தாஹ்யோ நிஷ்க்ரமேத் ॥ ௧௫ ॥

மேற்கு முகமாகத் தந்தாவனம் செய்கிறவன் தரித்ரனுவான்.

உத்தராஹ்யோ ஹ்ரீமீ ஸ்யாத் ॥ ௧௬ ॥

வடக்கு முகமாகச் செய்கிறவன் போகங்களை அடைகிறான்.

மவாம் நாஸ உதேதகே ॥ ௧௭ ॥

ஆனால் சிலர் பசுநாசம் ஏற்படுமென்று நிந்திக்கிறார்கள். வடக்குத்திக்கு விஷயத்தில்.

ஆயுஷ்யம் யஸஸ்யம் பஷ்யாம் ப்ரஜாம் பஸூனஹ நி
ய ஐஷ ப்ரஜாம் ய ஜேயாம் ய கூபஸ்ரோ ஹெஹி வநஷ்பதே ॥
உதீசம் ஹஸ்ரம் ஸஹஸ்ராய ஸஹாஹரே ஹ்ருதகாஷ்டே ॥ ௧௮ ॥
உதி யத்ஸ்யாம் வஸ்தீம் ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய "ஆயுர் பலம்,—" என்ற மந்த்ரத்தைச் சொல்லி தந்தகாஷ்டத்தை எடுக்கவும். அல்லது தந்தங்களில் ஸம்பந்தப்படுத்தவும்.

நான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய வஸ்துஹ் வஸ்தீம் ॥

ஐந்தாவது கண்டம்.

கூஷ்டம்யாம் யத்பூர்யாம் ஆஹுர்யாம் த்ரிஜநஸ்ய யதெஷம் ஸாம்ஸம் வ்ருதாயம் ஹுதகாஷ்டம் ய வர்ஜயேத் ॥ ௧ ॥

அஷ்டமீ, சதுர்த்தசீ, த்வாதசீ, த்ரிஜந்மங்கள் இவைகளில் எண்ணெய் (அப்யங்கம்), மாம்ஸம், மைதுனம் தந்தாவனம் இவைகளை வர்ஜிக்கவும்

ப்ரதிபத் பர்வாணி ஷஷ்டீ நவமீ தஸமீ ஆஹுதீஷ்ட ஹுத
காஷ்டஸம்யோகே ஹதாவஸ்தம் கூயேத் ॥ ௨ ॥

ப்ரதமை, பர்வங்கள், ஷஷ்டீ, நவமீ, தசமீ, த்வாதசீ இவைகளில் தந்தகாஷ்ட (பல்குச்சி) சேர்க்கையால் தந்தாவனம் செய்தால் ஏழு தலைமுறை வரையில் நஷ்டிக்கும் (கொளுத்தும்).

நிஷித்திவஸே விதுஹ் கூயாத் கூர்வதோ ஹுத
யாவந்தி ॥ ௩ ॥

தந்தகாஷ்டத்தால் பல் துலக்கக்கூடாதென்று நிஷேதிக்கப் பட்ட தினங்களிலும் மாவிலையால் விப்ரன் தந்ததாவனம் செய்து கொள்ளலாம். அதற்கு நிஷேதமில்லை.

வை நராயுஷ்யாஹராஹஃ ஷ்ராத்தம் தெவஷி-ுவிதர்ஜதவ-ு ணம் ஷ்ராத்தாபொஜ-கியிகாயஃ-ும் வ ஷட்ஜி-ுாணி ஜிதெ ஜிதெ ॥ ச ॥

தந்ததாவனத்திற்குப் பிறகு ஆசமனம் செய்யவும். ப்ரதி தினமும் ஸ்நானம், தேவ, ருஷி, பித்ரு தர்ப்பணங்கள், ஸ்வாத்யாய மென்கிற ப்ரம்ஹயக்ஞம், வேதாத்யயனம், அதிதிகார்யம் ஆகிய ஆறு கர்மாக்களையும் செய்யவேண்டும்.

ரவாவந-ஜிதெ உவவ்ய-ஷவி ஹிரண்யஜ்ஜி காஸார தடாகநதீஷ-ு ஷ்ராத்ரஃ ப்ராஜாவதெய்ந த-ய்யஃ ஜஹா வாதகநாஸநஃ ॥ ரு ॥

ப்ரதிதினம் ஸூர்யன் உதிக்குமுன், உஷ:காலத்தில், ஸமுத்ரம், நதீ ஸங்கமம், குட்டை, குளப், நதீ, நதம் (மேற்கு முகமாக ஓடும் நதீ) இவைகளில் ஸ்நானம் செய்வது ப்ராஜாபத்ய க்ருச்ர வ்ரதத்திற்கு ஸமமானது. மஹாபாதகங்களையும் நசிக்கச் செய்யக்கூடியது.

ஸ்தியெஃ கு-ியெஃ வ்ரதிகர்ஜதீம் கர்கஷா யஜ-ுஜ்ஞ உக்ஷிணாஹி-வொ நிஜ்ஜதி ॥ கூ ॥

திலங்களுடன் கூடிய தர்ப்பங்களால் சரீரப்ரதிமை செய்து, யமனை உத்தேசித்து, தக்ஷிண திக்கு முகமாக மந்த்ரமின்றி முழுகவும். (இது சாவ ஆசௌச நிமித்தமான தர்ப்பண ஸ்நானமா யிருக்கலாம்.)

தெவாநு வ-ிவ-ுாஹி-வொ ஃ-நீந-ுதராஹி-வஃ விதர்நு உக்ஷிணாஹி-வஃ ஜமதக்ந்யெ தவ-ுயெகூ ॥ எ ॥

நித்ய ஸ்நானமாகிய பிறகு, ஜல மத்தியில் நின்று, தேவர் களைக் கிழக்கு முகமாகவும், ருஷிகளை வடக்கு முகமாகவும், பித்ருக்களைத் தெற்கு முகமாகவும் தர்ப்பிக்கவும். ஸ்நானாங்கமான தேவ ருஷி பித்ரு தர்ப்பணம் என்று கருத்து.

உதீய-ு கவயஸ்வெந யயாவியி வஷ்ணும் நிஷீதயெகூ பெ கெ வாஷ்ட-ெ ஜாதாஃ கவ-ுதா மொதிணொ ஸ்ரதாஃ।

தெ ஸ்ரஹஜ ஆபா ஏதம் வஜ்ர நிஷீயநொஜகழி ॥ ஆதி ॥
ஏதி வஜ்ரஃ வஜ்ரஃ ॥

தர்ப்பணம் செய்து, பிறகு கரையேறி, ஸ்நான வஸ்த்ரத்தை (மேல் வஸ்த்ரம்) இடது பக்கமாக (அபஸவ்யமாக) அப்ரதக்ஷிண மாக மடித்துப் பிழியவும். ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய மந்த்ரத்தால்.

ஐந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

ஸுய ஷஷ்ஃ வஜ்ரஃ ॥

ஆருவது கண்டம்.

கஸ்ஸாநு ஸவ்ய ஹஸ்தே கூஷ்கா ஸுஜ ஏநக்ரியாம ஏஜ்ஜெஃ ॥க॥

பிறகு தர்ப்பங்களை இடது கையில் வைத்துக்கொண்டு மந்த்ரங் களால் ஆசமநகர்மாவைச் செய்யவும்.

ஜலாவஹாஹ வாருணழி ॥ உ ॥

ஜலத்தில் அவகாஹம் (மூழ்கி) ஸ்நானம் செய்வது வாருண ஸ்நானம் எனப்படும்.

ஹஸ்நாzzஜ்ஜெபழி ॥ ங ॥

அக்நிஹோத்ராதி பஸ்மத்தினால் சரீரம் முழுவதும் பூசுவது ஆக்நேய ஸ்நானம்.

மொரஜஹா வாயவ்யழி ॥ ச॥

பசுமாடு நடக்கும்போது உண்டாகும் புழுதியால் சரீரத்தை ஸம்பந்தப்படுத்துவது வாயவ்ய ஸ்நானம்.

ஆவொஹிஷ்டாதி ஜிஜ்ஞெஃ வ்யாஹ்ருத்யாதழி ॥ ஞ ॥

ஆபோஹிஷ்டாதி ஒன்பது வாக்யங்களால் சரீரத்தை ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்வது ப்ராம்ஹ ஸ்நானம்.

நாஹ்ரயஃ வ்ருக்ஷாஏநம் ஊர்த்வம் வ ஆஜ்ருவாஸஹா ஸரீரஹம்ஸோஜ்ஜநம் காபிலழி ॥ ஸு ॥

நாபிக்குக் கீழ்ப்பட்ட இடங்களை மட்டும் அலம்பிக்கொண்டு, நாபிக்கு மேற்பட்ட சரீரங்களை ஈர வஸ்த்ரத்தால் துடைத்துக் கொள்வது காபில ஸ்நானமாகும்.

சுவ்யாநந்தஸ்வரூபேவிஷ்ணௌமனஸம் தானமஸ்தி ॥ எ ॥

அழிவற்றதும், ஆனந்த ஸ்வரூபமும், சித்ஸ்வரூபமுமான விஷ்ணுமூர்த்தியை மனதால் த்யானிப்பது மானஸிக ஸ்நானம்.

யத்ஸாதவவஷ்டம்பம் தத்ஸ்தி வ்யஸ்நாநம் ॥ அ ॥

வெய்யில் கலந்து பெய்யும் மழையில் ஸ்நானம் செய்வது திவ்யமென்று பெயராகும்.

ஸரீரஸ்யாஸாதயுக்தஸ்ய தேஸகாலவைபரீத்யஸ்ய ஸ்நாநாநந்தரம் தர்ப்பணாதி ॥ கூ ॥

சரீர அஸௌக்யமேற்பட்ட காலத்திலும், தேச, கால ஸந்தர்ப்பம் ஒவ்வாத ஸமயத்திலும் மேற்சொல்லிய ஏழுவித ஸ்நானங்களும் ஸமமாகச் செய்யத்தக்கவை. அந்த ஸமயத்திற்கேற்றபடி ஏதாவது ஒன்றைச் செய்தாலும் துல்யமே.

ஸர்வேஷாம் தானமஸ்ரேஷ்டம் ॥ கo ॥

எல்லாவற்றிலும் மானஸ ஸ்நானமானது (பகவத்யானம்) ச்ரேஷ்டமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஹஸ்தாஜாஸ்தே வஸ்த்ரே ராஜஸ்தாஸ்த்ரவே
ஸுநஸ்தாநம் கரோத்யஸ்தி ஸுஸ்தே: வியோகதே ।
ஹரிஸ்மரணாத் தயாரூபாகாஸே ஸ்மரணாத் தயா ஹரி।
கரோதி ஸுஸ்தி ஸர்வாங்க ஸுத்தஸ்நாநவிதிஃ கரோ ॥
இதி ॥ கக ॥ இதி ஷஷ்டஃ வர்ணஃ ॥

ஔஷதம் சாப்பிடும் ஸமயத்திலும், ரோகமுள்ளவனுயிருக்கையிலும், அரசன், திருடன் முதலியவர்களின் உபத்ரவ நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ள ஸமயத்திலும், ஆபோஹிஷ்டாதி ஒன்பது வாக்யங்களால் சரீர ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்வது மந்த்ரஸ்நானம். அந்த ஸமயம் அது செய்யத்தக்கது. ப்ரோக்ஷணம் செய்துகொள்ளும் விதமாவது:—முதல் மூன்று வாக்யங்களால் பாதம், சிரஸ், மார்பு இவைகளைத் தனித்தனியாக வரிசையாக ப்ரோக்ஷித்துக்கொள்ளவும். பிறகு இரண்டாவது மூன்று வாக்யங்களில் ஒவ்வொன்றால் தலை, மார்பு, பாதம் இவைகளை ப்ரோக்ஷிக்கவும். கடைசி மூன்று வாக்யங்களில் ஒவ்வொன்றால் மார்பு, பாதம், சிரஸ் இவைகளை ப்ரோக்ஷித்துக் கொள்ளவும். இது மந்த்ர ஸ்நான முறை. **ஆறுவது கண்டம் முற்றிற்று.**

சுய வஸ்த்ரே வஸேத் ॥

ஏழாவது கண்டம்.

வஸ்த்ரம் சுவஸ்த்ரம் ஸ்வதம் யத்தவஸ்த்ர மயம் ஸ்நாநே தாநே ஜபே ஹோமே தேவ பூஜநே ஹோஜநே ச யாயத் ॥ க ॥

தூனி உள்ளது, அல்லது கரையுள்ளதான வஸ்த்ரத்தை, ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம், தேவபூஜை, போஜனம் ஆகிய ஸமயங்களில் தரிக்கவேண்டும். கீழ் மேல் ஆகிய இரு வஸ்த்ரம் தரிக்கவும். வஸ்த்ரமானது கிழியாததும், வெளுப்பாயும், துவைக்கப்பட்டதாயுமிருக்கவேண்டும்.

ரக்தம் மலிநம் நீலம் துஷ்டாஹீநம் ச வர்ஜயேத் ॥ உ ॥

சிவப்பு வஸ்த்ரம், அழுக்கு, கறுப்பு, நீலம், தூனியற்றது இந்த வஸ்த்ரங்களை வர்ஜிக்கவேண்டும்.

ஸ்நாநாஹாவே ஹ்யநம் ஹரதி தேஜஃ ॥ ங ॥

ஸ்நான காலத்தில் மௌனமில்லாவிட்டால் அந்த ஸ்நான மானது தேஜஸ்ஸை அபஹரிக்கின்றது.

ஜாஹுதௌ ஹ்ரியம் ஹரதி ॥ ச ॥

ஹோம ஸமயத்தில் மௌனமில்லாமல் ஹோமம் செய்தால் அக்னி அவனுடைய ஸ்ரீயை அபஹரிக்கிறது.

ஹ்ரஸ்வாநோ த்ருஷ்டாவ்ருதி தஸ்மாத் ஸ்நாநம் ஔநம் த்ருஷ்ட ॥

ஆஹாரம் புஜிக்கும்போது மௌனமில்லாவிட்டால் ம்ருத்யுவை அடைவான். ஆகையால் மேற்கண்ட மூன்று கார்யங்களிலும் மௌனம் அநுஷ்டிக்கவும்.

விநிவ்ருத்தாநாமவீதீ யஜ்ஞோபவீதீ தஸ்ய நிரயோ நிஷ்பலம் ॥ சு ॥

சிகையில்லாமலும், உபவீதம் (யக்ஞோபவீதம்) இல்லாமலும் எந்தத் தர்ம கார்யம் செய்த போதிலும் அது நிஷ்ப்ரயோஜனம் ஆகும்.

ஸ்நாநாதாதிகம் கர்ம க்ரியா ஸ்ருதிரோதம் ॥ எ ॥

மேற்கண்ட சிகா யக்ஞோபவீதாதிகளில்லாமல் செய்த ஸ்நான தானாதிகளான ஸகல தர்மங்களும் அஸ்ரத்தாதிகரமாகவே ஆகும்.

ஹிநஹெகூவி யஜ்ஞோவவீதெந விநா வ்ரீதஃ ஸ ஏவ
கூஹாவ்ரோதி ஶூத்ரஸ்ஸ ஏகூரதாம் வ்ரஜேத் ॥ அ ॥

ஒரு நாள்கூட யக்ஞோபவீதமின்றி இருக்கக்கூடாது. அப்படி யிருந்தால் சூத்ரத்வத்தை அடைகிறான். இறந்தபின் பன்றியாக வும் பிறப்பான்.

கூாயஸ்ஸவெ யாயஜூ: ॥ கூ ॥

எப்போதும் யக்ஞோபவீதம் சரீரத்திலேயே இருக்கும்படி தரிக்கப்படவேண்டும்.

கூஹாவந நொஜஹெத் ॥ கo ॥

ஒருபோதும் அதைச் சரீரத்திலிருந்து எடுக்கக்கூடாது.

தஸ்ய வகூஶுஜூரணெந ப்ராயஶ்சித்தீ ஹவெத் ॥ கக ॥

யக்ஞோபவீதத்தை ஒரு தடவை சரீரத்திலிருந்து எடுத்தா லும் ப்ராயஶ்சித்தம் செய்துகொள்ளவேண்டியவனாவான்.

வடொரேகூ வவீதஜ் ॥ கஉ ॥

ப்ரம்ஹசாரிக்கு யக்ஞோபவீதம் ஒன்றுதான்.

ஶ்ரஹஸ்பாரணஶ்சாவஸிநொ: ஏவ ॥ கஙு ॥

க்ருஹஸ்தன், வநஸ்தன் ஆகிய இருவருக்கும் இரண்டு யக்ஞோபவீதம்.

வஸ்த்ராஹாவெ த்ரிதீயஜூ த்ரீயாயுஜ்ஞம் யாயஜூ: ॥ கச ॥

மேல்வஸ்த்ரமில்லாவிட்டால் மூன்றுவது யக்ஞோபவீதம் உத்தரீயத்திற்காகத் தரிக்கவும்.

வநகூவெ யதீநாம் ஶ்ரஸ் ॥ கஙு ॥

உதி ஸவ்ரதீ: வஸ்த்ர: ॥

யதிகளுக்கு, ஸன்யாஸிகளுக்கு, யக்ஞோபவீதம் ஒன்று மட்டும் உண்டு.

ஏழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய கூஷூஃ வண்ணஃ ॥

எட்டாவது கண்டம்.

ஸுஜக்ஷேத்ரோத்பவம் காவ்யாஸம் வஸோர்ஹாய ஜீவஸ்தப்ய
கூயா ஸ்ராவண்யா வா ஸூத்ரம் காரிதம் ॥ க ॥

சுத்தமான க்ஷேத்ரத்திலுண்டான பருத்தியை எடுத்து, ஸுவாஸினியான ப்ராம்ஹண ஸ்த்ரீயால் செய்யப்பட்ட நூலைக் கொண்டு;

த்ரிகுணம் த்ரிகுணீக்ருதம் ॥ உ ॥

மூப்புரியுள்ள அந்த நூலை மூன்றாக மடிக்கவும்.

வனகோ க்ரந்திர்ஹவ்யவஹதெ ॥ ங ॥

மூன்றாக மடித்தபிறகு, மூன்றுக்கும் சேர்த்து ஒரு க்ரந்தியை (முடிச்சை)ச் செய்க.

காயாநெந தம் கர்கரா நவவ்யம் நவாயதம் ॥ ச ॥

சரீர அளவுக்கு ஏற்றபடி அதைச் செய்யவும். குட்டையாயிருக்கக்கூடாது, நீண்டதாயுமிருக்கக்கூடாது.

ப்ரயஜ்ஞோபவீதஸ்ரயோ விதீயோ(அ)க்ரந்திர்ப்ரதீயோ நாம
தெவதாஃ வதாயெர வாயுதெவதாகஃ வஸுதெவ
தெவதாகஃ ஷஷ்டஃ ப்ராஜாவதாஃ ஸவதோ விஷ்ணுதெவ
தெ(அ)ஷ்டமஃ ஸூர்யதெவதாஃ ஸர்வதெவதெ நவமஃ ஊதி ॥

யக்ஞோபவீதத்தின் மூன்று மடிப்பிலும் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று ஸூத்ரம் வீதம் ஒன்பது ஸூத்ரங்கள் இருக்கின்றன. முதல் ஸூத்ரம் ப்ரணவதேவத்யம். இரண்டாவது அக்னி தேவத்யம். மூன்றாவது ஸர்ப்ப தேவத்யம். நான்காவது வாயு தேவத்யம். ஐந்தாவது பித்ரு தேவத்யம். ஆறாவது ப்ரஜாபதி தேவத்யம். ஏழாவது விஷ்ணு தேவத்யம். எட்டாவது ஸூர்ய தேவத்யம். ஒன்பதாவது ஸர்வ தேவத்யம்.

வனதெ நவ தந்தவஃ ॥ சு ॥

இவை ஒன்பது தந்துக்கள் மேற்கண்ட தேவதையுள்ளவை.

ய வனதஸ்பாலிஜாநாதி யஜ்ஞ தஜ்ஞ வ்யாஜஸூத்ரி நர்ஹஃ ॥ எ ॥

யக்ஞோபவீதத்தின் இந்தத் தத்வத்தை எதுவரையில் எவன் அறியவில்லையோ அதுவரையில் அந்த மனிதன் அசுசியே.

வராவாரிஷ்ட ஸவ வின்னாந ஜெஸ ॥ அ ॥

பிறருக்குச் சொந்தமான குளம் முதலிய ஜலங்களில் ஸ்நானம் செய்ய நேர்ந்தால், அந்தக்குளத்திலிருந்து ஏழு உருண்டை மண்ணை எடுத்து எறிந்துவிட்டு ஸ்நானம் செய்யவும்.

கூவாஸ தீரஸ வின்னாந ஜ்யேத ॥ கூ ॥

பிறருடைய கிணற்றில் ஸ்நானம் செய்தால், மூன்று மண் உருண்டையை முதலில் அதிலிருந்து எடுத்து எறியவும்.

கூதி தாஸிஷ்வொ ஹிகூவா ஸ்நாயாத் ॥ சூ ॥

குளம், கிணறுகளில் ஸ்நானம் செய்தால் ஸூர்யனுக்கு எதிராக இருந்துகொண்டு, அந்தமுகமாக ஸ்நானம் செய்யவும்.

நதீஷ்வொ நத்யாம் ஸ்நாயாத் ॥ சக ॥

நதியில் ஸ்நானம் செய்யும்பொழுது, நதிக்கு அபிமுகமாக, அதாவது ப்ரவாஹத்திற்கு எதிர்முகமாக, ஸ்நானம் செய்யவும்.

கூந்யாம் நதீம் ந ப்ரஶம்ஸேத் ॥ சஉ ॥

ஒரு நதியில் ஸ்நானம் செய்யும்போது மற்றொரு நதியைப் புகழக்கூடாது.

யந்ஹ்யஹ்நாணயுஷ்ட மதிய ஸ்ராவா நதீ ॥ கூ ॥

எட்டு ஆயிரம் வில் நீள அளவு ஓடுகிற ஜலமுள்ளது நதி எனப்படும்.

நத்யாம் வித்யமாநாயாம் கூந்யாரிஷ்ட ந ஸ்நாயாத் ॥ கச ॥

ஸமீபத்தில் நதியிருக்கும்போது, அதைவிட்டு வேறு ஜலங்களில் ஸ்நானம் செய்யலாகாது.

மயா மஹா கூரு க்ஷேத்ராணி தீர்த்தாநி ॥ சரு ॥

கயை, கங்காதீரம், குருக்ஷேத்ரம் முதலியவை தீர்த்தங்கள் புண்ய ஸ்தலங்கள்.

வநாநி ஸம்ஸ்ருத்ய ஜலாஶயே தீர்தாநி த்யாயேத் ॥ ககூ ॥

ஜலாஶயத்தில் ஸ்நானம் செய்கையில் மேற்கண்ட தீர்த்தங்களை த்யானம் செய்துகொண்டு மூன்று தடவை மூழ்கவும்.

வஜ்ராம நஜலம தாடயேத் ॥ கள ॥

பாதங்களால் ஜலத்தை உதைக்கக்கூடாது.

நாக்ஸ்நேந ஜலம வ்யவிஹரேத் ॥ கஅ ॥

சௌசாதி சுத்திகளை யதாவிதி செய்துகொள்ளாத அசுத்தன் ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது.

கூஷ்யாக் ஸ்ருக்ஸ்ராத்ர ஷ்ஷீவந ரேதாம்ஸி சுஷ்க நவிக்ஷிபேத் ॥ சக ॥

ரக்தம், மலம், மூத்ரம், கோழை, சுக்லம் இவைகளை ஜலத்தில் போடக்கூடாது.

தஜ்ஜாவே ஸ்ரஜே கூபஸ்ய ஷ்ணாநம் வ்ருதிஜிநே ॥ உ ॥

நதீ தடாகாதிகள் ஸமீபத்தில் இல்லாவிட்டால் க்ருஹத்திலேயே ப்ரதி தினமும் ஸ்நானம் செய்யவும்.

கூஷ்ட வஷ்ட நவஹிர் கூம்ஹிர் மாயத்ர்யாவாஹிரேவ தைர் ॥

க்ருஹத்தில் கூபத்தில் ஸ்நானம் செய்கையில் எட்டு, ஐந்து, அல்லது ஒன்பது குடம் தீர்த்தத்தால் ஸ்நானம் செய்யவும். அந்த ஜலத்தை காயத்ரீமந்த்ரத்தால் அபிமந்த்ரணம் செய்து ஸ்நானம் செய்யவும்.

வஸகவாஸார் கூஜ்ராணி ந கூபயேத் ॥ உஉ ॥

ஒரு வஸ்த்ரம் தரித்து எந்தக் கர்மாவையும் செய்யக்கூடாது. இரண்டு தரிக்கவும்.

வஸகவாஸஸா ஜலம ந விஹரேத் ॥ உக ॥

ஒரு வஸ்த்ரம் தரித்து ஜலத்தில் இறங்கக்கூடாது, ஸ்நானத்திற்கு.

ஆசம்ய தீர்ஷ்ணர் கூஷாடயேத் ஸ்வம் ஷ்ஷரஜ்ஜு ॥ உச ॥

ஆசமனம் செய்து கரையேறித் தன் சரீரத்திலுள்ள அழுக்கை அலம்பிக் கொள்ளவும்.

ஜபோ ஹோமோ தாநம் யாகர் ஸ்வாத்யாயர் விதர்யகர்ம
வ ஊர்த்வபுண்ட்ரம் விநா தஸ்ய ஸர்வம் நஷ்டமேவ தி ॥ உரு ॥

ஜபம், ஹோமம், தானம், யாகம், அத்யயனம், ச்ராத்தாதி பித்ருகார்யம் ஆகியவைகளை ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிக்காமல் செய்தால் அவையெல்லாம் சாப்பலாகி விடுகின்றன. வீணாகின்றன.

கூநாவாஸொzஸுஷிவ-ூ வாவம் ஶநவாzzவாஸு ஊஜ்வ-ு
வ்ரூணாஜ்தஃ ஸுஷிஸ்வ ஹவெசு ॥ உசு ॥

அநுஷ்டானமில்லாதவனுயும், அசுத்தனுயும், மனதால் பாபங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பவனுயுமாகிலும் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரித்தவனுயிருந்தால் அவன் சுத்தனுகவே ஆகிறான்.

ஆஸுவத்ரூ-ஜ்வமொவீயநூநெநொஜ்வ-ுவ்ரூணயாஸீ
நித்யம் நித்யம் வாவம் ஹஜ்தி ॥ உள ॥

ஊதி கூஷ்டஃ வ்ணாஃ ॥

த்வாரகாக்ஷேத்ரத்தில் உண்டான கோபீசந்தனத்தால் ஊர்த்வபுண்ட்ரம் தரிப்பவன் தினம் தினமும் உண்டாகும் பாபங்களைப் போக்கடித்துக் கொள்ளுகிறான்.

எட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய நவஃஃ வ்ணாஃ ॥

ஒன்பதாவது கண்டம்.

ஜவ ஹொஃ தாந வெஸ்வதெவ ஸிவாவ-ுந ஸ்ராஜ்ஷ-ு
தியா-ுகூஹ்வநா தீர்வ-ூண்யாஸுணை ஸவ-ுக்ஷயம் ஸவதி ॥

ஜபம், ஹோமம், தானம், வைஸ்வதேவம், சிவபூஜை, ச்ராத்தம் இவைகளில் பஸ்மாவினுல் திர்யக்காக த்ரிபுண்ட்ரம் தரித்தால் எல்லாத் தர்மங்களும் அக்ஷயமாகும்.

ஜாஹ்நவீதீர ஸம்ஹித தீலக வந்நயாஸிணம் ஶ்ரேஷ்ட
வ்ரூஹா ஸுஜ்யாசு ॥ உ ॥

கங்கைக் கரையில் உண்டான திலகார்த்தமான சந்தனத்தைத் தரிப்பவனைத் தர்சித்தால் ப்ரம்ஹஹத்யா தோஷமுள்ளவனும் சுத்தனுவான்.

மொவீயந்நயாஸீ ஸுபவ-ுஸ்வம் விஹதீ-ு ॥ ங ॥

கோபீசந்தனம் தரிப்பவன் ஸூர்ய ரூபத்தைத் தரிப்பவனுகிறான்.

கெவலதொநாஸாய ॥ ச ॥

எவ்வித இருளையும் அவன் போக்க வல்லவன்.

வாஸுராவஸிமாமஹம் கு⁻ஜ்⁻ரம் வந்நம் யஜ்ஞ⁻ ஜெஹெ
யாரயெசு ஸ உ⁻ச்சூர ஹவதி ॥ கு ॥

ஸாளக்ராவ சிலையில் ஸம்பந்தப் பட்ட குங்குமம், சந்தனம் இவைகளைத் தேஹத்தில் தரிப்பவன் மோக்ஷமடைகிறான்.

ஸ்நாந தாந ஜப ஹொம ஸந்த்யா தர்ப்பண தேவபூஜாஸு
வவித்ரதாரணஸ்யாத் ॥ கூ ॥

ஸ்நானம், தானம், ஜபம், ஹோமம், ஸந்த்யை, தர்ப்பணம், தேவபூஜை ஆகிய கர்மாக்களில் கையில் பவித்ரம் தரிக்க வேண்டும்.

கரந்யாஸ உ ஹ்யகரணம் ஹவெசு ॥ எ ॥

பவித்ரம் தரிக்கா விட்டால் அந்தக் கர்மம் அகர்ம ப்ரீதி கர்மாகும்.

கரத்ரம் வதுரஹ்மம் த்ரந்தி ரகாஹ்மா வயப ஆஹ்⁻
ஹிதி வவித்ரஸ்ய லக்ஷணம் ॥ அ ॥

பவித்ரத்தில் நுனிபாகம் நான்கு அங்குலம், க்ரந்தி ஒரு அங்குலம், வளையம் இரண்டு அங்குலமாம். இது பவித்ரலக்ஷணம்.

கரத்ரம் ப்ரஹ்மதெவதம் த்ரந்தி விஷ்⁻ணுதெவதம் வயப
மெஶ்வரம் வவித்ரஸ்யாயிதெவதாஃ ॥ கூ ॥

பவித்ரத்தின் நுனி ப்ரம்ஹ தேவதாஸ்வரூபம். க்ரந்தி விஷ்ணு தேவதை. வளையம் ஈச்வர தேவதை. இவ்வாறுகப் பவித்ர தேவதைகள்.

வயிஜாத விதிஜாத கு⁻ஶாந ஶ்ராநவித்ரதவ⁻ணா
லநவிஷ்ணலம்வயிநஃ கு⁻ஶாந வஜ்ரயெசு ॥ கo ॥

வழிநடப்பில் முளைத்த தர்ப்பம், சிதைசாம்பலில் முளைத்தது, ப்ரேத கார்யம், பித்ரு கார்யம், தர்ப்பணம், பரிஸ்தரணம், ஆஸநம், பிண்டப்ரதானம் ஆகியவைகளில் ஸம்பந்தப்பட்ட தர்ப்பம் இவை களையும் வர்ஜிக்கவும்.

கு⁻ஶரெ⁻ய கு⁻ஶரெஷு கு⁻ஶாத்ரஷ்⁻ கரெண வ்ரஹ்
விஷ்⁻ணெஹ்ரராவிஷ்டதி ॥ கக ॥

குசத்தின் அடியில் ப்ரம்ஹா, மத்தியில் விஷ்ணு, நுனியில் மஹேச்வரன் ஆகிய தேவதைகள் இருக்கிறார்கள்.

தஷ்ணிதூ யாமயெசு ॥ கஉ ॥

ஆகையால் பவித்ரத்தை எப்போதும் தரிக்க வேண்டும். கர்ம காலம் தவிரவும்.

கு ஸுவாணிஷ்ஷா திஷ்டெசு ஔஷவஜிதஃ ॥ கங ॥

தர்ப்பத்தை எப்போதும் கையில் தரித்து டம்ப வர்ஜிதனு யிருக்கவும்.

நிகூம் வாவாரி ஹஞ்சி கநயஷ்டு யாஸிதிவ ॥ கச ॥

அந்த மாதிரி நித்யமாகத் தர்ப்பம் தரிப்பதால், எல்லாப் பாபங்களையும் போக்குகிறான். அக்னி பஞ்சுக் குவியலைப்போல்.

கூஸுவ்தம் தொயம் விவெசு கூஸுவ்தஃவ
ஷ்யுசு கூஸாரூதிஸ்ரும் ஸொஃவாநவஃழி ॥ கடு ॥

ஊதி நவஃஃ வண்ணஃ ॥

தர்ப்பம் பரிசுத்த வஸ்துவாகையால், சாப்பிடும் தீர்த்தத்தைத் தர்ப்பத்தால் சுத்தி செய்து சாப்பிடவும். தர்ப்ப சுத்தமான ஜலத்தால் ஸ்நானம் செய்யவும். தர்ப்ப அக்ரம் ஸம்பந்தப்பட்ட தீர்த்த ப்ராசனம் ஸோமபான ஸமமாகும்.

ஒன்பதாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கயு ஔஃஃ வண்ணஃ ॥

பத்தாவது கண்டம்.

ஷ்டிஉநாஃ பூஜுவஷ்ஷெ வீஎ உவவிஸு வாஜள
ஹஷ்டள வ வூக்ஷாஉ ஜாந்ஃஉயுகூஃ ஷிராவஉ் தததஷ
ஸுயாஃவாவீத ॥ க ॥

பிறகு கிழக்கு முகமாக ஸமமான பீடத்தில் உட்கார்ந்து, சஞ்சலமற்ற மனதுடன், கால் கைகளை நன்கு அலம்பிக் கொண்டு, இரண்டு முழங்கால் மத்தியிலுள்ள கையால் இரண்டு தடவை ஆசமனம் செய்து, பிறகு ஸந்த்யோபாஸனம் செய்யவும்.

கூஸுநெ வஃவீநஃ வூணாயாஃஸு வஃவஉஸெசு ।
வவ்ராஹ்யகீம் வவ்ருணவாம மாயதீம் ஸ்ரீரவா வஹ ।
திஜ்ஞவெஷாயதவூணஃ வூணாயாஃஷ்ஷ உவ்ருதெ ॥ஊதி॥

ஸந்த்யாவந்தனம் ஆரம்பிக்குமுன் ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து ப்ராணயாமங்களைச் செய்யவும். வ்யாஹ்ருதிகள் ஏழு, ப்ரணவம், காயத்ரீசிரஸ், இவைகளுடன் காயத்ரியையும் மூன்று தடவை ஒரு மூச்சில் ஆவ்ருத்தி செய்வது ஒரு ப்ராணயாமமாகும்.

ஸ்வஸ்வாவொக்தவியிநா ஸந்த்யாவந்த நமாசரேத் ॥ ந ॥

அவரவர்கள் தம் தம் சாகையில் சொல்லியபடி ஸந்த்யா வந்தனம் செய்யவும்.

ஸந்த்யாஹீநோ நித்யமஸுசிர்யதோ ப⁻ஹிஷ்க்ருத: ॥ ச ॥

ஸந்த்யாவந்தனமில்லாதவன் நித்யம் அஸுத்தனாகவே இருப்பான்.

ஸவகர்மாநர்ஹ: ॥ ஞ ॥

ஸந்த்யையில்லாதவன் மற்ற எல்லாக் கர்மங்களுக்கும் அநர்ஹன்.

ஏவமேவ ஜந்மந்ய⁻ஸ்மிந் ஸ⁻த்³ரத்வம் ப்³ராஹ்மண்யாத் ஹீயதே ॥ ட ॥

அவன் இந்த ஜன்மாவிலேயே சூத்ரனாகி ப்ராம்ஹண்யத்திலிருந்தும் நழுவி விடுகிறான்.

ஸ⁻ர்யநக்ஷத்ரவர்ஜிதா யா ஸந்தி⁻ராத்ரயோர்மத்⁻ய:
ஸா ஸந்த்⁻யா ஸர்வதா ப்ரோக்தா ரிஷிபிர்ப்³ரஹ்மவாதி³பி⁻: ॥ ண ॥

ஸூர்யன், நக்ஷத்ரங்கள் இவையில்லாததான அஹோராத்ர (பகல் இரவு) சந்திப்புக் காலமே ஸந்த்யை என்று தத்வதர்சிகளான ருஷிகள் சொன்னார்கள்.

ஊர்த்⁻வே நக்ஷத்ரதர்ஸநாத் ப்ராதர்ஸந்த்⁻யா உத்தமா ॥ அ ॥

நக்ஷத்ரம் சிறிது தெரியும் காலம் உத்தமமாகும், காலையில்.

அ⁻ஸ்தமிதாயாம் மத்⁻யமா ॥ க ॥

நக்ஷத்ரங்கள் மறைந்து விட்டால் அது நடுத்தரமான காலம். உத்தமமன்று.

ஊர்த்⁻வே ஸ⁻ர்யாத் ப்ராக்³யதி³ ஸ்யாத் ப்ராதர்ஸந்த்⁻யா நிர்யா ॥ கo ॥

ஸூர்யன் உதயமாகி விட்டால் அந்தக் காலம் ஸந்த்யாவந்தனத்திற்கு அதமமான (கீழ்த்தரமான) காலம். இவ்வாறாக ப்ராதஸ்ஸந்த்யை மூன்று விதம்.

ஸாயம்ப்ராஹ்மீ ச ஸந்த்⁻யா வ்யாக்²யாதாயஸ்⁻தயா ॥ கக ॥

மாத்யாஹ்னிகம் செய்ய வேண்டிய மத்யாஹ்ன ஸந்தியானது மூன்று நாழிகை நேரமாகும். அஹர்மானத்தில் பாதி மத்யாஹ்னம். அதிலிருந்து மூன்று நாழி.

ஸ்ரஷ்டாரகூ-ஸூஜூஷ்ணவா ।। கஉ ।।

ஸரியாகப் பாதி அளவுள்ள ஸூர்ய மண்டலம் தெரியும் காலம் உத்தமம். அதாவது பாதி ஸூர்யன் தெரிந்தும், பாதி தெரியாமலுமிருக்கும் காலம் ஸாயம்ஸந்த்யைக்கு உத்தம காலம்.

கூஹூதஸூபஸ்பூ ஜ்யோ ।। சகூ ।।

ஸூர்யன் அஸ்தமித்துவிட்ட பிறகு உள்ளகாலம் மத்யமம்.

ஊஷ்டநக்ஷத்ரா வாயோ ஸாயம் ஸந்த்யாவதி த்ரயா ।। கச ।।

ஸூர்யனும் அஸ்தமித்து, நக்ஷத்ரமும் காணப்பட்டால் அது அதமகாலம். இவ்வாறு ஸாயம்ஸந்த்யையும் மூன்று விதம்.

ஷ்வஷ்வஸ்ய வஸுஹோவி கூந்-வாவ்ருஸ்ய லெகூ வதி தொ ஹவதி ।। கரு ।।

சரீரம் ஸ்வாதீனமாயிருக்கையிலும் ஒரு நாளாவது ஸந்த்யையை உபாஸிக்காமலிருந்தால் பதிதனுவான்.

மத-ஸ்ருஸ்ருவணாஜிஷ்-உஷஸ்-ணா வஹிஷ்ஸ்ருஸ்ருவா ।। ககூ ।।

ஸாயங்காலத்தில் க்ராமத்திற்கு வெளியில் சென்று செய்வது உத்தமம். வெளியில் ஜலத் தேக்கம், அருவி முதலியவைகளில் செய்வது பத்து மடங்கு அதிக பலனுள்ளது.

ஸ்ருஹிஜ தீயேஷ்-ஸு மதிஷ் ।। கள ।।

ப்ரஸித்தியுள்ள தீர்த்தங்களில் (புண்ய தீர்த்தத்தில்) செய்தால் நூறு பங்கு பலன்.

ஜாஹ்நவீஜலெ ஸஹஸ்ரி ।। கஅ ।।

கங்கா தீர்த்தத்தில் செய்தால் ஆயிரம் பங்கு அதிகப் பலனுள்ளது.

ஸ்ருஹெஷ்-ஸ்ருவா ஸ்ருக்ஷ்ரதிஃ ।। ககூ ।।

வீட்டிலேயே செய்தால், ஸ்வபாவஸித்தமாக ஏற்பட்ட பலன் தான்.

ஸொஷெ ஸுதஸ்-ணி ।। உ0 ।।

பசு மாடு கட்டும் கோஷ்டத்தில் செய்தால் நூறு மடங்கு ச்ரேஷ்டம்.

நத்யாம் ஸஹஸ்ரம் ॥ உக ॥

நதியில் செய்தால் ஆயிரம் பங்கு பலனுண்டு.

ஶிவஸன்னிதௌ நதந்தி ॥ உஉ ॥

சிவ ஸன்னிதியில் செய்தால் எல்லையற்ற பலன்.

ப்ராணாயாமை ஸம்ப்ரோக்ஷ்ய கராப்யாம் உத்தரே ஸாதய மாயத்ர்யாபிமந்த்ரிதம் ஸூர்யாபிமுகவஸ்தோ க்ருஹ்ய ஊர்த்வம் ஸாவித்ர்யை ॥ உங ॥

ப்ராணயாமம் செய்து, ப்ரோக்ஷித்துக்கொண்டு, இரு கைகளாலும் தீர்த்தத்தை எடுத்து, காயத்ரியால் அபிமந்த்ரணம்செய்து, ஸூர்யனுக்கு அபிமுகமாக நின்றுகொண்டபடியே ஸந்த்யைகளில் மூன்று தடவை அந்தத் தீர்த்தத்தை உயர வீசவும்.

ப்ராதர் ப்ராங்முகஸ்திஷ்ட ந்ன யாவத் ஸூர்யதர்சனம் ஸாவித்ரீம் ஜபேத் ॥ உச ॥

காலையில் கிழக்கு முகமாக நின்று கொண்டு, ஸூர்ய தர்சனம் ஆகும் வரையில் காயத்ரியை ஜபிக்கவும்.

ஸாயம் ப்ரதீச்யாம் ஸாயம் ப்ரதிங்முகஸ்தாரகோதயாத் ஸாவித்ரீம் ஜபேத் ॥ உரு ॥

ஸாயங்காலத்தில் நக்ஷத்ரம் உதயமாகும் வரையில் மேற்கு முகமாக உட்கார்ந்து காயத்ரீஜபம் செய்யவும்.

தத்தாமஜ்ஞாதம் யதஹ்னோ மனஸேந வாசாத்ருக்ருதம் வாவம் ஸஹஸ்ரேண வஷட்குர்வே கில்பிஷம் காயத்ரீ ஹந்தி ॥

ஆதி ஸூக்தம் வர்ணம் ॥

பத்துத் தடவை (காயத்ரியை) ஜபிப்பதால் அப்போது ஏற்பட்ட பாபத்தையும், நூறு தடவை ஜபிப்பதால் ஒரு நாள் செய்த பாபத்தையும், ஆயிரம் ஸங்க்யை ஜபிப்பதால் ஒரு வர்ஷத்தில் செய்த தோஷத்தையும் காயத்ரீ நசிக்கச் செய்கிறது.

பத்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுயு வகசுாஉஸஃ வுணஃ ॥

பதிநைரோவது கண்டம்.

ஹ்ருஹெ ஜவ்ருகெஹு ணழி ॥ க ॥

க்ருஹத்திலேயே காயத்ரீஜபம் செய்வது ஒரு பங்கு குண முள்ளது.

நஉ்ரா ஜிஹு ணழி ॥ உ ॥

நதீதீரத்தில் ஜபம் செய்வது இரண்டு பங்கு பலனுள்ளது.

மொஷ்டி ஸுதஹு ணழி ॥ ங ॥

பசுமாட்டுக் கொட்டிலில் செய்தால் நூறு பங்கு பலன்.

சுஹ்ருாரெ ஸுதாயிகுழி ॥ ச ॥

அக்நிஹோத்ர சாலையில் ஜபம் செய்வது நூறு பங்குக்கு மேல் பலனுள்ளது.

ஸுஜக்ஷேத்ர தீயெஷு தெவதாஸன்னியள உஸுகோ டீநாம வஹஹ்ரு ழி ॥ ஞ ॥

புண்யக்ஷேத்ரங்கள், புண்ய தீர்த்தங்கள், தேவதைகள் ஸந்நி தானம் இவைகளில் ஜபம் செய்தால் பத்து ஆயிரம் கோடி பங்கு பலன்.

சுநஞ்ஹ ஸிவஸன்னியள ॥ சு ॥

சிவஸந்நிதியில் செய்தால் எல்லையற்ற பலன் ஏற்படும்.

ஊரிஉ்ரு வஂஸுாவஸெ ॥ எ ॥

மூங்கிலால் செய்யப்பட்ட ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித் தால், தாரித்ர்யம் உண்டாகும்.

வ்ராயிஸம்ஹவஃ வாஷாணெ ॥ அ ॥

பாஷாங்கல்லில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் வ்யாதி ஸம்பவிக்கும்.

யரணு்ரா ஊஃவஹ்ரு ஜிஃ ॥ கூ ॥

வெறும் பூமியில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் துக்கம் அதிகரிக்கும்.

ஊரு கூாவஸெ ஸளஹு ாஉ்ரு ழி ॥ கஂ ॥

மர ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் துரத்ருஷ்டம் வ்ருத்தியாகும்.

தூணாஸநெ யஸோஹாநிः ॥ கக ॥

புல் ஆஸனத்தில் யசஸ்ஸானி ஏற்படும்.

வித்துவிஹூ ஶிः வஹ்வெ ॥ கஉ ॥

தளிரில் உட்கார்ந்து ஜபித்தால் சித்த ப்ரமம் ஏற்படும்.

ஜூாநவிஹிः கூஷ்ணாஜிநெ ॥ கஙு ॥

க்ருஷ்ணஜிந ஆஸனத்தில் ஜபம் செய்தால் ஞான ஸித்தி யேற்படும்.

வ்யாஹ்ரஉஶிஹுணி ஶோக்ஷः ॥ கச ॥

புலித்தோல் ஆஸனத்தில் ஜபித்தால் மோக்ஷம் ஏற்படும்.

ஶ்ரீவ்ருஹ்ஷாஸநெ ॥ கடு ॥

வஸ்த்ரத்தால் ஆஸனம் போட்டு உட்கார்ந்து ஜபித்தால் லக்ஷ்மீ அனுக்ரஹம் ஏற்படும்.

ரோமநாஸநா வெதூாஸநெ ॥ கசு ॥

பிரம்பினால் செய்த ஆஸனத்தில் ஜபித்தால் ரோகநாசம் ஏற்படும்.

கஸஸ்யம் வ்ரஷ்டிகுரு ॥ கள ॥

கௌசேயம் என்கிற பட்டு ஆஸனத்தில் ஜபிப்பது புஷ்டிகரம்.

கம்வஜ்ஜ உஷ்ணவிஶோஷநு ॥ கஅ ॥

கம்பள ஆஸனமானது துக்கத்தைப் போக்கும்.

வாகுமுணஜூஜிவெந ॥ கஙு ॥

விரலால் எண்ணி ஜபித்தால் ஒரு பங்கு பலன் தான் உண்டு.

ரெவாவ்ருக்ஷமுணு ॥ உ0 ॥

விரல் ரேகைகளைக்கொண்டு எண்ணி ஜபித்தால் எட்டுப் பங்கு குணம்.

ஸஸைவ்யுஹுமுணு ॥ உக ॥

வெள்ளியினுலான வஸ்துக்களால் எண்ணினுல் பத்து மடங்கு ச்ரேஷ்டம்.

ஸஙைஷ்ः ஸுதமுணு ॥ உஉ ॥

சங்கு ஸம்பந்தமான வஸ்துக்களால் எண்ணினுல் நூறு பங்கு பலன்.

வுவாலைஃ ஸஹஸ்ரே ॥ உங ॥

பவழங்களால் எண்ணினால் ஆயிரம் பங்கு பலன்.

ஃளக்திகைஃ ஶதே ॥ உச ॥

முத்துக்களால் எண்ணினால் லக்ஷம் மடங்கு பலன் உண்டு.

வஜ்ராகைஃ கோடிஃ ॥ உஞ ॥

தாமரை மணிகளால் எண்ணினால் கோடி பங்கு பலன்.

வைவணை ஃஸ்ரதகோடிஃ ॥ உக ॥

தங்க மயமான மணி முதலியவைகளால் எண்ணினால் நூறு கோடி பங்கு பலன்.

கநஞ்ஜ ஶாநவே ॥ உள ॥

மானஸிகமாக எண்ணி ஜபித்தால் எல்லையற்ற ச்ரேயஸ்.

ரு்ராக்ஷவைஜ்யா ந விஜ்ஞதெ ॥ உஅ ॥

ருத்ராக்ஷ மணிகளால் எண்ணி ஜபித்தால் அந்தப் பலனுக்கு ஸங்க்யையே கிடையாது.

ததஃ ஸ்நியஃ ஸ்ரவாவீத । வஹ்நி ஸ்நியஃ ஸஹ ஸ்ரோ தெஜோ்ராஸ்ரே ஜஹுதெ । கந்்கோவய ஶாம ஜெவ ஸ்ரஹாணாவஃ நஶோஷ்்தெ ॥ ஜெ்ரகம் தவஃ ணம் கரிஷ்யா ॥ உக ॥

பிறகு ஸ்நர்யனை த்யானிக்கவும். உபஸ்தானம் செய்யவும், ஸ்நத்ரத்தில் சொல்லிய அநுஷ்டுப் மந்த்ரத்தால். அதனாலேயே ஒரு தர்ப்பணமும் செய்யவும்.

ஸஶாஜ்ய ஸஶாஜ்ய தீயஃ ஜெதாயே ॥ ஈ ॥

பிறகு ஆசமனம் செய்து புண்ய தீர்த்தத்தைக் கமண்டலுவில் எடுத்துக் கொண்டு.

கூதநொ ஶிஸ்ரம் ஸ்ரஜெத ॥ ஈக ॥

தன்னுடைய க்ருஹத்திற்குப் போகவும்.

வ்யவஸ்ராவொக்தவியாநெந நித்யஹொமம் கர்யாத் ॥ ஈஉ ॥

பிறகு தம் தம் சாகையில் சொல்லிய ப்ரயோக விதிப்படி நித்ய ஹோமம் செய்யவும்.

வைஶ்வதெவ விதிவத் கர்யா ॥ ஈங ॥

பிறகு ப்ரம்ஹயக்ஞ மென்கிற நித்ய கர்மாவையும் செய்ய வேண்டும்.

தவ்ருணாவரோ ॥ ஈச ॥

பிறகு கீழ்ச் சொல்லப்படும் விதிப்படி தர்ப்பணத்தைச் செய்யவும்.

தேவாஃ வனகைகுஜலிபி ॥ ஈரு ॥

தேவர்களுக்கு ஒவ்வொரு அஞ்ஜலி தீர்த்தத்தால் தர்ப்பணம்.

ஸநகாதய ருஷய ஆள ஆள ॥ ஈசு ॥

ஸநகாதி ருஷிகள் இரண்டு இரண்டு அஞ்ஜலி தீர்த்தம் பெறத் தக்கவர்கள்.

விதரஃ தீரு தீரஹ்ருதி ॥ ஈள ॥

பித்ருக்களுக்கு மூன்று மூன்று அஞ்ஜலி தீர்த்த தர்ப்பணம் பெற அர்ஹதை.

ஸ்த்ரியஸ்தைகைகுஜலிபி ॥ ஈஅ ॥

ஸ்த்ரீகளுக்கு ஒவ்வொரு அஞ்ஜலி தர்ப்பணம்.

விதரவசு சதரணாம காயத்ரா ॥ ஈக ॥

இதி வனகாஉஃ வண்ணஃ ॥

மாதா முதலியவர்களுக்குப் பித்ருக்களைப் போல் மூன்று மூன்று தடவை அஞ்ஜலியால் தர்ப்பணம்.

பதினோராவது கண்டம் முற்றிற்று.

கய ஆசாஃ வண்ணஃ ॥

பன்னிரண்டாவது கண்டம்.

வனவம் சதராஹாநாபி ॥ க ॥

மேற் சொன்னபடியே மாதாமஹர்களுக்கும் தர்ப்பணம் செய்யவும்.

விதா சதா ஸாவதீஜநநீ சதாஹஹா சதரசதா ஸ்ஸஹாயத்ரா ஸ்தைதா ஹ்ரதா விதரவ்யஃ தத்தா ஸவரஸி ப்ரஹா சதஸ்யஃ ஸ்வஸா ஸ்வஸ்ரஸ்ள ஆளஹிதரா ஸ்தஹி தா ஸாமிநெயகுஃ ஸ்தஷா விதரஷ்வஸா சதரஷ்வஸா ஜாசா

தா ஹாவாகூ: ஸ்யாமகூ: ஸமொதூஜநிதாநு கூஜ்ணே வியி
வகு தவ-யெகு ॥ உ ॥

தர்ப்பணம் செய்யப்பட வேண்டிய பந்துக்களின் பெயர் வரிசை ஸூத்ரத்தில் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வரிசைப்படி விதிவத்தாகத் தர்ப்பிக்கவும்.

கூவாஹநெ ஸ்நாநெ தவ-ணே உத்வாஸநெ த்ரிதீயா காய-ா ॥

ஆவாஹனம், ஸ்நானம், தர்ப்பணம், உத்வாஸனம் இந்த உபசாரங்களைச் செய்யும் போது அந்தத் தேவதையின் பெயரில் இரண்டாம் வேற்றுமையை (த்விதீயா விபக்தி) உபயோகிக்கவும். பிதரூந் ஆவாஹயாமி, பித்ரூந் ஸ்நாபயாமி, பித்ரூன் தர்ப்பயாமி, பித்ரூன் உத்வாஸயாமி, இத்யாதி உதாஹரணம்.

நஷ்ஹாரெzஸூதாநெ சதுர்தீ காய-ா ॥ ச ॥

நம: என்று சொல்லும்போதும், அந்தான காலத்திலும், நான்காவது வேற்றுமை (சதுர்த்தி விபக்தி) பித்ருப்யோநம:, பித்ருப்ய: அந்ஜம் ததாமி—இத்யாதி.

கூவநெ ஷஷ்டீ ॥ ஞ ॥

ஆஸன உபசாரம் செய்யும்போது ஷஷ்டி விபக்தியை உபயோகிக்கவும். ஆறுவது வேற்றுமை. பித்ரூணாம் இதம் ஆஸனம் இத்யாதி.

ஸம்வாகிஃ ஸ்வதெ ॥ கூ ॥

மற்ற உபசாரங்களில் ஸம்புத்தி என்ற விபக்தியைச் சேர்க்கவும். பிதர: ஸ்வாகதம், விஷ்ணோ ஸ்வாகதம், விச்வேதேவா: ஸ்வாகதம் - இத்யாதி.

விநா ரஜதாகூஹ்யாம் உஹெ-ஸ்து விநா தாத்ரவா
தேண விநா நவித்ரணாம் தர்வீஃ ॥ எ ॥

ஸ்வர்ண பாத்ரம், வெள்ளி, தாம்ரம், தர்ப்பம் இவைகளில்லாவிடில் பித்ருக்களுக்கு த்ருப்தி ஏற்படாது. தானம் செய்யலாம், போஜனத்தி பாத்ரங்கள் போடலாம், அல்லது தர்சனார்த்தமாகவாவது வைக்கலாம்.

ஸ்யாமாரவி ஸவ்தீ தூபொஷீ ஸ்தாஹெஷ்டா திதெ
ஸ்வ-ணம் நகூ-ய-ாகு ॥ அ ॥

வெள்ளி, ஞாயிற்றுக்கிழமைகளிலும், ஸப்தமீ த்ரயோதசி

களிலும், மற்ற தினத்திலும் எள்ளினால் தர்ப்பணம் செய்யக் கூடாது.

தீயை கியிவிஷெஷை வ்ரூதகூயை வ நிஷிஷேzவி ஷிநெ கூய-ூாசு ॥ கூ ॥

புண்ய தீர்த்தங்களிலும், சில திதி விசேஷங்களிலும், ப்ரேத கார்யத்திலும், நிஷித்த தினமாயிருந்தாலும் திலதர்ப்பணம் செய்யலாம்.

நரகெஷ-ஷஹஷ்ரெஷ-யாதநாஷ-வ யெ ஷ்ரீதாஃ। தெஷாமேவ்ராயநாயெதசு ஸீயதெ ஷஷ்டிம் யா ॥ யெ zவாஸுவா வாஸுவா யெ யெzநூஜந்நி வாஸுவாஃ। தெ தூவித்விமா யாதூ-யா தூகூந வாம்வ-நா ॥ கo ॥

ஊதி ஆஷஸஃ வண்ணஃ ॥

இந்த இரண்டு மந்த்ரங்களால் மேற்படி தர்ப்பணம் செய்யவும்.

பன்னிரண்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய தூயொஷஸஃ வண்ணஃ ॥

பதின்மூன்றுவது கண்டம்.

ததொ தெவபூஜாம் மகுவா வ-ஷ்ஜாவஸம்ஹாரவாந-வவி ஸ்யாவஸநெ ஸ-ஜெ தெவதெயெசு। சூரொமூலம் ஹாஷ்ரூா ஷிதெ ஊநஷிதெ ஊ-தாஸுநாசு। வைஸுவயூஷ்ரூாஷிதெசு ஸோக்ஷஷிதெசு ஜநாஷ-ூநாசு ஊதி ॥ க ॥

பிறகு தேவபூஜாக்ருஹத்திற்குச் சென்று, பூஜாத்ரவ்யங்களை வைத்துக்கொண்டு, சுத்தமான ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்து, தேவனைப் பூஜிக்கவும். ஸூர்ய தேவ பூஜையால் ஆரோக்யத்தை அடைகிறான். அக்நி பூஜையால் தனம் கிடைக்கும். ஈச்வரனைப் பூஜித்தால் ஐஸ்வர்யம். ஜநார்த்தனனைப் பூஜித்தால் மோக்ஷம். அதனை விரும்புகிறவன் அந்தந்தத் தேவபூஜையைச் செய்க.

சூவாஹநாஸந வாஷ்ராவ-ஷ்ஷாநொஅத-ந வஷ்ஷ்ரா வவீத மஸ வ-ஷ்வ ய-ஷ்வ ஜீவ நெவெஷ்ராவஷந ஸஷ

தாம்வை ஷ்ய வ்ருக்ஷிணை ரூவவாஸ்மை ஷொஉட்ஹிஃ
உஷ்டெவம் ஸ்வ்ருயெசு ॥ உ ॥

ஸூத்ரத்தில் சொல்லிய ஆவாஹநாதி உபசாரங்கள் பதினாறு களால் இஷ்ட தேவதையைப் பூஜிக்கவும். ஆவாஹநாதி விவரங்கள் சொல்லப்படுகின்றன.

ஆவாஹநெந ஸுதக்ரதூஃயம் ஆஹெசு ॥ ங ॥

ஆவாஹந உபசாரத்தினால் நூறு யாகம் செய்த பலனை அடைவான்.

ஆஸநெந ஸாக்ரூக்வம் ஆஹதெ ॥ ச ॥

ஆஸன உபசாரத்தினால் இந்த்ர ஸாம்யத்தை அடைவான்.

வாத்யெந வாதகஃ ஹந்யாசு ॥ ரு ॥

பாத்யத்தினால் பாதக தோஷங்களைப் போக்குகிறான்.

அர்க்யெந வாவாஹி ॥ ஊ ॥

அர்க்ய உபசாரத்தால் எல்லாப் பாபங்களும் நீங்கும்.

ஸ்நாநெந ஸவ்ருஹ்யழி ॥ எ ॥

ஸ்நான உபசாரத்தால் எல்லாப் பயமும் நீங்கும்.

வஸ்த்ரேணாய்ஷ்ய்வ்ஸ்ருநழி ॥ அ ॥

வஸ்த்ர உபசாரத்தால் ஆயுர் வ்ருத்தி உண்டாகும்.

யஜ்ஞோவவீதெந ஸ்வ்ஹ்ரொகாவாவ்ரிஃ ॥ கூ ॥

யக்ஞோபவீதத்தால் ப்ரம்ஹலோகம்.

ஸுவ்ருக்வம் ஸுரெந ॥ கஂ ॥

சந்தன உபசாரத்தால் கந்தர்வ ஸாம்யம்.

வ்ரைஷிஃ வ்ரண்ய்வாவ்ர்யாசு ॥ சக ॥

புஷ்ப உபசாரத்தால் புண்யம் பெறுவான்.

ய்ஷவிஃ வாவாஹி ஹந்தி ॥ கஉ ॥

தூப உபசாரம் பாபங்களைத் தஹிக்கும்.

ஸ்ரத்வ்விநாஸுரொ தீவிஃ ॥ கங ॥

தீபமானது ம்ருத்யுவை நாசம் செய்யும்.

நெவெஸ்ரும் விவியம் ஸவ்ருகாஸ்வாவெவ் ॥ கச ॥

பலவித நைவேத்யம் ஸர்வ இஷ்டஸித்தி பெற உதவும்.

ஸுவிதாம வ்ருஜோஷதேந ॥சு॥

ஆசமனம் ஸமர்ப்பித்தால் சுத்தனாகிறான்.

ஹவைந ஹுதபுஜ ॥ கசு ॥

பழம் உபசாரம் செய்வதால் ஸ்வர்க்கஸித்தி.

தாரவ்யைந ரூக்ஷவத ॥ கள ॥

தாம்பூல ஸமர்ப்பணத்தால் அழகு ஏற்படும்.

ப்ரதக்ஷிணைந ஸத்யலோகம் ஜயதி ॥ கஅ ॥

இதி த்ருதீயோঽம்ஸ: ஸமாப்த: ॥

ப்ரதக்ஷிணம் செய்வதால் ஸத்யலோகமென்கிற ப்ரம்ஹ லோகத்தை அடைவான்.

பதின்மூன்றாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சதுர்த: கண்ட: ஸமாப்த: ॥

பதினான்காவது கண்டம்.

வாராஹேண க்ஷேத்ரே மாத்ருகா வா ஷோடஶோபசாரை: தத்தத்தேவதா ஸம்ஸ்தைர் நமோந்தைர் ॥ க ॥

புருஷ ஸூக்தத்தால், அல்லது காயத்ரியால், பதினாறு உபசாரங்களையும் அந்தந்த அடையாளமுள்ள மந்த்ரங்களை நம: என்று கடைசியில் சேர்த்துச்சொல்லிப் பூஜை செய்யவும்.

ப்ரணவேநைகேகாம்ஸம் த்ரிகாலம் வா ॥ உ ॥

கேவல ப்ரணவத்தாலும் பூஜை செய்யலாம். ப்ரதி தினம் ஒரு காலம், அல்லது மூன்று காலம் பூஜை.

ரேவாஸம்பவே லிங்கே ஸ்நாதஸ்ஸம்பூஜயேச்சிவம் ॥ ங ॥

நர்மதா நதியில் உண்டாகிய லிங்க சிலையில் பூதேச்வரனை சிவனைப் பூஜிக்கவும்.

வாராஹாத் ப்ராப்ய தத்த்வம் ஹரிமபி வ்ருதிசாபாம் ஹரேர் வ்ருஜா காயத்ரீ ॥ ச ॥

விஷ்ணு பூஜையானது, ஸாளக்ராவ சிலையிலோ, ரத்நம், யந்த்ரமென்கிற மண்டலம், ஸ்தண்டிலம், ப்ரதிமை இவைகளிலோ செய்யத்தக்கது.

ந த꣣ கெவலஹ꣣ தமெ ॥ ரு ॥

ஸ்தண்டிலத்தில் சக்ராப்ஜ மண்டலமின்றி வெறும் பூமியில் செய்யக்கூடாது.

ஹரெஷ்ணுஷீஷெரவுநம யஃ குயூசு ஸ ஸம
ஸாரம வ꣣நநுயாதி ॥ கூ ॥

ஹரியான பகவானுக்குத் துளஸீ தளங்களால் எவன் அர்ச்சனம் செய்கிறானோ, அவன் மறுபடி ஸம்ஸாரத்திற்கு வரமாட்டான்.

உ꣣க்தஹாரீ ஷ்யாசு ॥ எ ॥

ஸம்ஸாரத்திற்குத் திரும்பாததுடன், முக்தியையும் அடையக்கூடியவனாகிறான்.

உ꣣நிவ꣣ஷ்கூதசாயா ஜநாஉநம யெzவயதி தெ
ஷாம ஒவெஹ்ராzவி கூரஸம்வ꣣டம கூரொதி ॥ அ ॥

முனி புஷ்பத்தால் (அகஸ்த்ய) செய்த மாலையால் எவர் ஜநார்த்தனனை பகவானைப் பூஜிக்கிறார்களோ, அவர்களுக்குத் தேவேந்த்ரனும் அஞ்ஜலி செய்கிறான்.

கண꣣விமம்விதாம உ꣣நிவ꣣ஷ்சாயாம ஶ்ரவ்ஷ்வா உஶ
ஜநவஸ꣣ ஸெத்யாநிஃ வீ தொ ஹவதி ॥ கூ ॥

முனிபுஷ்பம் (அகத்தி) மாலையைக் காதில் தொங்கும்படி தரித்தால், அதைக்கண்டு அஸுர சத்ருவான விஷ்ணு பகவான் பத்துத் தலைமுறை ப்ரீதியடைகிறான்.

கூஹஷ்யுக꣣ஹ꣣ஸெஃ வஸைதுஃ தி ஶ்ரூஷ꣣ணி வஜ்ர
விதரொ ஹ்யஷ்டாஃ ஸவஜ்ரி ॥ கo ॥

அகஸ்த்யப்பூ (அகத்திப்பூ) வினாலும் அதன் இலையாலும் பூஜிக்கப்பட்ட பித்ருக்கள் முப்பத்தைந்து வர்ஷம் ஸந்தோஷமடைந்து நிற்பார்கள்.

மவாசய꣣தஹாநெந யஸ ஸயம காதி꣣கெ உ꣣நிவ꣣
ஷ்ண வநகெந தஸ ஸயம ஶஹித ॥ கக ॥

கார்த்திகை மாஸத்தில் முனிபுஷ்பம் ஒன்றைத் தானம் செய்தால், அநேக கோ தான பலனை அடைவான்.

ஸவ்ரணி வஸ்த்ராணி விஹாய காதிரகே கேவலம் ஸ்நி
க்தயைகயா யோ(அ)ப்யேகாஜிவெயஹரம் யஜேத ॥

கார்த்திகை மாஸத்தில் எல்லாப் புஷ்பங்களையும் விட்டு முனி புஷ்பத்தால் மட்டும் பகவானை அர்ச்சித்தால் வாஜபேய யாக பலனை அடைவான்.

துலஸீதல வாஸனையுடன் கூடிய ஸாளக்ராம சிலா தீர்த்தத்தை எவன் சாப்பிடுகிறானோ அவனுக்கு மறுபடி தாயார் வயிற்றில் பிறந்து ஸ்தந்யபானம் செய்யும் ச்ரமம் ஏற்படாது. மறு பிறப்பில்லை என்றபடி.

கோடிஜந்மாவநாஶநம் விஷ்ணோராதொஷகம் ஸர்வம் வெயழி ॥

கோடி ஜந்மங்களில் செய்த பாபத்தைப் போக்கும் விஷ்ணு பாததீர்த்தம். அதை அவச்யம் சாப்பிடவேண்டியது.

ஹஸ்தஸ்த விஷ்ணுபாதாநாம் தத்தொவாஷ்ரமணம் வா
வம் ஹவெத் ॥ கரு ॥

விஷ்ணுபாத தீர்த்தம் சாப்பிடும்போது, அஜாக்ரதையால் அந்தத் தீர்த்த பிந்து பூமியில் விழக்கூடாது. விழுந்தால் அதுவே எட்டு மடங்கு பாபமாகும்.

ஹஸ்தெந வினெத் ஶாத்யமந்நஸ் ॥ கசு ॥

தன் கையினாலேயே முகந்து எடுத்துச் சாப்பிட்டால், மாத்ரு கமனம் போல் தோஷமுள்ளது. உத்தாணியால் எடுத்துச் சாப்பிட வேண்டுமென்றபடி.

ரஸ்தவம் ஹ்ருதி நாஸ்ய விஸ்ரஸ்தெநெத்யுச்யதெ
வாதொஷகம் ய ஶிஷ்யகெ தத்தஸீ யஸ்ய கணெ வொ
ஸ்யத்தொ ஹவதி ॥ கள ॥

ஹ்ருதி வதத்யுரஸ் வஸ்ய ॥

விஷ்ணுவின் ரூபத்தை மனதிலும், அவன் நாமத்தை முகத்திலும், வயிற்றில் நைவேத்ய ஸேஷத்தையும், சிரஸ்ஸில் பாத தீர்த்தத்தையும், காதில் துளஸியையும் எவன் தரிக்கிறானோ அவன் அச்யுதனாகவே ஆகிறான்.

பதினான்காவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய வஞ்சுஷ வண்ஃ ॥

பதினேந்தாவது கண்டம்.

ததொ முரூ ஹிநு வ்ருஜாநு ஸ்ரொத்ரியாம்ஸ்ராலிவாஹயெசு ॥ க ॥

பிறகு, ஆசார்யர்கள், பெரியோர்கள், வேதாத்யாயிகள் இவர்களை அபிவாதனம் செய்யவும்.

சுலிவாஹநஹீநஸ்ய வக்வாரி நவஜுஞ்சை வ்ருத்தா கூய-
யஜுஸ்ரா வஷ்டி ॥ உ ॥

பெரியோர்களை அபிவாதனம் செய்யாதவனுக்கு, ஞானம், ஆயுள், யசஸ், பலம் இவை வ்ருத்தியாகா.

யஜ்ஞஸாலாயாம் வஹாயாம் தெவதாயதநெ வ வ்ருதெள
கம் ந நமஸ்-யஜுசு ॥ ங ॥

யாகசாலை, ஸபை, தேவாலயம், அல்லது தேவ ஸன்னிதி இவைகளில் தனியாக வேறு ஒருவரை நமஸ்கரிக்கக்கூடாது. பொதுவாகவே அவைகளை நமஸ்கரிக்கவேண்டும்.

கூயஜுவெசு கில்விஷம் வ்ருவொதி ॥ ச ॥

தேவ ஸந்நிதி முதலியவைகளில் இதரர்களை நமஸ்கரித்தால் பாபம் அடைவான்.

உஜ்ஜாஹ்ருவயஜுஞ்ஜ தாஸ்தவண-ஜுவஸநாஸீநொ வெதாப்ய
யநம் உபெசு ॥ ஞ ॥

பிறகு மத்யான்ஹ காலம் வரையில் பின ஓலை ஆஸனத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு வேதாத்யயனம் செய்யவும்.

சுயவா ஸிஷ்யெப்யஃ வ்ரூயாத்ஸ ॥ சு ॥

அல்லது சிஷ்யர்களுக்கு வேதாத்யயனம் செய்துகொடுக்கவும்.

தெவதாயஜுந யஜ்ஞொ நாஸிகேஜுஸ-ம் வெத வஸ்ய வ்ரா
ஹ்மணஸ்ய நிஃஸ்ரேயஸகரஃ ॥ எ ॥

தேவபூஜை, யக்ஞம், தானம் இவைகளான கர்மங்களுள் வேதாத்யயனமே ப்ராம்ஹ்மணனுக்கு ச்ரேயஸ்கரமாகும். மேற்கண்ட கர்மாக்கள் அநுஷ்டிப்பதற்கும் வேத ஸம்பந்தமே ச்ரேயஸ்கரம்.

ஜிஜோ வெஹாநநயீதூ யொரநூஜு கூரதெ ஸுஶம்
வாஙயஃ ஸ ஜீவலெவ ஸஶூத்ரகரஸ்ய ஸத்ருஶதி ॥ அ ॥

எந்த ப்ராம்ஹணன் வேதாத்யயனம் செய்யாமலே வேறு வித்யைகளில் முயற்சி எடுக்கின்றானோ அவன் குடும்பத்துடன் ஜீவித்திருக்கையிலேயே சூத்ரத்தன்மை அடைகிறான், சீக்கிரமே.

வெஹாநாஃநஹ்யாஹெந ஆஹாநாஹாவாஸ்வூ கூஷ்யாஹு
ஶொஷாது விவூாநு ஶூதூ ஜூவாம்ஸதி ॥ கூ ॥

இதி வஸிஷ்டஃ வண்ணஃ ॥

வேதங்களை அப்யாஸம் செய்யாமல் விடுவதாலும், ஆசாரங்களை உல்லங்கனம் செய்வதாலும், சோம்பலாலும், அந்த தோஷத்தாலும் ப்ராம்ஹணர்களை ம்ருத்யு கொல்ல முயற்சிக்கிறான்.

பதினந்தாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய ஷொஷஸ்ஃ வண்ணஃ ॥

பதினாறுவது கண்டம்.

ததொ ஶ்ராத்தஹிகவியிம் கூர்யாத் ॥

பிறகு, மாத்யான்ஹிக விதியைச் செய்துவிட்டுப் போஜனம் செய்யவும்.

வூாவெ உஹ்ய தூவஜுகெ ஶ்ராத்தஹிகம் கூர்யாத்
ஜாநஸ்ய ஸஹயா வெஶொகூாஃ க்ரியாஃ ந நிவதூஜெ ॥

ஐந்தாவது முஹூர்த்தம் வந்தபின் மாத்யான்ஹிகம் செய்து போஜநம் செய்கிறவனுக்கு வேதோக்தங்களான எல்லா க்ரியைகளும் ஸபலங்களாகும். போஜனம் செய்தபிறகு செய்யவேண்டிய வைதிக க்ரியைகளும் நிவ்ருத்தியாகா. செய்யவேண்டியவையே. போஜனத்திற்குப் பிறகும் விஹித கர்மங்களைச் செய்வதில் தோஷமில்லையென்று கருத்து.

வூாஹாஹ்ந்தாநி ஹிவொஹிதாநி கூஜூணி ஸவ்யஜூஃ
வூயஸே யாஸே தாநி கூஜூணி கூர்யஜூஸு ॥ கூ ॥

பகலில் செய்யும்படி விதிக்கப்பட்ட கர்மாக்கள் தவறுதலால் அக்காலத்தில் செய்யப்படாவிடில் ராத்ரியின் முதல் யாமத்தில் அந்தக் கர்மாக்களைச் செய்யவும்.

கூதகூதஃ வொஷ்யவமஜொவெதொ ஹுஜீத ॥ ச ॥

செய்யவேண்டிய கார்யங்களை முடித்தவனுக்கு, தனது போஷ்ய வர்க்க ஜனங்களுடன் கூடிப் போஜனம் செய்யவும்.

மாதாவித்ரு முரு ஹ்ராத்ரவது ஸாஸாஹ்யாமதாதியு யஃ வொஷ்யவமஜ ஜதி ॥ ஞ ॥

தாய், தகப்பன், குரு, ப்ராதா, பிள்ளை, பார்யை, விருந்தாளி, அதிதி இவர்கள் போஷ்ய வர்க்கங்களாகும்.

சுஜ்ஞாதகுலமொத்ரஃ சுஷ்டஃ ஸ்ரோத்ரஃ ஸம்ப்ராப்தொ வைஶ்வதெவ ஜொஷ்டாயிஃ ஷ்வமஜுஸம்ஹ்ரஹஃ ॥ சு ॥

வைச்வதேவ முடிவில், அக்ஞாத குலகோத்ரனும், வழிப் போக்கனும், பசியால் களைப்படைந்தவனும் வந்தவன் அதிதி யாவான். அவன் ஸ்வர்க்கம் ஸம்பாதித்துக் கொடுப்பவன். அதிதி பூஜையால்.

ஸவெஷாமெவ தானாநா ஸுதானம் வரிஷ்ட ॥ எ ॥

எல்லாத் தானங்களுள் அந்தானமே உத்தமம்.

சுதானம் மஹாவரணமுச்யதெ ॥ அ ॥

அந்தானமானது, மஹா புண்ய பலனைக் கொடுக்கும்.

தயா தொயதானம் ச ॥ கூ ॥

ஜலதானமும் அப்படியே.

யஸ்ய ஹ்யஹாசு ஹுதாஜொஜாயிஃ நிவதுதெ ஸ தஸ்ய துஷ்க்ருதம் உகூவா வரணமாதாய ஸுக்ருதி ॥ கூ ॥

எந்த வீட்டிலிருந்து அதிதி அந்நம் கிடைக்காமல் ஆசை மறைந்து திரும்புகிறானோ, அவன் அந்த வீட்டுக்காரனுக்குப் பாபத்தைக் கொடுத்துவிட்டு, அவனுடைய புண்யங்களை அபஹரித்துச் செல்லுகிறான்.

ஆயுஷ்யம் ப்ராங்முகொ ஭ுங்க்தெ உதங்முகொ யஶஸ்யம் ப்ரதிக்முகஃ ஶ்ரியம் ஊர்தெ ஸத்யமுத்தரதஃ ॥

கிழக்கு முகமாக உட்கார்ந்து சாப்பிடுகிறவன் ஆயுஸ்ஸை அடைகிறான். தெற்குமுகமாஅல் யசஸ், மேற்குமுகம் லக்ஷ்மீ ஸம்பத், வடக்குமுகம் ஸத்யம். இத்யாதி பலனை அடைவான்.

யாதூயாநாஂ விஶாஸாஂ க்ரூராராக்ஷஸா
கூலஸ்ய ரஸம் ஹராந்தி ஶ்ரேஷ்ட²ஸ்ய விநா ॥ கஉ ॥

அஸுரர்கள், பிசாசர்கள், க்ரூர ராக்ஷஸர்கள் ஆகியவர்கள் மண்டலம் செய்யாமல் போட்ட அந்நத்தின் ரஸத்தை அபஹரிக்கிறார்கள். ஆகையால் கோமய ஜலத்தால் மண்டலம் செய்து அதன் மீது புஜிக்கவும்.

விப்ராணாம் வ்ருʼத்தமண்ட³லம் ॥ கஊ ॥

ப்ராம்ஹணர்களுக்கு மண்டலமானது நான்கு மூலை வடிவமாகும்.

த்ரிகோணம் க்ஷத்ரியாணாஂ ॥ கச ॥

மூன்று கோணமுள்ளது க்ஷத்ரியர்களுக்கு மண்டலம்.

வைஶ்யாநாம் வ்ருʼத்தமண்ட³லம் ॥ கடு ॥

வைஶ்யர்களுக்கு மண்டலம் சக்கரமாயிருக்கும்.

ஶூத்³ராணாமர்த⁴சந்த்³ராகாரம் ॥ கசு ॥

சூத்ரர்களுக்கு அர்த்தசந்த்ராகாரம் மண்டலம். பாதி சந்த்ரன்.

மோக்ஷயேந்மண்ட³லம் கோமயேந க்ஷாத்ரவ்ரதே ॥ கள ॥

அந்த மண்டலமானது கோமயத்தால் செய்யப்படவேண்டும். அதில் புஜிக்கவும்.

வ்ருʼக்ஷஸ்ய வ்ருʼக்ஷகுடஜ ப்லக்ஷக ரூஷ்யஜிஹ்மைஃ வர்ஷி
கரம் ஶ்ரீகராயுஷ்கரம் ॥ கஅ ॥

பலாசம், தாமரை, குடஜம், இலுப்பை, வாழை இவைகளின் இலையில் சாப்பிடுவது புஷ்டி, ஸம்பத், ஆயுஸ்கரம்.

காஸஶ்வாஸஜ்வரஹரம் கூஷ்மாண்ட³கஸ்ய ஜோஜநம் ॥ கக ॥
ஊதி ஷோபஶமஃ வர்ணஃ ॥

வாழை இலையில் போஜனம் செய்வது காசஶ்வாஸரோகங்கள், ஜ்வரம் இவைகளை நீக்கும்.

பதிநேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

சுய ஸவ்யஹஸ்தேன ஸ்ருக்ஸ்ருவௌ க்ருத்வா ஸ்ருவேண தக்ஷிண ஹஸ்தேந ஸ்ருவாதாஜ்யம் க்ருஹீத்வா ப்ராணாய ஸ்வாஹேதி ஜுஹுயாத் ॥ க ॥

பதினேழாவது கண்டம்.

மந்த்ர பூர்வமாக வலது கையினால் ஆபோசனம் செய்து, நெய், பருப்பு, வ்யஞ்ஜனங்களுடன் கூடிய அந்நத்தை, கட்டைவிரல், ஆள்காட்டிவிரல், நடுவிரல் ஆகிய மூன்றினால் எடுத்து ப்ராணாய ஸ்வாஹா என்று வாயில் ஹோமம் செய்யவும்.

அபானாய ஸ்வாஹேதி தர்ஜன்யங்குஷ்ட²ப்⁴யாம் ॥ உ ॥

நடுவிரல், பவித்ரவிரல், கட்டைவிரல் மூன்றால் அபானாய ஹோமம்.

வ்யானாய ஸ்வாஹேதி மத்⁴யமாங்குஷ்ட²ப்⁴யாம் ॥ ஊ ॥

சுண்டுவிரல், பவித்ரவிரல், கட்டைவிரல் இவைகளால் வ்யானாயஹோமம்.

உதா³னாய ஸ்வாஹேதி கநிஷ்டி²காதி³ப்⁴யாம் ॥ ஸ ॥

சுண்டுவிரல் நீங்கலாக மற்ற எல்லா விரல்களாலும் உதானாய ஹோமம்.

ஸமா³னாய ஸ்வாஹேதி ஸர்வாப்⁴யாம் ॥ ரு ॥

எல்லா விரல்களும் சேர்ந்து ஸமானாயஹோமம்.

ப்ராணே ஸர்வம் ப்ரதிஷ்டி²தம் ॥ சு ॥

ப்ராணனில் ஆத்மா நிலைத்துள்ளது.

அபானே ப்ரஜா: ப்ரதிஷ்டி²தா: ॥ எ ॥

அபானத்தில் ப்ராணிகள் இருக்கின்றன.

பாதாலவாஸிநோ நாகா: வ்யானே ப்ரதிஷ்டி²தா: ॥ அ ॥

பாதாள தேசவாஸிகளான நாகங்கள் வ்யானத்தில் இருக்கின்றன.

தே³வா: உதா³னே ப்ரதிஷ்டி²தா: ॥ கூ ॥

தேவர்கள் உதானத்தில் இருக்கிறார்கள்.

ஸர்வே வேதா³: ப்ரதிஷ்டி²தா: ॥ கo ॥

ஸமான வாயுவில் பிரதிருக்களிருக்கிறார்கள்.

கூளவூஷிணைந ஸிஷ்டம் தொயம் நவிவைஷு ॥ கக ॥

அந்நத்தைப் பரிஷேசனம் செய்த ஜலத்தின் பாக்கியைச் சாப்பிடக்கூடாது. ஆசமநம் செய்யக்கூடாது.

விவைவெஷு வாஜ்ராயணம் உஷேஷு । கஉ ॥

அந்தச் சேஷ ஜலத்தைச் சாப்பிட்டால் சாந்த்ராயணம் ப்ராயஸ்சித்தம் செய்க.

வாஹுதஃ ஸுஸ்ரீராம் வாஜ்ள வூதிஷ்டாவ்ய ஹொத்தவ்யம் ॥ கங ॥

மௌனியாயிருந்து, பூமியில் கால்களை ஊன்றிக்கொண்டு சாப்பிடவும். குக்குடாஸனம்.

கவவை கவவை கதிராத்ரயஹுஸுந்தே ॥ கச ॥

ஒவ்வொரு கபளத்திலும் அதிராத்ர யாகபலனை அடைகிறான்.

வாணாஹுதிஸுய வவ ஹஷ்டை நவாத்ரஹுஃ ॥ கடு ॥

இடது கையால் போஜன பாத்ரத்தை ஸ்பர்சிப்பது ப்ராணாஹுதி வரையில் தான்.

தஹுஷ்வம் நகதசுவ்ய: ॥ கசு

ப்ராணாஹுதிக்குப் பிறகு ஸ்பர்சம் வேண்டியதில்லை.

கூஷாவந வாத்ரம் வ்யுஷ்டா யொ ஹுஷ்தெத ஸ யாத்ய யொமதிழ ॥ கள ॥

சாப்பிடும்போது எப்போது பாத்ர ஸ்பர்சம் செய்து கொண்டு எவன் சாப்பிடுகிறானோ, அவன் கீழ்தர கதியை அடைவான்.

ஸாயம்வ்ராதரெவழ ॥ கஅ ॥

கீழ்ச்சொல்லிய நியமங்களுடனேயே ஸாயம் ப்ராத: இரு வேளையும் செய்யவும்.

வாஜெந வாத்ரம் வ்யுஷ்டா நஹொத்தவ்யழ ॥ கக ॥

போஜந பாத்ரத்தில் கால் பட்டுவிட்டால் அந்த அந்நம் புஜிக்கத்தக்கதில்லை.

நாஞுரா ஹொஜநழ ॥ உ ॥

மத்யாஹ்னம், ராத்ரி இரண்டுவேளை ஆஹாரத்திற்கு மத்தியில் போஜனம் கூடாது.

கூஹிஹோத்ரஹோ வியிஃ ॥ உக ॥

இது ஸாயம் ப்ராத: அக்நிஹோத்ர ஹோமத்திற்கு ஸமமான நியமமுள்ள விதியாகும்.

கூஹநெ வாஹாஸோவ்ரு வ்ரதகூஷவணம் ஃவெந யஃதெ வாளும் மொஸாம்ஸஹக்ஷணத்வ்ரு ॥ உஉ ॥

உதி ஸவ்ரஹஸஃ வ்ணஃ ॥

பூமி ஸம்பந்தமில்லாமல் ஆஸனத்தில் கால்களை ஏற்றிக் கொண்டு புஜித்தாலும், ப்ரத்யக்ஷ லவணம் போட்டுக்கொண்டாலும், அந்நத்தை வாயினுல் ஊதினுலும் கோமாம்ஸ பக்ஷணத்திற்கு ஸமமாகும்.

பதினேழாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கூய கூஷ்டாஹஸஃ வ்ணஃ ॥

பதினெட்டாவது கண்டம்.

மொவ்ரதம் மொக்ஷீரம் ஃயி தக்ரம் ஸக்நேஹாவக்வம் தெலவக்வம் ஸஹ்ரஹவி நஃஷ்ரதி ॥ க ॥

பசுநெய், பசுவின்பால், தயிர், மோர், பக்வமாகாத மாவு, தைல-பக்வமானவை இவைகளைச் சூத்ரனிடமிருந்து வாங்கினுலும் தோஷமில்லை.

ஹஸ்நாஜிநா ஹ்ஸம்ஹநஸ்ரிலெந கூஞ்ரா ஹாரஹெஸோ வா வஹ்கிஹோஷோ நஸவ்கி ॥ உ ॥

ஒரு பங்க்தியில் சாப்பிடும்போது பங்க்தி தோஷம் ஏற்படாமல் செய்ய, பஸ்மம், நெருப்பு, கம்பம், ஜலம் இவைகளால் பங்க்தி பேதம் செய்தால் தோஷமேற்படாது. நடுவில் த்வார தேசம் (வாயிற்படி) இருந்தாலும் தோஷமில்லை.

மணஹிஷஸஃயெ தஜ்ரந்யா ஹஞ்ஜாமநம் நகூயாத் ॥ ங ॥

வாய் கொப்புளிக்கும்போது ஆள்காட்டி விரலால் பற்களை அசைக்கக்கூடாது. அல்லது தேய்க்கக்கூடாது.

கூயாஹெஸ ரளரவம் நரகம் வ்ரஜெத் ॥ ச ॥

அப்படிச் செய்தால் ரௌரவ நரகத்தை அடைவான்.

வனவம் ஹொஜநாநஞ்ஞாவஸிநம் கூயூாசு ॥ ரு ॥

போஜநத்திற்குப் பிறகும் முன்போல் ஆசமனம் செய்யவும்.

சூவாஞ்ஞொzவி யாவசு வாசூஸிநூஜூதம் வ்யா தூவசு வயஞ்ஞஸிஸூவிஹ்யூாசு ॥ சு ॥

போஜநாநந்தரம் ஆசமனம் செய்தபிறகும், போஜந பாத்ரம் (எச்சில் இலை) எடுத்து எறியப்படும் வரையில் அசுத்தி நீடிக்கும். அதுவரையில் அசுத்தி.

யாவந்ணுஸிஸூவிஹ்யூாசு தாவத்யஞ்ஞ ஸிஸூவிஹ்யூாஸூ ஜூதெzவி ॥ எ ॥

தவிரவும், எச்சில் இலை எடுத்துவிட்டாலும், மண்டல சுத்தி (சாப்பிட்ட இடம்) செய்யாத வரையிலும் அசுத்தியுண்டு. சாப்பிட்டவனுக்கு.

ஸூவ்ருமம் ஸூவசூம் ஸூவ்யாஸநஸஸ்ருிதம் ஊக்வா ஸூரோஹ்ருஃ விவ்ரூஹ்ய ஹ்ராம்வ்ருமம் ததோ ஸுக்ஷயெசு ॥

நல்ல பாக்கு, நல்ல வெற்றிலை, நல்ல வாஸனையுள்ள வஸ்து இதை முன்பு தேவர்களுக்கும், ப்ராம்ஹணர்களுக்கும் கொடுத்து விட்டுத் தானும் பக்ஷிக்கவும்.

வநகவ்ருமம் ஸூவ்யாரோஹ்ருழி ॥ கூ ॥

ஒரு பாக்குள்ளது ஸுகம், ஆரோக்யம்.

த்விவ்ருமம் நிஷ்ஷலழி ॥ கூ ॥

இரண்டு பாக்குள்ளது நிஷ்பலம்.

த்ரிவ்ருமம் ஸ்ரேஷ்டி ॥ கக ॥

மூன்று பாக்குள்ளது ச்ரேஷ்டம்.

சுயிகூம் நைவ ஊஷ்யதி ॥ சஉ ॥

மூன்றுக்குமேல் அதிகம் கொடுப்பது தோஷமற்றது.

வணஸ்ருவ்ருமெ வ்யாயிஃ ॥ கஙு ॥

வெற்றிலையின் அடிப்பாகத்தில் (மூலம்) வ்யாதியுண்டு.

வணஸ்ரூஞ்ஜெ வாவழி ॥ கச ॥

வெற்றிலையின் நுனியில் பாபமிருக்கிறது.

வியா வ்ருத்திநாஸி நீ ॥ கடு ॥

வெற்றிலையின் நடுநரம்பு புத்தியை நாசமாக்கும்.

தஷ்டாத்ரு வர்ஜயேத் ॥ ககூ ॥

ஆகையால் மேற்சொன்னவைகளை வர்ஜிக்கவும்.

திவா ஷ்யாவம் தைலம் ந நஸ்யம் ந கவளம் ॥ களு ॥

பகலில் தூக்கமும், மைதுனமும் செய்யக்கூடாது.

யதி கவளம் க்ருதே ஸ்ருதி ஸ்ம்ருதி வ்ருத்தி ஹானிஃ ॥ கஅ ॥

செய்தால், க்ரமமாக ஆயுஸ்ஸும், புண்யமும் குறையும்.

ஸாயம் யதோசிதம் நயம் கர்யாத் ॥ ககூ ॥

பிறகு ஸாயங்காலம் வரும் வரையில் சாஸ்த்ர ஸித்தாந்த பரிசயங்களைச் செய்யவும்.

தத: ஸாயந்தநீம் ஸந்த்யாம் விதத்யாத் ॥ உம ॥

பிறகு, ஸாயங்கால ஸந்த்யாவந்தன கர்மாவைச் செய்யவும்.

ஹோமாநந்தரம் தேவாயதநம் வ்ரஜேத் ॥ உக ॥

ஸாயங்கால ஹோமம் செய்தபிறகு, இரவிலும் தேவபூஜை செய்யவும்.

ராத்ரௌ போஜநம் கர்யாத் ॥ உஉ ॥

ராத்ரியில் போஜநம் அவச்யம் செய்யவும்.

வயவீர்யவிவர்தநம் ॥ உங ॥

ராத்ரி போஜனமானது பலம், வீர்யம் இவைகளை வ்ருத்தி செய்யும்.

அலக்ஷ்மீபரிஹாராயம் யத் கிஞ்சித் வஸ்துநோ தானம் கர்யாத் ॥ உச ॥

அலக்ஷ்மீபரிஹாரத்திற்காக ஏதாவது ஒரு புஷ்பத்தைத் தரிக்கவும். சந்தனப்பூச்சும் செய்துகொள்ளவும்.

ஸுப்த ஸுப்தயாயாம் ஸாயம்யா ஸஹ நிஷித்தவர்ஜி தஸ்ய வ்ருத்தி ॥ உடு ॥

பிறகு சுத்தமான படுக்கையில் பார்யையுடன் சேர்ந்து படுக்கவும். நிஷித்த தினங்கள் நீங்கலாக.

ஷஷ்யஹ்னே வாக்ஷிரஸி ஷவ்யாஸு ॥ உசு ॥

தன் க்ருஹத்தில் தூங்குஞல் கிழக்கில் சிரஸ்ஸை வைத்துப் படுக்கவும்.

ஷ்வஶுரஸ்யஹ்னே உக்ஷிணாஶிரஸி ॥ உள ॥

மாமனூர் க்ருஹமாயிருந்தால் தெற்குப்பக்கம் சிரஸ்ஸை வைத்துப் படுக்கவும்.

வ்ரவாஹ்னே வ்ரதீக்ஷிரஸி ॥ உஅ ॥

வெளியூர் ப்ரயாணங்களில் மேற்கு சிரஸ்ஸாக.

கதாவிஹ்னோதக்ஷிரஸி ॥ உக ॥

ஒருகாலும் வடக்குப்பக்கம் சிரஸ்ஸாகப் படுக்கலாகாது.

வனவம் விஜ்ஞாய கதவ்யா தினசர்யா ॥ ஈ0 ॥

இம்மாதிரி தினசர்யையை நன்கு அறிந்து செய்துவர வேண்டும்.

வ்யுஷி வ்யாதரண்யாய யதோக்தவிதம் வரேத் ॥ ஈக ॥

மறுபடி மறுநாள் காலையில் எழுந்து யதோக்தமாக எல்லா தினசர்யைகளையும் செய்யவும்.

வனவம் க்ரியாகாண்டோவரதோ யதிர்யத் காண்டோக்தா
ணாம் விதிவத் விதி ॥ ஈஉ ॥

இதி ஷோடஶோ வண்டஃ ॥

இதி க்ரியாகாண்டஃ ॥

இவ்வாறாக ஆன்ஹிக க்ரியா ஸமூஹத்தை யதாவத்தாகச் செய்கிறவனுக்குத் தர்ம, அர்த்த, காம, மோக்ஷமென்கிற நான்கு புருஷார்த்தங்களும் ஸித்திக்கும். கடைசி வாக்யம் இரட்டித்திருப்பது சாஸ்த்ர ஸமாப்தி த்யோதகம்.

பதினெட்டாவது கண்டம் முற்றிற்று.

கௌதம தர்மஸூத்ரம் (க்ரியாகாண்டம்) பரிசிஷ்டம் முற்றிற்று.

78657

சுபம்.